

သရေစိန္တု

မြတ်ပြန်ခွဲ့ကြယ်

အောင်လှိုင်

2500
4500 2000

အောင်လှိုင် နှင့် အောင်လှိုင် သို့မဟုတ် (၁၁၁၂၀၈၂) ရရှိနေ
အောင်လှိုင် မြတ်ပြန်ခွဲ့ကြယ် အောင်လှိုင် မြတ်ပြန်ခွဲ့ကြယ်
အောင်လှိုင် မြတ်ပြန်ခွဲ့ကြယ် အောင်လှိုင် မြတ်ပြန်ခွဲ့ကြယ်

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରମାଣନ୍ତର ଦ୍ୱାରିଗୁଡ଼ିଳ
କୀର୍ତ୍ତିକାରୀ ଯାଏଲ୍ଲିଟିକ୍‌ପ୍ରିନ୍ଟର୍‌ରୁ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍ଗ
କାହାରେକିବୁ ଯାଏବା ଦେଖିବି କିମ୍ବିଂଦି

३०४

କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ରମହାନୀ

နိုင်ငံတော်သီရိလာမြို့ပြည်။

- ප්‍රධාන තැක්සිභංජ අංශයෙන් මෙහෙයුම් තැබූ ඇත නිසියේ
 - සැප්ත්‍රම්බ්‍රිතාන් මුද්‍රාවෙන් ප්‍රාග්ධනය කළ ඇත
 - විශ්වාස්‍ය ඩී. එම්ඩ් සැප්ත්‍රම්බ්‍රිතාන් මුද්‍රාව ප්‍රාග්ධනය කළ ඇත
 - ප්‍රාග්ධනයාද ඩී. එම්ඩ් සැප්ත්‍රම්බ්‍රිතාන් මුද්‍රාව ප්‍රාග්ධනය කළ ඇත නිසියේ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

- နိုင်ဒုတရာ့ဂါ အမြင်၏ အကြောင်းပူးဆောင်ရွက်ချေမှုများကိုထည့် သင်ရှိ၍၊ ပြုလိုက်ရန်အတောက် တည်ဆောက်စေ၍
 - အနေ့ကြီးကြောင်းရောန ပြုလွှာ ပြန်လည်စေ၍
 - ပြည်တွင်ပြည်ပ အတောင်ညွှန် အဖွဲ့အစည်း စိတ်ဝင်းကြ ပို့ဆောင်ရွက် စွဲ၊ ပြုလိုက်ရန်အတောက် တည်ဆောက်စေ၍
 - နိုင်ငံတ် အိုက္ခင်တော်ဝန်ယူ ပုဂ္ဂနိုင်ပြုပို့ဆောင်ရွက် နိုင်ငံတ်နှင့် တိုင်ငံတ်၊ ပြည်သူတော် ဆောင်ပွဲ၏ ပြုလွှာ

ଦେବତା ପାତ୍ର: ଦେବତା କାଳୀ (୨) ମହି

ပြည်ကျော်မြန်မာပါ

EDEA

အမှတ်အသွေးပေါင်း

ပြည်ကျော်မြန်မာပါ
ပြည်ပရီသနနှင့်ကြယ်
ပြည်ကျော်မြန်မာပါ

အဘားတော်မြို့၊ စုန္တားတော်၊ အားလုံးတော်၊ ပြည်ပ(သုဒ္ဓရ)၊ ပြည်ပ^၁
နေဂျာနှင့်လယ်၊ ဝန်ဆောင်ချက်၊ ပြည်ပရီသနနှင့်ကြယ်၊ ပြည်ပရီသနနှင့်ကြယ်
နေဂျာနှင့်လယ်၊ ဝန်ဆောင်ချက်

၁၇၁၃၄၂ပြုချက်အမှတ် - ၉၀၁၉၈၉၀၅၁၁
၁၇၁၃၄၂ပြုချက်အမှတ် - ၉၀၁၉၅၁၀၁၂

■

ရီဝိသူ □ ကိုတင်ထွန်း

■

ပုံနှစ်ခြင်း

လယ်အောက်	□	၂၀၀၅၆	၁၀၁
အပ်ဇူ	□	၅၀၀	
ပျက်နာဖိုး	□	ပြတ်ဆင်ဟန်	
ကွန်ပျော်ဘဏ္ဍာ	□	Welfare	
အတွင်းဖလင်	□	Quality	

■

ပုံနှစ်သူ

ဒီးယိုးနောက် (ပို့ကောင်ပုံနှစ်တိုက်) (၁၂၀၀၁)
အမှတ်(၁၂၀) ပင်းခဲ့ကျိုးစွာလည်း
အလုပ်မြှုပ်နည်း ရန်ကုန်ပြီး

■

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်ထွန်း (မြ) (၁၄၂၁၅)

ဂါတ်ကြားသစ်စာပေ

အမှတ်(၂၅)အပေါ်ဆုံးလွှာ၊ ပုသိမ်လည်း
စင်းဆောင်ပြီးနှင့် ရန်ကုန်ပြီး

■

ထုန်း - ၆၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

၁	အဘိုးသံခါတ်	၁
	အနောက်	
၂	ကန္ဒာရီသရာပြုစွင့်တစ်ချိန်တုန်းက လနိဂုံးညာ	၁၁
	မူနှစ်	
၃	ပရှေ့ပွဲနှစ် ဒဏ်ခဝါးခြင်း	၂၀
	မူနှစ်	
၄	ဇန်နဝါရီလိပ်သာဉ်ဓမ္မပုံပါယ်	၂၇
	အော်ပြုများ (အမြန်)	
၅	လဆရာတ်မူညာပျက်	၃၀
	အော်ပြုများ	
၆	ယတ်ပုဂ္ဂရိပိထား၏ ချုပ်သက်စောင့်သွားသွား	၃၀၂
	မူနှစ်	
၇	ချုပ်ပိသာမန် ရတာနာလမ်း	၃၂၁
	အုပ်စီအောင်	
၈	ကျောင်းထောက်ကရိုစ်	၃၃၄
	မူနှစ်	
၉	သန်းခေါင်ယံ့လိုက်သံ	၃၄၆
	အော်ပြုများ	
၁၀	ပုံးပိုးမြေက ထွေးပုံပြင်	၃၅၅
	အော်ပြုများ	

ကျော်စွဲ
၃၇၁၂

အတိုင်းသံမြတ်

ပုံမှန်အားဖြင့် ဝွေဗရုကြီးထဲ၌ အပြန်နေထိုင်သူ ဧဝါးလီးဦးခန်း
နှစ်တော်သည်။ အငြခာင်နှင့်သူများဖြစ်သည်။ ဒိတ်ဆောင်ရွက်သူများလည်း
ပြန်သည်။ တစ်ခါတစ်ရုံတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ လွှဲဦးရောတိုးနေတတ်
သလို။ တစ်ခါတစ်လေကျင့်တော့လည်း ရှိရင်းခွဲထဲက တစ်ယောက်စ
နှစ်ယောက်စ လေ့ရှိနေတတ်သည်။ ပြီးတော့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ဘယ်က
လာလို့ ဘယ်ကိုသွားနေကြမှန်း ကျွန်ုတ်မသိ. . . .

ဝွေဗရုမှာ အငောက်သူတွေထဲက ကျွန်ုတ်မှတ်ပိုင်နေသူဘဲ့
နှစ်သည်။ မျက်နှာရိုင်းရိုင်းကြီး ငောင်းဖောင်းကြော်၊ မျက်နှားခေါ်သူးသေးလေ့စွဲ
လုံးစွဲ ပိတ်လျော်တတ် ပြီးနေတတ်သူမှာ 'ကြော်မကြီး' ပြန်သည်။ အများကာ
'ဆဲတောာက်ကြီး' ဟာခေါ်သော်လည်း ကြော်မကြီး၊ 'ငွေ့မျိုး' ဟု နားလျှို့တပ်၍
ဆဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆံရှည်ကိုယ်တတ်ပြန်သည်။ ခါးအုပ်အားငါးရှည်လွှာ
သေားဆံပဲကိုတာယ်တော့မှုမှုထဲ့။ အားလုံးချေထားသည်။ သူသည် တွေ့သမျှ
စာရွက်တွေ့ ကောက်ပြီးအိုတ်ထဲသို့ထည့်သည်။ ထို့နောက် တိုင်ကိုပိုလျက်
နှုတ်ခိုးတွေရွှေ့ခိုင် စာဖတ်နေတတ်သည်။ 'က်အုံ'ဆိုသူမှာ အဂ်လိပ်စေတ်
က ဆယ်တော်နှင့်အားလုံးသည်ဟု လူကြီးမတွေပြောဖူးသည်။

သူသည်အပြောန်း အဆင့်လို ဒုတိကိုဖြတ်ရှုကိုပြောနေတတ်၏။
အဲ ထို့က တံတွေးစဉ်ရှိသာမက အရာကိုစောင်လည်းနဲ့ပြု ကျွန်ုတ်တို့
သူ ဘန္ဂုံးသို့မကပါ၊ 'ရေနှင့်သူတဲ့'နှင့် 'အေးမြို့' ဆိုသော ဝိန်းမန်နယာကို
ပြုး ရှိသောသည်။ ရေနှင့်သူတဲ့သည် စကားကော်ခွန်းပျော်ပြောဘဲ၊
အေးမြို့ပြုးလိပ်ကို စီမံတော်ထောင်းထောင်းထောင်း ဖွားနေတတ်သည်။
အေးမြို့ကတော့ သီချင်းလေးတည်းညည်းနှင့် . . . ။ တစ်ခါတစ်ရုံ
ခြုံကျေးမူပါကြလျှင်တော့ ထထကွန်တတ်၏ ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်ပြုး
လို့ရှုံးသွားနေကြခြင်း ပြုးလေးသည်။

သို့သော် . . . သူတို့ထဲတွင် 'အဘိုင်းမြတ်' တစ်ယောက်တော့

အဘိုင်းမြတ်မှာ သူတို့နှင့်ပတ္တာ၊ ထူးခြားသော်။ အဘိုင်းမြတ်ရည်
၏ သန်းပြန်သည်။ အသာအအရည် ကြည်လင်ဝင်းပလျက် ကြုံနာရိပ်လျှင်၊
သာ ပျက်လုံးအစိန်သော်။ နှင်းခေါ်နှင့်လျှော့နှင့်သူနဲ့နေသည်။

အသေအခြားကြည်လျှင် အဘိုင်းမြတ်သည် အခြေအနေမြတ်စွာ
သယာက်နှင့် လားလားမျှေးပတ္တာ၊ ပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်နှင့်သာတူသည်ကို
ကြုံနေတော်သတိထားပါ၏။ အဘိုင်းသည် ဇွဲးဇွဲးဖြူသော ဆံပင်များကို
အျော်ထဲးပြီးလျှင် ပဝါမြှုပြန် လောသပွား ပတ်ထားသည်။ အဘိုင်း၏
လှုပ်စုံနှင့် ပတ်ခိုက်တို့မှာလည်း ဆောင်နှင့်စွဲ့တွေလို ဇွဲးခွျာနေသည်။
အဘိုင်းသည် ခွင့်ကျယ်အပေါ်ကပင်ဖြူဗိုက်ပုံအကြိုက် အမြဲဝတ်သည်။
အဲလို့ ယယာမှုဆိုအနက်ဖြစ်၏။

နှစ်ကိုလင်၍ ကျွန်ုတ်တို့ကမလေးတစ်သိုက်ကေားရန် ဝါယာရုံ
လီးသို့သွားလွှဲ အဘိုင်းမြတ်၏ ဘင်ကြိုသံကို အမြှေကြားရလေသည်။
အဘိုင်းသည် တိုင်တစ်တိုင်ကို ကျော်ပါလျက် ဘင်ကြိုတီးရင်းသီချင်းဆိုင်
သည်။ သို့သော် အဘိုင်းဆိုးနေသော သီချင်းသံကို ပည်သူသူးပြော။ ဘင်ကြို
သံတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြားရသည်။ အဘိုင်းသည် သူတို့နေသော ဘင်ကြို
သံနှင့် ဓည်းချက်ညီညီ ပါးစပ်၊ နှင်းခေါ်နှင့် လည်ချောင်းစည်းတို့ လှပ်ရှား

ကျွန်ုပ်မှတ်သည်။

“ဘာ . . . ဒီအလိုင်သီရိနှင့်တောက်လဲ အသံတိတ်ကား
ကြည့်နှုန်းလိုပါပဲလားဟာ”

ဟု ကျွန်ုပ်တော်တို့ထဲမှ တစ်ယောက်က ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်သည်။

ထိုဇေတ်က အသံတိတ်ရှုပ်ရှင်တော်ကားများသာ ကြည့်နေရ
သည်။ အသံတွေကိုကားက တစ်နှစ်လုံးနေမှ တစ်ကားတော်လောက်သာ
လာသည်။ အသံတိတ်ကားများနှင့်သာ ရင်နှီးနေသာ ကျွန်ုပ်တော်တို့သည်
အသံမတွေကိုဘဲ သီချင်းဆိုသော ထိုဘာတိုးကို ‘အဘိုးသံတိတ်’ ဟု နာမည်
ဖော်လိုက်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တော်တို့၏သလို လူကြိုးများကလည်း လိုက်၏၏
ကြော်။ ကျွန်ုပ်တော်တို့ကတော့ လေးဇလားပင် ‘အဘိုးသံခိုးတ်’ ဟု၏မှု
အားရှုသည်။

အဘိုးသံခိုးတ်၏အမည်ရင်းကို ပည်သူမျှမသိ။ ဘယ်အရှင်ကာလုံး
မှန်းလည်းမသိ။ သူ့ကိုပေးအသေးအခါ ပြောတော့ပြောသည်။ သို့နောက်အသေး
မထွက်။ အဘိုးသံည် နားမတော့ကောင်းကောင်းကြောသည်။

“အဘိုးနာမည်ဘယ်လိုခေါ်သလဲ၊ ဘယ်ကလဲ” ဆိုတော့ တစော့
ပြုပောပြောစတော့ လူတော်တော်ကြောင်း လက်ကာပြောသည်။ ခေါင်းခါပြောသည်
အဘိုးသံည် အသံမတွေကိုသော်လည်း သီချင်းဆိုနေပုံးကော်သော်
ယခင်ကအသံတွေကိုခဲ့မည်မှာ ငသာချာသည်။ အဝကြောင်းတစ်ခုရှုပ်ကြော်
အသံပျောက်သွားပုံရသည်။

အဘိုးကို သည်နေရာမှာ စတွေ့ရသည်နေ့က ကျွန်ုပ်တော်တို့
လူသိုက်သာမက ပတ်ဝန်းကျွမ်းကလွှာတွေအားလုံး၊ တအုံတာသုပ္ပန်ကြုံနှုန်း
ထွေမြှော်ဆန်ပြောသည်ပြုစ်ရှုပ်တစ်ခုကို အချင်းချင်းပြောကြွေး ဓမ္မာရုံကြော်ထဲ
လာကြသည်ကြသည်။ ဧရာဝသာအဧရာလာ အသွားအလာများချို့ပြစ်၍ ရုပ္ပါ
ထံတွင် ပွဲခင်းလေးတစ်ပွဲ စည်ကားသွားသည်။

အဝကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ ပြောရှိုးပည်။ ကျွန်ုပ်တော်တို့ပြု့က ဓမ္မာ
သည် အခြားအခြားသော ပြီးစွာရပ်ကြက်တွေဖုန်းတို့သည် ဓမ္မာရုံတွေ၏

သေးသေးကျွေးဇူးမဟုတ်။ ရှင်ရှင်ရှုတစ်ရှုင်လာကို ကြီးဟန္တသည် ပြုစိုက် သွေ့ပို့အဆောက်အအိုးကြီးဖြစ်သည်။ တောင်ဘက်အစွမ်းက တစ်ခန့်သော ပုံးပိုးတင်းထောက်သည်။ ခန်းဖွံ့ဖြိုးပါကျယ်သပြု ထိုပုံးပိုးတင်းထောက်သော ခို့ယာအကျယ်အဝန်းသည်ပင် တော်ရှုတန်ရှုတို့သိမ်တစ်ဒေါ်ကဗျာရှိသည်။

‘ပွဲရှု’ဟာသာ အမည်တစ်ခေါ်နှင့်ကြသော်လည်း ထိုင်ရာတွင် သရာဇ်တော်သံယာအတော်ပျော်၊ တရားမဟာသည်ကို ကျွန်တော်တစ်ကြိုင် တစ်ခါဗျာ မတွေ့ဖွဲ့ ဆွင်းသိမ်းပွဲတို့၊ ဆွဲးလောင်းပွဲတို့၊ ကျင်းပတာလုပ်း ပြုကြပျော်။ လွှာပို့လိုလိုအချို့လက်သီးလောင်းဟောန်းကာ အာပိုင်အာရင်း သန်သန်ဖြင့် တရားလာလာဟောကြသည်ကိုတော့ မကြာခထာပြုင်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ကြောင်းက ကျောင်းသားကြီးတွေ ‘တို့ဆိုပြီး’ ပြုတော်ကို သည်ပွဲရှုမျှကာတာ ကျွန်တော်ပုံးပို့သည်။ သည်အပြင် ဘာအစ်ဘနား မှု ကျင်းပတာလုပ်။

ပွဲရှုသည် အမြဲဟလာဟင်းလင်းပြုင်နေသည်။ ပို့က သည်က တော့ အစိုင်အကျော်သညီ ရောက်လာကြသည် ဂိုဏ်ဝေဒနာရှင် အခြေအနေ မူဝါဒ်၊ နာစို့ရာပြုင်လာသည်။ သူတို့ကိုမည်သူကျွေး ဟန်တားပိုင်ပင်ပြုပါ သို့၊ ရှာရတ်ကလေးတွေ၊ ရှုံးတို့ စတ်ကဲ့လေးတွေ ဖြန့်စင်ပြီး ကိုယ်ပိုင်နေရာကလေးလုပ်၍ နေထိုင်ကြသည်။

အဘိုးသံခါတ်တစ်ယောက်သည် ပွဲရှုထဲ့သို့၊ ဘယ်လုပ်ကလာပြီး ဘယ်အချိန်က ရောက်နှင့်နေသာသည်ကို သိလိုက်သူ တစ်ယောက်ပွဲပို့၊ အဘိုး၏ ဘင်္ဂရှာသံကို ကြားကြရာမှာသာ စိုင်းကြည်လိုက်ကြသည်။ သားရေ့ ကွင်းပစ်တစ်းကစားနေကြသည် ကျွန်တော်တို့ကလေးတော်သို့ကဲလည်း စိုင်းခုံပြီး အဘိုးထိုင်နေသည် နေရာသို့ရောက်ခွားကြသည်။

အဘိုးသည် ငါပြုကြုံပေါ်တွင် မိုးကားချင်စတစ်ထည်ကို ပြန့်စင်းကာ တိုင်ကိုစို့၍ ထိုင်ရင်းဘင်္ဂရှုတိုးနေသည်။ အဘိုး၏ နှုတ်ဝပ်းတွေ လုပ်နေသည်။ လည်ပင်းကြကိုသားတွေ အပြောင်းလိုက် အပြောင်းလိုက်လာသည်။ လည်ချောင်းစလုပ်လည်း နိုင်ချည်ပြုင်ချည်ရှိရှိသည်။ တစ်ချက်

တစ်နှစ် ဓမ္မရိုက်ဓမ္မပေးပေးတွဲပါ ပါလာသည်။ သို့၊ အောင် အသံကားမထွက်၏
အဘိုး၏ ဘင်ကြိုလက်သံကား အလွန်နှိုးပြန်သာယာသည်။
အောင်၏ ပြီးနိုင်အောင်ရှိသည်။

“ဟာ၊ . . . သူတိုးနေတာ သီချင်းကြီးကျ”

ဟု လူကြီးတစ်ငယာကိုပြောသည်။

လာဇရာကိုနားထောင်သူမှတွေ တစ်စတ်စုံများလာသည်။ အာရိုက်
ပတ်ပတ်လည်မှာ လူအုပ်ကြီးဖြစ်လာသည်။ အချိုက် အာရိုးရှုတွင် ပြန့်၊
ငင်းထားသော ပိတ်စကြော်လေးပေါ်သို့ ငြွေအကြော်စွေးတွေ တရိတာသော
သွားတင်ပေးကြသည်။ ဝော်စိမ်းစားသောက်သွားတင်ယောက်အပေါ် ပြုမှ
သင့် ပစ်ချေတာဖို့မလုပ်သည်ကို ကျွန်ုတ်သောတိတာမိုးသည်။

“သူ ဘယ်တုန်းက ဒီခုကြီးထဲကို နောက်တာဝဲကျ”

လူကြီးတစ်ငယာကိုက ထိုးပြင်သာယာအုပ်ပန်းကိုစေသည်။
အုပ်လမန်းက ကျမ်းတံ့တွေးများကို ပျော်ခဲ့စေတွေးထုတ်လိုက်ပြီး-

“မသိဘူး ကျွန်ုတ်ဒီမှာ ပန်ကိုအစောင်းထဲကောင်းတော်ကိုပြီး၊
ထိုးပြင်ငန်တာပဲ။ သူဘယ်က ဘယ်လို့ရောက်လာမှန်းမသိဘူး၊ ကျွန်ုတ်
နောက်က ဒေါ်ပေါ်ဒေါ်ဒေါ်ကြားတော့ ကျွန်ုတ်လန့်တော်သွားတယ်။ ကြောင်းသွားတယ်။
ခြောက်ထဲက ထွက်လာသလားထင်ရှာတယ်. . . .”

ဟုပြောသော်လိုက်ရသည်။

ကျွန်ုတ်လည် ကိုညီးကာ အုပ်လမန်းစံစကားကို ထောက်ခဲ့သည်။

“ဟုတ်တယ်ဖူး ပြောကြီးထဲက ပေါ်လာတာလား၊ ပို့ပေါ်ကကူးလာ
တာလား၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ”

ကိုညီးစံထောက်ခဲ့စကားမှာ ‘ပျော်ရှုံးများ ခြောက်ရှုံး’ ဆိုသင့်
ပြန်သွားတဲ့။ ပြီးမသူငြွေး ဦးမောင်ငယ်က ပိတ်ဟောက်လိုက်လေသည်။

“နှင့်အဖောကြားထဲမူပဲ၊ လှစင်စစ်က ပြောကြီးထဲလွှာကြား
ရှုံးလားကျ၊ နှင့်ကြီးတော်ယောက်ဘုံးလို့လို့၊ မီးပေါ်ကကျလာရမှာလားကျ。
များ. . . .”

ထို့နောက်ပိုင်း သူတေသနက ဘယ်နည်းဘယ်ပုံစံရောက်လာသည်ကို ဘယ်လျှော့ မဆိုရှုကြခဲ့တော့ပေါ့။

သူ့သတင်းကို ကြော်သောအပါ ရုပ်ရွင်ခုံတွင် ဘင်ကျိတ်ပါ့သော ကိုသာက်အပြုံးအလွှာ၊ အရောက်လာသည်။ ကိုသာက်သည် အာရိုးသံခိုင် သမားသို့ ကုန်သွားကြပါ့၊ စက်ကလေးကိုစောင်းကော့ အထာန်ကြောနှာဖို့ကိုရှိ ထောင်သည်။

သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆုံးသွားပုံစံသည်။ အာရိုးသံခိုင်အတိုင်သွားသည်။ ပါးဝင်နှင့် နှုတ်ခင်ပူးမျှောလာသည်။ ပစ္စ်ရွှေ့ခဲ့တော့

ကိုသာက်သည် သူ့လက်ဝါးကို လက်သီးဆိုပြင့် ခိုပြင်ပြုံး၊ ထုတိုက်ပြုံး၊ အသကျယ်ကျယ်ပြုသည်။

“ကောင်းလိုက်တော့ကျား”

“ဟူ့ . . . သာက် သူတိုးတော့သာသီးချင်တဲ့ကျား”

ဟူသူလသန့်ကော့ လုပ်ပေးသည်။

“ဟာ . . . အချုပ်ပန်း . . . ပင်ကိုပြုံးလို့၊ ပင်က ဘာသီးပူးလိုက် အဲဒီ ထူးမြှုပြုံးနှုန်းပေးပေါ့”

အချုပ်ပန်း ဘာ့ဝကာ့ပျော်ပြုံးပစ္စ်ခဲ့တော့၊ ကိုသာက်ကိုသာ ဓာတ်လည်သာစိုး စောကြော်နေသည်။ ကျွန်ုပ်တော်လည်း နိုင်ထဲတွင် အစောင် ပြုံးသွားသည်။ ကိုသာက်သည် အာရိုးသံခိုင် ဘင်ကျိတ်ပါ့စွာသည်။ ‘ကောင်းလိုက်တော့ကျား’ ဟူလည်း ဆိုသည်။ အချုပ်ပန်းက ပေးတော့၊ ‘ထူးမြှုပြုံးနှုန်း’ ဟုပြုသည်။

ထိုသာနှင့်တွင် အာရိုးသံခိုင်သည် သူ့စွဲရှိ ပိတ်ပြုပေးက ထွေအောက်ပူးမျှောက် အပုံစံလျှော်စောင် တစ်ပုဒ်ပုံစံနေသည်။ ရှာဖို့ ပြုံးကိုပြုံးပြုံးသည်။ ထို့နောက် အာရိုးသံခိုင် သူ့အိုးတွင် ပိုင်ဝန်ပေါ်ကြ သော လူအုပ်ထဲတွင် တစ်ယောက်ယောက်ကိုရှာသလို ပျော်လုပ်စလေများကို အမှုလျက် ဝန်စောက်ပြည်သည်။ နောက်တော့ သူ့ကြောနှုံးကို ထွေသွားသည်။

အဘိုးကဗျာက်ရပ်ဒေါ်သည်။ ကြောက်ဖကြီး အဘိုးနားသို့ကပ်
ချုံသည် အဘိုးသည် ငွေအကြော်လေးတစ်ပုံကို လက်ဖြင့်ဆုံးယူကာ
ကြောက်ဖကြီးအားပေါ်သည်။ လက်တစ်ဖက်ကို ကြောက်ဖကြီး၏ ပန်းပေါ်တင်
ထားပြီး ကျွန်ုသည်အနကြော်များကို လက်သို့ဖြင့် ဥုံးပြုသည်။ ဘသဲ့ဟတ္တက်
သော်လည်း နှစ်စင်များက တာရွှေထွင်နေသည်။ ကြောက်ဖကြီးကာ နားလည်
သရိုး ငောင်းညီတို့သည်။ အဘိုးနားမျှလှည့်သွားသည်။ မကြာဖို့ ကြောက်ဖကြီး
၏ အပေါင်းအစောင်တွေ ရရှိက်လာကြသည်။ ဓမ္မာရှုံးထဲတွင် အမြဲ့ဝန်သည်
စိတ်မှု၊ သူဇာတွေပြုစ်သည်။

သူတို့အား အဘိုးက အခကြော်စောင်ပုံပိုပေါ်လိုက်၏၊ နောက်ဆုံး
ကျွန်ုသည် တစ်ပုံကို သူ့အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်လေသည်။

အဘိုးသူ့ပွဲည်အတွက် သိမ်းပြီး ဓမ္မာရှုံးအပေါ်ဆင့်သို့ တက်သွား
သော့အား ကျွန်ုတော်သည် အိမ်သို့ ခြောက်သုတေသန၌ ပြောခဲ့၏။ အပေါ်အား
ထောက်လည်ချုံရန် သတ်စရွား သတ်ဦးတစ်ပုံရှုံးသည် မဟုတ်ပါလော့။

ကျွန်ုတော်တို့အိမ်သည် ဓမ္မာရှုံးကြော်နှင့် များစွာသမေးလှုံး လုပ်ခက္ခာ၍
လွှာ့ ပြင်နိုင်သည်။ အမော့တာကောင်ပြုလာသော ကျွန်ုတော်ကို အမောက
ဆိုပေးသည်။

“ဟဲသား . . . ဓမ္မာရှုံးက တာ့ပြုစ်နေတာလဲ လွှာတွေရှာဝေပေးနှုံး
ရန်ပြုစ်နေကြသလား”

ကျွန်ုတော်က အဘိုးသဲ့အိတ်အကြောင်း အပေါ်အားဖြောပြုသည်။
တစ်ဆက်တည်အတွင်း ကျွန်ုတော်မရှိစေလိုက်သည်အချက်ကိုလည်း အပေါ်အား
ပေးစွာ၏။

“ကိုသာကဲ့က အဲပိုအဘိုးကြီး ဘင်ကြံ့သံကို နားထောင်ပြီး သို့
ကောင်းတယ်တဲ့။ ပြီးစတော့ . . . ထူးမြေားနားလို့လဲ ပြောပြန်ရေး
သူဇား တို့တာနဲ့ ထူးမြေားနား ပြုစ်နေမှတော့ သို့ကောင်းတယ်လို့
ဆိုစရာရှိ သေးလို့လား . . . ”

အမောက ပြုစွာကဲ့ ငောင်းတစ်ချက်ညီတို့သည်။

“သာကဲက ဂီတာသမာဆိုတော့ သိတာပေါ်ကျော် . . .
သိပ်ကောင်း လို့ ကောင်းတယ်ဖို့ကျူးတာဆို . . .”

“မို့ . . . ထူးမြှောနားတာကြိုက်ရှိ . . .”

အမေက အသံထွက်သောင်ရုပ်လိုက်ပြီ၊ ကျွန်တော်ပုံးပေါ်
လက်တစ်ဖက်တင်ကာ-

“ထူးမြှောနားဆိုတာ သာဆင်သလိုဟရှိဘူးကျော် . . .”
အဲဒါ . . . မြေဝတီမာ်ကြိုးပြောဖွဲ့စုတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရောင်ခြည်တော်
ဘွဲ့သိချင်းစိန်ကြိုးပဲ နားညွှန်လေ . . .” အမေ အဝိုင်ကိုခဲ့ပြုပါယ်
နားထောင်’

အမေက သိချင်းအဝိုင်ကို တိုးတိုးလေ့လာရှိပြုသည်

“ထူး . . . မြှော် . . . နား . . . ပိုးရရှိသား . . .
ရောင်တော်ထွေပြား . . . ပြောင် . . . လို့လို့ . . . များတွေ . . .
ထူးစွာတွေ့တွေ့အဲရှာပို့ . . .”

“သုံးပါးစောက်နှင့်အင် . . . နှင့်အင် . . . ကယ်ယူ . . .
ကျမယ့် . . . ဉာဏ်ပန်း . . . ဉာဏ်ပန်း . . . ဓမ္မာလိုင်ကြိုး . . .”

အမှတ်သံဟာ နှီဂျာင်ကြည်ပြုစနစ်သည်။ ဘာရိုးသိခိုက်၏ ဘင်ဂျာ
သံ၊ အမှတ်သံနှင့်လိုက်ဖက်စွာ သာယာအျေန်လျှ၏၊ သည်တစ်ခါတော့
အီးထည် နှုတ်စ်တော့ စော်များလည်း တက်လိုက်ဆင်စိုက်
ဆိုစော့ ဘာရိုးသည် နှုတ်စ်များ၊ တင်တင်စော်လျှက် ပြုပေါ်သည်။
နှုတ်စိုးသံနှင့် ဆင်ပေါ်ပြုထားသော်လည်း နှုတ်စ်ပေါ်က အပြုံ၊
မိမိကြောင့် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးကြည်လင်ဝင်ပေါ်လေသည်။

အမေ၏ ဒိတ်ခေါ်ချက်ကြောင့် အသိုးကျွန်တတ်တို့ အိပ်သို့
ရောက်စနစ်သည်။ အမေကိုယ်တိုင် ဝွားရှုံးထဲသို့ သွားခေါ်ခြင်းပြစ်၏

ကျွန်တတ်သံဖော်နှင့်အမေသည် ဂါတဝါသနာဘုံများပြုကြသည်။
ကျွန်တတ်မှတ်စီသည့်အားယောက် အမေနှင့်အမေတို့၏ ပုံစိုးများကို ကျွန်တတ်
ယနေ့နှင့် ပြင်ထောင်စနစ်ပြုစ်သည်။

ညျှော်ယောလပ်စိုးများတွင် အမေက တပယာထို့၍ အမေက
သီ္ချွှော်စိုးသည်။ အဖော်နှင့်အမေတို့ တို့ကြောသည် သီ္ချွှော်များကို နားလည်
ခေါ်စာတ်သည် အရွယ်မဟုတ်သောသော်လည့်တို့ ထိုကာလုံးကာ ကျွန်တတ်
ကြည်မှုပုံးစွမ်းနေခဲ့သည်ကို အမေတ်ရခဲ့ပြုစ်သည်။

ဤစလာကထဲတွင် အဖော်နှင့်အမေတ်နှင့်အမေတ် သားအပ်နှင့်ထောက်တည်ကော် အမေသံ
ကို ကျွန်တတ်မှုကြောရခဲ့တော့၊ သားအပ်နှင့်ထောက် နေရာမာရာအတွက်
အမေတ်သံကိုတည့်ရန်ကာန်စနစ်သံ အထေသည် အိုင်စရှုလမ်းနေား
တွင် ဝါးပိုးတောက်လေးထိုးလျှက် နှုန်းကောင်း၍ ပုန်းပေါင်းလှပ်ရောင်းသော်။
ညောင်ရှုမှ ညျှော်သီ္ချွှော်တို့တိုင်တော် ပုန်းဇူာ်လုပ်ရောင်းသော်။ နေ့ခု့
ဇူးလည်များကြော့တော့ ပုန်းမှုနှင့်အထောင်း ပုန်းအုပ်စီသော်မြင့် အားလပ်သည်
ဖို့ ဂါတဝါကာလေသည် အမောက်ပြု နားခိုခွင့်ပစ်တော့ . . . ။

ယခုမေတ်ဘုံး ဘုံးသိခိုက်၏ ဘင်ဂျာသံနှင့်အတွေ့ အမေ၏ ဂါတ
စီသော်သည် နိုးစလာခဲ့သည်။

"ခိုင်မှု နှုန်းလင်း . . . ဂိုင်ပြုပြုဝင်း . . . နေရာင်ခြည်လင်း
ရှုံးဝင်းပြုခဲ့် . . . ရောင်း . . . လမင်း . . . သိန်းရာင်တော် . . .

ခုနှင့်အောင်ပြုလိုက်ပါမယ် . . . မိမိမျာတုဘဲကို . . . ”

အမေသည် စည်နှင့်ချုပ်ကို လက်တစ်ဘက်စိုက်ကာ အချက်
ပုံမှန်တိုးရင်းဆိုသနည်း အဘိုသီတိတဲ့ အပြုံသူများက တစ်ချက်တစ်ချက်
သတ်မှန်ဆတ်သန ပေါင်းညီတိသည်။ အမေသဆိုကို နှစ်သက်ဝက္ခန်းသာမှ
အမှတ်ပြုသည့် သက်တော် ကျွန်တော်နာလည်သည်။

အာရိုးသံခိတ်၏ ဘင်ဂျူလက်သံက အမေ့နလှုံးဒီပိုင်ထွင်
သိပ်ပေါ်ကျော်သည့် ဂိတ္တာကြော်လေးကို စွမ်းပို့လိုက်ပုံစွမ်းသည့် အဆေသာညွှေ
နဲ့ကိုရိုင်းပုံစံပေါ်ကြုံကိုဖွေ့စွဲ၍ ဓမ္မဘုရားကြော်ထဲသို့ ဓမ္မကိုလာပြီ အတို့ သံခိတ်
ဘင်ဂျူတို့သာညွှေအနားတွင် ဂိတ္တာကြော်လေးထိုင်ကာ နားထောင်နေတယ်
သည်။ အမေ့အနီးတွင်တော့ ကြော်ပြုတို့၊ ဒိတ်ဆောနရှုံး ပါလို့သည်
ဒုးကလေးပေါ်တွင်ကာ ထပ်မပုံကိုပုံနေကြတဲ့ သူတို့ အာရိုးသံခိတ်ကို
ခံစားဖြစ်ရသည်၊ မရသည့်ပုံ၊ ပသေချာ၊ သို့သော် . . . အာရိုးပွဲသိပ်လျှော်
သူတို့ ငွေအကြောင်စုရွှေ့သည့်ကတော့ သေချာသည်။ အာရိုးသာညွှေ စွဲရှုံး
သူအား စွဲနှင့်ကျော်မဲ့ကြသည့် ငွေအကြောင်စုရွှောကို သူတို့လှစုနှင့်
အညီအသွေးပေါင်ယူစွမ်းသည့်မဟုတ်လော့

အဖောကတော် အဘိုးဘင်္ဂရှိတော်သည် သိချင်ကို ပိတ်ထဲက
ပိုက်ဆိုနေဟန်ရှိသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် အပေါ်စုတ်ခံပေါ်လျှပ်သွား
သည်။ အဘိုးအတော်ရှုပ်သွားမေသာအခါ အပော်သည် ငွေ့ပါ့ကျွမ်းတန် ဝူယျ
တစ်ချွဲကိုကို လက်နှစ်ပေါ်ပြုခိုင်ကာ အဘိုးအော် တရိတ်တော်ပေါ်သည်
သို့ကောလက ကျွန်းတော်တို့ကောလေများ ပိုက်ဆိုတစ်ပဲမှယုန်းထုတေသနလျှင်
ပိုက်ကောအောင် စားရန်သည်။ ငွေ့၍-ကျွမ်းပြု ထမင်းဝယ်စားလျှင် ပါ့ဝါက်
ငောက်စားရပ်ည်ထင်ပီးသည်။ ငွေ့၍-ကျွမ်းပြုများမောင်ပေါ်သော
အပေါ်အော် အဘိုးသည် မျက်လှုပဲလှုပဲကို အတန်ကြောကြော်သည်။ ငောက်
သာသုသုပိုတ်ပြုဟန်ပြု ဒေါ်တော်စားလိုတ်သည်။ နှစ်ခံများလည်း
လှုပ်လေသည်။ အဘိုးသုရာဏ်နေသည်ဟု ကျွန်းတော်နားလည်းပိုက်သည်။
ယင့်တော် အဖော်သည် အဘိုးပြုသို့ပြုနိုင်ပုံစံရာက်လာသည်။

အောင်သူ့လွှဲတွေကို ငွောကြောင်း ဝေဖို့ကျော်ပေါ်ချိန်တွင် အသေသည် အောင်အနာဂတိကပ်လွှာဗြို့ ပေါ်တို့တို့ပြောသည်။ ကျွန်ုတော်က အပေါ်နားတွင် ရုပ်ဇာန်သည်။ အောင်သူည် အပေါ်ကော်မာရီအန္တာတွင် အင်မှ ပုဂ္ဂိုလ်နာရီ ဆတန်ကြောနိုင်ကြည်သည်။ ကျွန်ုတော်ကိုလည်း ကြည်သည်။ တစ်နေ့က ၈၅-ကျွန်ုတော်သွားသော သားအပ်ပုန်းသိသွားပုံစုသည်။ အောင်အနာဂတ်နှင့် ဝင်းဆန်လက်သွားသည်။

အောင်ကျွန်ုတော်တို့အိမ်သို့လိုက်လာသည်။

အောင်အား အပောက ငိုက်ပေါ်အက်ပြောင့်အပ်ထားသောပြောင့် ပုံဏေမျှ မောင်သော ပုန်းပါင်းများများကြောသည်။ ငွောကြောင်းကိုလည်း အသင့် ငါးပေါ်အားသည်။ အောင်သူည် ပုန်းပါင်းများစွာလုပ်ရှိ အောင်အားအောင်အား တော်ပြောင်းကြည်သောက်သည်။ ပြီးလျှင် တစ်မှတ်အား ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဘက်ကို ပင်လျှောက်ကြည်သည်။

"ဘာဝပြောစရာရရှိသလဲ. . . ဝပြောပါ" ဟူသော အမိပို့ယို့ သည်ကို ကျွန်ုတော်ပို့လျှင် သတေသနပေါ်က်သည်။

"ကျွန်ုပါ အောင်အဲသိချင်းတင်ပုံပို့ချင်လို့ပါ"

ဟူသပောကပြောသည်။

သည်သို့ပြောင့် အောင်အားသိတိတဲ့၏ ဘင်ဂျီလက်သံမှန်အပောင့်သော "ထုတေသနမြှာနာ"သိချင်းမဲ့ကြောကို သည်နှင့်ဘက်ကျွန်ုတော် နာမထောင်နေရပြိုင် ပြိုင်လေသည်။

"ရှင်ရင်အပြတ် စကြော်ဖုန်းပေါ်ကိုဝလ ။ . . . တင်ထိပို့။ . . . စုံတော်လို့ကြောင့်. . . "

သိချင်းအားမှုသတ်တွင် အသေသည် လက်အပ်နို့လျက် အောင်အား ကန်စတွေ့ခဲ့လေသည်။

အဘိုးသံခိုင် ကျွန်တော်တို့ပြီးက ဓမ္မာရဲ့ကြီးထဲသို့ စတင်ဇူးကို
ရှိလာရှိနိုင်ပါ၊ ပို့ဆောင်းစကားလျှို့ဝှက်သည်၊ ယခုဆိုလျှင် တစ်ငွေပင် ဇော်
ပြန်ပေးရရှိပေးသည်။ ပင်လယ်ပြင်ကြီးတော်ဖက်ရွန်းက ကောင်းကောင်ပြောသွင်
နိုင်ပို့ဆိုပြီးတွေ ဖုန့်ပြုပြီး၊ ပင်လယ်လေတွင် ပို့ရန့်တို့သင်းပျော်ပြုပြီး

အဘိုးဇူးကိုနေခဲ့တာ နှစ်တော်စိုက်မက်ထော်

သည်ကာလအတွင်း အဘိုးသည် နေ့စဉ်ပြုပြီးတို့ကို ယျော်ဝေခဲ့
နိုင်တိုင်း ဘင်္ဂရှိတိုးသည်။ လစ်မျှေားလပ်းလောနှင့် ဇွဲ့သွားလျှော့လောများ
ပေါကမ်းဖွံ့ဖြိုးကြခဲ့သည် ငွော့ကြခဲ့များကို ဓမ္မာရဲ့တွင်သွေ့နှင့် ဇွဲ့သွာ့ခဲ့များကို
ခိုးတော်ရှိရှင်များအား ဝင့်ပေးသည်။ ထိုအထဲက သူလည်းဝင်ပုံတစ်ပို့၊
သာယူသည်။

ထိုကာလအတွင်း အဘိုးသံခိုင်သည် ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့。
သုံးလေ့ကြိုင်ရောက်လာခဲ့သည်။ အဝဟကာဒေါ်ပိုင်းသာပြု၏ ကျွန်တော်သွား
ဆော်ပေးရသည်။ အဘိုးလာသည်အဲတိုင်း ကိုသာက်လည်းဇူးကို
လာတတ်သည်။ အမောက ချိန်းချောက်ထားပုံရှု၏

အဝဟသီချုပ်ချို့ပြု အဘိုးသံခိုင်ဘင်္ဂရှိတို့နေစဉ် ကိုသာက်သည်
ပည်းဝါးလိုက်ပေးရင်း၊ ဘာရုံရှုပိုက်စွာ နားထောင်နေသည်ကို ကျွန်တော်
သတိထားခိုးသည်။ ဘင်္ဂရှိတို့နေသည် အဘိုးစောက်ပျော်ကိုလည်း ကိုသာက်
ချောက်တော်မဆတ်ပိုက်ကြည်းနေတတ်သည်။ ကိုသာက်သည် အဘိုးသံခိုင်
ထုံး ဘင်္ဂရှိလက်ကွက်ပုံနေသည်ဟု ဇွဲ့သွာ့မှ အဝဟပြောပြ၍ ကျွန်တော်
သိရသည်။

တစ်ခါက အမေသည် အဘိုးအား အိမ်တွင်ထောင်းလိုက်စားရှုနိုင်
ပိုင်းဆိုရှုတော်၏ အဘိုးတွေးတွေးခါးခါးပြင်းပယ်သည်ကို သူအမှုသာရာကြည်၍
သိရသည်။ ဘာတွေးပြောပုန်းမသို့၊ ပါးစောက တတ္တတ်တွေတ်ပြောလျှောက်
လက်ဇူးဆောင်းရောဘွဲ့သွေးကိုဟုပူးသိသည်။ သူလက်ပစ်သည်အတွက်
အဝဟသာမျှထောင်းပြောအတွက်၊ ငါက်ပျော်သီး သရှုက်သီး၊ ထန်းလျှောက်ခံနှင့်
အဝဟလုပ်သည်များကိုမူးကိုမူး ကျွန်တော်ကြောဆာ သွားပို့ပေးတိုင်း အဘိုး

—အကိုယ်ယဉ်—

အဘိုယ်ည် ထပ်တော်ဝိုင်များပါယ်စာသာည်။ နှစ်ကျော်တစ်ထပ် ထည့်သာ သတ်သတ်လွှာပါယ်စာတို့တဲ့ သူများသာ ထပ်ဖိုင်ရှင် က ပြို့ပြုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ပြုသာများ သိကြရသည်။

ကျွန်တော်တို့ပြုလေသို့ အဘိုယ်ခါတ်တစ်ပေါ်ယာကို သာပ်နည်း သယ်ပုံ သယ်အနီး၊ ဘယ်ဇန်ရာက ရောက်လာသည်ဆိုတော်ကို တစ်နှစ်ပေါ်ယာကိုပူးသိခဲ့ကြသလို အဘိုယ်ခါတ် ကျွန်တော်တို့ပြုလေသို့ ရောက်ကျယ်သွားသည်ကိုလည်း ဘယ်သူတစ်နှစ်ပေါ်ယာကိုပူး ပေါ်လိုက် ဘယ်အနီးပူးလေသည်မေသို့ ဘယ်ကိုသွားမှုန်လေသည်။

သူများပါဝိပို့ပေါ်သို့ ပို့ပြေလေသတွေတစ်ပေါ်ယာကိုပေါ်ကြရ လေသည် ပို့ပြေပို့ပါဝိပေါ်တစ်နှစ်ပေါ်ကြရသာဝါရီပို့ပြေပို့ကြသည်။ မြှောက်ကြရသာ သင့် တစ်နှစ်ပေါ်ဟာဆန္ဒသည်ကို သတ်ပို့ပြေပို့ကြသည်။

“ဟာ. . ; ခါဝိုင်သာသိနိုင်လို သူသင်ရှိပါဝိပေါ်ကြတဲ့ ခုသုတေသန ပြေကြုံထဲပူး ဝင်သွားသောပေသိဘူး”

ဟူသာ ပို့ပြေသာများ အခုလုယန်ပေါ်ပြေကြရတော့ လူထွေ သတ်မှုသွား အဘိုယ်ခါတ်ကို ရှာကြတဲ့ သူ့ဇန်ရာကေလာကို ပြောင်စင် ခုအောင်သိန်းထားသည်။ သူသည်ဇန်ရာလေသာ လအောင်ကြာ စေခဲ့ရှု သည်ဟု ပြောဝယ်ပြုစေသာင် သာအပ်ပါသော်တစ်နှစ်ရာပျော် ဟကျွန် နဲ့

“ပြောက်သွားပုံဆန်လိုက်တာ ပြေကြုံထဲပူး ငိုလျှို့သွားလေ သော့၊ ပို့ပေါ်ပူး ပြောက်သွားလေစေရာသလား တစ်နှစ်တဲ့ တစ်နှစ်ပဲ”

ဟုကျိုးယောသည် ကိုပြုကနိုတ်ထဲပေါ်ကြရသည်။ ပြောချင်ပြောဇန်ပည် ပြုစေသာ်လည်း ပြု့သွားကြုံ ဦးစောင်ငယ်ကိုပြောက်၍ နှစ်ပုတ္တတ်ပြုဆုံး ဖြည့်တော့ ပောက်စေရာ

ပြု့ရှုကြုံထဲပေါ် အဘိုယ်ခါတ်ပို့ဝတ္ထားကြာင်း ကျွန်တော်

“**ပြုသောအပါ** အမေသည်တွေအနဲ့ပြစ်သွားပြီ၊ အတန်ကြာအေးဝန်သည်။ အောက်တော့မှ ပဋိသက်ချကာ လလသံတိုးတို့ဖြင့် သူဘာသာသွေပြာသလို ဘင်လုံးချုပ်းပြုခန်သည်။

“**အသိုးဟာ** သူငတ်စင်တန်ယောက်ပဲ . . .” ဘယ်လို အန္တရာယ်မှ မရှိနိုင်ပါဘူး၊ သူသွားတဲ့ဇနရာဟာ သူအတွက်သွားသင့် သွားအောင်တဲ့ဇနရာ ဖြစ်ပို့ပို့ပါတယ်။ ရောက်သင့်အရာက်ထိုက်တဲ့ဇနရာကို သုဇရာက်သွားမှာပါ . . .”

မိုးတွေ သဲသပဲမဲ့သွားသွန်းဇနသော တစ်ဇန်တွင် ကျွန်တော်တို့၊ ပြုပေါ်ကြိုးပောင်းယောက်နှင့်အတူ လူခိုပ်းသုံးရောက်လာသည်။ အမေသည် သူမှန့်ဆိုင်ကအလေးတွင် ကြောက်ပြို့ကို မန့်စားကျွေးမှုမှ ဝည်သည့်များလာသည်ဖြစ်၍ မိုးရောက်ပြုပြီးပြုးလာသည်။ ကြောက်ပြိုးသည် အဓမ္မဇနရာက်ကလိုက်လာကာ ဒီမိုက်ပြင်စွန်းတွင် ခြေားပေါ်ချုပ်းဇနရာ။ သူကိုယ်အောက်ပိုင်းကို နှီးဝက်များထံ့ပုံ့စုံနေသော်လည်း သူဝါယစိုက်၊ လက်ထဲကမှန့်ကိုသာ တစ်ပဲပြီး တစ်ပဲစာအန်သည်။

ဝည်သည့်များမှာ လုံပျောက်ရှာသွားပြစ်သည်။ သူတို့ရှာနေသည့်မှာ သုံးနှစ်ဦးပါးရှိပြီးဟုဆိုသည်။ သည်အရှင်သို့ ရောက်ဇနသည်

— ၁၇၅ —
သိမ်းဆောင်ရွက်တော့များ သည်ခနိုင်ထဲသို့ရောက်သည်မှာပင် သိမ်းဆောင်ရွက်တော့များ သူတို့၏ပြောပြုသော လုပ်ပန်းသူတူးနှင့်မူး အဘိုးသံဃာတိဝင် ဖော်ဆောင်ရွက်သည်။ ဘင်ဂျီတိုးတာတိုးသည်၊ အသံကောင်သည် နှစ်မြို့သည်။

“အသံကောင်းမှန်း မကောင်းမှန်းတော့ မသိပါဘူးရင် . . . ကျွန်း
တို့သိပါလိုက်တဲ့အဘိုးကေတာ့ အသံလုံးဝမတွေက်ဘူး။ ဒါကြောင့် တတိုး
သံဃာတို့ကေလားတွေခါတာစပြီး တစ်မြို့လုံး အဘိုးသံဃာတို့ပဲ ဒေါ်
ကြတယ်”

ဟုအမေက ပြောသည်။

အမေမကားကို ဦးမောင်ယောက ထောက်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ
မည့်သည်ချားတွေဝဝါသွားသည်။ နောက်တော့နဲ့

“အင်း . . . အပြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အသံပျက်သွားတာ
ဖြစ်နိုင်ဘယ်”

ဟုမှတ်ချက်ပေါ်ကြသည်။

ထိုသည်ထဲမှ အသက်ငယ်ငယ်တစ်ယောက်က အမေဂို
အဆတုံအာနာကြည်လျှက်ပြောသည်။

“သူ့နှစ်ယောက ဦးအောင်မြှတ်ပါ အစ်ပဲ . . . ကျွန်းတော်က
သူသာမိပါ။ သူဘယ်ကိုသွားယောက်ဆိုတာ အစ်မတို့ကိုမျှားအစိပ်အမြှေ့
ဖွှာသလားဆိုတာ သိချင်လို့ပါ . . .”

“မပြောချုံပါဘူးကွယ် . . . မပြောလည်း တို့ကကြားမှာ
မဟုတ်တာဘာ သူမှ အသံမတွေက်တာဘာ သူမရှိဘူးဆိုတော့မှ သူသွားပြီးဆိုတာ
တို့သိရတာ”

“လုပ်ခံကတော့ ခင်ဗျားဝို့ပြောတဲ့အတိုင်း တစ်သေဝေယလုံပါဘူး
အ. . . အသံမတွေက်တာတစ်ခုပဲ ဆိုစရာရှိတယ်။ ဒါဇေဟယုံ သူဟာ
အရင်က အသံတွေက်ခံတယ်ဆိုတာတော့ သောချာတယ်။ ဘာဇာကြောင့်လဲ
ဆိုတော့ သူဟာရှုတ်ခမ်းတွေ၊ လည်ချောင်းတွေလွှဲပြီး သိချင်းဆိုဇန

—တိတကာရှိ. . . ”

ဟူးဟောင်ယ်ပြောသည်။

ထုတ္တသည်ပါ အသက်ကြီးကြီးလွှာတစ်ယောက်က ဒေါင်းညီတ်

—မျှော်

“အင်း. . . နှစ်ဇတ္တကလဲကြာလာမော့ အခြောင်အလဲတစ်ရုပ္ပါဒ်ဖြစ်နိုင်တာပေါ်လေ. . . ခါဝပယု ကျွန်ဝတ်တို့နဲ့ပိုပိုင်နေတာ ဘင်္ဂက ဘုရိတ်အောက်ပြန်ပြီး သူတစ်ပါးကို ရုပိုပိုမား သူတစ်ပါးက တုပြန့် လို သူဒုက္ခရောက်မှာ တွေးတွေးပုန်ရတယ်ဖြူ. . . ”

“ဟုတ်တယ်လူ. . . အဖောက် စိတ်မန့်ဘူး။ စိတ်ကျွန်းဟာရေး အသုရုံက ဆင်းလာရှိး ဆိုင်မှာ အေးအေးအနေရတုန်း ပော်က်သွားတာပဲ”

အဖော်ဒေါင်းဆတ်ခနဲ့မတ်သွားသည်။ စကားပြောသောအခါ အဝါအသံမှာ ဖသိသားမာကျော် ကျေတ်ဆတ်ငန်သည်။ နိုင်မာသော ပုံကြည်ချက်တစ်ရုက္ခာ ပိုင်းပိုင်းပိုင်းအတည်ပြုပြောဆိုင်နေသော ပုံနှစ်မာရွှောန် ထုတ္တသည်။

“ရှင်တို့ပြောတဲ့လူနဲ့ ကျွန်မတို့ဆိုပောက်လာတဲ့အဘိုးဟာ ပုံနှစ် မာရွှောန်တွေ့သွေ့တာပဲ ပြုပါလိုပုယ်။ တစ်ယောက်တည်းတော့ ပဖြစ်နိုင် ရှုံးရှုံး။ ကျွန်မတို့အဘိုးက စိတ်ရောက်သည် လုံးဝမဟုတ်ဘူး။ ကမ္မာပေါ် ပဲ စိတ်အကောင်းဆုံးလွှာတစ်ယောက်ပဲ၊ ဒီအပြင် အဘိုးဆောက်ပြောစရာ ဘာမှာလိုပေါ်တော့ဘူး”

သူတို့ပြန်သွားသောအခါ ကြက်ဖက်းသည် သူတို့အတော်လုပ်း ပေါ်သို့ရောက်သွားသည်အထိ ငင်ကြည့်နေပြီး တစ်ခွန်းတည်းသော ဝကားပြင် ဖတ်ချက်ချေသည်။

“အရှေ့တွေ့. . . ”

ကန္တရီဆရာမြန်စုစုတစိန္ဒါနီးကလမ့်ကိုညာ

ချမ်းတော်မြှုပ်နည်း ဟောန်ဆောင်းကာလသို့ ရရာကိုခဲ့ပါချော်။

ဘဒ္ဒန်ဘားပြင့်မူ ည(၉)နာရီဝန်ဖြစ်တဲ့၊ လဆုတ်(၂)ရက်နေ့ပို့
ရိုးစက်မူ ပါးလျှော့လေသာ လမ်းသည် တိုင်ယံတိုင်ဝိုက်များကြော့မှ
လွှေက်ပြုလျှော်၊ လောက်စာတ်ခုလုံးအား အစရာင်အလင်းကို ဆောင်ကျဉ်း
သောင့်လေးတော့၏။

ထိုအနိမ့်ဝယ် . . . ကန္တရီဆရာမြှုပ်နည်းလာရာမှ ပြန်ရောက်လာ
သည်မှာ မကြောလှသားသာ ကန္တရီဆရာမြန်စုံ ကျွန်ုပ်ဝို့နှစ်ဦးသား
သီးနှံကိုနှစ်ဦးလျှော်ရှိ ပန်ကျည်းပင်အောက်မှ ဝါးကျော်ပျော်ပေါ်လျှင် ထိုင်ကြ
င်း ထွေရာလေးပါးစကားများကို ပြောဆိုင်နေပါကြပေလ၏။ ဧရာဝိုး
သာက်ဖက်ပြောက်ကို အိုးကောင်းဖွုတ္တက်ရှိ စတ်လားသာ ဇွန်နှောက်သည်
သည်းကောင်း ဆရာပြီ ကန္တရီလှည်းရာမှ ပါလာသာ ဝါးပျော်ပြောက်
သီးနှံသည် လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်သားအတွက် လွှှို့စွာမှ
ဘာသူက်လျှော့သူက် ပြန်စေတော့၏။ ခံပိုင်းပုံနှင့်တို့ကို အခါးအနိမ့်ပုံးခဲ့
သို့လေသည် ပြောက်ပြန်လေ အေးအေးကလောက နေရထိုင်ရ
သာက်တော်သာက်သာ ပြန်စေရကား . . . ကျွန်ုပ်ဝို့အပို့ အနိမ့်ကျို့၍
နှင့်မှန်းပင် မသိတော်နိုင်တော့။

“အာပြုံးပြု ဟဟာရန်ကန်ရွှေပြုတော်နဲ့ သိပ်လည်းမနိုး
သိပ်လည်း မဝတော့ရှိနဲ့တဲ့ သည်နေရာ သည်အသေဖျိုးကို အခြေချေနေထိုင်
ခြုံရတယာဟာ ကျွန်ုတော်လို့ နားအားပါးအော်နဲ့ ဓမ္မရုချင် ဖတ်ချင်တဲ့သူ
အခြားထဲဘူး တကယ့်ကို ဘုမ်းနက်သန်ပဲ့ပါနော်. . . ဆရာပြု”

ထိုသို့ကျွန်ုတ်မှ စကားမော်စသုလည်း ပိတ်ဆွေကြီးကနာရီ
ဆရာပြုသည် ပည်သို့ပျော်မပေါ်ဘဲ လရောင်အသာက်၌ ပြောတု့တု့ကြီး
လုပ်လျက် ငါးပြောက်ပန်းကန်ကို ထက်လျမ်းလိုက်လေ၏။

“ပြုပြုကလွှာတွေဆိုတာ. . . ကျွန်ုတ်တို့လို သဘာဝ
အလုအဟကို ပြည်ပြည်ဝိုင်ကြီး မခဲ့စားရဘူးမနော်၊ အစားအသောက်တွေ
ဆိုတာလည်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်မဟုတ်ရှာဘူး။ အလင်းဆရာင်ဆိုတာ
လည်း သဘာဝအလင်းရောင် မဟုတ်တဲ့. . . အလင်းတဲ့ ခင်ဗျာ. . . ”

“ဒါက ကိုရင်အထင်ကို. . . နေရာတာကာမှာ စုတ်ယုတ်ဖူ
စတွေ့နှစ်သလို ဖုံးပြီးတိုးတက်ပူးတွေဆိုတာလည်း နိုင်တာပဲ၊ အဆိုဒုံး
အကောင်းက သူ့အနေအထားနဲ့သူ ပူးစနတ်။ ဘယ်အရာကိုမှ တစ်ဖက်
ငောင်းနှင်း သုံးသုပ်ကောက်ချက်ချလို့ မရဘူး”

“တာကြောင့်တဲ့. . . ဆရာပြု”

“ဘာကြောင့်ဆို. . . ကိုရင်က ဒီနယ်ပြု သည်အသကို
အပြောချေလာတာ ကြောမှ မကြောသေးပဲကိုး လွှန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(ဂုဏ်)လောက်
ကသာ ကိုရင်သာ ဒီနယ်ပြုပြာ နေရမယ်ဆိုရင် ဒီကေားကို ပြောဖွေကို
လိုပ်ယ် မထင်ဘူး။

“ဘာ. . . ဘယ်လို ဆရာပြု နေစိုးပါ့ပြီး ဆရာမြေက
လွှန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(ဂုဏ်)လောက်တော်နဲ့က သည်နယ်ပြုတွေဘာက်ကို ရောက်ရှု
လိုလား”

“ရောက်ရှုးတာပ ကိုရင်ရယ်. . . ရောက်ပူးတာပ ကျွန်ုတ်
ပြုကြီးတစ်ယောက်က အထက်အညာနဲ့၊ အောက်ပြည်ကို ရွက်ထည်ထံ
ကင်းလောကြီးတစ်ခိုးနဲ့ အဝါဂါရောက်အပါဒီ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် လုပ်၏

ဘာကလား၊ အထက်အညာကစ် ဆီတို့၊ ပုန်းရည်ကြီးတို့၊ ထန်းလျှက်တို့၊ အောက်ပြည်ရှိရာ သယ်ပြီးရောင်း၊ ရောင်းတို့ကုန်တော့ အောက်ပြည်က ပဲတို့၊ ဆားတို့၊ ငါးပိုင်းခြောက်တို့၊ ဆန်တို့ကို အထက်အညာပြန်သယ်ပြီးရောင်း၊ လုပ်နေတား၊ အဲဒီတိန်းက ကျော်ဟာ ကာလသား၊ အ ရွယ်ဝောက်နေပြီး၊ အင်ရောင်းအဝယ်ပညာ ကျော်ကျောင်ရေအောင်လို့ ဦးကြီးကို ကျော်လောင်ဘက်လုပ်ရင်း၊ အမြှုလို လိုက်နေခဲ့တား၊ ဘယ်ကမ်းမှာ ဘယ် ရွှေရှိတာမျှ၊ ဘာကုန်စည်းတွေရောင်းလို့ကောင်းတယ်၊ ပြန်ယ်လို့ သင့်တယ် ဆိတာ သိနေခဲ့တယ်”

စိတ်ဆွေကြီးဆရာမြိုက်၊ လျှော်သဝမှာကတည်းက ဒေသနှင့် သင့်လမ်းပန်းကို ကျော်နေခဲ့ပြီးပြုပို့၏၊ ပဟုသုတေသနဖူးပုံးကို ငါးငါးပြီးသား ပြန်၏၊ ထို့ကြောင့်လည်း ငါးငါးနှင့်ယဉ်၍ စကားပြောစုံမည်ပြုသောအပါ ကျွန်ုပ်အပို့၊ ပါးမ်းအပေါ်ဟောင်းသားပြုပို့ နေရလေတော့တဲ့၏။

“အဲသည် ကာလတုန်းက တို့ပြည်ဟာ အရာကာလလို့ ပြုပို့ချမ်းချမ်းမဟုတ်ဘူး၊ ခုလိုလည်း လမ်းပန်းဆက်သွယ်စေရာ မဇော လွှာဘူး၊ မလုံခြုံဘူး တော်ကြောင်တွေဆိတာ နေရာအနဲ့၊ ပို့နေရာလည်း တာခိုန်းမိန်း၊ တနိုင်းမိုင်း၊ သည်နေရာလည်း တုခုံခုံး-တုန်းရုန်း၊ ပစ်နေ ဆတ်နေလိုက်ကြတား၊ ဒါ ကိုရင်နေတဲ့ ရပ်စွာဝန်းကျင်က အဲသည်တုန်းက လက်နက်ကိုင်အလုပ်တွေ ကြိုးစိုးနေကြောက်လား၊ ဆက်ကြေးကလည်း ခဏေခဏကောက်လိုက်ပါဘီခြင်း၊ ရွှေတွေအနဲ့နှုံးလည်း ကောက်ခံသလို ကျော်တို့လို့ အင်ရောင်းအဝယ်ကုန်သည်ပွဲတော်တွေ အပေါ်ကိုလည်း အလွတ် မပေးသွား၊ ထိုကြေး . . ထွက်ကြေားခဲ့ပြီး ဒေါ်များအဲများများနဲ့ ဆက်ကြေး တွေ ကောက်ကြတာကလား၊ ပြောတော့ နယ်မပြုစေသော ကောင်းမားအောင် ပုံပြီးတိုးတက်ရအောင် လုံခြုံမှုရှိအောင်တဲ့” ထက်သုတေသနတွေကျဝတ္ထု ကပြောင်းကပြန်ကိုရင်ရဲ့

ပုံပြီးဆိုးတာက နယ်မပြုစေသော အေားချော်အောင် လုံခြုံမှုရှိအောင် လို့၊ အသံကောင်းဟစ်ဆက်ကြေးတောင်းခံပြီး တစ်ဖက်လှည့်နဲ့၊ ရုပ်ဖျက်

၅။ မြန်မာ့ကြော်တော်သွားများ . . . ”

“အေး . . . ရှင်စက်ယုဝါယူလျှော်လား . . . သရာမြှုပ်ယ်”

ဒါမြှော်လည်း သူ့အကုသိုလ်နဲ့သူ နိုးချေပိသွားတာပဲ . . .

“အေးရတာပဲတွေ မနိုင်နောင်းစင်ကာဆိုရင် ဒလတော်ကြီးတန်းဆိုတာ လွှာကောင်းသွားကောင်းတွေ အိုင်ကောင်းခြင်း ဟဒိုင်ရဲ့ စားကောင်းခြင်း မဇားရနဲ့ပဲပါ။ ငါအိုင်ဘယ်တော့ စားပြုတိုက်ခံရပါမလဲလို့ မိတ်တထုံးထင့် ရင်တယိုဝင်ထိတ်နဲ့ ဉာဏ်က ကိုယ့်အိုင်ကိုယ့်ယားပဲမှာတော် မအိုင်ခဲ့ဘဲ ငါ့ပိုင်းအုံးထဲ . . . စုစုဆောင်းထားတာလဲတွေ ထည့်လို့ တော်ဝိမ္မာ သွား သွား ပုန်အိုင်ရတာများ၊ ကိုရင်ကို ပြင်စေချင်တယ်။”

ဒါပေမဲလည်း ပြည့်သူ့ဖေတွေခဲ့ ရှာရှုမှုအားကိုမှာ အရိုးရရဲ့ နှစ် ခုံးမှုမြှော် အနိုင်ရှုံးတွေ ကွယ်ပေါ်ခဲ့ရပါပြီ။ ခုကာလလွှာတွေဆိုတာ ကုသိုလ်ထူးဘယ်လို့ ဆိုရှုံးခဲ့ပါ။ ကိုရင်လည်း ကုသိုလ်ထူးတဲ့ လှုတစ်ဦးယာက် ပါပဲလေ။ . . . ”

“လက်တွေ့မျက်မြှင် ကြိုးတွေခဲ့ရင်လသော ရှေ့ဖို့နောက်လို့ ကြွား နှင့် သရာမြှုပ်၏ စကားအား ကြားလိုက်ရမှုပင် ကျွန်ုပ်လည်း ဆိုခဲ့ပါ၊ ပြောခဲ့ ပို့လေလသော စကားအတွက် ရှုက်သလိုလို ခံစားရရှုလတော့လဲ၏

“တက်ယ်တော့လည်း ရှေ့လွှာလည်း . . . ရှေ့လွှာအလောက် ရောက်လွှာတွေလည်း ရောက်လွှာအလောက် သူ့အကြောင်းတော်နဲ့သူ ပြုလော ကြိုတော်ချည်းပါ။ လွှာဆိုတာ ကုံးခဲ့စေစားရာအဝိုင်း ပြစ်တည်နေကြရတာပဲ ပဟုတ်သွားလေား ဒီတော့ . . . ကိုယ်ပြစ်လေရောဘဝ် ကိုယ်ရောက်လေရော အေရာမှာအကုသိုလ်အမျှတွေကိုရောင်း၊ ကုံးသို့လုပ်ရတော်တွေကို ဆောင်မယ် ဆိုရင် ပစ္စုပုန်လည်း အကိုးယပုံတ်သလို အနေကတ်မှာလည်း အကိုးယလ် ခံစားရတာတိပါတယ် ကိုရင် . . . ”

စကားပြောရသည်မှာ ဟောသွားသည်ထင့်။ ကြွားရိုးသရာမြှုပ်သည် ကျွန်ုပ်င့်ခဲ့ပဲထားသော အကြောင်းယန်းကန်လုံးအတွင်းရှိ အခါးရည်ကို ပြည်း ဉာဏ်သောယာစွာယူလျက် ဟောသောက်လိုက်လေတော့တဲ့။

“ကျေတုန်းကြော့လိုက်ခိုးသလိုပေါ်လဲ။ တော့မယ်ဘဒ္ဒ္ဒ္ဒာ ဟိုကာ သတ္တန်ကာ ကျေရတဲ့ . . . အဖြစ်အပျောက်ကလေးတစ်ခုကို ပြောရှိုးမယ်၊ ကိုရင့် စိတ်ဝင်စားလို့မယ် ထင်ပါတယ်။ ရေ့တာတ်မယ်ခို့ရင့် ကိုရင့် အတွက် စာတစ်ပုဒ်တောင် ပြစ်လာလို့မြို့းမလားပဲ . . .”

သည်စကားကြားရင်တော့ စာရေးရို့ရာ အဖြစ်လိုလို ကုန်ကြုံး လိုအပ်နေလေ့ရှိသော ကျွန်ုပ်အတွက် . . . ကေသာပြောတိုင်းသူပိုင်တုန်း ဆံးသ ဆိုင်ထဲရောက်သွားသိသည့်အလား၊ ဝင်းမြှောက်ဝင်းသာပြောရပါ၌၍ ငဲ့ ထို့ကြောင့်ပင် ပုံပုန်အငောအတာအတိုင်းရှိနေကြသော မျက်လုံးတို့သည် ပြောကျော်သလိုဖိုး ပြစ်သွားရမတော့မျိုး။

“ပြောခါ သရာပြဲ . . . ပြောပါ၊ သရာပြဲ . . . ဘာဝပြောပြဲ ဘွဲ့နတော်အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာတွေချည်းပါပဲ၊ အသုံးဝင်တာတွေ ချည်းပါတဲ့”

“အဟဲ . . . ဟဲ . . . ကိုရင်ကေလည်း ပင့်တဲ့ဒနရာများတော့ ဘလာသားပါပဲလား”

ဟူ၍ စကားဆိုလိုက်စဉ်မှားပင် ခိုလုပ်းလုပ်းရှိ ကုဏ်ပင်အိမြို့ သိမ့် ဂီးကွက်တို့၏ အသံများကို ကြားလိုက်ရမလသတည်။

“ဒီလို ကိုရင်ရဲ . . . အေသည်ကာလတုန်းကပေါ့များ သူကြီး
သိုးခံစ အပ်ချုပ်တဲ့ရွှာမှာ အရက်နှီးချက်တာဝါ့၊ ကျွဲ့နားတွေ တိတ်
တိတ်ပေါ့တာဝါ့၊ အရက်မှုပြီး အော်ဟစ်ဆဲဆိုတာဝါ့၊ ပိန်းမချင်းမတွေ
အော်ကြီးဟစ်ကျော် တိုင်းထွားရန်ဖြစ်တာဝါ့၊ ကြက်ထွောက်ငှက်ထွောက်
တာတို့လောက်ပဲ အမှုအခင်းနှိပ်တယ်၊ ဒါကလည်း . . . အမြဲလို မဟုတ်
ဘူး၊ တစ်လသေသာ တစ်လဆန်းဆန်းဆုံးလို့မှ ပြစ်တတ်တာပျိုးပါး
ဘဲဒီလောက်ကတော့ဖြင့် သူကြီးအငောင့်၊ ဓမ္မတန်တာဆူး၊ ပောက်တန်တာ
ပောက်၊ အထိပောကန်ပေး လျှပ်ကြော့ဖြတ်တန်တာပြုတဲ့၊ ထိုင်တုံးမတ်
တန်တာခတ်လောက်နဲ့ ကိုစွဲပြတ်ပေတာပါပဲ။ နိုးတယ်ရှုက်တယ်ဆိုတာ
ကလည်း သူတစ်ပါးစီးပွား၊ ပျက်လောက်အောင် မဟုတ်ပါဘူး။ စားချင်
သောက်ချင်လို့၊ လုပ်တာပျိုးလောက်ပါ။ နောက်ထဲတဲ့လည်း . . . သူ
ဟာနဲ့သူ ပြီးသွားတာပါပဲ။ ဘာကြောင့်ဆို တစ်ရွှာလုံးမှာရှိကြတဲ့
ရွှာသွေးသားတွေဆိုတာ ဟိုး . . . ဘိုးစဉ်သောင်ဆက် ရွှာဝတည်
ကတည်းက စွဲထိုင်လာခဲ့ကြသူတွေချည်း၊ အွေပျိုးစင်ရင် . . . အရင်
အချာမဟုတ်ကြတာတောင်မှ မက်းကြတဲ့သူတွေချည်း။ သူ့အငောက်ငါး
ကိုယ်သို့ ကိုယ့်အကြောင်း သူသိတဲ့ သည်ရွှာနေသည် ရေသောက်လျှော့ချည်း။

သည်တော့ . . . အမှုအခင်းဖြစ်လို့များ သူကြီးက ဒါဆိုရင်
ပါပဲ။ ဟိုဟာဆိုရင် . . . ဟိုဟာပဲ။ သယ်သူမှ အထွန်းတက်တာ
လော်ကတက်တာပျိုးတွေ ပရှိကြဘူး။ ဆုံးဖြတ်ပေးတာမှန်သယူကို
ဝကျင်ကျင်နှစ်နှစ်ကြီး လက်ခံကြတယ်။ ဒါတော့ . . . ပြီးကအုပ်ချုပ်သူ
အရာရှိပင်းတွေလည်း သူကြီးကို သမောကျကြတယ်။ တော်ရုံတန်ရုံ

သယ်လွှဲလိုပါစ်အရာရှိရှင်တော် သူကြီးကို စိတ်ချုပြုသားရှိ။ ကျင်းမူရှင် ပြီး တဗြားရွှေ့တွေဘက်ဆင်းကြတယ်။ သူကြီးရဲ့ရွှေက သစ်ပင် တော့အုပ်ထွေနဲ့ အင်မတန်နေ့လို့ တိုင်လို့ကောင်းတယ်။ လယ်တွေ ယာတွေဆိုတာ ပြောသိပြုတော်သန်ကောင်းလို့ ဘာနိုင်နိုင် အောင်ပြင် ပြန်ထွန်းတော့ချည်းပဲ။ အလုပ်အကိုင်အဆင်ပြေတော့ အိမ်ကောင်းတွေ ဆောက်နိုင်ကြတယ်။ ဘုရားကော်းကန်တွေဆိုသွားပြီး လူဗျို့နှင့်ကြတယ်။ လယ်ပိုင်ယာပိုင်မရှိတဲ့သူတွေတောင်မှ သူ့ဟာနဲ့သူ ပြောပြ လည်လည်ပဲ လယ်ပိုင်ယာပိုင်ရှိတဲ့သူတွေဆိုတော့ကတော့ ပါပါသိမ်းသိမ်း တော်ယာအလုပ်ခွင့်သိမ်းသိမ်းရောက်ရင် ပြု့တက်ပြီး ငွေထည်ရွှေ ထည်တွေလွှုပ်နိုင်တဲ့အထိ ပြောလည်းကြတယ်။

အဲဒီလို သူရွှေနဲ့သူ့အထာ အံဝင်ခွင့်ကျရှိနေတွန်းမှာပဲ တစ်နေ့၊ ကျတတော့ သူကြီးရဲ့ရွှေကလေးဟော ကံဆိုးလို့အမှားငြားကြတယ်လို့ ဆိုရပလား ဆသိသွား ရွှေဘုရားခဲ့ ကျင်းပြီးလို့ သိမ်းကြောခင်တော်သာမှ ရွှေအာနာကို ဖျောက် ပါပါကံသည်ကြီး ဦးကြွောသိုးအောင်ကို စားပြုတိုက်သွားတယ်။ စားပြ ဆိုလို့ အပွဲ့နဲ့ဖွောတော့ တစ်ကိုယ်တော် စားပြု ကိုရင်ခဲ့၍ ငုံးကြောင်းတော် စားတော်လေကိုရွေ့ယွင်လို့တဲ့။ အဲ . . . ပျောက်နှာချုပ်ထားတယ်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်က တောင့်တောင့်တင်းတင်း တကေယာကို တိုက်လည်းနှိုက်ချည် ပြည့်ဝတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ဖျိုး။ လာတာဘက် ပြင်းတာစိုးနဲ့ ပြင်းစီးလည်း အင် ယတန်ကျော်ကျော်ပုံရတယ်။ အောင်ပေါ်တက်လာတာနဲ့ ငုံးကြောင်းတော်စားကို ပြုတို့ စားရော့ပြုတာများ တားကြောလွှုညွှေတဲ့အတိုင်းပဲ။ ပြင်လိုက်ရတာ နဲ့ ကျော်ချုပ်းစေရာ။ အဝတ်စတင်စကို ဇွဲ့ကိုပြု့ စားနဲ့ထွေ့လိုက်တာ အဝတ်ပြန်ကျော်တော့ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ်တဲ့ ဒီတော့ သူ့စားချုပ်းကို ပြင် ရသွေးတိုင်း . . . အသည်းပျောက်ကြတာပေါ့။ ဝကြောက်လနဲနဲ့ကြောက်ပေါ့။ ဒါကြောင့် သူ့စားနဲ့ နိုင်စက်ပုံးကို ကြောက်လို့ စားပြုတိုက်ခံရတဲ့ သူတွေဆိုတော့လည်း နောက်နေ့ကျော်တား . . . စုထားစောင်းထားသောမျှ အထိပ်လိုက် အထည်လိုက်ကို စုတ်ပေးလိုက်ကြုံရတာပါပဲ။

အောင် တစ်ရှိယ်တော် ပြင်းစီးသာပြုဟာ ပြင်းစီးအင်မတန်
လျှော့သွေးတို့ သာပြုတိုက်ဝါဘဲများလည်း လသာရှုက်ဖျို့ကို ရှောင်
သော်မှသော် လုပ်ကိုရှုက်ပါမှ ထိုက်ဇလုဒ္ဓတယ်ဆိုပဲ။ လုပ်ကိုရှုက်
သော်ဖြေဆိုရင် ဟိုရွှေက ဘယ်သူ့အိမ်တော့ ပါသွားပြီ။ ဘယ်ပုံအိမ်တော့
မိသွားပြီ စသဖြင့် သတင်းရကြောတယ်။ ခုခံတော့ . . ဥစ္စအဖွဲ့လိုပုံသွေးတွေ
အမေန့်။ သူတို့စတော့တဲ့ ဥစ္စအဖွဲ့အတွက် ပုပင်ကြတာပေါ့။ သူကြိုးကို
လည်း အားကိုးကြတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ပြစ် ရှင်ရွှေကဲ့အကြိုးအကဲ့ပြစ်တဲ့ သူကြိုး
အမေန့်။ ရှင်ရွှေခဲ့သရောက်ရွောဟာ သူ့အရောက်ရွောပဲ မဟုတ်လား၊ သည်တော့
သူ့ရွှေအပိုင်က ရာအိမ်ပျော်ရွှေ ဆယ်အိမ်ပျော်ရွှေကဲ့ ဆင့်ခေါ်ပြီး စည်းဝေး
တိုင်ပင်ကြတယ်။ ပြီတော့ ရှင်သွှေရွှေသားတွေ့ အေားချို့သေယာစေပို့
အတွက် ကင်းလျည်ကြတယ်။ အိမ်တစ်အိမ်အိမ်ကို တစ်ရှိယ်တော်
ပြင်းစီးသာပြုရောက်စန့်ပြုကြေားရင် လိုက်ပြုကြတယ်။ လိုက်ယဉ်သာ လိုက်
တော့ . . တကယ်ဘမ်း ရှင်ဆိုင်တွေ့ရပြီဆိုရင် ပြင်းစီးသေမားက အားလုံး
ထက်လျှင်ပြီးသေား ရင်ဆိုင်စို့။ စိုင်းလိုက်ပြုဆိုတာနဲ့ လှစ်ခနဲဆိုသလို
သူ့အချိုင်တော် ပြင်းကြိုး ကျောပေါ်လွှားခနဲ့ ခနဲ့တာကိုပြီး လာရဂလုပ်အတိုင်း
မောက်တွေကိုသွားတာများ စိုင်းထားတဲ့သွေ့တွေ့တော် ပါးစိုင်းအဟောင်းသား
ပြီးသွားကြဆိုပဲ။ အေားညွှန်လောက်ထဲ လျှင်ပြန်ပျော်လတ်လွန်းလို့ သာမန်
လွှာတင်ပောက်မဲ့ ဟုတ်ပါလောကလို့အောင် သံသယပြုပြုကြတယ်တဲ့ ကိုရှင်
ခဲ့။

သည်လိုပုံနဲ့တော့ မပြန်ချေသွားသိပြီး သူကြိုးဟာ ပြုတက်လို့
ကြားဆိုင်ရာခုလိပ်တွေကို သွားရောက်အကြောင်းကြေားတော့ အသည် တာပုံ
ဟာ တောင်ဝရမ်းပြုတစ်ယောက်ပြုမြင်ကြောင်း သူတို့ပုံလိပ်အဖွဲ့က ဘယ်
ရရ အရှင်ရရလိုချင်လို့ ဆုဇွဲထုတ်ထားတဲ့အကြောင်း။ သူတို့ပုံလိပ်အဖွဲ့
ကလည်း တော့နှင့်ရှုံးဖွေလို့ စိုက်နေတဲ့အကြောင်း ကျော်လွှာတွေအင်နဲ့
မိမိကြေားကြေားသတိထားပြီး မောက်ပဲ့။ တစ်စုတစ်ဝေးနဲ့ တာပြုကို စိတ်ဖော်
ရုံပြုပြုပြီး သူကြိုးကိုင်စို့ရာ နှစ်လုံးပျော်တစ်လာက်ကို ပေးလိုက်ပါသော

ကပ်။ သူကြီးလည်း နှစ်လုံးပြုးလက်နက်ရတော့ ဝင်သောအားမြင်သွားပြီ၊ . . . သက်ဆိုင်ရာက အရှင်ရရ သောရရဆိုတော့ နှစ်လုံးပြုးမှာ၊ အနသပ်ဖမ်းဆယ်လို့၊ အားခဲ့ထားတာပါ။ ရွှေသူရွှေသားတွေကလည်း သူကြီးလက်ထံက နှစ်လုံးပြုးကြောင့် တာပြုရန်တော့ အောင်ရှာမယ်ဆိုပြီး လုံးသာဖော်တယ်။ အဘိုးဟာ . . . ရွှေမှာရှိတဲ့ လူရွှေယ်တွေကို လူနေရာသူ့အဖိုင်းအလိုက် တာဝန်ပေးပြီး ကင်းပုန်းတွေ ချထားခဲ့တယ်။ ဒါလို့၊ လုပ်က်ည်တစ်ညွှေကိုရောက်တော့ ရွှေအပြင်တောာဝပ်ကနေ မြှင့်ဆွာ သံတွေ ကြောလာရတယ်။ တစ်ကိုယ်တော်မာပြုဟာ သူအခွဲးသွေး ယုံကြည်လို့ထင်ပါခဲ့။ ဒါတိုင်းလိုပဲ လာနေကျ တန်နှစ်ပင်လမ်းကြောကာနဲ့ ရွှေထဲကို ဝင်လေခဲ့တယ်။ ဘယ်လောက်များပောင်များ၏ . . . သူခိုးတဲ့မြင်းက လုံးဝဆို လုံးဝ လမ်းမယူးဘူး။

အဲသည်အသိနှင့်များ ချထားတဲ့ ကင်းပုန်းတွေခဲ့ အချက်ပေါ်မွှေ့ကြောင့် သူကြီးလည်း လက်ခွဲတော်နှစ်လုံးပြုးသောနတ်ကို ခွဲပြီး တာပြုသွားမှာ အနာက်ကို လိုက်တော့တယ်။ အဲဒီအသိနှင့်များ ဦးဇွဲကြီးရဲ့ ကျန်စုဆိုင်ပေါ် လဲ တာပြုဟာ ရောက်ရော်ပြီး ရှုက်ကြေးတော်မားနဲ့ ပြိုးပြုက်နေပြီး ဒါနဲ့ သူကြီးလည်း အပိုင်ဆိုပြီး နှစ်လုံးပြုးကို ထိုးသိန်းလို့ ဝေးပြုရဲ့ သင်ဝတ္ထုတည်ဆိုပုံးရင်း ဟောင်းဖြုတ်ချလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲအား တိုင်းကောင်းတာက ကျည်ဟာ ဘယ်လိုမဲ မထွက်တာဘူး။ ပိုပြီး သာချာအောင် . . . နောက်တစ်ကြိမ်သိန်းပြီး ဟောင်းဖြုတ်တော့လည်း ပေါ်အတိုင်းပဲ့၊ ကျည်က လုံးဝဆို လုံးဝထွက်ဘူး။ ဒါနဲ့ . . . ပြစ် ခုံးရှာပြိုဆိုပြီး နိုးပေါ်ထောင်လို့ ခလုတ်နှစ်လိုက်တော့ “ဒီနဲ့သို့ မြှေ့ထွက်သွားတယ်။” လို့ ကြိုးဝါးရင်း သာစကြောဇူးရှိစိုးလို့ သူမြှင့်ပေါ် ပျေားသဲ့ ခုန်တက်လိုက်တယ်။ သည်အပဲ သူကြီးက တာပြုကို ချိန်ရွှေယ်ပြီး ပေါ်ထဲသူ အနားမက်ပဲ့၊ “လို့ ကြိုးဝါးရင်း သာစကြောဇူးရှိစိုးလို့ သူမြှင့်ပေါ် ပျေားသဲ့ ခုန်တက်လိုက်တယ်။” သည်အပဲ သူကြီးက တာပြုကို ချိန်ရွှေယ်ပြီး ပေါ်ထဲသူ အလုတ်ဖြုတ်လိုက်ပြန်တယ်။ အဲဒီ များလည်း ကျည်က ပတွက်ပြန် ပေါ်ထဲပြောကတော့ အေားအေားအေားပါပဲ့၊ လာရာလမ်းအာတိုင်းပဲ့ ပြိုးကို

—အဲလိုအပ်နေခဲ့သော်၊ ပြန့်တွက်ဘွားတော့တယ်။ အဲသည့်အတွက် လက်နက် ဆောင်းကောင်းရှုထားတဲ့ သူကြီးဟာ တောက်စာခတ်ခတ်နဲ့ပဲ့။ သူကြီးရဲ့ လောက်နဲ့အောင် အားကိုးစောကြတဲ့ ရွာသွေးရွာသားတွေကလည်း မိတ်တတ် စောင်းတော်ကျသွားတယ်။ သည်စာပြုဟာ နှယ်နှယ်ရရှိ စာပြုမဟန်တွား ကျည်းတောင် မတွက်နိုင်တဲ့အားပြု။ သေနတ်ပါးတဲ့ စားပြု။ အဆောင် ကောင်းတွေ့ရှုတဲ့အားပြုလို့၊ ဝေပန်ပြု့ဆိုသော် လျှော့တွက်လာ့ကြတယ်။ ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင် . . . ပုလိုင်အဖွဲ့တွေ အင်နဲ့အားနဲ့ စိုင်းပြီးမြို့မှ အနိုင်ရုပ်ယဲ့ ကောက်ချွောက်ချကြတယ်။ သူကြီးကိုလည်း ပုလိုင်အဖွဲ့ကို ဂုဏ်သာဆောင်ဒေါ်ပါလို့၊ တောင်းဆိုကြတယ်။ ဟင်တောင်းဆိုလို့လည်း ဟဖြစ် ထော့ဘားလေး။ စာပြုက ဘယ်လောက်အထိ အတင့်ရဲ့လောသာလဲဆို ရင် ဘယ်နေ့ဘယ်ရှုက်ဘယ်ညာမှာ ဘယ်အိမ်ကို လာတိုက်မယ်လို့ တောင် သတော်းပေးခဲ့တော်ကလား။ အဲဒီတော့ ရုပ်ရွှေခဲ့ခေါင်းဆောင်ပြစ်တဲ့ သူကြီး ဝမှာ ခေါင်းခဲ့ရပြုပဲ့။

အသလို ခေါင်းခဲေနတုန်းမှာ သူကြီးရဲ့နှစ်သားမှာ နားရိုက်စထား အေတဲ့ သူကြီးရဲ့ပြောကလေးက သူအတိုက် စကားဝင်ပြောတယ်။ သည် စာပြုကို ပိုးပိုးချင်ရင် လွှယ်လွှယ်ကလေးပါပဲတဲ့။ အသေတောင် မဟုတ်ဘူး၊ ဘရှင်ကိုဖော်လို့ရတယ်လို့၊ ပြောတယ်။ ဒီတော့ အသက်လေးတဲ့ ခြောက်နှစ်လောက်ရှိရှိတဲ့ ကစလေးက လူကြီးတွေ့တောင် ခေါင်းခဲေနရတဲ့ ကိစ္စကို အလွယ်သလော့နဲ့ ပြောတော့ . . . စုံအားသင့်သွားကြတာ ပဲ့။ ကနိုးတော့ သူကြီးဟာ လူကြီးတွေ့ကေားပြောနေကြတာကို ဝင်ရှုပ်ရုပ်လားဆိုပြီး ဆူပူးမှန်ပဲ့ပို့၊ ကြိုးစားပဲ့သေးတယ်။ ဒီပေမဲ့ ကလေး စကားတို့၊ ပို့နဲ့ပ စကားတို့၊ သဘောင်သည်စကားတို့ဟာ တစ်ခါတော်လေ ပုံစံတော်တာကို တွေ့ပါပြီး၊ ကိုင်း . . . ဘယ်လိုပို့ဗျား ဘရှင်ပော်ပို့နိုင်ပလဲ ပြောစပ်ပါပြီး ပြေားရယ်၊ . . ."လို့ ပေးရပြန်ခဲ့တော့တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ၄ ကလေးက 'ဒီလိုလုပ်' ဆိုပြီး 'လပ်းညွှန်နေတော့တာပဲ့။ ဒီတော့မဲ့ သူကြီးနဲ့သွားတွေ့လည်း သူတို့ပြုပို့မို့ ဟတွေးပါတာတွေကို ပြင်ပိတွေး

၃၈။ သူကြီးရဲ့ငမ်းကလေး ညွှန်တဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက်တာ အောင်ပြင် သွားပါလေအရာလာ။ သေနတ် ဒီးတယ်တို့၊ စားအရွှေ့ထက်တယ်တို့ ပြုးစီးကျော်တေသာ်တို့နဲ့ နှာမည်လက်နေတဲ့ တစ်ကိုယ်တော်တာပြုလည်း ဘာမဟုတ်တဲ့ ကလေးငယ်ရဲ့ အခါးအပဲအောက်မှာ ကာခန့် အသက်ရှုင် ရွှေကို အဖော်အော်လိုက်ရတယ်။ သည့်အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်အမွှဲ့ကြီးက သူကြီးကို ဆုတွေချို့ဗျား အစ်အနားနဲ့ကို ဂတ်ပြုခဲ့ပါတယ်။

"အပြစ်အပျက်က အဲဒါပါပဲ ကိုရင်" ဟု စကားကို အနားသတ် ဆောင်တော့ ကျွန်ုပ်အဲ့ ဘဝင်မကျို့စ်သည်မှာ ကောနပြစ်ချေချုံး အဆိုပါ အပြစ်အပျက်၌ ကလေးငယ်ပေးသော အကြော်သည် ပည်သို့သောအကြော်ပို့သနည်း၊ ကလေးငယ်သည် ပည်သို့လဲနဲ့ ညွှန်ခဲ့ပါသနည်း၊ ဒီကို သည့်သွင်းမေပြုပြုပါလျှင် ကျွန်ုပ်အဲ့ စာရမဲ့ရင် အခက်အခို့ပါတ်။ စာရမဲ့သွေးတို့ကလည်း နှာဇားရှုံးကြော်ပည်ထင်၏

"အပြစ်အပျက်က ပြည့်စုံ မရှိသောမော်ထင်တယ် . ဆရာ့ကြီး"

"ဘာကို မပြည့်စုံရမှာလဲ . . . ကိုရင်ခဲ့"

"ကလေးက ဘယ်လိုအကြော်ပေးတယ် ဘယ်လိုပုံစံနှင့်တယ် ဖို့ဘာ ပြောဖို့လိုသေးတယ်လဲ"

"အဟား . . . ဟား . . . ဟုတ်ခပသားပဲ ကျွန်ုပ်က ဖို့ရိုင်စိတ်ဝင်တဲ့ ပစား အသာချွှန်ထားကြည့်တော့ သည်လိုပဲတော့ ကိုရင် က ပဆိုးပေဘူးပဲ . . . ။ ဒီလို ကိုရင်ခဲ့ ကလေးငယ်တော့အကြော်က တော်မြှုပ်နှံပါတယ်။ ဒီ ဒုန်းရိုင်းစီးပြီး ရွှာဆောင်လာနေကျေလမ်းခဲ့ တစ်စက်တော်ရွှေ့ကိုမှာ ထန်း . . . တစ်ပင်စီ နှုကြတယ် ပဟုတ်လားအဲသည် အေသာက် အေသာက်ကို ပြေားတစ်ရပ်သာသာ ပုန်းပြီး ကြိုးတန်းထားဖို့ အကြော်သ သမ္မတနှုန်းကိုကဲ့ အောင်တော့ ခုန်းရိုင်းစီးလာတဲ့ စားပြားက ရွှာလည်းဝင်ရာ ထန်းမြှုပ်နှံ ဒါ သွယ်ထားတဲ့ ကြိုးနဲ့ နိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်ပြုပါတယ်ကျွန်ုပ်ပြုပါတယ် အောင် အသင့်စောင့်ထန်တဲ့ ရွှာသားတွေက သတ်မှတ်ရတာ အကြော် ကြိုးတုတ်ဖိုးလိုက်တာပဲပါ။"

“ဘာပဲ ပြစ်ပြစ်. . . တစ်စွာလုံးကို ခုက္ခပေးအနတဲ့ စားပြုကို
ပေါ်သေး နိုင်နှင့်လိုက်တဲ့ကိုဖွေဗျာ သီးမွှုပ်ရှုတို့ပြုခုမှာကတော့ ကင်လေးကိုပဲ
ဆရာပြုပဲ”

“ဒါဝပဲ အဲသည်ကလေးက သီးမွှုပ်ရှုတို့ပြုတာကို ဖစ်ချင်ပါ
ဘူးဘျာ၊ ဘူးအဘိုး ရုတ်ပြုခဲ့ရတာကိုပဲ ငက်နှစ်နေတာပါ”

“ဒါဆို. . . မဟုတ်မှ လွှာမောပဲ. . . အဲဒီကင်လေးဟာ
ကွားနှစ်ရာ့ပြီ ထွယ်ထွယ်တုန်ကေား ပြစ်ရှုယ် ဝန်ခံပေတော့. . . ဆုံးရာပြီ”

. ကျွန်ုပ်မှ အဖြစ်အပျက်နှင့် စကားအသွားအလာတို့ကို ဝင်း
ဆင်ခြင်လိုက်ပြီ၊ စကားကော်ကိုချက်ချင်လိုက်လေသောအခါဝယ်. . . ကွား
နိုင်သရာမြေသည် ပြုပြုခွဲ့ခွဲ့ခြင်း. . . ရယ်ရယ်ဟောပြုပဲ “ကိုရင့်. . .
ဒုံးမထဝေးစတော့ဘူး၊ မြှင့်ကွက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သားပဲ” ဟု စကားဆိုကာ
လောင့်နှုပ်တစ်စွာကို ငါ့လိုက်ပါတော့သတည်။

နန္ဒမိုးကြယ်

ပန္တဖနိဒါဝဏ်စတိခြင်း

အသက်ခြေားပါမျဲ ကံ့ပေါ်သည်ဟု ဆိုရင်လုယဉ်လား မရပြာတာဝါ။
ပိုးရွှေပြောနှင့် ဟသင်းအုတို့သည် အဘက်(ခြေ)နားကော်မူပင် သား
သပီးရုတာနာရို့၊ အကြောင်းပန်လာတော်သည်။ နှစ်ဦးသား အိမ်ဓထာ်ရက်
သားကျြော်ကာတာည်းက သားသမီးရှုံး မြှေ့ခြားကြသည်။ သည်နှစ်များ ထွန်း
ကာလေပည်လား၊ လာမည်နှစ်ကျော်မူပဲ သားသမီးရုလေပည်လားဟု နှစ်
ဦး သား မျှော်တာလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဇော်တွေ့ပေါ်သည်။ တတိနိုင်
ဇော်သင်တွေ့ပြုသည်။ သိကြားမင်းထဲ ဆုပန်လျှင် ဆန္ဒမှန်သူမျှ ပြည့်စု
သည်ဆို၍ ဘုရားကျောင်းကုန်သို့ သွားရောက်ကာ သားဆုပန်ကြရသည့်နှာ
လည်း မဟာနိုင်။

ခက်သည်က . . . သူဝို့လင်ပယား ပိုတင်းဝန်ထိုင်ကြသော
ရွာကလေးသည် တိုးတက်ခေတ်ပိုလှသော ပြုပြရန်ကုန်နှင့် လွန်စွာမှ အ^၁
လှုံးဝေးထွန်းလှုချေသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ပြုပြရန်ကုန်ရှုရာ တက်လုပ်၍

ପାଠୀରେହାଏହିଯୁଗୀ ଶିଖିଲ୍ଲାଦିନ୍ତିକାଃସ୍ମାଃ ମହାତେବିଷାଂଗାତିନ୍ତିକିଃୟୁଗାତ୍
କ୍ଷୁଵ୍ଵାରିଳାଙ୍ଗାପେତିକା. . . କାହାମହିମିଧିତାକୁଳୟାହିକାଃପ୍ରିଣ୍ଟିଅପେ
ମାପ୍ରିତାନ୍ତିଥିଲ୍ଲାରି ତାନ୍ତିଥିତା ଯୁଗିଲିନ୍ଦିମନ୍ତ୍ରିତାମୁନ୍ତିଲା. ତାନ୍ତିଥିଲ୍ଲାରି
କିନ୍ତୁଃପଦ୍ମାଗୁର୍ଯ୍ୟଃୟୁଗାକା କୃତ୍ଯିଲାଦିଭୟାଃତି ଲିତାର୍ଦ୍ଦୟକାପେ
ତାନ୍ତିଲିନ୍ଦିମନ୍ତ୍ରିତାପେତିକାଃ ପେତିନ୍ଦିଲିନ୍ଦିମନ୍ତ୍ରିତା. ଏହିତାହି
ମାତୋଦିନ୍ତିକ୍ରୂଯିଂ ପ୍ରମିଳାକୁଳ୍ମୁଖଶବ୍ଦିତାଲ୍ଲେକ ତାନ୍ତିକ୍ରୂଯାଂ. ଆପଣୀ
ଏହି ଉଗ୍ରବୁଦ୍ଧା ପ୍ରମିଳିନ୍ଦିମନ୍ତ୍ରିତାପେତିକାଃ ତାନ୍ତିକ୍ରୂଯାଂତ୍ଯିକ୍ରୂଯାଂ
ତ୍ରୈନ୍ଦିକାନ୍ତିତି. କୃତ୍ଯିଲାକିନ୍ତିଅର୍ଦ୍ଦି ଶିତିଲକ୍ଷ୍ମୀପିତ୍ତି.

သည်လိမ့် ဘိဝထောင်သက်တမ်းကောလေတွေ ကဖည်းပြည်
သည်။လျှောင်းလာခဲ့သည်။

ထိကာလမှာပ် သုတို့ရွှေကာလေးရှိရာဘို့ ဝတ်ဖြေစင်ကြပါနှင့်
ပို့ဆောင်လာခဲ့သည်။ ထိပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွှေးတိရိရှိ ကိုနာဝါး
အတိတတ်၍ အပို့ဆောင်သည်။ တစ်နေ့၌ ထူးထူးမြားမြားဆိုသလို ကို
သားအစတိတတ်ကို င့်လျက် ရွှေတိုင်ဆောင်တော်ကြီး၏ ပုလပ္ပါးအတိုင်း
ပုလာတည်အကြောင်း . . . သုကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပတ္တု လုပ်ကိုင်
သူးသည်ဖြစ်၍ သာဒိအာအလျောက်အလျောင်များ လျော့ဝေခဲ့ ကြောင်း။
ပုလာတွင် ပတ်တိနိုင်သူများအကောင်ဖြင့် လုပ်အားဖို့များ ပေးကြ
သူ့အကြောင်း . . . တစ်ရွှေလုံးကို အိမ်ပက်ပေးလောင်း သည်အတွက်
အွာဖြစ်၍ မသင်းဘုံတို့ အိမ်ပောင်ခုံမှာလည်း ထိအိမ်ပက်ကို အတွက်
အွာပြောလေတော့၏

ဝ။ . . . ရွှေသူ ရွှေသားအပေါင်းနှင့် ထိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ စကားမပြည့်
ပြောဆိုပါကလေရာ မကြာခင်ကာလအတွင်းများပင် စာရာတာပည်ဝတ္ထာ
လား ရင်းနှီးသွားခဲ့ကြပြီး ဘုရားတာည်ရေးကိစ္စတို့ကို တစ်ညီတစ်ညုံ
တည်ဆို ဆွေးနွေးပါကြလေစတုံး၏။

ရွှေသူရွှေသားအားလုံးအဖွဲ့ ၁၀၅ပြုစစ်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား တော်တော်မြစ်စရာ ကိစ္စရုပ်များနှင့် ကြော်ကိုရင်ဆိုင်ရလေသောအခါး . . .
မကြာည်ညိုဘဲ ပဇ္ဇနိုင်ကြတော့၊ အထူးသာဖြင့် အကြားအပြင်ရသလိုပို့
ခို့ခို့အောက်ဒေါက်နှင့် ပြောချေတတ်လေရာ . . . ပြောသမျှဆိုသမျှ အရာ
အားလုံးတို့သည် အမှန်တွေချုပ်ပင် ဖြစ်စန်လေတဲ့။

"ပင်းအဖော်တဲ့တော့ . . . တစ်နှစ်နဲ့မြောက်လကျော်ပြီး ပဟရတ်
လား ဟောင်ရွှေ့တို့။"

"ဟုတ်ပါတယ် . . . အဘိုး"

အသက်အရွှေယ် ပဝန်မှန်းတတ်၍တို့တစ်ဦးကြောင်း ကြည်ညိုဖွယ်ရှု
သူ့တတ်စင်အဆင်သော်လှန်ရှိပြုတ်တစ်ဦးကြောင်း . . . ရွှေသူရွှေသားအားလုံးဟဲ
တတ်ပြုစစ်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား "အဘိုး" ဟူ၍ ဂီသသပြုကြပါကြန်နဲ့

"ပင်းအဖော် . . . အမြတ်တန်းဝတ်ဆင်တဲ့ ပတ္တုပြုးလက်ရှု
ဟာ သူဆုံးတဲ့အပါများ သူ့လက်များ ပရီးဘူး မဟုတ်လား . . . "

"ဟင် . . . "

ကာယာက်ရှင် ဟောင်ရွှေ့တို့အဖွဲ့ သည်စကားအတွက် အဝါယာ
ဆုံးသွေးရချော်၏။

"ဟုတ်တယ် . . . အဘိုး အင်ပတ်နဲ့ ထူးဆန်းတယ်၊ အင်
ဟာ သူ့ရဲ့ပတ္တုပြုးလက်စွဲပို့အင်ပတ်နဲ့မှ မြတ်နိုးတော့ အဲ . . . အင်
သောကောင်းပေါင်းလဲ ဝေအနာခံစားနေရတဲ့အချိန်များ ပတ္တုပြုးလက်စွဲပို့
အဖော်ရှုံးလက်များ ပရီးတော့ဘူး၊ အဖော်ရှုံးလော်တော့ အာဖလည်း
သတိတရာများတွေ ခွှေတ်ယွင်းပြီး ဘာ့မှ ပပြောဆိုင်တော့ဘူး"

"နော်းကွယ့် . . . အဲသည်အချိန်များ ပင်းတို့ဆိုက လူဗျားထွေး

“သူတော်သူ. . . ရှတ်တရဂ် ဆုံးသွားသောတယ် ယဟုတ်လား”

“ဟုတ်. . . ဟုတ်တယ်အဘိုး. . . ပနီးမောင်ဆိုတဲ့ လူတွား
လို့ အဖေ အသည်အသန်ပြစ်နေတုန်း. . . အလုပ်က စွဲကိုသွားပြီး
ပြီးချင်ပဲ ရွှေအနာက်ဟျာက ပြုစပ်မှာ ပိုးထိပြီး ဆုံးသွားတယ်”

“က. . . ပြီးတော့တွေလည်း ပြုပါစေတော့ကျယ်၊ မင်းအဖေခဲ့
လေကိုစုပ်ကို ပင်းဝို့အိုင်ဝိုင်းရင်း. . . ရင်ကွဲသရောင်က သစ်ဆောင်း
ထဲမှာ ရှိနေတယ် အဲဒါ. . . ရှာပြီးယူပေတော့ ငသုံး. . . လူတွေ
လူတွေ ကိုယ့်အလုပ်ရှင်ရဲ ကျေးဇူးကိုမထောက် မလုပ်သင့်တာ လုပ်တော့
လော်း ကဲကြော်က ဒဏ်စတ်တာ စံရပြီပေါ့ ငသုံး. . . ဒုက္ခ. . .
ဒုက္ခ”

ထိုဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြောသလိုပင်. . . မောင်ဇွဲတိုး
အောင်ယောက် သူ့အိမ်သို့ပြန်၍ အိမ်ဝေါ်ရှင်းရှိ သရက်ပင်အဆောင်ရှုကို ရှာ
ပြုနိုင်လေသောအခါ. . . အဝတ်ပြင့် ပတ်ထားသော အထိုက်တစ်ထိုး
၏ တွေ့ရလေ၏။ ပြည့်ကြည့်လေသောအခါ ထူးဆန်းအဲ ပြုပြီးလေကိုစုံပြု၍
အောက်အောင်ပင် ဖောင်ပြစ်သူ ထိုးဆောင်းခဲ့သော ပတ္တြော်လေကိုစုံပြု၍
တွေ့ရလေအတော့၏။ သည်အပြစ်သန်ကြာ့နဲ့ ထိုဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်
အောင်းသတင်းမှာ ကြိုးစွဲကြိုးစွဲ လာလေတော့တဲ့

ထိုအသိနိဝယ်. . . ကိုးနှင်းစေတိတော်ကို စုံ၍ စေတိတော်
လုပ်ငန်းလည်း စေနပါချေပြီး ရွှေအနာရွှေသားအပေါင်းပင် ငွေသား
သားပြင့် စိုင်းဝန်ကျော်ကြလေ၏။ စေတိတော်ပြုပါက အရှင်တစ်ပါး
သွားရှိုံးလည်း ဟူ၍၍လည်း ဆိုသည်။ ထိုအခါတွင် ရွှေအနာရွှေသား
အောင်းက ပုသွားရှိုံးပြုကြလေသည်။

“ပြစ်သူး. . . ကျော်အလုပ်က တစ်နေရာထဲမှာ အမြဲ့အစွဲလို့
အလုပ်လို့မဟုတ်ဘူး၊ အထက်က စိုင်းသွာ်ကြားတဲ့အတိုင်း. . .
အသမဓမ္မး သွားနေရတယ်၊ ကွဲ့သွာ်လွှဲည့်နေရတယ်၊ ဒီစေတိ
တစ်ပြီးတော့မှာ ခနီးစဉ်တစ်ခုကို စွဲကိုရှိုံးမယ်၊ သာသနာယ့်လုန်း

— သူ၏ ဒီဘွဲ့ကာလည်း စီးပွားရေး လုပ္ပန္တရေး အစစာရာရာ . . .
— အောင်လျှော့မှာပါ။

ဆေတိဇတ်တော်ည်ပြီး ထိုးတော်တာဝိုးလျှင်ဖြင့် ပြန်လည်ထွက်
ချွာသွားတော့မည်ဆို၍ အားလုံးပင် စိတ်လက်မကောင်းကြ။ ဒါးရွှေပြု
သေင်းဘုံတို့လည်ပယားအပို့ မထင်မှတ်ပါဘဲဘုံး အဘိုးကို အကြေားအပြု
ဟောင်ပြာ့ပြောင်းကြာင့် ဝင်းမြှောက်ဝင်းသော ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

“ပင်းတို့လည်ပယား . . . သာမေးလိုချင်နေတာ ဟံရတ်လဲ
မပူ့နဲ့ ကာလေမကြာစင် ဆန္ဒပြည်ဝကြပါလိုပုံမယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ
ဝင်းသောမျှနောက်မှာ ဝင်းနည်းပုံပေွေးစေရာတွေ ရှိနေတယ်။ အအေားရှိ
ဘုံး အပြောဂိုရင် အမည်း ဘယ်အရာမှ ပြီးပြည်စံခြင်းရှိတာ မရှိဘူး
အိမိုးရိမိုးမှာနိုင်ခန့်ကို ဖော်ကိုသောမျှတော့ ပဲ့သွယ် သောရာမှာ လျှေ
ပတ်နေစွဲ့မှာပဲ့ . . . ”

အထွေးအခေါ် ရှင့်ကျက်ကြသွာ့များ ဟံရတ်၍ . . . ပြု့
သော ဝကားလုံးများအပေါ် နားလည်သော့မပေါ်ကြသော်၌။ . . .
သူတို့ လင်ပယား တော့တော့ကြသော သာမေးရှိတာနာရှိတော့သွား
ဟူသော စကားဖကြာင့် လင်ပယားနှစ်ယောက် ဝင်းမြှောက်ဝင်းဆုံး
ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

အမှန်တကယ်လည်း . . . သူတို့ သားရတနာလေးတစ်ပါး
ထွန်းကားခဲ့ခြားပြီ။

အသက်ကြိုးမှ ကံပေါ်သည်လင်ပယားဟျှော် လည်းကောင်း၊ 'အ
ဖော်ကုန်း . . . သားဓားတုန်း' ဟျှော်လည်းကောင်း ရွှေသူရွှေသားတွေက
ပြောကြုံ ဆိုကြုံ နောက်ကြောသ်ပြုး . . သူတို့လင်ပယားအား တပြုပြု
ပါ တပြုပြုပြုရယ်ပင်။ သူတို့လင်ပယား . . . သားရတနာလေး ရရှိသိန်း
ဝယ်။

"မင်းတို့လင်ပယား . . . သားသမီးလိုချင်နေတာ မဟုတ်လား
မဟုတ်း . . . ကာလုပ်ကြောင် ဆန္ဒပြည့်ဝက်ပါလိုပုံပါ။ တစ်နှစ်တုရှိတယ်။
ဝင်သားမှုနောက်မှာ ဝင်နည်းပွဲဆွေးစရာတွေ ရှိနေတယ်။ ဘအေားရှိရင်
ဘယ့် အဖြူရှိရင် အပေါ်။ ဘယ်အရာမှ ပြီးပြည့်စုံခြင်းဆိုတာ မရှိဘူး။
ဘအြိုက်နှိမ်စုနှင့်ကို မဆိုက်သေးသေမျှတော့ ဝဲပြောသံသရာမှာ လည်း
ပတ်နေရေးမှာပဲ့ . . . "

ဟုဆိုသည် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြိုးလည်း ရွှေမှုသရှိတော်ပြီ။
သူတို့ နာမလည်နိုင်သည် ကန္ဒာနိုဝင်နှင့်တစ်ခုကို လှည့်သွားခဲ့ပြီ ပဟုတ်
ပါလေား။

သားယောက်ရှားလောကာ ပြုပြုခြော့ခြော့။

"သင်အခုံရေ့ . . . ငါတို့ကေလေးက ငါတို့လို့ ဇွဲကြပ်ရှိကြပ်း
ထွေ ပဟုတ်ဘူးဟာ၊ ကြည့်စမ်းပါပြီး တကယ်ကို ပြုပြုချော့ချော့ကြုံ
သည်တော့ . . . ကြာသပတေးသားပြုစုံတဲ့ တို့သားကို ဇွဲပြီးဆေရာင်တော်က
"ဟောပြုခြော့"လို့ နာမည်ပေးလိုက်တာ ငန်လိုပ်ယ်"

"ဟုတ်ပဲ့ . . . ကိုဖွေ့မြှင့်ယ်"

"အေး . . . တို့သားက ကြိုးထားရင် တို့မှားလို့ ပညာမတတ်ဘဲ
ဆင်းဆင်းရေ့ရဲ့ ပြုစုံစေရမှား ပညာတတ်ကြုံ ပြုစုံရမယ်။ ပညာတတ်မှာ
လှရာဝင်မယ်။ လှရာဝင်ပဲ ချမ်းစတာင့်ချမ်းသာ ပြုစုံမယ်။ ဒီတော့ သား
အတွက် ငါတို့အလုပ်ပို့ လုပ်ရမယ်၊ ဟုတ်တယ်မှတ်လား . . . မှတ်အော့"

အကဲ့တောင်း . . . ကိုဝှုပြစ်လို"

သာများ မှုခြေကြသော လင်မယားရှိ . . . သားကေလေးကို
သားစွဲသူ ဖော် သားမျှကိုနှာကို တစိတ်စိတ်ကြည့်ရင်၊ သား၏ အမှာကတ်
ဆွဲကို ပိတ်ကျေးတွေ ယဉ်ခံကြသည်။ သွေ့ခြေချော်ခံရသော အိပ်ဂေဟာ
သည် သားက လေးမောင်ပြုချောင်းကြောင့် စိုပြုလာခဲ့ရလေပြီတာကား။

စိုးဇွဲပြုအစိုး ယခင်ကထက်ပို၍ အလုပ်ကို ကြိုးသာခဲ့သည်။ သူ၊
အထူးပေါင်က လယ်အလုပ်။ သူများတာကားထက် ပိုင့်ယုံသုတေသန။ မနက်ပိုးလင်း
သည်နှင့် လယ်ထောရှိရာသွား၊ ညျမန်ပြန်။ ကလေးနှင့် ပိုင်းပ ပင်ပန်း
ပည်စီးသာပြင်း သူအတွက် ထမင်းကို နေဘားလယ်မှ ထမင်းလာရှိသူက
ယူလာပေးသည်။ ထမင်းသာပြီး တစ်အာန့်တစ်နား . . . ဇန် ပြီးတော့
အလုပ်ခွင့်ပြန်ဝင်။ လယ်အတွင်း ရေသွင်းတန်တာသွေး။ ဖောက်ထုတ်
တန်တာ ပောက်ထုတ်။ ပေါင်းပြုကိုတွေ့ . . . ရှင်း သည်တော့လည်း
သူ လယ်ပြုအတွင်းရှိ ကော်ကိုနှုန်းပင်တို့မှာ တခြားလယ်ပေးက ကော်ပင်
တွေ့နှင့် ပတ္တာ ပို့ပြီးသုတေသန၍ နှစ်တွေ့နှုန်းကနှင့်မတူး၊ အထူးကိုစိုးလို့မည်မှာ သော
ချာစာသည်။ အတွက်ထုံးဝှုပြင်း သားကေလေး ဟောင်ပြုချော်၏ နောင်ရေး
အတွက် စုမည်၊ ဆောင်းမည်။

သည်လိုနိုး စိတ်ကျေးတွေ့နှင့် ပျော်ပြုးနေစဉ်များပင် . . . မောင်း
ညီးသီးနှံ၊ ပါးရိုင်းသိမ်းရမည့် ရာသီရောက်တော့ ပမျှော်လင့်ဘဲ ကံဆိုး
နိုးမှားငျော်ကျော်တော့သည်။

ပါတိုင်း ပြန်ရောက်နေကျ အနှစ်ထိုင် ပြန်ပရောက်လာသည်နှင့်
ပသင်းအုံ၏ အကျအညီတေားင်းမွေ့ကြောင့် နေဘားအိမ်မှ ကိုလွှဲလွှဲတို့ စိုးဇွဲ
ပြု၏ လယ်တဲ့ရှိရာသို့ ပို့တွေ့တို့များ ထွေးညိုလျှက် လိုက်သွားကြသည်။
စိုးဇွဲပြု၏ လယ်အစ်ရောက်တော့ ပမျှော်လင့်သော ပြိုင်ကျင်းတစ်ခုက
သီးကြီးနေခဲ့သည်။ စိုးဇွဲပြုသည် လယ်ကနိုင်းရှိုးလပ်နေဘား၌ မောက်
ခို့ခို့ အသားအရည်က ပြာပြာနှစ်းနှစ်း ခေါ်၍လည်း မထူး လှုပ်၍ နှိုး

သော်လည်း . . . ဖို့။

“ဟာ. . . အသက်ပရ္မတော့ဘူးလဲ?”

“ဟာ. . . မြှုပ်နှံမှုလည်း သွေးတွေ့လို့၊ အပေါက်
နံပါတ်”

“ပိုးထိပြီး. . . တွေတယ်”

“ဟုတ်မယ် . . . ကြည်စင်း . . . ကန်သင်းသာများ ကြွေ့ကြွေ့”

“တွေးကြစင်းဟဲ့. . . တွေးကြစင်း”

အသင့်ပါလာသာ တွေ့ချင်နေ့ပြားတို့ဖြင့် တွေးလိုက်ကြသောအပါ
ကြုံးထဲ၌ ပည့်ပြုသော နောက်မှတ်တော်သာ ရှည်ရည်လျားလျား ပြောလောက်
ပြီးတစ်ကောင်ကို တွေးလိုက်ရသည်။ သည်အတွက် လက်ဝဝံးပစ်လိုက်
ကြတ်၍ ကိုလှလှတို့လည်း ဝင်းပန်းတော်ဖြင့် ပိုးဆွေပြု၏အလောင်းကို
သပ်ကာ. . . ရွှေးစပ်သို့ သယ်လာခဲ့ကြသည်။ ရွှေးထဲအထိတော့ သယ်၍
ဖြုတ်။ ရွှေးရုပ်တုံးစံခို့သည် မြို့၏။

ရွှေးလုကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကာယကံရှင် ဒေါ်သင်းအုံကိုလည်း
ကောင်း အမြှေ့ကြောင်းကြောင်းရန် ကိုလှလှလှလည်း. . . လုအား၍ကို ချိန်လျှောက်
ရွှေးအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့လေတဲ့။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြောကြားသွားသက္ကသို့ ပိုးစွဲပြုတို့
သော်မယ် ဝင်းသာမျှ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဝင်နှည်းပုဇွဲးမှနှင့် ကြုံခဲ့ရ
ဆောင့်တာကာာ။

အောင်ပြုခွဲကေလေးကား ငယ်ငယ်ရွယ်ချုပ်နှင့် ဖတာဆိုသော
— မြင်နှင့်ရွှေပြီး

တို့အတူ . . . ဒေါသင်အံ့များလည်း ပုံဆိုးပ ပြစ်နှုန်းရွှေပြီး

သို့ပါသော်ငြား . . . အဖများသောကေလေးအား လုံးဝမျက်နှာ
မေယ်စေရာ၊ သူ့အဖေ စို့ဖြေပြုပြောသကဲ့သို့ . . . တို့သားဟာ ကြိုးလာရင်
တို့များလို့ ပညာမှတ်တ်ဘဲ ဆင်းဆင်းရှုရှု ပြောစေရေဘူး။ ပညာတတ်ကြီး
ပြစ်ရုပ်ယ်၊ ပညာတတ်မှ လုံရာဝင်ယယ်၊ လုံရာဝင်မှ ချုပ်စောင့်ချုပ်သော
ပြစ်ယယ်၊ ဒီတော့ သားအတွက် ငါတို့ အလုပ်ပိုလုပ်ရုပ်ယ်”ဆိုသည့်
စကားအတိုင်း ဆင့်ပုန်းသေည် မျက်ကွေးပြုသွားခဲ့သည်ဆိုသော်ငြား . . .
သားကေလေးဟောင် ပြုချောအတွက် ထားရှိသော အားဟန်တို့ဆိုသည့်များ
လျှောပါမသွားခဲ့

“ကိုဇူးပြု ပန့်စတော့ပေါ့ . . . သားကေလေးဟာ ဘယ်လိုနည်း
နဲ့မှ ပျက်နှာမေယ်စေရဘူး”

သားကေလေးရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒမှန်သမျှ ပပြည့်ဝတားမရှိ၊ အားလုံး
အဝစ်အရာရာ၊ အဆင်ပြုရအောင် ငါ . . . ကြိုးစားရုပ်ယ်၊ ငါဟာ
သားကေလေးအတွက် အပေပြစ်သေတို့၊ အဖေပြစ်သေတို့၊ ပြစ်နေရုပ်ယ်”

ဒေါသင်အံ့အဖို့၊ ပုံဆိုးမဘဝ ရောက်ခဲ့ရသည်ဆိုသော်ငြား၊ အေား
အသတ္တိအတွက် အပြည့်အဝရှိနေပြုသောပြစ်သေည်။ သားကေလေး ဟောင်ပြု
ချောက်အနာဂတ် သာယာပြည့်စုံစို့ဆိုသည့်များ စီးပွားရေးအလုပ်တစ်ရာ
မဟုတ်၊ တစ်ရာ နိုင်မာမှုရှိနိုင်လိုပ်သည်။ ပြီးတော့ လုပ်ရမည်လုပ်ငန်းမှာလည်း
ကိုယ်နှင့် အပ်စပ်ပို့၊ အဟပ်မကွာလို့၊ အရေးကြီးသည်။ လယ်လုပ်ငန်းကော်
တော့ ပိုမ်းပေသာပြစ်သည့်အတွက် ဦးဆောင်ဦးစွဲကိုပြု၍ ပြော၏၊ သည့်
အတွက် လုပ်သေးထားပို့ကျွုပြန်တော့ လယ်စကာက . . . တစ်နိုင်တစ်ပိုင်
လုပ်ကိုင်နိုင်ရုံမျှ။ ပြီးတော့ အခကြေးငွေနှင့် ဝပါးပါခွဲငေပေးရုပ်ညွှေ
ပြစ်သည့်အတွက် . . . တွက်သား ပကိုကိုပြန်၊ လယ်ဆိုတာမျိုးက၊
ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းကဲ့သို့၊ ဥစ္စာရှင်လို့ဥစ္စာရှင်ခဲ့မှသာ တန်ကာကွျိုင်သည်။ လူ့ကဲ့

၏ လုပ်ရိုက်အပေါ်မှတည်ရမည့် အနေအထားဖျောက် သိမ်တော့မကောင်း၊
သည်တော့ . . . ဒို့မက္ခာ တိုင်မက္ခာ သာမက္ခာစိုးသလို
ကိုယ်လည်း လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်လောက်သည်လုပ်ငန်းဖျောက် ပြုတော့ကြည်၏။
လူကြိုး သူများနှင့် တိုင်ပင်ကြည်၏။ အဖျောက တစ်ပင်လဲမှ တစ်ပင်ထူး၊
အကြော်ပေါ်ကြုံ၏။ စေတနာဆတွေ အဘယ်ပျော် ရေးပောင်းပြုလိုက်နေပါတယ်
ဒါတော့ လက်မခံ၊ သားကေလေး ဟောင်ပြုချေရာ၏ဘဝတွင် ပစ္စားဆိုသည်
ပရှိစေရာ၊ သူမသည်သာ မိခင်။ သူမသည်သာ ဖင် သူမ အသက်ရှင်
နေသပျော် ကာလပတ်လဲ့၊ သားကေလေးသည် မိခင်၏ပေါ်ဘက်လည်း
အပြည့်အဝ ရရှိစေရမည်။ ဖင်၏ပေါ်ဘက်သူ့ကိုလည်း အပြည့်အဝရရှိ
စေရမည်။

“ဒါဖြင့်ရင်လည်း . . . အရင်အနှစ်ရင်အောင် . . . လယ့်
ကလေးကို ရောင်သာပစ်လိုက်ချေ ညျည်းလယ်နဲ့ တစ်ဆက်တည်းပြော
တဲ့ . . . လူထုတို့က ရောင်းယယ်ဆိုရင် . . . သူတို့ကို ရောင်းပါတဲ့
လျော့မျိုးလည်း မဟန်နာဝေရပါဘူးလို့ ပြောယားတယ် ရောင်းပြောရင်ပြော
ရတဲ့အခါ်အမှန်အောင်ကို ကုန်စုဆိုင်လေးပြောအောင် တည်ပေါ်ဟယ်. . . ”

“ဟုတ်တယ်. . . သင်အော့ ဒါနို ညည်းသားလော့၊ မက္ခာ
မက္ခာ၊ ပစ္စာပစ္စာပြုဟယ်၊ ဆိုင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စာပစ္စာ ကုန်ညွှေ
ထွေကို အပြုလို ဖြူကိုဆင်တာကိုနေတဲ့ သမ္မတသားတွေ့နဲ့၊ ဇူးမှာလို
ရတဲ့ညွှေ့ပဲ”

“သိုင်္ခာ၊ . . . လက်ဝိုင်းကတေသန၊ နိုင်းပို့လျလိုရင်လည်း
ဘုမ္မရဲ့ သာမသပါးကတွန်းတယ်၊ မှန့်ပို့ပေးပြီး နိုင်းရင် ရတုံးဟာပဲ
ကျယ်”

အာဂုံကြောကြပေးချက်တို့အား စုစည်း၍ ငြုံးစားလိုက်သည့်
အခါ ဆိုပော့ အိမ်ပက္ခာ ကုန်စုစိုင်ကလေးတစ်ဆိုင်တည်ဖြစ်ပါ။ သူ
ဘောရလာသည်။ ရလာသည့်အတိုင်းပင် အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်ပါ။
အတွက် အရင်အသို့ပြုရန် ကိုယ်စိုင်လယ့်ကဆလာကို ရောင်းချက်လိုက်သည်။

ပြုသွား . . . သာကလေး၏ အနာဂတ်အတွက် ကုန်စုဆိုင် အသေခံသို့င် ပြစ်လာခဲ့ပြီပဲ့။

မောင်ဖြူချောကလေးကာ . . . တဖြည်းဖြည်းစုင် အရွယ် ရောက်လာသည်။

ရှင်ကလေးက . . . တကယ်ကို အြေဖြူချောချော ချောသည်မှ ဒိန်မေချောဘာစ်ယောက်နှင့် မခြား ဘယ်လိုပဲပြစ်ပြစ် သားဟောင်ဖြူချော ကလေးသည် မိမိကြိုးဒေါ်သင်းအုံအတွက်တော့ တကယ့်အဖြိုက်ဆေးပါတယ်။

ကျောင်းနေရာမည်အရွယ်ရောက်တော့ . . . ရွှေရှိ မူလတန်း ကျောင်းကလေးမှာ ထားသည်။ သို့ပဲထူးချွန်ခွဲနှင့်ကြိုး မဟုတ်လင့်ကတော့ . . . စာမောက်အတွက် တစ်နှစ်ကိုတစ်တန်း ပုံပုန်အောင်ခဲ့သည်။ ကျောက်တက်စဉ်ကာလ မောင်ဖြူချောအနိုင် ဘာမှ ပပါးပင်စေရာ၊ သစ်လွှင် သော အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ရသည်။ ပုံနှိပ်ဆိုလျှင် သူတစ်ကာတွေ ထက် သုံးဆယက ဒေါ်သင်းအုံက ပေးသည်။

“ဟဲ . . . သင်းအုံရယ် . . . အိမ်ကလည်း တစ်ကတစ်ပြီ ကျွဲ့လိုက်တဲ့ဥစ္စာ ဘာလိုမှာတဲ့တဲ့ . . . ကျောင်းမှာက ဝယ်စား

ဝရာမန့်ဆိတာ တူတူတန်တန် မရှိပါဘူး၊ ညျည်းဆိုင်မှာ ရောင်စွဲမျို့၊
တွေ့နဲ့တော့ သိနဲ့ရော့”

“အို . . . အန်ဟဘုတိရယ် . . . သူ့သမာ ကောင်းမှာ
ဖျက်နှင့်ယောက်ရယ် စိုလိုပါ”

“စိုးတာတော့ စိုးတာမပါဘေး . . . ဒါပေးယုံ ဒီအချွေယ်မှာ
ငွေကို ထင်တိုင်း ပသိုးခွဲဝေသင့်ဘူး၊ ငွေကြောင့် . . . စာရိတ္ထ
ပျက်စီးတာတိုင်တယ်နော်”

“သားကလေး ဟောင်ပြုချေရော့ . . . အမော့ဝို ထင်သလို
ပဟုတ်ပါဘူးရှင်”

“အေးဟယ် . . . မဟုတ်ရင် ကောင်းဘာသုပါ အန်ယတို့
ကလေည်း ကိုယ့်ရှုံးတွေ့ ကြီးပြင်းလာတဲ့ကလေးဆိုတော့ . . . ကိုယ့်တဲ့
အရှင်း သားအရှင်းလို့ သဘောတားပြီး ပြုပါတယ်ပါ . . . ”

“ကျွဲ့မှုတာင်ပါတယ် အန်ဟဘုတိရယ်”

ဘယ်ဘူးတွေ့ ဘာပဲပြောပြော၊ ဒေါ်သင်းအုံအဖို့ကတော့ . . .
ဟောင်ပြုချေရောအပေါ်၌ ပြောကိုပစ်က်း၊ သေလဲစင်္ကုသာ ဇန်နဝါရီသည်၊
သားကလေး အလိုသန္တရိုက် ဘယ်မျှ အသုံးလိုပါသာနည်း လိုသမျှ ပြာစား
ပါဝေး၊ ဒေါ်သင်းအုံကတော့ ပြည့်ဆည်းပေးမည်သာဖြစ်သည်၊ သူ့ပဲ ရှုံး
လွှာရရှိသမျှ ဥစ္စာငွေကြေးတို့ဆိုသည်မှာ သည်သားကလေးကလွှာ၍ ဘယ်
ဘူးအတွက် ပြစ်ရှုံးပည်နည်း

မူလတန်းကျောင်းပြုသွားပြန်တော့ . . . ရွှေနှင့် ငါးမိုင်ခနီးဝေး
သည် အလယ်တန်းကျောင်းရှိရာသို့ ဖောင်ပြုချော တက်ရတော့သည်။
ဘဒ္ဒိုလိုလျှင် . . . မူလတန်းအောင်ပြီ၊ ကျောင်းထွက်ကာ
လယ်ယာလုပ်ငန်းကို ဝင်ကြရတဲ့ မိဘ၏ လက်ငုတ်လက်ရင်းကို လုပ်ကိုင်
ပေါ်ကြတဲ့ သည်တော့ . . . တော်တော်များသည် အလယ်တန်းကျောင်း
သို့ ပင်ရာက်ခဲ့ကြေး ရောက်ကြသွားတွေများလည်း . . . ကျောင်းသွား
အပြန်အတွက် အနှစ်စပ်ကြရတဲ့ အသွားပါးမိုင်၊ အပြန်ပါးမိုင်ဟူသည်
နည်းနည်းနောင့် ဆိုတာမဟုတ်။ သည်အတွက်ခတ္တုပြင်း ဖောင်ပြုချော
တစ်ယောက် ဘာယူ ပုပ်ပင်ရပါး၊ ဒေါ်သင်းခုံက စက်ဘီးတစ်စီး ဝယ်ယော့
သည်၊ စက်ဘီးဖြင့် ကျောင်းတက်ပောင်းဆင်း လုပ်ရသည်မှာ အဆင်ပြု
လုပ်ဘူး။ ထို့အတွေ့ သို့စုံစွဲပုံရာလည်း . . . မူလတန်းတုန်းကနှင့်
ဘာယူပုံရှင်၊ ပိုပိုသာသာပေးရန်ပြန်တော့သည်။ ဒါလည်း ဒေါ်သင်းခုံ
ပြုရပါး။ ငါးသာရှင်စာလောက် သာတာတ်သာ သူမှန်း အတန်ပေါ်
တွေ တစ်စတိုင်း ပြုင့်မာလာသော သားကလေးသည် ဘာယူပုံရှင်၊
တစ်နေ့နေ့၊ တစ်နှစ်နှစ် ရောက်လျှပ်ပြင်း သားကလေးပောင်ပြုချောသည်
ဘွဲ့ရဇ်တ်ပေါ်တာတ်ကြေး ပြစ်လာပည်း၊ အရာရှိအရာခံကြေး ပြစ်လာပည်း
ထို့အပါ လူမှုနှင့်လူမှုနှင့်သားကလေးမြှောင့် ရုပ်ရွှေ့၍ သူမူလောက် ပျက်စွာ
ပင်လင်းပေါ်သာမှန်း၊ မုတ္တာရှုံးပါဘားကော်။

အတန်းတွေရလာသလို . . . ဟောင်ဖြူချောက်ယောက် အပေါင်းအသင်းတွေ ဖူလာသည်။ ငွေကို ဟောဟောသီသီ အလုပ်ပုဂ္ဂ သုံးစွဲမိမိ

သည်အတွက်လည်း ကြောက်ပင့်ပါဝါသင်းကြော့သွာက သူအနားမှာ တစ်
ပါးကြီး၊ ထိအခါဝယ် ဟောင်ဖြူချေသည် ငါးကိုင်း အဟုတ်ကြီး ထင်လာ
သည်၊ အပေါင်းအသင်းတို့၏ ကြောက်ပင့်မှုမြတ်သွားနိုင်း၊ သို့ခဲ့သည်။ စာ
ဒို့စွာတွေပင် ပေါ်လာသေး၏။ ကျောင်းများရှုပ်ဆရာတို့မှ ပြင်းထင့်စွာ သတိ
သေသာပြင် ရွှေ့မဆက်ခဲ့တော့။ သို့ပါသော်ငြား၊ အတတ်ကောင်းထွေ
ကတ်လာသည်။ အံစာတုံးခေါက်ခြင်း၊ ငါးလီပစ်ခြင်း၊ ကားချုပ်ထပ်ခြင်း၊
သူ့ကိုပန်းလွန်ခြင်း၊ စာသည် ဇလာင်းကဗျားအတတ်များ။

ဒါတင်ယကာ၊ အောင်းတက်သလိုလိန့် ကျောင်းမြှုံးကာ
သေားဝပ်ထဲဝင် ငါးပစ်ထွက်တတ်သည်။ ရလာလျှင်၊ ထန်း၊
သေားထဲပြော၊ ကြော်နလှုပ်နာဝ်ကင်းနိုင်း၊ ထန်းရည်မျိုးနှင့် မြှုပ်း၊ သည်လို
နှုန်း အပျော်ကြီး ပျော်ခဲ့သည်။ သည်အပျော်အတွက် ဟန့်တားသည်၍ သူ
သို့ ဘယ်သူမျှပရီတဲ့၊ ငင်းကြေးအင်အား ပြည့်စုံသော သူ့ကိုပင်
ကြောက်ပင့်ကာ သရားတင်ထားကြလေသည် ဖဟုတ်ပါလာ။ သည်
သတ်းတွေ ကြော့မှုမြတ်၍ ဒေါ်သင်းအုံက အကျိုးအကြောင်းမောသည်။

“ဒို့၊ အောက်လည်းများ၊ သူများတွေ ဘာ့မြှုံး
သို့ အယုံစိုးပါမို့၊ ဟုတ်တော့ကောာ၊ ဘာဖြစ်လဲ၊ ယောကုံးလေး
ကာ၊ အယုံစိုးလေးဆိုတာ ဒေါင်ကျကျ ပြားကျကျ ပြစ်စေရမယ်။
သောကုံး အတွေ့အကြုံပစ္စာ့သို့ရင် လူနှစ်လျှော့ အမောင့် သာက ဘယ်
လော့မှ လူနှစ်လျှော့ အဖြစ်ဖော့သူ့”

“အောပါ၊ သာ့ရမယ်၊ သာ့ကို အမောင့်ပါတယ်၊ အာအလည်း
သာ့သားပါတယ်၊ အဓမက သာ့လေး ပျက်စီးသွားမှာကို မိုးစိုးလို့၊ ပြော
တာပါ”

“ဟာ၊ ဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူးလို့၊ သာ့မပြောဖြို့ဆိုပဲ
အမော့ဘာသာ၊ အမော့ဘာသာ၊ အမော အရောင်းအဝယ်စုံပြီး၊ ပိတ်အောအအေး
မှုပ်ပါ၊ လူဆိုတာ ကိုယ့်သမိုင်းကိုယ်ခေါ်တာ အမောရာ၊ သူ့

ကေားလုံးတွေ ပြင့်လာတော့ ဒေါ်သင်းအုံ ဘာမျှ မပြောသာ

ପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀଜନମାହାରାଜୁଙ୍କେଶ୍ୱରାଲ୍ଲଭାଷ୍ୟରେ କିମଣିତାପିଲ୍ଲା
କଥାପିଲ୍ଲା ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

“ကိုင်း . . . အမေနက်ပြန်သီ ကျွဲတော်ရှိသာက်မှာ ဆိုင်းဝင်
ယောက် ကျောင်းလည်း အေသည်ရက်ပိတ်တယ် သားအေသည်ကို ညာတိုင်
သွားမလို့ . . . ”

"గాయి .. వ్యతిపీడుకొనిటెవాంటు .. గుర్తిలుంచుా"

"ବୁଦ୍ଧିତାଯ.. . ଆଜେ ତିଥିରୁକୁ ପାଇଁ ଆମେରା ଗୁଣୀ
ଦୋଷୀରୁକୁ କରିବାକାର.. . ଏବେ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ
କାହିଁରୁ ନାହିଁ"

“ବ୍ୟାକୁଳ୍ୟ. . . ଭବ୍ୟାଳ୍ୟ. ଅନ୍ତିମଭ୍ୟାଳ୍ୟ”

"ပြည်သူ့ အပေါ် . . . သာမလာမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့ပြီပြီ
အောင်အင်တို့အိုင်ကလည်း သာမလာမယ်ဆိုတာသိလို့ ချက်ပြုတိတော်
ကြော် သာမလာဘူးဆိုရင် ဘယ်လလာကိုအားနှစ်ရရှိကောင်လိုက်မလဲ
နောက်ပြီး သာကို ကတိပတည်ဘူးလို့ ထင်သွားမှာ . . . ဒါတော့
သာမလာဘူး ပြစ်ပေါ်လဲ၊ အဲဒီအတွက် ရေးသုတေသနကိုလဲလိုက်ပြီး အပေါ်"

“သယ်ကေလောက်တော်များလဲ သားရယ်。 . . ”

သည်တော့ မောင်ပြူးရွှေကာ သူလိုအပ်သော ငွေကြေး ပျောကာ
ကို ပြောလိုက်သည်။

"ဟာယ. . . သားရုပ်၏ တစ်ညွှန်ခါပ်သွားတဲ့ ကိစ္စကျယ်၊ ပြီ
တော့ အဲသည်ကလည်း ထမင်းဇော်မယ့်ဥစ္စ၊ ဘာများ၊ ကုန်ကျစရာ
အနတ္ထအတ္ထီးပုံပူာဘဲတဲ့ လက်တို့လက်တောင်း သုံးဖို့လောက်ဆို တော်
သေးတယ်၊ ခုဟာက သားချွဲတစ်လာစုနှင့်ဖို့လောက်ကို တောင်းနေ
တယ်ဆိုတော့"

"ဟာ. . . အဖောကလည်းချုံ၊ ခုပာက ကိုယ့်ချွှေးပဲတဲ့
ဘူး၊ သုမ္ပါန္တာကို သွားရှုံး စင်ရှုံး သွားရှုံး. . ." ကိုယ့်ချွှေးများ

“မိမိက ကြက်စ၊ သူတစ်ပါးဆွဲရောက်ရင် ကြက်မတဲ့အား ကိုင်၊ . . . သေပေါ့၊ ပေါ်ချင်လည်းပေး မဟပေါ်ချင်လည်းနေ့၊ . . . မဟပေးလို့ကမတဲ့ အိမ်ပြန်လာချင်မှ လာတော့ဖယ်”

“ဟယ် . . . ဘယ်လို့ပြောလိုက်တာလဲ သားရယ်၊ သား အောင်းတိုင်း ဘယ်မှာများ အမေမ မပေးတာရှိလို့လဲ သားရယ်၊ အောက်လည်း တကိုးအစကြောင်း တဝါဒအပြစ်ကို သိရရို့ ပေးဇော်တာ ပော်ယံး ကိုင်း . . . ကိုင်း၊ ရော့ . . . ရော့ စဲ . . . အိပ်ကို ပြောလာသဲလည်း ဖော်နဲ့နေ့ . . . သား အမေ စိတ်မချေဘူး”

လိုအပ်သော ငွေပဟာဏာကို ရရှိသွားသည်ပါ။ ဟောင်ဖြူချော အောင်ယာက် အာဖော်ကြီးပေါ်သွားသည်။ ပြီးတော့ ပိုင်ဆုံး အေားမျည်း အုံက် ပျောကွက်တို့ကိုလည်း သိသွားသည်။ ဘားပြစ်ပြစ် ဟောင်ဖြူချော ပဲပါး သူအလို့ရာ ရရှိသွားဖြုပြစ်သည့်အတွက် အကော်များပါ။ အကျော်များ အဝတ်အဓာတ်သော်များ လဲလှယ်ကာ . . . ဝက်ဘီးပေါ် စွဲခနဲ့ စက်လျှက် ပိုင်ကိုပင် နှုတ်မဆက်တော့ဘဲ ကျွဲ့တော်ရှိုးအပည်းရှာသို့ ပြောသို့ နင်းထွက်ခဲ့လေစတော့သည်။

ပျော်စရိတ်တော့သည်၊ ပျော်ကြုံသည်သောင်း

ကျွဲ့တော်ရှိုးအလှုပြု သွင်းသောဆိုင်းကေလည်း ပြုပြန်ရန်ကုန်ပုံ အော်လျှော်းပေါ် ငှားလာခဲ့သော ဆိုင်းဆိုင်းပြစ်၏။ အဆိုင်တော်ဝတ္ထုစုံသည်။ အော်ကျင်းနှင့် တိုးပွဲတ်ကြသည်ပါ့လည်း ပြင်ဆိုင်သည်။ ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် အော်များကိုမျှတော့ ပွဲရေးတန်းကြီးကေလည်း ပြင်မှပြု၏။ မုန်းဟင်းခါး

မျှန် အသိများပေါ်လည် ဝက်နိုင် ကရင်ခိုဒ်၊ ဘီလင်လည်၊ ကြိုလည်ထဲမြင် မျှန် များလည် ဖွံ့ဖြိုင် အကြော်ဆိုင် စသည်တို့မှသည် ယုတ္တာအား အနိုင် အသိများကိုသုံးနိုင်သည့် ထန်ခည်ဆိုင် ကအော်ဆိုင်၊ အရိုက်ဆိုင်၊ အနှစ်အလင်နှို့သည်။

အသည်ညာက . . . မောင်ပြူဗျာနှင့် ရွှေခံအောင်ဒင်တော်သို့ကိုသည် ဆိုင်းဆိုင်း၏ ဂိုဝ်းမေတ္တာသံတို့ကို နားမဆင်ပြုပဲ၊ ထောင်လည်သီးထိုင်သို့ ရောက်သာည်။ ထန်းခည်းသီးကို သောက်ရင်း . . အောင်ဒင်းစိုးထားသော ဇြော်သားကို ပြည်းကြသည်။

"အလောကမှာ လင်ဆိုတာပြီးက မယားနဲ့ လိုက်ဖက်သလို ဇြော်သားဆိုတာပြီးကလည်း၊ ထန်းခည်းနဲ့ အလိုက်ဖက်ဆုံးတဲ့ကွာ . . ပြုဗျာမှု ဟား . . . ဟား . . . ဟား"

"ဟုတ်မယ် . . . ဟုတ်လိုပိုမယ် အောင်ဒင်ရဲ ပင်ကျွော် ထောက် နိုဝင်းတို့၊ ဇြော်သားကလည်း နှီးဖျို့ ကောင်မှုမေကာင်းမြတ် ထောက်။"

"ဒါပြီးရင်း . . . ပွဲခင်းထဲ လျောက်ကြရမှုအောင်ကွာ . . အသည်မှာ ဂလုံးဂလုံး ပိုင်းပေါ့ . . . တယ်ကောင်းတယ်၊ ပိုက်ဆောင်ဟာသီးသီး နှီးလို့ကမတော့ကွား . . ဂလုံးဂလုံး ပိုင်းပေါ့ မျှက်ပြူဗိုက်ပြုသာမျတ်း ငါ ကိုယ်တိုင် ဇြော်ချွဲပြုမယ်။"

အောင်ဒင်က ထန်းခည်းသိုးထွေးထွေးပြုဗျာတာ၊ အွယ် တော့ကို ဂလုံးဂလုံး ပိုင်းခွဲသည်မှာ အန်စာတုံးအကြီး(၃)တုံးကို အမြင့် တွင်ထင်ကာ ဇြော်ပြုဗျာတော်သို့ ဆွဲချေခြင်းပြုပဲ။ အန်စာတုံးတစ်တုံး တွင် မျှက်နှာပြင်(၆)မျှက်နှာပါရိုရာ မျှက်နှာတစ်မျှက်နှာပါရိုရာ အရှင်တရှင် ဒီခြေယ်ငရေးထားဝလေ၏ ငါးရှုံး၊ ကျေား၊ ကြော်၊ အား ဆိုင်၊ ခြွှေး . . စသည်ပြုဗျာ၊ အန်းစာတုံးဖြုတ်ကျွော်ဖြုတ်ရေရှုံးလည်း ထိုအရှင်များကို တစ် ကျက်စီးရေးထားဝလေ၏ ငါးရှုံးဇြော်ပြုဗျာလွှှုံး ငါးရှုံးတို့၊ ကျေားကြော်လွှှုံး၊ ကျေားအရှင်အတော်ကို ထိုး ပြုတ်ကျွော်လွှှုံးသော အန်စာတုံး၏ အပေါ်ဆုံး

အရှင်က ဖို့ကြောက်နှစ်သက်၌ ထိုးထားသော အရှင်ဓကာ်
သံ တစ်စုတွေလျှင် တစ်ဆရာတဲ့။ နှစ်ခုတွေလျှင် နှစ်ဆရာတဲ့။ သုံးခုတွေလျှောင်
သူ့အတွက် ဤဘုရား၊ ထိုးသားများအတဲ့ ဤဗြို့ဆွဲအပေါ်တွေင် အားကိုး
အားသားပြုကြရတဲ့။ ဤဗြို့ဆွဲတော်လျှောင် အဝေါအနေဓကာ်သောက်၊
အိုးသွေးညွှန်ဆိုလျှောင်ပြုင့် ပါလာသလူ ပြုပိုင်ပေါ်ရော့ . . . ”

“ . . . အောင်ဒင်က ဟောင်ပြုချေားအား စွဲယ်တရားသော
အိုးသွေးပြီး တစ်အောင့်ကလေးပင် ပရ္မပိုလိုက်ရ စိတ်ဝါးလျှင် တိပိ
သားအထိ လိုက်ပည့်သူပြုစွဲသော ဟောင်ပြုချေားအိုး ထန်းရည်ပါး၏
အနိုင်းသွေးကြောင့် သွေးထွေကြောလျှောက် နေရာမှ ငါကိုစနစ်လိုက်သည်။”

“အိုးတို့မှာ ဟောတော်သိသိလို့က . . . ဂလုံးကလုံးနိုင်တွေ
ပြုပြုဆိုက်ရမယ်. . . ဟုတ်လား. . . အောင်ဒင်”

“သေချာတာပေါ့ ပြုချေားရာ၊ သေချာတာပေါ့၊ ပင်မယုံးရင်
ကြောစင်မှာပဲ လက်ထွေမျှက်ပြုင်တွေရပါမော်မယ်”

“ဒါပြုင့်လည်း လုပ်လိုက်လေ. . . ကြာသလားလို့ ငွေ့ကြာ
သွေ့ကို ဘာမယူပုံနဲ့ အောင်ဒင်၊ ငါမှာ အပြည့်အစုံပါတယ်. . . ”

“အိုးတယ်. . . ပြုချေားရာ၊ မင်းက ရွှေမှာ သူငြွေ့သေား
ဆိုတာ”

“ဟား. . . ဟား. . . , ဟား. . . ဟား”

ဆိုပြုင့် ဟောင်ပြုချောတို့တစ်သို့က် ပွဲစေ့ခေါင်းထဲ ဇရာဂို့သွား
လောတော့သည်။ ဂလုံးကလုံးနိုင်မှာတော့ လုပေတွက် အံနေသည်။ ကိုယ်
ထိုးထားသော အရှင်ကျေလျှင် ဟေားမနဲ့ ဟားမနဲ့ အောင်ကြောန်ကြေသည်။
ကိုက စိတ်သွေးကြာစရာပင် အောင်ဒင်က သည်ဆုံးလှုပြုးစီသားဆိုတော့
အောင်ဒင်တို့ စိုင်းထဲဝင်လာသောကဲ ထိုးသားအသွေးက ဖယ်ပေးလိုက်
ကြသည်။”

“ဘယ်လောက်ထိုးထိုး. . . လက်ပဲတာမို့မော်”

“စိတ်ချုံ. . . စိတ်ချုံ. . . ဤကိုရင် ဤကိုသလိုဆိုပေါ်”

ဆယ် တော့မူ သွေးမနည်းဘူး . . . ထဲ . . . ကျွောင်းကိုယ်ဝိုင်
ခြေအဖွဲ့မှာဝန်"

"ဆွဲပါရာ . . . စွဲပါ . . . ဂိတ်ကြိုက်သာဆွဲပါ"

ဒိုင်နှင့် ထိုသားတို့ သတေသနတူဖျော်သွေးလေသောအခါဝယ် . . .
ဟောင်ပြုအချက် သူ့ဂိတ်ကြိုက်အရှင်ပေါ်တွင် ငွေထပ်သည်။ ကျွန်ထိုးသား
များကလည်း သွေးကောင်းလှစွာသော ဂုဏ်သားကျလျက် ဂုဏ်ထိုးရာ
အရှင်ပေါ်လိုက်ထပ်၏။ အောင်ဒင်ကလည်း ဂုဏ်ထိုးရာ အရှင်ကျလျက်
အနိစာသုံးတုံးအပြိုင်တစ်ထားရာမှ ပထားဆုံးအတုံးကို လွှတ်ချက်။

"ဟာ . . . ကြက် . . . ကြက်ကျတယ်"

ထိုးထေားသည့် အရှင်က လိုပ် . . . ကျထာသည်က ကြက်
တစ်ခုစေတဲ့ လွှဲပေပြီး ကိုချမှတ်သေး နောက် နှစ်တုံးကြိုးများတော် လိုပ်ချ
ဝရာကျိုးသေးသည်ပဲ့ပါး

"လာပြီးကျ . . . လိုပ်ကျဝင်း . . . လိုပ်"

သို့ကေလို အောင်ဟန်ပြီးသကာလ အောင်ဒင်သည် ခုတိယခြားကို
အနိစာတုံးကို လိုပ်ချလိုက်လေ၏။ အနိစာတုံးလည်း သစ်သားပြင်ပေါ်
ရတုံး ဂလုံးမြှုပ်သံနှင့်အတူ လိုပ်ဆင်းကျလာသည်။

"ဟား . . . လိုပ်ကျ . . . လိုပ် . . . လိုပ်"

ဟောင်ပြုအော်အပါအဝင် လိုပ်ထိုးထားသူများ ပျော်သွားကြလေ
သည်။ ဘာပဲပြစ်ပြစ် သည်တစ်ပွဲမှာတော့ ကျိုမ်းသေးပေါက် ပီပိုတို့ထိုး
ထားသော အရှင်မှ ငွောက်းတစ်ဆ အမြတ်ရလေပြီ။ နောက်ဆုံးတစ်တုံး
မှာလည်း လိုပ်ပြစ်ပါက နောက်တစ်ဆရုလိုပ်မည်မှာ အသေအချား။

"ကိုင်းဟား . . . ပါတာနိုးနဲ့ နှစ်ဆတိုးရနာအောင် . . . လာဝင်း
ဟား လိုပ်"

အောင်ဒင်က ကြိုးကို အသာကလေးပင် ဆွဲချလိုက်သည်။ ဤ
တွင် ကြိုးပေါ်မော်တော်လျက်ရှိသည် အနိစာတုံးသည် ဂလုံးဂလုံးမြှုပ်သံနှင့်
အတူ လိုပ်ဆင်းလျှော့ပြီး . . . လိုပ်ကျနေသော ခုဝိယောက်အနိစာတုံးကို

မိမိလျှော့လေသည်။ ထိုအပါ လိပ်ကျနေသော အန်စာတုံးသည် လည်
အဲ့သွားပြီး ကြက်ရှုပ်ပြောင်းသွားလေတော့၏ နောက်ထုံးကျလာခဲ့သော
အဲ့စာတုံးကား ကျားရှုပ်တည်။

“ဟာ. . . တောက်၊ သွားပါပြီကွာ”

အန်စာတုံး၏ ပြောကျင့်မှာကား ကျားရှုပ်ကတ်တုံး ကြက်ရှုပ်
အဲ့တုံး၊ အကယ်တွေ့ ကျားရှုပ်ထိုးထားသွားသည် ပိမိထိုးထားသော ငွေ
လာသာအတိုင်း အလလှုပ်တာင်စာပြီး ကြက်ရှုပ်ထိုးထားသွားပိုလျှင် ထိုး
အဲ့ငွေ၏ နှစ်စွဲစုပေလိပ်ပည်။ ခုတော့ ခင်းထားသော ယေားကျက်၌
အဲ့သွားကြက်အကျက်တွင် ထိုးထားသွားပူး ဖို့၌. . . ကျိုး
သွားပူး၌ ထိုးထားငွေအားလုံးကို ဒိုင်က စာမသွားလေတော့၏

ထိုဇရာအပါ. . . ဟောပြုအော်ဘုရား၌ ပေါ်ချိပ်ခံသော ဖြစ်ပါ
သည်။

ပိမိ၏ ကဲ့ကြောကို ပိမိသာ ဖန်တီးလိုပေးသည်။ တ်ပါးသွား
အဲ့ရာအပေါ် ပိမိကဲ့ကြောကို ဘာမကြောင့်ပုံပေးထားပါပဲသည်နည်း။ ထွေ
သံအားပါပဲသည်နည်း သည်အတွက်ကြောင့် အောင်ဝင့်ဇရာကို ယုကာ
အုပ်ထိုင် ကြိုးခွဲတော့ပည်။ ဒိုင်ကလည်း. . . လက်ခံသည်။ သို့
သောပြုအေားသည် ကြိုးကို ကိုင်သည်။ သူနှစ်သက်ရာ အရှုပ်အပေါ်
အဲ့ငွေတွေထပ်လိုက်သည်။ ထိုးသားအသီးကလည်း သွားကောင်လွှာ
အဲ့ ငှုံးသား ယု့ကြည်စိတ်ဝင်လျက် ငှုံးထိုးထားသော အရှုပ်အပေါ်
အဲ့သား ထပ်လိုက်ကြသည်။ ဟောပြုအော်နှင့် ထိုးသားများ၏ ငွေတို့သည်
အဲ့ရှုပ်အကျက်တွင် အဖွဲ့သား။

“ကိုင်း. . . လာကျား. . . ပါးရှုံး”

“ဂလုံး. . . ဂလုံး. . . ဂလုံး”

“ဟာ. . . ပါးရှုံးဟော့. . . ပါးရှုံး. . . ပါ့ပု တ်ရှာသား
. . . တ်ရှာသား နောက်တစ်လုံး လိုပ်ချုပ်လိုက်ဝိုးပါး. . .
သွားသားရေး”

“ကိုင်. . . လာပြီကွဲ. . . လာပြီ”

“ဂလိုး. . . ဂလိုး. . . ဂလိုး”

“ဟယ်. . . ကျေပြန်ပြီဟု. . . ငါရှုံး”

ကိုယ်တိုင် ကြိုးဆွဲနေသူ မောင်ဖြူချောဝင်လျှင် ကိုယ့်ကောက် ကို ကိုယ်သပ်လိုပါတ်များ ပြစ်ပေါ်လာရသည်။ ကုသိဝိက်ကား. . . သူတို့အပေါ် ပျောက်နာသာပေးလေပြီဟု ပုတ်ယူလိုက်တော်

“လာကွဲ. . . နောက်ထပ်တုံး”

“ဂလိုး. . . ဂလိုး. . . ဂလိုး”

“ဟိုက်ရှားပါး. . . ငါရှုံးကွဲ. . . ငါရှုံး”

ငါရှုံးတိုးထားသူများအားလုံးပင် အလောက်စွဲသုံးဆရာတို့၊ ထူးသွားကြလေ၏၊ ထိုးသားများပျော်သက္ကား မောင်ဖြူချောလည်း အထူးကြီး ပျော်ရလေသည်သား

“အောင်ဒင်ငါး. . . ထန်းရည်နဲ့အမြတ်း. . . သွားဆွဲ့ဗျား
ဟောဒီမှာ ပိုက်ဆံယူယွှာ”

“စိတ်ချွဲ ဖြူချော. . . စိတ်ချွဲ စိတ်အေားအေားထော်ပြီးတော့သူ
ဆွဲခွန်ဝန်. . . ငါသွား ယူလိုက်ပါပယ်”

မောင်ဖြူချောအား သည်ကြိုးဆွဲရသော လောင်ကောက်အား
ကွင် ရင်တုနိပိနှင့် နှစ်သက်မှု ပို့သွားခဲ့ပေလပြီ။ ထန်းရည်ကောင်ကောင်း
အထင်ကောင်း ကြောင်သား အမြတ်းကောလည်း ဝါးထိုးကောင်း၊ ကြိုးဆွဲလျှော
ကျလာသော အန်စာတုံးမျောက်နှာပြင်ကို ကြည့်ရသည်မှာလည်း ရင်ပို့စာ
တကယ်ကောင်း. . . သည်လိုနှီး အကောင်းတွေကြောင့် မောင်ဖြူချော
အား တိုင်ရာမှ ပထားခဲ့တော့ပြီ။ ပစ္စကွာမျောက်မှာက်ကောလည်း သူအာရုံးသူ
အသောက်အစား လောင်ကောက်မှုလွှဲ၍ ဘာမျှပုံး ပုသိုးပေ စိုင်ကြိုး
လည်း အမှတ်ပုံး

စာရင်းသွေ့ပိုက်တော့ အဲသည့်နေ့ညွှန် ဟန်ဖြေဆောထံ
သောက်. . . နိုင်မလိုလိုနှင့် ပါလာသွေ့ ငွေ့ကြေးထိုး တက်တက်ပြောင်
သွား၏၊ သည့်အတွက် ထပ်မံထပ်ကဗျာလုံးသော အာသီးကို ဖြောနိုင်
မရနိုင်သူဖြင့်. . . ရွာခံဖြစ်သော အောင်ဒင်ထဲမှ ဝေးနှာကြည့်သော်၏၊
အောင်ဒင်က . . . လျှပါး ငွေ့မဆောနိုင်လျှင်၊ မဆောနိုင်ပုံ ပင်ပြု
ယဉ်ယဉ်ကလေးပြင့် စကားကို လမ်းပွဲပစ်လိုက်သည်။

"ဉာဏ်ဆည်းဆိုတာ မျက်လွှာညွှန်လိုပါပဲ ဖြူစွဲရရှုရ ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက် ပေါ်လာလိုက်ပါပဲ၊ သင်စုတိပြုခို့ ပြက်ပြုတို့ မှတုစုတိနိုင်ညှည့်၊ ဝါယံ့တာစ်လွှာညွှန် ကြော်လောက် ကြော်လောက်ရန် ဆိုသလိုပါပေါ့၊ ရွှေအဗျာရင် လူနဲ့လိုက်၊ ရွှေအဗျာရင် ငွေ့နဲ့လိုက်တွေ့ကွဲဖော်ရာ။ . . . "

"డ్యూక్, లీగెన్టాగా భూటీప్రైస్ వాయిషిం. . . రెడ్, రెడ్
లీ. ఫూసల్స్‌గాలవ్వు: అవిష్టోగామణ్ణి. గ్రీబ్స్‌ఫ్రించ్‌వ్యూషగ్రాంట్‌గ్రాంట్
వాయివ్యుష్టోవీస్ట్ బద్వాళ్లి. అప్పిప్రైస్‌య్యుస్‌గాలవ్వు: ఎస్సి:
గాలవ్వు: క్రిస్తిఫ్యాఫ్యాస్‌గ్రాంట్"

“**အြေချောရာ ပင်နှုန်းကွား ဟစ်သိမ်း၏ အွန်တော်ပါ** ၅ ပင်နှုန်း
ဆက်သီးပါလာတယ် ဖဟုတ်လား၊ အဲသော် စက်သီးရှု သာပေါ်ထော်ပြု
တော်ပါက္ခာ”

“ဟာ. . . ဟုတ်ပေသာမဲ့ကျ. . . ဒါလိုက္ခာတော် သမာန်ဒိုင်
တိုက ဖနီဆိုး”

သုတေသနလာက် စက်ရှိလိုက်နှင့် နောက်ဆုံး ပါရီထားသော စက်ဘီးကြီး အပြတ်ပြတ်ကာ ရောင်ချုပြုး စက်ကဲလားသည်။ နောက်ဆုံး မျှော်သွေး သောင့်ကို ငွေဖြင့်လိုက်ရှင်း၊ . . . ငွေလည်းကောင် ပစ္စည်းလည်း ပြော၏

三

“သင်ဆုံးရယ်၊ ကိုယ်သာသမီးကို ကိုယ်ပချစ်ရဘူးလို့ မဆိုလို့
ပါဘူး ဒု နှင့်ဟာ့က ချစ်သလို မဟုတ်ဘဲ နှစ်သလို ဖြစ်နေတယ်၊ သည်
အဆွဲမျိုးဟာ ပညာရှာရမယ့်အဆွဲမျိုး ဒု ပညာမရှိဘဲ မငကာင်းတဲ့အပေါင်း
အသင်းဝတ္ထုနဲ့ တွေ့လို့ရစ်ပတ်ဖြစ်နေတာ့ . . . ကင်းချုံအနာဂတ်ဟာ
တွေ့လေတွေ့လေ ရင်မအေးစရာပဲ ဤသုတေသန်းလုပ်ရိုး သင်ဘူး”

"ဘက္ကာဇိုင်း ပြောတာ ဟုတ်ပါတယ် ငါသေမယ့် ဘက္ကာဇိုင်း
ရယ် သူသူ့ ဖတ်ဆိုလေးရယ်ပဲ့ . . . သနားပြီး အစေသာရာရှာ ပစ်ယ်
ထားလို့မရဘူး အပေါင်းအသင်းပေကောင်းရှင် ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထား
မသင့်ရင် ပျက်စီးတာ လွှာယ်လွှာယ်ကလေး ဒိတော့ ဖြူချောက် ဖြူပို့လိုက်
ပါလား အော်များ ပဲ့ . . . အသိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှိတယ်၊ အဲဒါ
ကင့် ကျောင်းတက်ပစေပဲ့ . . . ဟူပ်ဘာလား"

"အင်း . . သာကာလဲး လိမ္မာရေးခြားဖို့ ကောင်းတဲ့အကိုင်း ပိပ်ရှစ်တွေယူပဲ ဘက္ကားပိုင်းစုံ။ . . "

သို့ဖြင့် . . . ရင်ပိုဂ်ဖအသီး၏ အကြော်ပေါက်များအတိုင်း
သောင်ပြုချောက် အနာဂတ် ခနီးလင်း ချော့ဓမ္မ၊ စေစီးအတွက် ငွေကုန်ကြေး
ကျော်ကာ ပြီးသို့ ပို့သည်။ ဤတွင် ဟောင်ပြုချောတစ်ယောက် အမြင်
အတွက် ပို့ချော်လာသည်။ အထွေးအကြောင်တွေ ပို့ရလာသည်။ ပြီးသား အပေါင်း
ဘဏ်တဲ့ တို့လာသည်။

သို့ရှုံး ကောင်းသောအမြင်တွေ ယဟုတ် ကောင်းသော အထွေး
အကြောင်တွေ ယဟုတ် ကောင်းသော အပေါင်းအသင်းတွေ ယဟုတ်၊ ပိုင်က
ပေးလိုက်သော ငွေ၊ ဆင်လိုက်သော ဇွဲဝိဇ္ဇာဝပျားကာ သူ့ဝန်ကျွမ်း
အပေါင်းအသင်းများ၊ ဝန်ခံခွင့်ခဲ့သည်။ ဒါကိုပင် ဟောင်ပြုချောအပို့
အဟုတ်ကြီးထောင်ခဲ့ချောက်။

ပြီးကျိုးတွေဟုဆိုရမည် အပေါင်းအသင်းတွေက ပြုချောတာ၊
လိုင်စုံအောင် သွေ့သင်ပေါကြေး၊ သည်အတွက် ကျော့ဓတာသာ၊ ဟောင်ပြု
ချော့သည် အရာကေလေး တပြုပြုစီးလာနဲ့၏၊ ဆေးပြောကိုရှာတတ်လာနဲ့၏
ပောက်းသာ၊ ပို့ယူရာနဲ့ ရင်ခွင့်၍ သို့စိုက်လာတတ်နဲ့၏၊ မှာယ်ဆောင်း
ကို သုံးဖွဲ့တတ်လာနဲ့၏၊ နှို့ပူလ ရွှေမှတ်ကိုလာတွေ ရည်ရွယ်ချက်တို့သည်
အပျော်အပါးအကိုး လောင်းကော်မူကို၊ အသောက်အစားကိုလိုင်း၊ ပျော်
ယွင်းသွားနဲ့ချော်၍၊ စာသွေးပွဲအောင်ရှို့ခို့သည် အော်အော် ထို့သို့နဲ့ ထို့
ကာလုံး၊ . . . ရွှေတွင် ကျွမ်းနှိုင်နဲ့သော ပို့ခိုင်ကြီး၊ အော်သင်းအော်များ
လှုပြီး ရောက်ပို့ခို့ခိုင်စိုက်ခြင်း၊ စံရာသည်၏အတွက် တင့်လှုပ်ဆွဲမြှင့်နေသော
ကာလေ၊ အရင်အသီးတွေက ပြို့ယေသည်နဲ့၏၊ မှာယ် အောင်ပြုချော့အတွက်
ပို့ရေးပေါ်ရောလရာ၊ . . . ရောသိုင်ထဲ ပြို့ယေသည်နဲ့၏၊ သည်တော့လည်း၊
နို့ယူလက်နဲ့ဆိုင်သည် တပြည်းပြည်းနဲ့ ကုန်ခုံနှုန်းလောက် သို့ခုံခွဲ့
သက်သက်သာ ဟောင်းလောင်း။

ထို့အပါး၊ ထိုကာလုံးများပင် ဟောင်ပြုချောတစ်ယောက် သို့ယေသော
တော့တဲ့ ပို့လို့ည်ပတ်ပွဲထပ်ထပ်ပြု့၏ . . . နိုက်ဗြာ်နိုတ်ဗြာ် ပြို့ယေသော
လာခဲ့သည်။

"ဟယ်. . . သားလေး. . . သားဝင်သူ ဘယ်လိုပြစ်ရတာ
လဲကျယ်၊ နေထိုင်ပကာ်လို့ ပြန်လာတာလား၊ အမောက် ဝြားရောင်ဖို့
ကျယ်၊ အပေ ရန်ကုန်လိုက်လာပြီး ပြည့်မှာခံပါ၊ ဒါမှာဟူတ် အင့်ကိုထွမ်း
လို့ ပြန်လာတာလား၊ အောင်ပယ်လေး. . . လေး. . . အမေလည်း
သားကို လွမ်းလိုက်သမု. . . သားတွေကိုသွားကာတည်ကာ. . . ခုထိ
ဆိုပါတော့ကျယ်၊ ဘာမှားချင်သလဲဟင်. . . သားလေး၊ အမောက် ဝြား
အပေလေး. . . သားကြိုက်တာအတွေ မှန်သွား အကုန်လုံး ပြည့်စုံကောင်
စီပံ့ပေးမယ်. . . "

မိဇ်ကြီးခဗျာ အလွမ်းတွေသယ်၍ ကောင်းနေသလောက် သား
ပြစ်သူ ပောင်ဖြူချောမှာရတဲ့ လေးလေးလိုင်လိုင်း။ သူ သည်ရွှေ့ကို ပြန်ရောက်
လာခြင်းမှာ သွားတည်းနိုင်၊ ဘုန်းတော်ကြီးကော်မှု ရွေးပောင်းရပ်ပွား
တော်ကြီးကို ဘုန်းတော်ကြီး ပသီအောင် နိုယ်ရောင်းချွဲ့။ တစ်နေရက္ခာ
အားမှတ်အောင် သို့ခြေဖြေနှင့်တိုးလျက် ပြတ်လပ်သွားသောသမီးပါ ပြန်လာခဲ့
ပြင်သင်း၊ အပေါင်းအသင်းအတွေ ဆိုသည်က သွားလက်ထဲ ငွေစောက်းခဗျာ၊
အလျှောမ်စေသည်ကို တွေ့ဖြစ်ရလျှင် အပါ၍ အံခဲ့နေသလောက်။ ငွေ
အသုသေဆုပြုတ်ပြုခဲ့သောသမီး အွောကြောလေပြီး၊ ဘုန်းတော်ကြီးကော်မှု၊
မြှုပ်နှံသာဖြင့် အပေါင်းအသင်းအတွေထဲ အတွေ့အတွေ နိုင်ခို့တဲ့ ကြိုးမော်
ကြည့်သေး၏၊ ဘယ်အပေါင်းအသင်းကော့ လက်သင့်ပဲခဲ့ခဲ့။

"တော်မေးနောင်းပါ. . . မြှုပ်နှံရေး. . . တို့အိမ်က သိလို့များ
ကတော့ ပြသေနာပဲဟော"

"နောက်ပြီး. . . မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ကိုစွာက. . . နည်းနည်းများ
နောက်စွာ မဟုတ်ဘူးနော်"

"အေး. . . တစ်ခုရတဲ့ ပို့တယ်၊ တို့တစ်တွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါး
ပါးနေချင်ရင်. . . မင်းကြိုက် ပို့ဟာသီဟာလေး ရွှေ့ပို့ကိုပို့ထို့အတွက်
ငွေကို ဖန်တီးခဲ့ကျေား များများကလေး၊ ပါပစ်လေ့စေရန်. . . "

"ဟုတ်တယ်. . . လျှော့ပြစ်ပယ်၊ ပြုပြစ်ညွှန်ကျယ်လလေးရတော့

ଶୁଣି ମହାତ୍ମା... . . .

“ဟုတ်တယ် မြှေဆော့ . . . သူမြှေတာ ဟုတ်တယ်၊ မင်္ဂလာ
ရွာမှာ သူငြေသားဆို၊ မင်းအမေက ယင်းလိုတာမျန်သူ၏ အကုန်ပေါ်တော်
တယ်ဆို၊ ဒီတော့ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းရှုအောင် အမျှဝတောင်လာခဲ့ကျား
အမြှေရရင် ဒီမှာ လုပ်ငန်းကလေးတစ်ခုရှုလုပ်၊ ဒါမှုမဟုတ် တို့အသိကျွမ်းထိုး
မှာ ဖက်စပ်ရှုပ်ယာဝင် . . . ဘာမှ ပုစ်ရာမလိုဘာ။ ဒီတော့ စိတ်ကျား
မလျေနဲ့ကျား ရွာသာမြိုင် . . . မင်း ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး ပြန်ရောက်လာတာနဲ့
ဒီပွာ့နေရာကိုပြီသာမှတ်”

မောင်ပြုချောအဖို့ နာယတ္ထု အပေါင်းအသင်းတို့၏ တိုက်
တွန်စကားမျှကာက စွဲပနေသည်။ မိခင်ဆိုကြီး ဘာပြုဘာလိုနေသည်
ကိုပင် အမှတ်ပေ။

သည်တန်ဖူးပင် . . . အာဆရိတ်ဓတ္ထက ယားယံလာသည်။

အနေကြာဆတွက် . . . တုံးဆိုင်းဆိုင်သလို ပြစ်လာသည့်၊ ကျော်
ယားသလိုလို . . . ပါရိုင်တွင်သားမေတ္တာပဲ ယားယံသလိုလို၊ ပြီးတော်
တဝါးပါးသပ်ကော် . . . ချားစည်ထင်နှီး ပို့ကျွဲလာသည်

ဒီခေါင်တိကြီးဆယ့်များတော့ သူလူကြီးအနာဂတ်ကိုပင် အမှတ်မထား၊ ဂရာမပြန်တော့ဘဲ . . အားပကိုရောည့် သားအတွက် ဂရာဏာစိတ်တွေ ဖို့ခို့တ်နေပြန်သေးတော့သည်။

"3264."

ମୁଖ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟାତିର୍ଥୀଙ୍କ ପୌଦ୍ରଗନ୍ଧିଲାଭରେ ଆଶେରିନ୍ତିର୍ଣ୍ଣିଯେଗ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉପରେକ୍ଷିତ ହେବାରେ

“အား . . အာမိန္ဒၩလီ လျောင် . . အာမြို့ပြာချိုင်လို့ လျောင်”

“କୁରି . . . କୁରିଗି ଆମ୍ବେଲେଖି”

"တင်. . . "

အဗျာဗုံပထားသော ဝကာကို ကြားလိုက်ရသည်နဲ့ ဒီခင်အိမို့
သူ့ သာကိန်းလည်းမှမှန်ဆသိသော တိန်လွှာပျော်သွားခဲ့ရလေသည်။

"ကျော်ကို. . . အမွှေပေပါး ကျော် အမွှေလိုချင်တယ် အမွှေ
လျှို့ဝင် ရန်ကုန်ကို ပြန်ယယ်၊ အခု. . . ကျော် အမွှေလိုချင်လို့ ပြန်လာ
တော်။"

"ဘယ်. . . ဘယ်လိုပြောလိုက်တော် လွှေလေရယ်၊ ဟောဒီ
မှာ သာမှုကိုဖြင့်ပဲ အပေ ပိုင်ဆိုင်သွေးဟာ. . . သားလိုင်ဆိုင်တော်ပဲပေါ့
အပေ ပို့တဲ့နောက် ဒီပစ္စည်းတွေအားလုံးဟာ သားခါးရွာက်မှာချော်လဲ
အပေမှ မတသေားသော သားရယ်. . . "

"ဒုံး. . . ဘာတွေပြောဝန်တော်လဲရွာ့"

"ဒီယယ် လွှေလေ၊ အမွှေဝကာကို သောသေချာချာ နားတောင်ပါ
အပေဟာ. . . ခုတော်လော ကျော်းဟာရေးပကောင်သွား၊ အလွှဲလည်း
စလုပ်နိုင်သွား ဆိုင်တော်မှ ပြုတိုင်နေပြီ။ ရှိတော်လဲနဲ့ စားနေရတယ်
အပေ ရှာရဖွဲ့ရသွား အပေ ဘာမှ မသုံးခွဲရဘဲ သားဘတ္တော်ချော်ပဲ
ပို့ရှုပေ နေ့တော်ပါကျယ်။"

"ဒုံး. . . မကြာချော်သွားရွာ့ အမွှေပေမှာလား . . . မမပေသွား
လား ပြော. . . "

"ဟဲ. . . လွှေကေလဲး မကြော်းတော်နဲ့လေ. . . အမွှေမှာ
ဘာမှ ပို့တော့သွား. . . ဟောဒီအိမို့ရယ် ပြုပိုင်းရယ်ပဲ နှိုးတော့တာ"

"ဒါခို ရသလောက်နဲ့ရောင်းပြီး ဇားလိုက်ရွာ့"

"ဒါခိုရင် အမွှေခာစို့ နေစရာပျောက်ပြီးပါ"

"နဲ့. . . ဒါတွေ ကျော်ဘာမှ မသိဘူး၊ သိလည်း မသိချော်ဘူး
အမွှေဘာသာ ပြုစာလုပ်နေပေါ့. . . "

ပျော်လုပ်မထားသော အပြော်တွေကြောင့် ဒေါ်သင်းအုံချော် ဝါး
ပန်းတန်ည်းပြော်လာသည်။ ယူကျျှေးမရ ပြန်လာသည်။ သည်အတွက် ပျက်

—မှား ပိုစိမ်းမောက်ပေါက်ကျလာသည်။ သည်အနိက် . . . ဟန်ပြောအေား ကိုယ်ဝန်မရခင် . . . ထတ်ဖြူစ်ကြေယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး . . . ပြောဆို မှားသော စကားက နားယံတွင် ပြန်လည်ရှိက်စတ်လာခဲ့သည်။

“ဝင်းသာမှုမောက်ပွာ ဝင်းနည်းပုံဆွဲစရာစတွေ ဒီဇန်တယ်၊ ဘဝားရှိရင် အပူး အပြုံရှိရင် တယ်ည်။ ဘယ်အရာမှ ပြီးပြည်ခုခြင်းဆိတာ ပို့ကျား အပြုံက်နို့ချုပ်ဝန်ကို ပဆိုက်သေးမျှမတော့ ပြည့်ယော်သောရာ ဘဲ လည်ပတ်စနစ်ပြီးမျှပဲ”

သို့မှန်သေား . . . စကား သည်သားကေလေးကို ကိုယ်ဝန်လွှာယ် ခဲ့ပြီး စတင်ဖွားမြှင်ပြီး လူများမြှင့်ခဲ့ပြုက ဝင်းသားရှာသလောက်၊ ရုက္ခ ဘော့လည်း၊ ဝင်းနည်းပုံဆွဲစရာစတွေ ပြန်လာရပေလပြီတကား

“ဟာ . . . သာမှုမှားမှာ နားက်ရှိသေးတယ်၊ အဲဒါ ဖြုတ် ခဲ့ပါ”

“မလုပ်ပါနဲ့ လူကေလေးရမ်း၊ အဲဒါ မင်းအဖ အမောက် အီမိ အားလုံးတွေနှင့်က ဆင်ပေးတဲ့ နားက်ကေလေးပါ”

“အိုဗျာ . . . င်ဗျာကြိုးပေးမှားလား . . . မပေးဘွားလား”

ရင့်သီးသော ဘာသုံးအနှစ်းများ နိုင်းပျေသော အပြုံအမှုများ -

“သား . . . မင်း . . . မဖိုက်ရှိရင်နဲ့အနော် ဂိုဏ်းသင့်လို့

“ဘာ . . . ဂိုဏ်းသင့်မှာလဲ၊ င်ဗျာကြိုးတို့ မင်္ဂလာင် ပထိုင်နိုင် ကျူးပို့ ဖွေးလာခဲ့တာ ဖွေးလာတော့ င်ဗျာဆုံး၊ တာဝန်ယူရ ခဲ့ပါ . . . ပေးဆိုပေးအနော် . . . မပေးရင် နားချွေက်ကို ပြတ်ပြီးတော့ကို

ပူးယ်စေး၏ တန်ဖိုးကြောင့် ပြောအေား ဒီအင်ကို ပါသင်ဟူ၍ ဘော့သော့၊ ပြန်းဆို ပို့ပို့ပောင်အတွင်းကို ဓားယူရို့ ဝင်သွားသည်။ ထို ပေးပို့ အပေါ်တို့လည်း ကြောက်အားလုန်းအားဖြင့် အိုးပေါ်မှ ဆင်းပြေး ဘော့သော့သည်။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ပြေးစင်း ပြေးစင်း
သမီးလောက်ထဲ ပြေးစိုင်မဝါလဲ . . . မိလိုကတော့ နာရွှေကိုသာမက
ဘုရာ အောင်ပါ ပြောပစ်ယ်. . . ”

ပြောသူနှင့် လိုက်သူ့

ပြောသူက . . . မိစင်ဒိုကြီး . . . လိုက်သူက . . . သာ
ပြောတော့ တာနှင့်။

ရှုနိုင်းဆန်းတဲ့ အဝြောနနေဂြာ့နှင့် ဇွဲတွေ ပိုင်းဟောင်ကြု
တော့သည်။ ရွှေကာ လူတွေ ထွက်ကြည့်ကြသည်။ ပြင်ကွင်းကို ပြင်ရ[၍]
တော့ တာအုံတော့၊ ထိုင်းမှာပင် . . . ရွှေထိုင်သို့ ရှုတ်ဖွဲ့ဝင်ဘို့
ရောက်လာကြပေါ်။ လာရင်းကိုရွှေက . . . ပြောရွှေ ဘုရားရိုးသည်ကိုရွှေ

“တစ်ယောက်ပု အနားဆက်နဲ့နေ့ . . . က်တာနဲ့ ထုတ်
အပြုတဲ့ . . . ”

ပြောရွှေ၏ သသံစက်ကြီးပြု့ ဝကြာက်ဝဖွယ်အောင်ဟန်သံဝကြာ့နှင့်
ရွှေသူရွှေသာများ မက်နဲ့ ဒေါ်သင်္ခုံ တစ်ယောက် ကိုကောင်းပါစေ
ဟုသာ ခုံတော်းနေကြရမတော့သည်။

“ပြောရွာတစ်ယောက် . . . လူအသိစိတ် ပျောက်သွားပါပဲ
လား”

“သင်တော့ . . . ကိုဗြို့ထိုက်နဲ့ သေချာပြီ”

“ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို ပြစ်မှားနေပြီ. . . ”

တစ်ယောက်တစ်ပါက် ဝေဖန်ရှုက်တွေပေါ် လိုက်ကြည့်ရင်း
မှုပ် မလုပ်မက်ပါတော်းနေရှုံး ဒေါ်သင်္ခုံများ အဓမာဒို့၍ လေကျသွား
ရှာသည်။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဘာတော်နှင့်သေးလဲ
အသာတော်ည် တော်းတုန်းက မပေးဘဲ တင်းခဲ့နေတဲ့ ဟာမကြီး ဦ
နာရွှေကိုပြောပစ်ရမတော့ယ်. . . တော်ပြောပစ်ရမတော့ယ်. . . ကိုင်း . .
လာပြီဟေ့ . . . တိုလာပြီ”

အသံနက်ကြို့ဖြင့် ငါကိုကြီးတောင်တားကို ပို့ကာ ဝင့်ကာဖြင့်
ပြုချောလိုက်လာသည်။ ထိုစဉ်ပူးဆင် . . . ကြည်လင်နေသာ ပို့ကာ၏
ဘင်္ဂသည် ရှစ်တာရက် အဲ့ထိုင်လာပြီး လျှပ်တွေ တာဝင်တာဝင်ပြုစ်လာ
သည်။

"ဘား . . . လွှဲလေး . . . အသံတောင်ယိုပါတယ် ဘာမှာမှာ"

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား မရဘူး . . . မရဘူး . . . ကိုင်၊
သာရွှေတွေသူယ်ပေါ့ . . . "

လျှော့ချော့ဖွင့် လွှဲပါလော့။ . . . အကျားသဝေကား သို့ပစ္စည်
လျှော့တော့ ထိုစဉ်ပူးဆင် ပြုချော့၏ ရှုံးပြုကြို့သည် အကိုကွဲလာ၏

"ဟား . . . ဘား"

အကိုကွဲဝေသာ ဝပြုကြို့ထဲသို့ ပြုချော့ကျွော့ကျွော့ကျွော့ကျွော့ လက်က
ဘာလ လွှဲတိကျွော့ကျွော့ကျွော့

"ဘား . . . အသံဝလေး . . . ပုံတယ်ရဲ့ . . . ပုံတယ်ရဲ့
အယ်ပါး။ ကယ်ကြပါပြီး"

တပြည်မြို့မြို့၊ ကျွော့ဝင်သွားသည်မှ ဒုန်ခုပ်မှ ပါလေည်း ပါလေည်း
မှ ရင်စိုး။

"ဟား . . . ပြုချော့ . . . ပြုချော့ . . . ပြုချော့ကို
ပြုပါ့ပြီ့ဟေ့"

"ဟေ့ . . . နောက်ဆုတ် . . . နောက်ဆုတ် အနားကို
ဆက်ကြန့် ပုံတယ်"

"ဟား . . . ဟုတ်တယ်ဟဲ့ . . . ပုံတယ် . . . ပုံတယ်"

ယည်သူမျှ အနားကော်၌ မရမတော့ ပြုလျှော့၏ ဝန်ကျွော့အနီးများ
တော့ အပူတွေဟပ်နေသည်။ ပြုအကိုကြို့ပြုတွေ၏တွင်မှ ပို့တောက် ပါလျှော့
များ အညွှန်တက်လာသည်။

"ဘား . . . "

သည်အသံကား . . . ပြုချော့၏ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်သွာ့

အတေသာ

ထိုအသံဆုံးသည်နှင့် ဖြူဇ္ဈာလည်း ပြေကျွဲလာဆတ်း စုံ
စုံမြှုပ်ပျောက်ကြယ်သွားတော့မျိုး ထိုဓရာအပါ အပူစာတိတို့ လွှင့်ပြုယ်
သွားကြလေသည်။ ကောင်းကောင်တစ်ခွင့်လည်း ပည်းမောင်နေရာမှ ကြည်
လင် ဝင်ပေလာပြန်တဲ့ ထိုစဉ်ပျောင် အခင်းဖြစ်ရာသို့ ရဲတော်ပွဲဝင်များ ဝရာက်
နှီး လာကြပါကျော်။

နို့ကျွဲတ် စာတ်လင်းချုပ်ပါပြီ။

အမေကို အမေမှန်းမသိ၊ ဘုရားကို ဘုရားမှန်းမသိ။

ကျွဲလွှန်သော စောကာအသာ ငိုက်သား ဖြူဇ္ဈာအား လောက
ငောကာ ပစ္စုပြုပျောင် ဒဏ်စတ်ခဲ့ပေပြီ။ အံ့ဩ့စဖွယ်ကောင်းသော ထွေး
စနီးလျှော့သာ အပြို့အပျက်အလုံးခိုက် ပြုပဲတွေကြောင့်အပေါင်း တုန်
လှုပ်နေကြပါပြီ။ သတိသံဝေးစတွေ ရနေကြပါပြီ။

ကလျာဏား ကလျာဏား။

ပါပကာရိုး ပါပက် . . . ဟူသော တရားမကားရှိတဲ့

ကောင်းမှုပြုသူကို ကောင်းမှုပြုသည်အလျောက် ပကောင်းမှုပြု
သူကို ပကောင်းမှုပြုယည်အလျောက် လောက်ကြိုးက နှီးမှားမြင်း။ အပြို့
ဒဏ်စတ်ပြုးများ ပြုပဲလှုရှိတဲ့

စောကာလဲ လွှေငယ်လွှေယ်များ ဖြူဇ္ဈာကဲ့သို့ သားဆိုး သား
မိုက်များ ပြုပဲရင်လေအောင် ဆင်ခြင်သတိ နှိုကြပါစေသာတည်း။

ပရမအာကိခိညာ၏မာန်နှမ

(၁)

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အတောင်ကြောသာကာလက ကျွန်တော်ဝိဇ္ဇာ
အစိကရ ရေကန်ကြီးဖျေားမှ အထိတိတုလန်ကြောက်ချွဲဖွံ့ဖြိုးပါ၍ ပြစ်ရပ်သိန္တ^၁
ကြောင်ကို ထွေးသွယ် ပြောပြ ရေးပြောတော့ တင်နေ၊ သူတယ်ချုပ် အသိသေး
ပိတ်ဆွေတစ်ဦးကေလည်း ကျွန်တော်နေဒါနပါ၍ ပေါက်ချေလာကာ—
“မြို့နိုင်းရော နှင့်ကို ပြောစရာရှိလို့ဟဲ”
“ဘာလဲ မသိတာ”

“နင် ဝက်ကန်ကြေားတစ်ဦးကို သမဲ့မာမြောက်ကြပ်းတဲ့အာမြော
ဝတ္ထုရေးနှစ်တယ်ဆို”
“အောင်လေ ကိုယ်ဝတ္ထုကြိုခဲ့ရပျားလို့ဟဲ”
“တို့မလဲ ကိုယ်ဝတ္ထုကြိုခဲ့ရပျားလို့ဟဲ”
‘ဟုတ်လေား ဘယ်လိုကြိုရတာလဲ မသိတာ”

စတ်ကျေးသစ်စာပေ

“ဒီလိုဟဲ ညီမြိုင်းချွဲ တွေ့နဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်က ပါက ဘုန်တေကယ်ကို သေချုပ်တော့”

“ဟာချွဲ ဘုများမွေ့ အသက်ရှုည်ချင်ရတဲ့အထဲ ငင်္ခားက ဘာဝကြောင်း အစောကြီးသေချုပ်ရတော့”

“အင်ကြောင်းရှိတော့ ညီမြိုင်းရယ်၊ ငါ တစ်နေ့ ငါ့ယောက်ကျော့၊ ဝက္ခားများရန်ဖြစ်ပြီး ပိတ်ညာစ်တာနဲ့ အဲဒီ စက်ကန်(ရောကန်)ထဲကိုဆင်းပြီး ဘုယ်ကိုယ်ကိုယ် လုပ်ကြသတ်သောကလား”

“အဲဒီ သေရောလားဘူး”

“သေမှတော့ နှင့်ကို ဒီအင်ကြောင်း ပါက ပြန်ပြောနိုင်မလား တော့ချွဲ မသေလို့ပေါ့”

“မသေဘူးဆို ရောက္းတတ်လို့နေမှာပေါ့ မသီတော့ရာ”

“ငါ ဧရ လုံးစ မက္းတတ်ဘူး”

“ရောက္းတတ်ဘဲ ရောကန်ထဲထင်းသေတာ မသေပုံစထာက်ရင် လုအတွေ့တွေပြီး ကယ်လို့ပဲ နေမှာပေါ့မျှ”

“အဲဒီကို ပြောချင်လို့ပေါ့ စာရေးသရာဇ်အိုးရယ်၊ ကယ်တာမတော်ကယ်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် လုအရင်ကယ်တာ ယာတ်ဘူးဟဲ”

“လုမကယ်ရင် ဘယ်သူကယ်တာတွေနဲ့ဘူး”

“တဇ္ဇာက ကယ်တာ”

“စွာ တဇ္ဇာက ကယ်တာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ရောအောက် ဟရိုညားလောကသား တဇ္ဇာတွေက ဘရင်ကယ်တာ၊ ဒီလိုကျယ့်...”

(၂)

လူဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက်များက ဆန်ကိုဆန်းကြယ်လွန်းလှောက်သည်။ အချို့ သေချိုင်လျှက်နှင့် သေခွှုံးပါရာ အချို့ ရှင်ချွှုံးလျှက်နှင့် အပြန်ခံ့း သေကြော်ရတဲ့။ ဒါကို ပညာရှင်များက အတိတ်တာဝက်အကျိုးပေါ်၏ စင်ဆိုင် သည်ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ အထုံဘဝနှင့် သံသရာတိကြခြင်း ပြန်သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

ကျွန်တော်သုတယ်ချင်း မင်းကြည်မြိုင်ရဲ့ အဖြစ်ကိုကြည်း။ ပထာ အိုင်အထား ကျယ်လွန်သွား၍ ဒုတိယအိုင်တော်မြှုပ်။ ဒုတိယအိုင်တော် အပျိုးမျိုးသည် ရုက်ရုက်စက်စက်ကို လှုပ်။ ပြင်သုတိုင်သည် သူမျှေး အလှကို နှစ်ကြော်သုံးကြုံး ပြင်ကိုကြည်ရတဲ့။ မင်းကြည်မြိုင်သည် ဘယ်သွား သွား သူ့အနီးကို ဝေါသွားလေ့ရှိ၏။ ဘယ်အချိန်ကြည်ကြည် တပါးတွဲတွဲ ပြင်ရတဲ့။ သို့ဖြစ်၍ အချို့က နှစ်ကိုယ့်တစ်စီတဲ့လင်ပယားဟု အောက်၏

ညားမီစ လင်ပယားနှစ်ပယာက်သည် တစ်စီ၊ ကန်ပေါင်မှာ အဝတ်ဇလော်ပြီး ကန်ဇေဂဝ်မှာ ရောထင်းချိုးကြသည်။ နှစ်ဦးသား ရောထဲသူ ဆင်းကြစ် မင်းကြည်မြိုင်က သူ့ပို့ဗော် ခင်တစ်ကြုံုင်ကို ရောနှက်ထပ်ဆင်းသူ ဒေါက်နာက်ကြီး အယ်အိုးကြိုးလိုပဲဟု သတိပေးခဲ့လေသည်။

“အစ်ကိုလည်း ရော့မတိုးနဲ့အောင်၊ မတတ်ပြေချော်လက်ချော် ပြင်ပူဖြင့်”

သို့ကလို လင်ပယားနှစ်ပယာက် တစ်ပယာက်ကိုတစ်ပယာက် သတိပေးပြီး ကန်ဇေဂဝ်ဝ်မှာ ရောချိုးနေစဉ် ရန်းခနဲ့ အသံကြားလိုက်ချိုး မင်းကြည်မြိုင်တစ်ပယာက် ရောနှက်ထပ်သို့ နိုက်ကျေသွားသည်။ ခင်တစ်ကြုံုင်

၁ လင်ဂျာဝါရွှေရွှေနေသည်မှတ်၍ အသာကြည့်နေစဉ် ရရထဲမှ မင်္ဂလာည်
ပြီး ဘုရားမန်ပေါ်လာပြီး ရွှေးပါးပါး အော်ရာမှ “တိုကို ကယ်ပါ ကယ်ပြုပါ
အောက်က ခြေနေထာက်ကိုခွဲနေတယ်” ဟု ပြောတော့မှ သူရွှေနောက်ထဲကျ
ပြီ ရရန်နေဖူနဲ့ သတေသာပေါ်ကော် ဘေးနှီးနားချင်းသို့ အော်ဟန်
ဘုရားအညီတော်းရွှေတော့သည်။ သည်တော့မှ အနီးဝန်ကျင် ရရနှီးနေသူ။
အော်လျှော်သူနှင့် လင်သွားလင်လာများက စိုင်လောက်ကြကာ ရေကျး
အံ့သွားများက ရရထဲဆင်းကြတော့သည်။

သို့သော် မင်္ဂလာည်မြိုင်သာည် ပထာဏကြိုးပေါ်လာပြီးနောက်
အော်ဝါ မကျေတော်သူ ဖြစ်သည်ပို့ ရရှိအောက်နှစ်ဖြစ်သွားခဲ့သည်မှာ အနီး၏
အားမိကာခဲ့ပြီး၊ သည်ငောက် ရောင်ကျော်ကျင်သွားများက ဝါးလုံးပိုက်၍
ဘုရားတော့မှ ပို့ချင်အောက်ကြိုးပြုင်မှာ ကုန်ကုန်ကွကွဖြစ်နေသည်။
အောက်ပရိုသော သူ့အေလောင်းကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့လေသည်။

မင်္ဂလာည်မြိုင် သူ တာကယ်မင်္ဂလာချုပ်ပါ။ သူ့အနီးအေားကို ပျက်စီ
အောက်က အပေါ်ကိုစိုင်သွားပါ။ အသာက်ရာစက်ရန်သွားချင်သွားပါ။ ငော်
အော်အောက်တိုင်း ဒီယယ်မှုနှင့် ငိုက်ဖြစ်လျှင် တစ်ကိုင်းတည်းနေသူ၍ တို့ပြစ်လျှင်
အော်ကျော်တည်းနေလိုအပ်ပါ။ သူသည် အရာက်လည်း မသောက်၊ မကောင်းမှု
များ၊ အကုန်ရောင်ကြည်သူ့၊ တစ်နည်း သူသည် လုပ်ကောင်းမွှေ့ကောင်း
များပါ။

ရွှေအောက်သို့ စုစုပေါင်စင် သွားကို ရရှိအောက်မှ သူ့ခြောင်ထာက်
အုပ်ဆောင်ဟု သူ အော်ဟန်ခဲ့သောသည်။ အငောင်းပြန်ရရှိ စင်အေး
တို့သောအပါ ခြေကျင်းဝတ်နေရာမှ ဆုံးညွှဲ့ထားသည် လက်ရာကြီး
အံ့ဖွယ်ဝွေးပြုလိုက်ရင်လေသည်။

(၃)

လူကြီးဟောင်နှင့် မြတ်ကြီးအောင်တို့ညီအစ်ကိုသည် ရေကျေးချွန်ပိုယ်
အဆုံးဖြတ်ကြတဲ့။ သည်ပြုဗုံးမှာ သူတို့လောက် ရေကျေးကျွော်ကျွောင်သူမဟို။ ရေကျေး
ပြုဗုံးပွဲတိုင်းမှာလည်း ဆုရရှိသည်ချည်း ဖြစ်တဲ့။ ဤရေကျေးကြီးတဲ့ ပိုဘက်
ကမ်းနှင့် ဒီဘက်ကမ်း ပနားတမ်းကျွော်ထိုး၍ ရေတွေးနိုင်သူမှားပြုဗုံးကြတဲ့။
အချိုက သုတို့ညီအစ်ကိုရှိ ပုံစံအတ်မှ လျှောင်းပြုဗုံးသော် ဝင်စာသုည်ပုဂ္ဂိုလ်
ဆိုည့်ကြတဲ့။ ဤကန်မှာ နံနက်တမ်းကြိုင် ညာနေတမ်းကြိုင် ရေကျေးကြုံတဲ့။

တစ်ဇန် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ဤရေကျေး ပိုဘက်ကမ်း ဒီဘက်ကမ်း
လို့ ပြတ်၍ အပြုံးပြုဗုံးနေကြတဲ့၍ အစ်ကိုလုပ်သူလှကြီးအောင် ရတန်တရှုက်
ရေအောက်သို့ နှစ်ပြုဗုံးသွားပြီး အတိုကြားတော့သူ ဘွားမန် ပြန်ပေါ်လာခဲ့တယ်။

“မြတ်အောင် မြန်မြန်ကျေး၊ မြန်မြန်ကျေး”

“ဘာပြုဗုံးလို့လဲ အစ်ကို ကြုံက်တက်လို့လား”

“မဟုတ်ဘူး” တို့ပြုဗုံးထောက်ကို ရေအောက်ကင် တစ်ပေါ်ယောက်
ယောက် အောင့်ခွဲ့နေလို့”

သို့နှင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ပုံမှန်အဆင့်ကျေးနေရာမှ ပြုဗုံးပွဲဝင် ပန်ဝင်
ကျေးနည်းအေဝိုင်း သည်ဘက်ကမ်းအရောက် ဘမြန်နှင့်မြှင့်၍ ကျေးခဲ့ကာ
အဟောပြုရင်တော့သည်။

“ဘယ်လို့ပြုဗုံးတော်လဲ အစ်ကို”

“အောကျား ငါ ဒီလို့အပြုံးသူး၊ တစ်ခါးမှုမကြုံဖူးဘူး ညီလေးရှာ
ရေအောက်ကင် တို့ပြုဗုံးထောက်ကို လက်ကြီးနှစ်ပက်နဲ့ သိုင်္တက်ပြီး ဖုံး
ရေနက်ထဲကို ခေါ်ခွဲ့ချွေသွားတာကျား”

“ဟုတ်ပါမလား အစ်ကိုရား ဒီကန်မှာ အစ်ကိုနဲ့ကျွန်တော်
နှစ်ယောက်ပဲ ကျေးနေတာ့သွား”

“တိက လိမ်းညာလုပ်ကြောရမယောကျ ညီလောမျ ဆွဲချေဘာမှ
အကိုကိုသန့်တွဲလက်ဖျို့နဲ့ ဆွဲခေါ်ချေသွားတော့ ဝါကလည်း အတင်းစွဲနဲ့
ပြုး အသက်ကိုအောင်၊ ပြန်တက် သူကလည်း အတင်းဆွဲချဲ ငါ
မောင်း။ သိပ်ပထွေဗျားဖြစ်နေတွဲနဲ့ ဘာသွားသတိရလဲဆိုတော့
ပြုးညာရာတော်”

ဘုရားကြီးနဲ့

အာင်တန်းသာသနာပြုးညာရာတော် ဘုရားကြီးကို သွားသတိရ
ပြုးပို့ကိုတော့ အဲဒါမ္မာ ကံကောင်သွားတော့ကျ ရေအောက်ကောင် ပြန်စွဲနဲ့
ပြုးလိုက်ပြီး ငါ့ကို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ အပေါ်ပြန်တွေ့ဗျားလုပ်ကို
ငါ မသေတာ ကိုယ့်လျှေ နှို့ပို့ ဒီရေအောက်သချိုင်းပဲ့ ငါကျော်လဲ
ပြုးစေတဲ့”

(၄)

ဟသိတာ အဖြစ်ကတော့ အကတ်ထန်သည်။ လှုစားနေကျ
ပြုးက လုံမာသည့်ဖြစ်စုံ။ ပြု့ရလျှင် ဒီကုန်နှစ်ကုန်မှာ နှစ်ဝါးလို့လို့
ပေးသလေ့ရှိသည်။ ရေကျော်ကျော်ပါသည်ဆိုသည် လှုစားမျိုးပင်
ကိုဆုံးလေ့ရှိနို့ဖြစ်သည်။ အဲဒါမ္မာ ကျော်သော်လည်းပါသည်။ အလုပ်သ
ည်းပါသည်။ ရေးသည် ရေးဝယ်လည်းပါသည်။ တစ်နှစ်သား
ကျော်သည်သည်လည်း ပါသည်။ ယောက်း ပို့နှစ် ကတော့ လူကြီး

သေခုံရွားလောင်း များလှပြီ။ အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ကို ဖို့လောင်းဆေထိန်ပြီး သေခုံးလေ့ရှိသည်။ အစိမ်းသေ တွေ့ကြောင့်၊ သေပြီးလျှင် လွယ်လွယ်နှင့် မကျေတ်လွတ်ကြ။ အချို့ အွာတော်လွတ်သူများကာ ပရိတ်ညာ၌ တဖွေသရဲ အဖြစ်ဖြင့် လမ်းသွား သမ္မတာများကို သွေးရှာနိုင်မျိုးဖြူးပြကာ လုန်လေ့ရှိသည်။

(အမှန်က ပရိတ်ညာ၌သားများက ခြောက်လှန့်သည် မဟုတ်ပါ။ သုတို့က ကျေတ်ချင်လွတ်ချင်၍ ကုည်းစေလိုသော်ကြောင့် အသိပေး အချက် ပေသည် သော့မျိုးပြစ်သည်ဟု ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ပိန့်ဖူးတဲ့။ အချို့သော တဖွေသရဲ ပရိတ်ညာ၌သားများကား လွှာဘဝက ဒါနကုသိုလ်နည်းလုပ်း၏ မကျေတ်ပလွှတ်သောဘဝုံး၊ ရောက်သောအခါတွင် စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဘဝရောက်ပြီး သားပိမ်းပါးပိမ်းအနဲ့များရလျှင်၊ ယဉ်လာသည်ကိုတွေ့လျှင် လိုက်သောင်းဗျာ လိုက်လှုစားတာဖူးဗျာ လုပ်လေ့ရှိသည်။ ယခုကာလနောက် ပိုင်း ဤအသဝန်းကျင့်မှာ ထိုတ်လန့်ရောက်ချားဖွယ် လုပ်တာဖူး သိပ်မရှိ သေား နှစ်ပို့ သယာတော်အရှင်သွားပြတ်ကြုံများက ပစိတ်တော်များကို ဆော်ပို့ ရေကုန် ပြုနှုန်းကျော်သားနှင့်၊ ရောင်းပြောင်းအောင့် ပက်ချွမ်းကြောက် ပေပြီး ပေတွေ့ခို့ကြို့ဗျာ အမျှပေးစေပြုပ်း စွတ်အတ်ခြင်းမှာ မကြောစာ ပြုလုပ် ပေးနေ၍ ပို့ယောက်လများကေလောက် အပြောက်အလှန့် သိပ်မရှိတော့ ဝကားချုပ်)

နေရာကြမ်းလွန်လှသည်အတွက် ကျွန်ုတ်ဝို့အရပ်မှာ ကိုယ့် သာသပီးများ အဖော်အပေါင်ဆာသင်းနှင့် အဝရှုတောင်စားရှုံးအရပ်သို့ သွား ကြောက်ပို့ လွှာအုပ်ပွဲ၍ လွှာအုပ်ပွဲ၍ အပြန်လိုက်စေလိုက်၏၊ ဘဏာကြော့မှု ဖော်ပြပါ နာမည်ကြီးလှသည် စက်ကန်(ရေကုန်) နှစ်ကုန်မှာ ရေကုန် ရေနောက်မှာ စိုးရိုးရှုံး ပြစ်သည်။

ဤရေကုန်အဝွေး အချိုင်းရေး အဆင်ပငြေသွားများ စီးပွားရေး အဆင်ပငြေသွားနှင့် လွှာမှုရေး အဆင်ပငြေသွား အချို့လည်း စိတ်ညစ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သောကြောင်းကြောင်းရင်း အသက်ခုံးရှုံးသည်လည်း

မြန် ဖူသည်။ ဝရာကျေခါ အဝတ်ဟင္တ္တီရဲ ငါးပဲဗျားရုပ္ပါ သတိပေးစာ
အနဲ့ဆွဲထားပါသောလည်း အသက်ကို ပဏာနယ်၍ လိုက်နာမှုမျိုးကြသည့်
ဘွဲ့ကို သောလည်း ကိုယ့်တိုက်နှင့် ကိုယ့်ကဲပေါ်ဟု ဥပဒေကာတာရာသွေ့၍
ဝတ်သာစ် ကြွန်စားသည်။ အစုလည်း ပသီတာတစ်ယောက် သူမရဲ့
သောက်း၊ ဟောင်လိုင်ဆွဲနှင့် ကေားများပြီး ရန်ဖြစ်ကြသည့် အခြေအစောက်
အောက်ခဲ့ပြီး။

ဟောင်လိုင်ဆွဲသည် ပသီတာကို မျှကိုစိအောက်က အပေါက်ပဲ
နိုင်လောက်အောင်ကို ချုပ်၏။ ပသီတာမှာ နိုင်ငံကျော် ရပ်ရှင်ပင်သာမီးတင်
ပြုနှင့် ချွောက်စွဲတွေ့ပြီး လုချိုင်တိုင်းလွှာနေသောကြော် ဖြစ်သည်။ ပသီတာကား
မျှက်နာများသည်တော့သူတို့။ အလုဂ္ဂလ်ရိုက် ပိတ်ပေါ်များသည်။ ထိုသို့
ပိတ်ပေါ်များပြုပဲ့ကို ကိုလိုင်ဆွဲ၊ မန်သာကဲ့ သဝန်တို့သည်။ ပြုပြင်သည်။
ခြောက်လဲရှိသည်။

တစ်နေ့၊ ပသီတာ ရွှေးကအပြန်မှာ အပျိုးသားတစ်ဦးနှင့်
ထက်ပက် ရည်ဆိုင်ထိုင်၍ အတန်ကြားပြု ကေားမြေပျိုးကြသည်။ အမှန်က
ထိုအပျိုးသား သည် ပသီတာနှင့် ပယ်ဝိုင်ကောကျားမေးနေဟာက် ဖြစ်သည်။
ယခုမှ ပြန်စုံ၍ ကေား ပြောဖြစ်ကြပြင်သား၊ ဒါကို ကိုလိုင်ဆွဲ၏
ပျိုးတစ်ယောက်က ပြင်သွားပြီး သူ့အစ်ကိုကို သွားဝိုင်ပြီး ချွဲနိုင်ရာ
ဘာချွဲနိုင်း သဝန်တို့ကလဲရှိသည့် ကိုလိုင်ဆွဲနှင့် မဟုတ်ဘဲ ဖုန်းလင်းသား
ပသီတာတို့ အရွောက်တင် ကေားများကြပေတာ့သည်။

အပြန်ပုန်ကို ဘယ်လို ရှင်းပြစ်နဲ့ပြ ကိုလိုင်ဆွဲက ထက်မပဲ။
ပသီတာကို ခြောက်ပြုပဲ့ဘူးဟု စွဲခွဲသွားမော်က တို့ထောက်ပေး
တော့ ရှင်းပေါ်အောင် ရှုပ်ကျိုးသည်။ သို့နှင့် ထင်ငယ်စနေသည်ဟု၍ လည်း
ကော်မား ပိုင်း အသေသာက်မည်ဟု၍ လည်းကောင်း ပြုပြန်ပါးဆောင့် နိုက်နာက်
သည်အဆင့်သို့ရောက်ပြီး လုကြေားမစကောင်သည် အခြေအနေတို့ မဟုတ်ဘဲ
နှင့် ပြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

ပသီတာ ပိတ်ည်သွားပြီး ရှုက်လည်း ရှုက်သွားပြီး လက်ငင်း

မှတ်နာချင်သိုင်ရှင်အျောင်ပေယဲ၍ ဆောက္ထူရသည့် ကျောင်းမြန်မာကို သွေးပေါ်ချင် ဘယ်ပြီးမျှစနသည်ကို သူ့ပုံ ပတော်လိုက်။ အဲဒါမှာ အငြိမ်အင် ဆိုသွားခဲ့ ရသည်။ ဒါက သူမသာက်က အာနည်းချက်။ ဘဝမှာ ဒီလို တစ်ခါမှ အစွမ်းခွဲ မခဲ့ခဲ့ရာ၊

သို့နှင့် နောက်နေ့၊ လင်လွပ်သူ အလုပ်ဆင်သွားသောအပါ
ရှုက်ကလည်း ရှက်၊ စိတ်ကလည်း ကြိုးသည်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေ
မည်ဆိုကာ လုပြောသုပြောများလှသည် နှစ်ညွှန် ရောက်နို့များရှိခဲ့
သို့၊ နေ့ခင်သောက် ပိုက်ပိုက်ကန်းကန်း ဆုံးပြတ်၍ ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။

သံတံတားကို ကျော်တက်လိုက်သောအပါ ရေဖွေဖွေထဲပြီ၊
ဟောက်လျှော့နေသည် ရေကာန်ကြေးမှုစ်ကန်ကို သူမ တွေ့လိုက်ရသည်။ လိုင်းက
ယာက်များ လွှောထာနသည် ကန်ပြုပိုင်က သူမကို လက်ယံပြု၏ ခေါ်မော်
သလို။ သူမ ဦးစွာ ဘေးပတ်ဝန်ကျော်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ ပို့။ . .
တစ်ပြုပိုင်သာသာမှာ လွှေတစ်ယောက် ငါးများနေသည်ပဲ ရှိသည်။ နေ့ခင်နေ့၊
လှေက ရှင်းနေစ်။ သူမ ကွင်းထိုးဖို့နောက် ချုပ်လိုက်သည်။

ရင်သည် ရှုက်စိတ်၊ နာကြည်းစိတ်ဖြင့် တုန်ခါစွမ်သည်။

သုပ္ပသမာနရှိ မနက်ကာကို သုတေသနဘဏ္ဍာလျှင် သူခဲ့သစွာတေရာက်
ကို အာစုံသိကြရမည်။

သုပ လက်အုပ်ဆိုရှိ နောက်ဆုံးသော်လကားကို ဆိုလိုက်သည်။

"အရှင်ဘုရား ကျွန်မ သမီးတော်ကြေးသည် ဤလင်သာသေပါ၍ အသက်မကချုပ်၍ သစ္စာနိုင်ပါသည် ဘုရား ဘုရားကျွန်မ သစ္စာထားည့်ခဲ့ပါ သော်လည်း မျက်နှာမပြုရောင် ဖို့စွဲပုဂ္ဂက်စက်ခဲ့သည် ပြစ်သာမကြား လူဘဝကု ပပေါ်စိုက်တော့ပါဘုရား ဇော်ပြစ်လေရာဘဝဝိုင်၊ ဇော်ပြစ်လေရာဘဝဝိုင်၊ သောလင်သာ၊ သစ္စာနှုန်သောလင်သာ၊ အချုပ်မရှိသောယောကြုံ၊ အတွဲ၊ ဆန်လွန်သော လင်သားမျိုးဖြင့် ပစ်စည်းပါရင်စွင့် အရှင်ဘုရား"

သို့ရာ၌ မှတ်ပြုပြီးနောက် ရွှေထဲသို့ ဆင်လိုက်သည်။ အေးစိန့် သော ရေသည် သူမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကို ရေခဲလိုက်နှင့် ဆုပ်ညှစ်

းသိသက္ကသို။

သူမ မျက်စိကို စုပိတ်ပြီး ရေနက်နက်ရှိရာသို့ မှန်၍ စိုး၍
သီးသလွှာက်လိုက်တဲ့။ ရေသည် သူမတဲ့ရင်ညွှန်းကို ရောက်ပြီး ပေါ်ဖျောက်
သံပြုလာသည်။ နောက်ဆုံး သူမ နှမူးမှာ လာက်ယူက်တဲ့ပြီး ပို့ဘန်ပါးကို
အွဲ့ဗုံးကန်တော့ကာ ရေနက်ပိုင်၊ ရှိရာသို့ ခုန်ချုပ်ကိုတော့သည်။

ရွှေအာက်ဘာနက်ပါ ဒီးပျော်နေသော ရွှေအထွေးသည် သူမကို
ရိုက်၍ လျှော့ စော်၍ ရေနက်ရှိရာသို့ ဆွဲချေသွားခဲ့ပြီး သူမပါးစင်ထဲသို့
သွေ့များ ဝင်လာသည်။ ပါးစင်ကိုပိတ်လိုက်တော့ နှာခေါင်းမှုဝင်ကာ
ဦးနှစ်လူးလိမ့် လာသည်။ သူမ တကယ်သောရတော့မည်။ သောခြင်း
သောသည် တကယ်တော့ ကြောက်ပက်ဆိုးစွားလှပါကလား။ သို့သော်
သူမ တကယ်သောချို့နေသည်၏။ သောခြင်းတရားကို ပြတ်နှီးနှစ်ပြီးကို
အကြောက်တရားနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး ရွှေအာက်သူသာန်သို့ ဦးတည်
ပြုကိုဆင်ခဲ့ပြီး။ မျက်လုံး ထဲမှာ အပြုံရောင်များ၊ အဝါရောင်များ၊
အပြုံဖွေ့ပွင့်များ၊ ပါးများကို မျှဝှုံးခဲ့ မျှဝှုံးခဲ့ မြင်နေရသည်။ လူသည်
သူကားလိမ့်ကာ မျောကာ ရေနက်ရှိရာသို့သွားနေသည်။

သည်အနျိမ်မှာ ရွှေအာက်ဘာနက်သို့မှာ ယပျော်လုံးသံ ကောင်
သားတစ်ယောက်နှင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
ကောင်မလေးက ထားရှင်ရှားလေးနှင့်၊ ကောင်ကလေးက ပုဆိုခါးတော်း
ဘုံးနှင့်၊ မျက်နှာချိုးကေလည်း ဆင်ဆင်တွေ့လွန်းလှသည်။ အသက္ကာ
ဘုံးနှင့် (၁၄)နှစ် ခန့်ရယ်။ မြှုပြုဖွေးဖွေး ချို့ဝှက်သား မျှော်လှား
ဘုံးများနှင့်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ရေဖွန်းနှစ်နေသည် သူမရဲ့ လက်နှစ်ပက်ကို
သုတေသနပါ၊ ယူကာ ရေပေါ်သို့ ဆွဲတင်နေကြသည်။ သူမက ရှိန်းကန်တွန်းပစ်
ပေးကိုသည်။ သူမ ဝကားပြောလို့မရ။ ဒီမှာ ကောင်ကလေးက -

“ဘား၊ ဘား၊ ဒီဇာရာကို မလေးခါး၊ ဘား၊ ပြန်ပါ”

သူမ ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပစ်လိုက်ပြီး ရေနက်ရှိရာသို့ ရန်ကော်

မြတ်မြတ် မြတ်မြတ်မြန်သည်။ သည်မှာ စီနှုံးကေလျာက သရားစွဲ၏
အောင်အောင်သည်။

“အစ်ပ မလုပ်ပါနဲ့ အစ်ပရပ်၏ ဒီဇွန်ရာက အစ်ပ လာချုပ်ပေါ်ရာ
သူတိဘူး အစ်ပနဲ့လည်း ပတိကိုတန်ဘူး ပြန်ပါ၊ အစ်ပ ပြန်ပြန်ပြန်ပါ
လာ အစ်ပ၊ လာ ကိုင်”

သို့ကလို ရရှိအောက်ပါ ဟောနှုပ်ဆုံးယောက် ခုပ်သူတိသုတ်
အောင်ပြောဆိုပြီးနောက် သူမ ကိုယ်လိုက် လျှပ်ပြန်သော အရှိန်အဟန်နှင့်
ဆွဲယဉ်သူးကော ရရှိပေါ်သို့ အားမြင်တွန်းတင်လိုက်သည်။ ထုပင်ငယ်သော်
လည်း ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် သန်ဟာမျှဝကြား သူမသည် နက်ရှိင်းလှုသော
ရော်ဘာ ကို ဓောက်ဖျက်ဝက်ယူသော ရရှိအဟန် ရရှိအောက် ဆန့်ကျင်ပြီး
ရေပြင် ပေါ်သို့ ဘွားခနဲ ပေါ်လာထော်သည်။

သည်အချိန်မှာ သူမရဲ့ ရရှိပေါ်ပြန်ပေါ်သည် ဆံပော်များကို တစ်စုံ
တစ်စီးက ဆောင်အွဲလိုက်သည်ကို သို့ပိုက်ချိပြီးနောက် သူမ လုံးဝ သတိလှစ်
လွှဲပြောသွားခဲ့လေသည်။

(၅)

“ငါအသက်ကို ဖတ်ဖော်ခံ့း ကယ်ခံ့တာက ဟိုး ရေကန်အောက်
ထွေဆန်းတဲ့ ပရိတ္တာ၌လောကသား ဟောနှုပ်ဆုံးယောက်ပဲ့ာ၊ ဘာလို့
ပရိတ္တာ၌လောကသား ဟောနှုပ်ဆုံးယောက်ပဲ့ာ၊ ပါပြောရသာလဲဆိုတော့ သူတို့နှစ်ဦး

ရွှေအောက်ဘင် တွန်းတင်လိုက်လို့ ရေဝပ်ကို ပျော်လာသိနှုန်း၊ ပါးမျှားနေစုံတဲ့ လူက လိုအပ် မသက္ကာစရာ အကြောင်းကိုပြင်ပြီး လာကယ်လိုက်တာပဲ့ သုကလည်း ရေပြင်ပေါ် ဘွားဆန့်အပေါ်မှာ ထံပင်ကို စုခွဲပြီး ကုန်းပေါ်မေး တင် ရေအန်အောင် ထပ်မံလျောက် ဝန်ကျက်ရှိ အကျောညီပေါ်နဲ့ နောက် သုံး ဆောင်ရွက်မှာ ငါ ရောက်ခဲ့ပြီး အသက်ရှင်ခဲ့ရတာပဲ့။

လာကယ်တဲ့ ပါးမျှားသမားကလည်း မသက္ကာလို့ အကဲခတ် အနတော့တဲ့ ထားကတော့ဟာ။ ဒါနဲ့ ငါက ရေဇာကိစည်က တွန်းတင်တဲ့ အသက်သလ် ကျော်စွဲရှင် ကောက်ပေါ်အဲ့ ကောက်ပေါ်၊ မောင်နှုန်းပောက် လူကလို အဲနဲ့လှုံးကိုဖော်စွဲလဲ့ အဲဒီအာန့်နှင့်က ရေကုန်ထဲမှာ သူနဲ့ ဒါနဲ့ကလွှဲပြီး ဘယ်သူမှ ဖန့်ပါဘူးတဲ့။ နောက်ရောက်လာတဲ့ ကူညီသွေ့များကလည်း ဒီ ဘဝိုင်းပြောကြတယ်။

ကိုယ်တောက် ငါကို ရေဇာအောက်က အရှင်ကယ်ခဲ့တာ ချုပ်တိတစ်စာ ပောင်နှုန်းပောအစိတ်ဟာ။ ငါက လုံးဝရေကျော်တော့ ပဟိတ်ဘူး၊ အဲဒီ အပြစ်ကိုသာ ကြည်တော့ ညီ့ဖိုင်း မထုံးဆန့်ဘူးလားဟာဟင်။

တကယ်သောချင်လို့ ရော်ဆင်းသေပါတယ်။ ရေဇာအောက် ပရိ ပြားသာနဲ့ ရေဝပ် သက်ရှိလွှာသာစုံကယ်လို့ ငါ သောချင်လျက်ရှိ အသာစဲ ရာတဲ့ ဒီဇန်အထိ အသက်ရှည်နှင့်နှုံးတယ်။ ယသောချင်ဘူး ပျော်ချွဲလို့ ရှုကျေး ကြေး ရေဆာင်နှုံးကြတဲ့ လူအားဖြီး ပက္ခိုက်လုပ်းသဲ့ ရေနှစ်သောခဲ့ရတယ်။ သူတို့ ဂိဉာဏ်ငွေ့ ရေဇာအောက်သဲချိုင်းမှ စီကြတယ်။ ငါကိုကယ်တာ အရွှေအောက်က ရှိုးသာတဲ့ ပရိပြုညားလောကသား ပောင်နှုန်းပဲ့ဟာ”

“အဲဒီလို့ စင်များကို ရေဇာအောက် ရေနှစ်ထဲကောင့် အဲသက်ကယ် လဲတဲ့ ထူးဆန့်သော ရေဇာအောက် ပရိပြုညားလောကသား ပောင်နှုန်းပဲ့ အသက်ကို စင်များ ဘာန်လိုပြန်ပြီး ကျွေးမှုဆောင်ခဲ့သလဲ မသိတာ”

“လုပ်မေးခဲ့တာပေါ်ဟာ၊ သူတို့ ပောင်နှုန်းကြောင့် အသက် အသာတဲ့ ဒီဇန်အထိ သာသမီးပြောများနဲ့ ငါ ပျော်ပျော်စွဲခြင်း ရော်နှင့်နေတာ

အဲ ဒါ ဆရာတေသား အောင်ကြောင်းကြံရာက မထောဘဲ ဆေးရှုံငရာက်တော်
အဲတိုင်ဆွဲတော့ သူ့အစ်မထွေပါ ပျက်လောနိုက်ကုန်မရာ၊ အားလုံး များသိပြီ
သိပြီ၊ ခိုင်တွက်ပါလေရောဟာ၊ နောင်းလွန်၊ နောင်တပေါ့၊ အဲဒီမှာ ငါ့အဲ
မဟုတ်ပဲတဲ့ စိတ်တော်ကိုသိပြီး၊ နောင်ကြော်သွားသလို ငါလည်း မလွန်
ကောင်းတဲ့ ဥပဒ္ဒဒက်၊ အမှုကို ကျူးလွန်ပါတော့မလိုပေါ့၊ ငါတို့အားလုံး
အမှာအတွေပဲဟာ၊ ဆင်ခြင်ဝုံတာရားကောင်းမျှ ရုပ်ပါပဲ ဒါနဲ့ပေါ်ဟာ ဆောင့်
က နေကောင်းလို့ ဂိုဏ်ဖြေသာမှာအာရုံပို့ကို အဆင်ပြုအောင် ပြုရှင်ပြီး
ပြန်ထင်ဆောင်းပြီး၊ တစ်ပတ်အကြားမှာ သက်နဲ့ပနိဂုံရာ အစိဝယ်ပြီး၊ သိဇ်
ကျောင်းအောက်ရှိရော ဆွမ်းပဒေသာဟင်ပါ လျှို့မှုပြီး ဝွေးပစ္စည်းများ၊
သံယာအတော်အရှင်သွားပြီတဲ့ ငါပါးပနိုင်ပြီး၊ အဲဒီရေကန်ထိပ်မှာ ညာငွေတော်
ပနိတ်တာရားရွှေတ်ပတ်နာကြားကြတယ်၊ ငါရဲ့ အသက်သာစင် ကျေးဇာတ်
စွေးအောက်က ပရိညာဉ်မောင်နှုပ်ရော မကျွတ်လွတ်ကြသားသူများကိုပါ
မိတ်ဆောင်းပြီး၊ ပရိတ်တာရားအတူ နာပျောကြတယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့အားလုံးရှိ
အမျှအတာနဲ့ ပေးဝေလိုက်သည်။

ညာက်လည်းရောက်ရော၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ရေကန်အောက်အ
ဟောနှုန်းအောက် ငါကို အိပ်မက်ပေါ်ရောပော့၊ အပယ် ဟောနှုန်း
အောက်က အိပ်မက်ထဲမှာ ထားရှိရှိရှား ပုဆိုးဝါးအတောင်းကြိုးကိုနဲ့ ယုံကြ
ထော်သွားရှင်ရော၊ ပြီးပြီးပြီးကြိုးကြတယ်၊ ထောက်တောက်ပြောင်ပြောင် သာသာ
နားနား လှလို့တော်၊ ငါလေး ပြောင်ရေတော့ ငိုးသာလိုက်တာရား၊ ဟောနှု
န်းအောက်ရှိ ပါအော်ကို ဖက်နှစ်ချင်လိုက်တာ သိလော့၊ ဟောနှုန်းအောက်
ဆိုက သင်းပျော်မျှေးကြိုးပြောင်နေတဲ့ရနဲ့များလည်း ရတယ်။ နှစ်ဦးသား ပြုးလို့
ရမ်လို့၊ အဲဒီမှာ ဟောနှုန်းအောက် တစ်အောက်လောက် တစ်အောက်နှင့်
ကိုင်ပြီး-

"ကျေးဇားတင်လိုက်တာ ယောကြီးရုပ်၊ ကျွန်းတို့
ဒီဇန်နဝါရီ ဒီဘဝါးနေရတာကြားပြီ မယကြီးရဲ့၊ မယကြီးရဲ့ ကောင်းမွှောက်သိတဲ့
နဲ့ အမျှပေးဝေမှာ ကျွန်းတို့၊ တရားနာကြားမှာ၊ သာစုံခေါ်နိုင်မှုကြား

မြန်မြိုင်ကောင်းမွန်တဲ့ ဘုံဘဝကို ရရအောက်ပါပြီး ယုဝါယဉ်ဆင်းရဲတဲ့ဘဝက
လို့ဝ လျှော်ပြောက်ခဲ့ပါပြီ မဟကြေး။ မမကြေးတဲ့ အသက်ရည်ပြီး အနာက်မဲ့
ကြပါဝေး ဖျော်ဆုံးကြပါဝေး ရုပ်သာကုန်စိတ် ပြကြပါဝေလို့ပြောပြီး တုပြည်း
ပြည်း ပျောက်ကျယ်သွားကြတယ်၊ အဲဒီညာတစ်ညာလုံး ပန်ကိုပဲ့လင်သည်
အထိ ငါတို့အိမ်ခြင်းထဲမှာ ပန်းပေါင်းစုံရန်တွေ ဖွူးကြပ်နေတယ်၊ အဲဒီပန်း
နှုံးဘာ အိမ်ပက်ထဲက ကျွတ်လွှတ်သွားတဲ့ မောင်နှစ်သောက်ရဲ့ ထူးဆန်း
သော ကိုယ်သင်းရန် တွေပဲ ညီမြှင့်။ အဲဒီအနေကြားကို နင် ဝတ္ထုပေးချင်
ရရပါလားလုံး ငါ အကြပ်ပါရမေး”

မောင်ညီမြှင့်(သန်လျှင်)

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା
ପରିମାଣିତ

လမ်းရာင်မဲ့ ညာပျက်

မြို့ကိုပြန်လေသည် နှင့်နှင့်ဆရာတာအသာ တိမ်တွေကို အတဲ့ အပဲပြုထားသည်။ သစ်ဇူကိုများတဲ့ မျက်နှာပြင်။ . . . ငက်ဝို့၏တောင်ပဲ ပေါ်ပြာ၏ ပြောဆိုသာကိုမတွေမှာ နှင့်တွေပြင် စိစိခွဲဖန်ပော်ရှုမည်။ နှင့်ငင်း ပါးပါးသည် ပြိုကာလေးကို စက်ကြေးတော်ကာ စီးထားပြု တိုင်ရှုရားရေ အစောင်ခြည်လုံလုံ မူန်သည် အနောက်ဆက်တိုင်တွေ၏ ကြော်ထဲမှာ စီးပေါ် အောင်၊ နှင့်တွေကာတော့ မူန်မူန်စုံစုံနေပြုပဲ၏ ညာနေချမ်း၏ နှင့်ရိုင်းဝင်း ဖျော်ဝိုင်းနှင့်များပေါ်တွင် အလည်လွန်လိပ်ပြာများနှင့် တိုးတိုး ကော်ဆိုဆို၏။

ညာကတော့ အလုပ်ဝင်တို့ကို ပြုပြုပြင်ဆင်နေပြီ၊ ဒု့သည် ဘု့၏ အလင်းမျှအတဲ့အခေတွေကို ဖွွန်းလွှတ်ရက်ပဲ ဆုံးကိုပို့ထားဆောင်ရွက် သည်။ ခက်ထန်မာကျောကာ စိမ်းလန်းသည် သင်ပင်တွေ၏ ခြေထောက် အားကိုမှာ သူသာမြှောင်းရှေ့ကို ရောက်နေရာတော်လဲ . . . ဘု့သားမှာ ဘယ်သူမှုမရှိ ဆုံးရှင်ပင်များ၊ ကပ်စေးနှုပ်များ ပြုပါတ်တွေသာ ရိုင်း လေားသည်။

နှင်းတွေ သိပ်သိပ်ဖို့ပုတ်တွေကြားထဲကကို
ဘာသံကြား ရောက်ရန်တာလဲ . . . သူငရာက်ရှိငန်သော အနေသည်
တောင်ကျန်း နိုင်ပြုလျှောလျှောကလေး တစ်ခု၏ ချိုင့်စိုးထဲများပြုစ်သည်
စိတိုင်းစိုင်းပေါ်ကြော် သူလဲကျဖန်ခဲ့သည်။ ပြောက်မော်များ၊ သစ်ရွက်
ပျားပေါ်တွင် နှင်းတွေဝေကျွေနေဆဲ။

သူလဲနေရာမှ အသာထုလိုက်သည်။

ညာသာက်နှုန်းကြားမှ တစ်စင်နာကျိုလာသည်၊ အိမ်လို့ အလုပ်
အပြန်ရရာက်ချင်စိတ်တွေ တည်းညွှေးတောက်လောင် . . . အင်တာင်ပါ
သော ဂုဏ်တွေ တစ်ကိုယ်ကောင်း သန်လွန်းလှ . . . သူမတဲ့ပါးချက်ကို
ဖွင့်ထားခဲ လေပြည်တစ်ချက် လွန်ခနဲ့ . . . တဲ့လျှော်တွေဟာ နှင်းလွှာ
တွေနှင့် ငတ်မွတ်၊ အနောက်အက်ဆီမှ သူတော်ကောင်ဒေယာင်စောင်ထား
သော ပါးလျှော်တော်မြှေ့ ရှိုင်းခဲနဲ့ တဲ့ပါးပိတ်လိုက်သည်။ ထိုပေါ်များ ဂုဏ်နှုန်း
ဟာရှိရှိနိုင်မှန်စိုင်းလောက်တော့ ပြင်းထန်တာပဲ့၊ မီးခလုတ်ကို ပို့
လိုက်တဲ့ သူထိုင်သည်။

သူငောင်းဘီနှင့် အကိုဒ္ဓအဓိပ်းကျက်များ ပြုနိုင်ရောင် ပုန်မျိုး၊ ထဲ
ပေကျွေနေလေသည်။ သူမော်ကြော်လိုက်တော့ အနောက်အက်စောင်
တစ်နေရာဆီသို့၊ အပြုံးမောင်ငါက်တွေ အုပ်ဖွဲ့ပျိုသန်းသွားသည်ကို ဆိုကြော်
ကြေးကြော်နေသေးသည်။ “ဒေး”ဟု သူ ကမလေးတစ်ပေါက်ပေ
လက်ထန့်တန်း၍ အော်ဟန်လိုက်သည်။ အော်သံကြား ဂုဏ်တွေလောင်
ကြောင်းပြောင်းလွှာသွားသည်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ပြုကလေးခုံးခွေ့နှုန်းတော်ခု
သည်သို့၊ သူငယ်ချင်းများနှင့် တော်လည်တွေက်ခဲ့သည်ကို သတိရားသွား
သည်။ ဒါပေမယ့် အပျော်ဆွဲ ဟိုးခံပေးဝေးဝေးတစ်နေရာများ ပောင်းယူး
ဆွဲးပြီး ကျော်ရန်ခဲ့ပြီး

ခုချိန်ထိ နှင်းတော်ထဲများ ဘယ်လိုပုံစံရာက်ခဲ့ရတာလဲဆိုတာ မဟု
နိုင်သေး။ ချိုင့်စိုးစပဲမှ အပေါ်ကို မော်ကြော်လိုက်တော့ တောင်ကျိုး
သိပ်နှုန်းတစ်နေရာတွင် ငြွှေ့လိုပ်ပြုကောက်တောင်ပတ်လမ်းကို ပြင်ငန်ရှုံး

ဘားလပ်မယပေါ်စေခဲ့တို့လိုသည်။

အားယဉ်ကာ ထောင်ကျိုးမပြုမပြုပေါ်သို့ တာမပြုမဖြေားတကိုလာ သာသည်။ စုစု သတိရစရာတစ်စု ပေါ်လာသည်။ သူ့အကျိုးခိုးတို့တော် ပို့ဆောင်တို့အနက်ကလေး ဘယ်ကျေပျောက်သွားပါလိမ့်။ လိမ့်ကတွက်လာ တနိုက် အောင်သွားရှာရှာထည့်လာခဲ့တော်။ ဟင့်အင်း . . . အဲဒီ ပိုက်ဆံအိုး အလေးပျောက်သွားလို့ မပြုစူးဘေးလေး . . . အဲဒီအထူးမှာ သူ့အမြတ်နှစ်ဆုံး အုပ်စုတစ်ခုပါသွားသည်။ သူ့စုံကောသီမြင့် သူချုပ်သွားဝက် တွဲနှိုက်ထား အေား ဝါတ်ပုံနှိုက်ဆံအိုးတော်မှာ ထည့်ထားခဲ့သည်။ အဲဒီဝါတ်ပုံက သူ့ဘဝ အွေက် တန်းပြုမြတ်နိုင်သော အရာတစ်စု . . . အဲဒီပိုက်ဆံအိုး ဘာယ်မှာ လဲ . . . သူစုံစောမရာ

ထောင်ကျိုးထိုးပိုးကာလပ်မယပေါ်သို့ ဝင်စောက်စောက်လပ်ကလေး အုပ်စုံ သူတွေးတာက်လာစဉ် အပေါ်တဲ့ တာမပြုမပြုမသို့မော်ပို့ဆောင်သည်။ လပ်စာစာစာစီးပွားရေးကွဲ့ဆိုမှ လမ်းမီးပို့နှင့်ပို့နှင့်ကဆောင်သည် အောင်ထုတို့ အဲတုပက်ပြုင်ရန် စောင့်စားဟန်နှုန်းသည်။

အော်နှုန်းကာလပ်မယရှိရသို့ တက်လာစဉ် ထောင်ကျိုးတစ်စု အား အရွှေကိုစိုးစိုး အရေးပေါင်ကြော်မြင့် နှီးကော်လာသည်။ သို့ပင်ပေါ်မှာ ဂုဏ် ပုံတိုင်ငွေတာ ဘယ်သွားလွှာလဲဟင်။

"အား . . . အား . . . အား"

ရာဝါင်းများစွာသော ကျိုးကန်းတွေ အုတ်အုတ်ကျော်ထပ်ကုန် သည်။ ကျိုးလတ်ဖြူသံသည် ရင်တဲ့သို့ အရိုင်ပြင်းစွာ ဝင်ဗျားဆောင့်လိုက်ရာ ခုံးပြုမယတဲ့ ခံစားလိုက်ရယာသည်။ ဘာပြုစားလဲ၊ ကျိုးကန်းတွေအိုးတန်း လာကိုခါစား လုပ်စွာယောက်ရှိ ပြင်လိုက်ရတော့နဲ့ ဒီလောက်အထိ လန့်ဖျက် ဒ် မကောင်ပါဘူး။ သူ့ဒေါင်းပေါ်မှာ ကျိုးကန်းတွေ အတန်ကြား ပဲ့ဖျော်စွာသော သည်။ သူ့ခေါ်စောင်းစောင်း ရောက်သွားသည်တို့အောင် ကျိုးအော်သံစိုးကို ပဲ့သွားပြု ကြေားနေရနေသောသည်။

ဒီညာတော့ အိမ်ပြိုင်နောက်ကျိုးပြီ ထိုပါရဲ့၊ အမှားင်က တာမပြုမဖြေား

ဝါမျှလားပြီးလဲ၊ ပြနိလမ်းကလေးပေါ်ကို ဖြေသွေလိုက်ပါတော့ ဒါကျင်ပါ
လမ်းမြို့ကလေးဟာ အမျှင်ငို့ မဝါးပြုနိုင်တော့ပါဘူး၊ နက်နှစ်၊ ၁၁၁၁၊ ၂၈
ဧပြီ၊ ၁၇၅၄၊ ထောက်ကျော်လဲလို့လာလသည်။

କେବଳିତା ? ଶିରିପଥିତାମୟିହାନ୍ତିଷ୍ଠିତ । ଆଲ୍ୟନିଗିରିଦେଖି
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତାଙ୍କୁଣ୍ଡ ଅର୍ପିପ୍ରକଟିତାକିମ୍ବାପରିଦିଃସ୍ଵରୂପାଲ୍ୟପିତ୍ରୀ ଅର୍ପିତାପ୍ରକଟିତାକି
କ୍ରମିଯାନ୍ତିଷ୍ଠିତାମ୍ବାପିତ୍ରୀ । କେବଳିତାକ୍ରମିତାକିମ୍ବାତେବାନ୍ତିଷ୍ଠିତାକିମ୍ବା
ଏକିକିଷ୍ଟାକ୍ରମିତାମ୍ବାପିତ୍ରୀ । କେବଳିତାକ୍ରମିତାକିମ୍ବାତେବାନ୍ତିଷ୍ଠିତାକିମ୍ବା

နိတိုင်းတိုင်း ပြောနိလမ့်ကာလေးအတိုင်း သူတေပြီးပြီးလျော့လာသည့် သည်လမ်းဆွဲများလောက အပြတ္တန်းလွှာသွားလုပ်လာပြတ်ရှုခိုး ညွေမြှေခံစွာပေါင်းပုံ၊ ကျွမ်းကျွမ်းမှု မရှိပဲ သည်လမ်းကို ဘယ်သူမှ ကာသမောင်း၊ ဝော်ကမ်းဆောက်၏သို့ ထိုးကျေသွားနိုင်၏။

ଲଭିବ୍ୟାଯିଗରାତିଲାଏଥୁଳ୍ପକିନିର୍ମିତ ଶିଖିଦିଲ୍ଲି
ଏଥୁଳ୍ପକିନିର୍ମିତ ଗୋଟିଏହିପରିପ୍ରକାଶିତ ପରିପ୍ରକାଶିତ
ଅନେକାଂଶରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

အောင် . . . အိမ်ပျားကောသီရှယ် . . . အိမ်ဖော်ပေါ်
မလေးရှယ်ပဲရှိတာ တစ်လပ်ပေါ်၍ ပျော်များတော့ သူ့ထောက်ပဲရှိသည်။ တ
တစ်ရုံ ညွေဖက်အိမ်လည်လာဘတ်သည်။ ကောသီကတော့ သူအိမ်ဘေး
နောက်ကျသည့် ညျိုးတွင် တစ်ခုခုစုတုပ်ကိုရှင်း အိမ်ပြန်နေတာတော်သာ
ဥပုံ့ . . . စားတို့နေတာပျိုး . . . သို့မျှေးထို့နေတာပျိုးပေါ့၊
ကောသီဟာ အထက်ပါနည်းသာတိုင်း အိမ်ပြန်ရှင်း စောင့်ဆိုရှင်း၊
သေချာပေသည်။ အုအိမ်ပြန် ရောက်လျှင် ဟောင်ပြန်လာပြီး ဟျာ
လက်ဘုံးစကားဖြင့် တဲ့ပါးကို အလျင်စလို လာဖွင့်ပေးတာတော်သည်။ အိမ်
သူပါလာသော ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို စိုင်းကုသွေးပေးပဲည်။ သူ မသယ်စိုင်း
အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကို လှုပ်၍ အကုအညီတော်းပေါ်။ ဇွောက်

အျေးမြှေးတစ်ချက်ပေးကာ "ထပင်း အတ္ထတ္ထစားမယ်နေ့ပောင်"ဟု

ခုလုပ်ကေသိဟာ သူတိုင်အပြန်ကို စောင့်အော်၊ . . . ပြီ၊ အတော့
၁ ကိုယ်ဝန်သုံးလန့်၊ . . . သာကလေးလား၊ . . . သမီးလေးလား
ဘုရားကို သွက်သွက်လုပ်၊ လိုက်သည်။ ညာသည် တပြီးတပြီးထုတေ
သာသည်။ လမ်းအော်သွက်စုင် သစ်ပင်ဒါကြံးများက လက်တဲ့များ
ဖြစ်ရှုလျှပ်စုံ၊ ညာများကိုပြင်ကို ကုပ်ခြစ်လျက်၊ . . . သစ်ပင်
အရက်ပုန်သိုင်ကလေး၏ အရက်ရည်များပြင် ယောင်ကိုင်၊
ပျို့သို့သုစ်သုစ်ထိုင်၊ ထိုင်မော်များကလေးပေါ်ပုံ အပြည့်ပန်းကန်များ
ထိုးတန်များ၊ ဓက္ခာရှုတ်များ၊ အသက်ငင်နေသော စီးကောရက်
များ ညာသည် ထစ်စတင်စပ်ဆွဲတေသာည်။ သစ်ပင်ကြံးများ၏
တိုက်တိုက်အသံကို ကြောင့်ရှုရသည်။

သုတေသနပို့ရောက်လာပြီ၊ သူမထဲပို့စွာ ကျော်ပြုတ်ရမည့် မြိုက်
များများပြုသော ဒီးဘားဘု၏ မြှုပ်နယ်။ မြင့်ကို သူဇာရောက်
ခွားထဲထဲ နားများ၏ ရှတ်ရှတ်သံသံတွေ့သံ၊ တဘုံများတောင်
ပေါ်ကို ကြားလိုက်ချုပ် သူရှတ်တာရောက် လန်းဖျော်သွားသည်။ နှာကတွေ့
သွေ့နှင့်တာဝန်၊ ဟောဒီ မြင့်က နောက်ပြုတ်နေကျော်စွာ၊ ဒီလောက်
သံသံဖြစ်စီ မသင်ပါဘာ။

မြေပွဲနှင့်သွက်ပွဲကိုလုပ်ကြရသည်။ သူတို့ကို လုပ်မြေပွဲနှင့်
ဆင်ထိပါလဲကောင်း ဖွင့်ထားသည်။ သူဇူးထားသော တံခါးကို
သာကျိုးဖွံ့ဖြိုးဝိုက်တော့ "ဘိမိ"ဟု သူစာမည်ပေးထားသော ဇွဲ
ကောင်းက အလန်တော်း ထို့ပြုပောင်းတော့သည်။

"ହେଉଣ୍ଟାଣ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଖିଗୁ . . . ଏଣ୍ଟ ଦୂରି ବୁଝନ୍ତିରେଣ୍ଟାଣ

သူ လျှို့ဝော်သံလည်း ခွဲ့ပြောကလေး ဘို့အြော ဒါသတာကြီး
သံဖောင်နေဆဲး၊ ဒီဇန်၊ ဒီဇွဲ့ကလေး ဘာပြစ်မဲတော်လဲ၊ ဒီဇွဲ့ကလေး

ကဲ အိမ်မှာ စာ့ကြိုင်ဆာကျော်ကျော်ရှင်၊ ယဉ်ပါးနေတဲ့ကောင်ပါ။ အင်သတ္တုတဲ့ ခွေး၊ ခါတိုင်း ညျှော်နက်မှ ပြန်လာတိုင်း သူ့ကို အပြီးနှုံးကြုံခိုးနှုံး၊ သူ လှို့အသေးသော်လည်း ဇွဲးကေလာက နားလည်ဟန်လှုပိုင်းတော်ဝယာကိုကို တွေ့သည့်အလေး အဆက်မပြတ်ဟောင်နေပြိုးဟော ဒီကောင် ဒီဇန်ဘာပြိုင်နေတာလဲဟော။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အဖွဲ့အတွေထားရှုတဲ့ မျက်လုံးရဲရဲတွေ့နဲ့၊ စုစုကိုကြည့်ကာ ဟန်ပို့နေပြို့ပြီ။ ပြီးတော် မြိုက် လျှည်းပတ်ပြီးနေသော အဘုံးသည်။

သူ့ခိုးတဲ့မှာ တစ်စုံတစ်ခုလည်ဟာနေသကျော်သို့၊ ခံစားနေရသူ ပြုဝယ်ပဲ ရှင်နေရပါသော် ဒါပုံမဟုတ် အိမ်ထဲဝင်ရမှာလား၊ ချို့တဲ့ချုတ် အောင်တဲ့ အောင်ပျိုး၊ ဘယ်တုန်းကဗုံး မပြုနေဘူးတော့ အုံပြုနေသူ။

အိမ်ထဲ မဝင်သေးပဲ အိမ်ထဲကို ထွေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ကျော်သော်လောင်ခွေးဟောင်သံကြောင့် နေရာနှုံးရှိ ပါးအောင်မှား တွေ့ပြုသို့၊ လင်းထိန်လာတဲ့။ အိမ်ထဲပုံးလည်း ထူးထူးမြှားမြှား ပရိုသတ်များအနေခဲ့သည်။ ဒီဇန်းမှ ဘာပြိုင်လို့ တစ်အိမ်လုံး၊ နှီးတွေ့လောင်ထိန်းတာလဲဟင်း၊ ဘယ်တုန်းကဗုံး အိမ်လည်းထွေ့ဖွေ့စွာပင် ရောက်နေတော့ ထွေ့ခြားလှပါသည်။ ဒါသော့အပေါ် လေပြုတ်နေတဲ့ တရားသုံးကြိုးမောင်း၊ ဦးသာပြုတ်နေ ခေါင်းစိုင်းကျေတားထိုင်မှာ ကုတ်ကောက်ကြီး သားချုကာ ပြုံးပြုံးသော် ထိုင်နေသည်။

သူ့အိမ်ထဲဝင်လို့ တစ်စုံတစ်ခုပြုံး တွေ့နှုတ်နေခဲ့သည်။ ရုံးပါး ထွေးထွေးမြှားမြှား စေားပင်ရှာ ခံစားနေရသည်။ အိမ်ထဲလို့ လွှာတ်လောင်ပေါ့ပါ့ခွာ ဝင်သူ့လို့ ဝန်စလေးမော်ခဲ့သည်။ ခြေလှမ်းတွေ့ တွေ့နှုတ်နေခဲ့သည်။ ဒါပြုံးသင့်သူ့အပေါ်။

ရုတ်တရာက် အိမ်ထဲမှ ကေသံပြုံးထွေ့ကိုလာသည်။ ကေထူးနှာမှာ၊ အပြီးအတွေးများကိုကာ သူဘယ်တုန်းကဗုံး မပေါ်လင့်ခဲ့သော် တကြီး၊ အဝရှင်လိုင်ခြုံမှုထားသည့် ကြကွဲများကိုနာကို ပထားပြီးအော

လိုက်ရပါသည်။ "ကောသီရှယ် မင်္ဂလာကြံးလို့ ရုပ်ပျောက်ဆင်ဖျက် ကပိုကပို ပြန်စေရတာလဲဟင် နှယ်ရိုင်းထွေလို သာယာဆဆ အပြုပုဂ္ဂိုင်နေတတ်သည် မင်းရှုံး ဆံပင်ထွေကို သပ်သပ်ရှုံးရှုံး စုစည်းထားဝပ်ပါကျယ်၊ ကိုယ်အိမ် ပြန်လာတာကို ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်ကလေးနဲ့ မကြေခိုးတော့ဘူးလား"

"ဟောင်... ဟောင်"

"ကောသီ"

သူပြန်ထွေရင်၊ ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရပ်နေသည်၊ လင်းထိန်နေသည် ပါလုံးထွေအောက်မှာ သူရုပ်နေတာ ကောသီပြုးပြုးတာ အုံပြုသည်။ တာကာယ် ဆုံး ကောသီသူ့ကို တိုက်လုံးတက်းထွေကို၍ ကြိုးနှုန်းသင့်သည်။ ကောသီပျောက်ဝန်း ဆွေက သူ့ကို မကြည်ပဲ ကော်လွှန်ကာ ခြုံတဲ့ခါးဝက်ကို လုပ်ဗျားကြည်နေတာ အုံပြုဝရာဝက်းထွေသည်။ ခါတိုင်း ပြုထဲသုဝင်လာသွေ့ "ဟောင်ပြန်လာပြီ" ဟု နှစ်ဆက်နေကျေ နှစ်တော့? "ဟောင်" ဆိုတဲ့ ဝါကျအပိုင်းအဝများပြုံး အသေ ဆွေ ကျောက်နေခဲ့သည်။

"ကောသီ... ."

ဒု လုပ်ဗျားလိုက်ပြန်သည်။ ကောသီပြန်၍ မလှုံးရှုံးမက သူမ မျက်ဗျားထွေက သူရှုံးတစ်နယာက်လို့ ကော်သီပြုးပြုးနေစဉ် သူမညီပန်စ် သယာက်က လှုပ်၍သွေးထားသောသည်။

"ကောသီ... . ကိုပို့ကို ထွေက်ပြုးတော့ဘူးလားဟင်... . လုပ်ဗျား ပြန်လာပြီးလဲ... . ကောသီ ဘာပြုးနေတာလဲဟင်... . တစ်အိပ် ထဲ့ လွှေထွေနဲ့ ပြည်နေပါလား"

သူ့ပေးခွန်းထွေက အဆမှုပ်ထုတ် ချွှမ်းထက်သော သွားများ အောက်ထွင် ကြော်သွားခဲ့ရပါသည်။ ပြုးဝင်ပြီး ထွေးပွဲဗုပ် သူ့ အောက်ထွေဟာ ဘာဖြစ်လို့ တွေ့နဲ့ဆုတ် နောင့်နောရတာလဲ။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် အောက်ဆွဲဘာရှား တဲ့ခါးကိုဖွံ့ဖြိုးပြီး အိမ်ထဲပြုးဝင်လို့ ဘာကြောင့် တွေးဝေ လေားကန်နေရတာလဲ၊ အိမ်တဲ့ခါးဖွံ့ဖြိုးထားတော်ပါ... . သော့မတ်မထား ပေါ့ဘား

သိန့်သင်းရသာ မီအဆလင်းရရှင်အောက်ပါ ဂိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေသော
ဘုရားကြေည့်လိုက်တော့ တွေ့ဆုံး၊ ဘယ်လိုမှ မပေါ်လင့်ထားသည့်
လုတေသန ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“အောင်ဒင်”

ဒါဟာ သေချာမှုတစ်စိုး၊ သူ့အောင်တွေ့ မှန်တက်လျှော့သုည်။

“ဟောကောင် အောင်ဒင်၊ . . . မင်း လိုအပ်ထဲက ဒု. . .
စွဲက်သွားစင်း၊ . . . ကြာကုလို. . . လွှာယုတ်ဟာ”

သူ့အသေးကို အောင်ဒင် ယုကြောနျှင်ယောက်အောင်နေသည်။ အောင်
ဒင်ကို ထိုးရန် သူမြောက်လုပ်လိုက်သောအခါ မြောထောက်တွေ့ငွေ့မရ၊
တာသိန့်သိန့် ရှိကိုစိန့်မှုသည် ကောသိကို သူမြောနှင့်ချွဲ့ချွဲ့ ငောက်
နေမြို့သည်။ အဝမှာင်ဟာ မြောသံလုပ်ရောက်လာပြီး သူရဲ့လက်သည်းမှတွေ့
နဲ့ တောင်ကုန်းပေါ်က အိမ်ကေလေးကို ကုပ်ခြံနေခဲ့သည်။

သူ အန်က်ရှာင်ရန်၊ တစ်ရှာင်ရန်၊ အထိတ်တလန်၊ ပြင်လိုက်ရသည်။

“ကွန်ကယက်ကျူးလေးရှင်း. . . ကျော်သီဟာ”

သူ့လာက်မတွေ့ကို မျတ်စွာသွေ့ပုံကာ ဆုံးကိုင်တွေ့ယိုးလိုက်သည်
အောင်စုံလက်ကြီးပျော်က သန်မာစွားကြိုင်းလှသည်။ အောင်စုံမျက်နှာ

၏ လုပ်ကြသံလိုက်တော့ အပြုံးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရာသည်။ ယနှစ်ပြုလောက်ကြကြပြုလေး . . . အောင်ဒင်အပြုံးများနှင့် ပျက်လုံးများ၏ အနိုင် အထောက်ကလည်း တူညီသော အဂို့ယ်တစ်ခုတည်းပင် ဖြစ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ပြစ်၊ သည်ပွဲများ အစကတော်က သူအနိုင်ရပြုသောပါ အဗ္ဗာတရာ့ကို အလောင်အဓာတ်စုသွယ် သတ်မှတ်တာရင်တော့ ပေါက်။ အထူးသြားပြိုင် ကောသီနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါ်ရှာ သံယောဇုံကို အုပ်စုအနေဖြင့်ပွဲတစ်ခုလို သတ်မှတ်တာ မဟကာင်းပါဘူး။

အဲဒီဂါရိစွဲကို သူလက်မခဲ့ခဲ့ "ကျော်သီဟ. . . မင်းနှင့် ကော်ပဲတွေ့ကို ဘယ်သူရုပ်ပေါ်တာ ပြုပ်မယ်"ဟု အောင်ဒင်က သတ်မှတ် အောင်သွားပြိုင်သောပြစ်သည်ကို နောက်အခါ (ကောသီနှင့်သူ ချို့သွာဝေလာရင်တော့) ကောသီကို စွဲနှင့်ပြောလိုက်သည်။ ကောသီ ဂိတ်ဆိုသွားခဲ့သည်။

ကောသီသည် ပြုကေလေးများတော့ အလုပ်ဖုံးပြစ်ခဲ့သည်။ ကောသီ ပဲမှတ်ရ ပတ်ဝန်စွဲသော လုပ်ကောလေသား ပြုကေလေးများတော့ ရှိလိုပဲ ပဲဆယ်။ ကောင်သေတင်ပြိုင် ကျော်ကြားခဲ့သည် ကောသီသည် အိုင် ပဲသွားရှိသည်။ တည်ပြုပ်သည်။ ပျော်တတ်သည်။ ဒါပေမယ့် ကောသီက ပဲသင်းလွှတ်လပ်သည်။ တွယ်တော့သွားရွှေပြိုင် လုပ်နေသည့်သွားရှင့် ကောသီ ပဲသော်လို အောင်ဒင်ဝင်ရောက်လာပြီး အချို့တစ်ခုကို ရယ့်ဖို့ အဆောင်းသေားဖြူး ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတော့ပြစ်ခဲ့သည်။ "ကောသီ ပဲမှတ်လွှတ်လွှတ်လပ်လပ် ရွှေချော်ပါစေကွာ့ . . . ဘယ်သွာ့ ပဲပြုပဲရောင်းပါကွာ့ . . . အောင်ဒင်"ဟု ပြောခဲ့သော်လည်း အောင်ဒင် ကိုသားခဲ့ခဲ့ပဲ။

သွားရှင့် ကောသီ၏ ဆက်ဆံရောက်ရှိ အောင်ဒင်သီသည်။ ဒါကောင် ပဲပြုပဲနေတာ သေချာသည်။ ကောသီအချို့ကို အောင်ဒင် ဘယ်တော့ ခဲ့ခိုင်တာ ကောင်းစွာသေားပေါက်ပြီး ပြစ်သည်။ ကောသီကို သူ အသောက် အရှိခဲ့း။ ဟု အစျော်ပြောပြုလိုက်ချိန်တွင် ကောသီမျက်ဝန်း ချုပ်ပန်းများ ဖူးမွင့်ဝေစည်သွားခဲ့သည်ကို သူ အမှတ်ရရန်ပါသည်။

“အဲဒီ. . . အောင်ဒင်ဆိတ္တဲ့ လူကြီးကို ကေသိသိပ်မှန်တာပဲ
ပေါ်ပိုက်ထဲရုပ်သာတယ်ဆိပ်ပြီး အခွင့်အရေးသိပ်ယူတယ်. . . ကေသိ
သူ၏။ ဖျော်စိုင်ဘူးလို့ ပြတ်ပြတ်သာသော ပြောခဲ့တာ. . . ဒါနဲ့. . .
ယူ. . . ပိုဂေလ”

“ပြောဂေလ. . . ကေသိ. . . ကိုယ် ဘာအကုန်အညီပေါ်
မလဲဟန်”

ကေသိ ပါးပြိုင်မှာ ပန်အရောင်နှင့်အီခင်အပွဲ ရောက်လာသည်
ရှုက်ပြုဗို့ ပြိုင်ရသည်။

“အဲဒီ လူကြီးက အတင်အကြပ် ချုစ်ဝရှုဆိုတော့ ကေသိမှာ
ချုစ်သူရှိစုတယ် ပြောလိုက်တယ်၊ အဲဒီ သူက အတင်အဓမ္မနဲ့ အဲဒီလဲ
ဘယ်သူလဲ. . . ဘယ်သူလဲမေးတော့ ကေသိ ဘယ်သူနှာမည်ကို
ပြောလိုက်ထာယ်လို့ ယူ ထင်သလဲဟင် ယူ. . . သိလား”

သူရင်တွေ ဖြန့်ခဲနဲ့ ခုနှစ်သွားခဲ့သည်။ ကေသိမှုက်နှုန်းကို ပရုတော်
ကြည့်လိုက်တော့. . .

“ဟသိဘူး. . . ကေသိ. . . ”

“ယူ. . . သိပ်အတော်. . . ယူနှုန်းမည်ကို ပြောလိုက်
တယ်”

ကောင်းကောင်က အဝေးဆုံး ကြယ်ကောလာတစ်ပွဲ့ကို သူရလိုက်
သည်။ သည်လိုနှင့်သူနှင့် ကေသိအတိအလင်၊ ချုစ်သူတွေဘာဝရောက်နဲ့
သည်။ ကေသိနှင့်ချုစ်သူဘဝမှာ ဘုံးတစ်ခုရအောင်ကြီးစားသည်။ အလုပ်အ^၁
ကိုလိုကြီးစားသည်။ ပိုက်ဆံစုစားသည်။ သုံးနှစ်ခုနှင့်ကြာသောအပါ လွှာသိထင်ရှု
တင့်တင့်တယ်တယ်လေကိုထပ်သည်။ အောင်ဒင်ဆိသို့ သူလေကိုထပ်ဖို့
စာသွားရို့ချိန်တွေ့ ဤရိုင်မှာအောင်ဒင်ရောက်နေသည်။ သူ့ဘာ့မှာ
ယာယူလင်းအပြည့်ပန်းကေန်း သူလှပ်းပေးသည် စိတ်ဝောကိုပယ့်ချင်ယူရှု
လက်ကမ်းရှင်း-

“ဒီပွဲမှာဟင်းကနိုင်သွားရိုကို့ ကျွန်ုတ်ဟာ ဒေါ်အောင်ကွာ”

အောင်ဒင်ပျက်လုံးများက အာရုံနှင့်ရင်စိုင်ရသာ မျက်ဝန်ဖျား
ပြန်ဆောင်သူ သာမကခေါ်ကျွေးနှင့်ပေါ်စောင့်ရှုနဲ့မှ အပြုံအများကလည်း
အောက်ဟာကြော့မျက် ဖော်ပြုဆောင်သည်။

“အေးပါကျာ တိုလာပိုင်အောင်ကြီးမောဖူယ် ကျော်သီဟ ”

ပဲလာအခါ်သာရာရှိရာသို့ အောင်ဒင်ဆောက်လာခဲ့သည်။ အ
ပိုင်အာနာမျြှေးစင် ဘယ်သူ့ကိုမှ နှင့်မဆောက်ဘဲ ပြန်ထွေးသောအောင်ကို
သွေ့ခွင့်လွှတ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက်ပြုံးကလလာစုံနာမည်ကြီး အရက်ဆိုင်မှန်
သမျှတစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် ဝင်ထွေးကာသောက်မာမျှယောင်ရင်၊ ရန်ပွဲဝတ္ထု
ဆက်တိုက်ပြစ်ပွားခဲ့သည်။

နောက်တော့ ပြုံးကျိုးကျိုးလေးတည်ဗျာ အောင်ဒင်နှင့်သူ
အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားခဲ့ရသည်။

လပေါင်းများစွာကြောသောအခါ အောင်ဒင်နှင့်သူ ပြန်လည်ဆုံး
တွေ့ရန်အောက်မှုနှင့်လာခဲ့သည်။ အိပ်ပြီးမြှုပ်ဂိုဏ်စွာတစ်ခုနှင့်ပတ်သက်ကာ
ပြန်လည်တွေ့ဆုံးခြင်းပြစ်သည်။ အောင်ဒင်ကငွေအရင်းသာနှုံးမြှောက်များ
စွာပြင့်အငောက်းအဝယ်လုပ်ပိုင်းနေသွယ်တစ်ပြီးပြစ်သည်။ ကောသီလို့၊ စေး
တစ်ယောက်က ပြုံးပြုတစ်ကွက်လို့ချင်သည်ဆို၍ အောင်ဒင်နှင့် တစ်ပုံ
ပြန်၍ ဟက်သတ်ခဲ့ရပြုံးပြစ်သည်။ အဆုံးအဝယ်ပြစ်သွားသည်။ သူ
ကျိုးကျိုးသော လုပ်ငန်းဟာတ်သော်လည်း ပွဲခေသေားဖျေးရုရိုက်သည်။
နှစ်ဖက်စလုံးဆီဗုံးများ ပွဲခရလိုက်ပြုံးပြစ်သည်။ ကောသီက အောင်ဒင်း
ပက်သတ်ခဲ့သည်ကို ဘဝင်မကွေပေး

ပွဲတစ်ပွဲအောင်ပြင်သောအထိုင်းအမှတ်ပြစ်အောင်က သူကို
စာသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ပိတ်၍ကျွေးသည်။ သူ အရက်မသောက်သော်
လည်းအောင်ဒင်ကသောက်သည်။ သောက်လိုက်စားလိုက်နှင့် ရှုံးပြု
ပောင်းအောက်မေ့ဖွယ်နော်ဆီဗုံး ဦးတည်းလာသည်။ သူမေ့မေ့ပျောက်
ပျောက်ပြစ်ထားသော အောက်အောက်တွေ့ကို အောင်ဒင်၏ဖော်သည်။
သူမရင့်သည်းခံနေသော်လည်း ‘ကောသီ’ အောက်းအောက်တွေ့ပါလာသည်။

အာများ အသာဆုံးစာက်လာသည်။ ကောသီအနေဖော်လုပ်မာရှိသော အာများ အသာဆုံးစာက်လာသည်။ သူတော်တော်ရွှေသွားသည်။

အပြန်တွင် ကောသီအတွက် အစာကောင်းကြိုက်စားအတော်ဆက်သို့ သိကာဆောင်ရွှေကြိုက်ထုပ်ဝင်ဝယ်သည်။ အောင်ခင်က သူရှိခိုင်အထိ ဆိုက်လို့ပေးမည်ပြောသည်။ သူငြင်းသော်လည်းလုံးဝ မဇာတ်ပြု၏

နှင်းပြုတွေအုံဆိုင်စာပြုနေသော ညာနေခင်မှာ အောင်ခင်ကား ဖြစ်သူဆိုင်သိပြန်လာခဲ့သည်။ လမ်းမှာကောသီကို အရှုံအမှုချင်ခဲ့ကြောင်း ဆက်ပြောပြန်သည်။

“အောင်ခင် မင်းကေားရှင်လိုက်တော့ ငါဆင်းလျောက်မယ်။”

တော်ကုန်းကလေးအပေါ် တော်ကာစတွင် သံမားသွေ့ပြောလိုက်သည်။

မင်းကေားတော့ အနိုင်ရတဲ့သူဆိုတော့ ပူးနိုင်မှာပေါ့ကျား ငါက အရှုံသာဝန်၊ လူဆိုတော့ပယ့်နှင့်ဘူးကွဲ ငါခုနှိုင်တို့ ကောသီကိုချင်တုန်းပဲ လားဟုဆိုပေါ်။”

အောင်ခင်မျှက်နှာမှာ ပိုစွာရည်တွေပုံးစွဲခဲ့သည်။ သူတော်တော် အေားသွေ့ကော်နှင့်ပြေးဆင်းရန် တံခါးကိုဖွင့်နေချဉ်ကို သူညာ ဘက်နဲ့ကြားထဲသို့ ရွှေရှုံးမှာကြားသွားအရာတစ်ခု အရာဝတ္ထုတော်စုရိုက်ဝင် သွားသည်ကိုနာကျင်စွာ စံစာလိုက်ရတော့ ဇန်နဝါရီပြီဖြစ်သည်။

သူအားကန့်တစ်ခုဗ်အောက်ကော်ကြိုးပေါ်သို့ ချောင်းလောက်လောက် သွားသည်။ အောင်ခင် ကားပေါ်မှုဆင်းလာသည်။ သူရှုတ်ကိုခွဲကော်တော် ကုန်းကလေးအောက်ပက်သို့ ကန်ချုလိုက်သည်ကို နောက်ဆုံးသိလိုက်ရ သည်။

ကောသီ

ပင်သားဖြစ်လို့ မျှက်ရည်တွေကျော်ရတော်လောက်။ ကိုယ်ပြန် လာဖြေလေး၊ ပို့ပါန့်ကောသီရယ်။ မင်းလို့နေတော့ကိုယ်တို့ရင်သွေးကလေး တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ စိုးရိုပ်ရချုပ်ရဲ့

သူတိမ်ထဲပြောဝင်သွားပြီ၊ အောသီကုန်တွေဖျော့နှင့် နှစ်သိမ်ချိုင်ပါပဲ
သူရှိတ်တွေမလေးလဲ ဒိုးစံနှင့် ဘိမ့်ထဲသို့ မဝင်ချင်မလောက်တော်တစ်ရှုံး
တင်ခြားလေးပေါ်ကြော်တို့၏ အုပ်ကြိုက်ထဲသော်လည်းကောင်း၊ ဒိုတော်မှာသော်လည်းကောင်း၊
ချော့နှင့် တော်ချိုင်ပါပဲ။

ଲୁହରୀର ଲୁହରୀର ଲୁହରୀ
ଲୋକରେ ଲୋକରେ ଲୋକରେ

၁၃၁၂ ထုတေသနမြန်မာရှိ ပုဂ္ဂန်မြန်မာရှိ လုပ်ငန်းလျှော့ဝိုက်စလေသည်။
“ခွဲဆသာ” ဟု လုပ်ငန်းလျှော့ဝိုက်သည်ကို အသာင်ခံငါးကြား။ ဒီနေထားပို့တော်
တန်ဖိုးတိုင်းသွားယဉ်ဘာ အောင်ခံငါးလျှော့ဝိုက်ကြီး လုပ်ကြည်နေ
ပါသည်။ ကောသီနှင့်ပျော်နှင့်သွေးစွဲရှိ စိုင်ပုံမှန်လျှင်ကော် နှစ်သိန့်ကော်
တွေဆိုင်နေချေသေးစေလေသည်။ ခတ်လောင်းကြော်ဝောက်စလေကော်တဲ့ ဇာတ်
အောင်ခံ့အသုံးကို ပေါင်းပောက်ပုံမှန်လျှင်နေရား သုတေသနပို့တော်
ချေသည်။ ကောသီနှင့်ပျော်နှင့်သွေးစွဲရှိ စိုင်ပုံမှန်လျှင်ကော်
လွှန်နေသေးပြု ချက်ချမှတ်ပေးရောက်နိုင်ကြော်ရှိ အောင်ခံ့အသုံးကို
တွေ့ပြုခြင်း၏အတွက် အကောင်းဆုံး ပို့တော်များတွေ့ပြုခြင်း၏အတွက်

60038

ବୁଦ୍ଧିମତୀରେଟ୍‌ଯେହି ଅବ୍ୟକ୍ତି କୋବିନ୍‌ଡିଲାର୍ଟ୍‌କୁ ପାରିବା
କୋବିନ୍‌ଡି ପରିବାରରେ ପ୍ରତିକିଳିତ ଫଳଗତରେ ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତିର
ଦେଶକୁ ଯେତେ ଜୀବନ କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରଦୀପାଳଙ୍କୁ ମହାଶ୍ରମରେ ପାଇଲା ଏହାର ପାଇଁ ପରିଚୟ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି । ଆପାରାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ପରିଚୟ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ।

တစ်လျှည် အောင်ဒင်ကိုတစ်လျှည် ခေါင်းတာသတ်ဆတ်ညို့ကာ ပေါ်ခဲ့နဲ့
ထွေ ဖော်နေသည်။

“ရှုအရာရှိရယ် . . . အဲဒီကောင်ကို ဖို့စေပါပဲ”

သူ အသံကျုန်ဟန်အောင်ရင်၊ သတ်လေစ်သလို ပြစ်သွားခဲ့သည်။
ရှုအရာရှိပြန်သွားအတော့အု ဓမ္မကြာလွှာ၏ အောင်ဒင်ပါပြန်သွားသည်။ ယနှ
အချိန်ထိဘာမှ ပတော်ရေသေးကဲ သာဇော်ခြင်းဖို့သည်ကို သူ အုံကြောင်
သည်။ တက်ယ်လှုံးလိုက်ဆာလျှင် သူဘာတော်ရေသေးလုပ်လဲ။

လှေသွာကင်ရှင်းပြီ၊ တိတ်ဆိတ်အေးခဲ့လှသည် ဉာဏ် ထွေးပြု
ထောက်သာ ရပ်ကွက်ကာလေး၏ အမိုးအစွဲ့ကြေးရော်မှာ အချိန်ကြာကြာ သူရုပ်
နေသေးသည်။

တိုင်တွေက ရောင်ရုအကျိုဝင်ထားသည်။ လတ်ဆတ်သည် တိုင်
ထွေးကို အလည်းစုန်သောက်ရှုလွှှာ့ ကောင်းမည်၊ အနေကြောင် ရွှင်းနှင့်
ထော် ဘားမှုပါးပိုင်း။ မည်သည်အရာကိုမှ ပိုင်ဆိုင်မှုပါးတာ အကောင်းသုံး
ပြစ်သည်။ မနေကြပြီ နံနက်စွေးမှာ ဂိုင်းစိုင်ထားသော ကောင်းကာင်တစ်
ချုပ်ကို လှေထွေ အလုအယ်ရွေ့ခြင်းကောင်းမေးကာ ထုတ်ကြာစွာတော့မည်။
အစိမ်းရောင်သံစွဲကိုတွေ့ကြားကို လှေထွေ အလုအယ်ရွေ့ခြင်းကောင်းမေး
ကာ ထုတ်ကြာစွာတော့မည်။ အစိမ်းရောင်သံစွဲကိုတွေ့ကြားမှာ အသံနှစ်းတွေ့
ရည်ရွယ်တွေ့ချိတ်ခဲ့လို့ . . . တစ်ခုခုခုကို လိုချင်ရန်ခဲ့သည်။ ဒါမှုဟုတ်
တစ်ခုခုကို ပေးဆပ်ချင်သည်။ အသာဆုံးပေါင်မှန်တစ်လုံးကို သိနိုင်ပေါင်း
များစွာ အကုန်ကျခဲ့ကာ စာချုပ်စာတမ်းပြုင့် ဝယ်မည်။ လေတိုက်သာပြု၍
တဲ့ပါးရွှေကိုမြည်သည်။ ဖျော်ခန့် ပါးပိုင်သွားသည်။ သူပစ္စသည်။ ထာ
လောင်သည်။ ပြုနိုင်း ရထားမီးနဲ့ အသံတွေ့ကို ပုလင်းထံသို့ အပြည့်
အသိပ်ထည့်ထားပြီးပြီး ရှိုက်သံတစ်ခုကိုကို ထောင်ကုန်းအောက်သို့ တွေ့
ချလိုက်ပြီး၊ ဘာမှုမသိပါ။ ဝြောက်ပြန်လေဟာ ပန်းပွဲ့ထွေခဲ့ ကျောကုန်း
ပျော်သို့ တက်မထိုင်သင့်။ နှင့်ခါးတွေ ခါးတောင်းကျိုက်ဝင်လာလို့မည်
အမှန်တက် ဆိုပြန်လာသွားကို တစ်ခုတစ်ခုက ပြက်ရယ်ပြုရန်

ကိုယ်နဲ့မင်းဟာ နိုက် ဝေါက္ခာဇာနဲ့ရှာ မျှော်လင့်ချက်ပဲ ဥက်ထောက်၏
ဘစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ယဉ်င်သောက်ပစ်လိုက်သည်။ ပေါ်များပောင်များ
ပေါ်ကြသူ့နေရာသည်။

မြတ်ရာရှိကို လူတစ်နောက် လိုက်ရှုံးနေခဲ့သည်။ ရွှေရာရှိသည် အလုပ်တာဝန်တွေ လွန်ချော်ပြာလှသည်။ တာဝန်တွေကြိုးများကျပ်ပြန်၊ လုသပြင် အောင်အဆုံးအသေတွေစိုးပိုးတာ မဂ္ဂယ်ကုန်အေ

କୁଟୀ ? ଧ୍ୱାରାଧ୍ୱିଗ୍ନି ଶ୍ଵିଗ୍ନିପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କର୍ଟ୍‌ରେ ଧରିଯାଇଲୁ
ଦୟନ୍ତିକାଃ ଫରିକିଛି ଦୟନ୍ତି ॥ ହାନ୍ତି କେବୁଥା କଣ୍ଠରେ ଧ୍ୱାରାଧ୍ୱିଗ୍ନି
କୁଟୀରେ କେବୁଥା ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ତାହିଁ କେବୁଥା ଧ୍ୱାରାଧ୍ୱିଗ୍ନିପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କର୍ଟ୍‌ରେ
କା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂରେ ହେବାନ୍ତି ହେବାନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ဘိဝတဲ့သီဝဂိုရောက်တော့? တဲ့သီဝဂို ဒေါက်လိုက်ရမှာလား၊ ဘော်ဟန်နှိုးလိုက်ရမှာလား၊ ချိတဲ့ချေတဲ့ပြစ်ဇနသည်၊ ဘိဝတဲ့သီဝလည်း ယင် လိုပေး၊ သူအောင်ဒေါ်လျှင် ရဲအရာရှိထွက်လေမှာသိုး၊ ဘာမျှပြစ်ပြစ် ပြောရင်းကောင်းပုံရသည် ရဲအရာရှိဂိုရောက်တော့ သူအောက်အခဲတွေကို ဖွင့်ပြော ပြုလိုက်လျှင် စာနာကျည်းလိုပုံမည်ထင်ပါသည်။

သူတေနများ စိတ္တကာကတည်းပါ ဆူးပဲ့စွာ အုပ်စုဖြစ်သော အောင်လျှောင်း၊ ဆုံးလျှောင်းပေးပို့၊ ဝက္ခာရှာကိုခဲ့ဖြင့် တော်ကိုပစ်လိုက်တော့ အာဏာတော် ခါးသွားသည်။ နောက်တော့ ဆက်၍ပောင်ပြုပို့ ခိုင်ဝေးဆားပါးကိုကြော် ထွေ လန်းပြုသံက ညာကို အနေကြရောင် ဆေးခြုပ်နေခဲ့သည်။ သူအားယောက် အိမ်ထဲသို့ စိက်ကြည့်လိုက်ဆောင်။

“ဘူး . . . မဲအရာရှိ ဝင်ရှား . . . ရဲအရာရှိဝင်ရှား”

ခိုင်ကျယ်ကျယ် အောင်လိုက်သည်။ သူ့အသံက လုပ်နိုင်တိုင်ပို့ ဆောင်းလေ၏ အောက်မှာ အောင်သွားလေသည်။

“ကျွန်တော်မှာ အကျွော်ညီတစ်ခုပေးပါများ . . . ကျွန်တော် ဒုက္ခာရောက်နေတဲ့ လွှပါ . . . ကျွန်တော်နှာသည် ကျော်သီဟပါ၊ ကျွန်တော် မှာ မိုးခင်ရာကြီးနှင့် ပြစ်နေလို့ အိပ်ထဲ ဟင်နိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်ပါများ ကျွန်တော်မှာ တာနဲ့ထိုးပြီး တောင်ကျန်းပေါ်က ကန်ချေတာ အောင်းပို့ သူ့ ကုန်ထပ်မှာ ကျွန်တော် ပိုက်ဆီစိုက်ကျွန်းပါတယ်. . . ကားထဲ မျှော်လျှော်ပါ။”

သောကြော်တော့ အိပ်ရှုံးပါးလုံးဖျော်ခနဲ့ ပွင့်သွားခဲ့သည်။ သူဖို့ တော်ကြော် ကြည့်နေဆဲမှာပဲ အိပ်ထဲမှ လွှဲပ်ရှားသံတွေ ကြားနေရသူ နေဆဲမှုနောက်ခံစွာတော့ အိပ်ရှုံးတဲ့ပါးပွင့်သွားသည်ကို ထွေလိုက်ရသည်။

သူပျော်သွားသည်။ ညာဝတ်အကျိုးပောင်ပွဲ ဝတ်ဆင်ထားသော အရာရှိသည် ဘုံးသွားစပ်းဟန်ဖြင့် ယတ်ဝန်းကျင်နေရာအနှံ့ကို လက် ပါတ်ပါးဖြင့် ရေးသုတေသနပြုကြည့်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို ရွှေဖွေဆောင်သည်။ စည်းရှုံးစိုးတွင် ရပ်နေသော သူ့ကို လုံးဝမေတွေ့ပေါ် ထို့မောက် ပြုထဲ လုပ်းလျှောက်နေသောသည်။ အတန်ကြာလျှင် အိပ်တဲ့ပါးပိုင်ကာ ပြန်သွားသည်။ အခန်းပါးလျှော်း ပျောက်သွားလေသည်။

ညာသည် အနေကြရောင်အညှေ့မှားဖြင့် အေးဖျုပ်လာလေသည်။

ရဲာရာရှိထံမှ ပြန်လာပြီး သူ့အီပိုကို ပြန်ခဲ့သည်။ ကြယ်ပြာတွေ
အကာင်ကောင်မှာ ပြည့်ကျေပ်စေနေဆဲ့၊ အနေကိုရောင်အာရည်ပျစ်ပျဉ်ထွေကို ညာက
အထက်ပြုတ် အန်ထုတ်နေခဲ့သည်။ ဇွဲးဝေဝေဇွဲးဂွင့်တွေက သူ့ကိုတွေ့
သော့ လှစိုးတော်စယာကိုလို ဆောက်လေကိုဆောက်ဆံပြီး သူ့အရှိုးတော့ တဖြည်း
ပြည်း ရှိုးအီသွားပေပြီး ဟောင်ချင်သလောက် ဟောင်ကြား အုကြတော့၊

အီပိုရွှေရောက်တော့ ယခင်နေ့တွေထဲ ဝည်သည်တွေကို တွေ့
ခဲ့ခြား ဒေါ်အင်ကိုတော့ ပတော့ရှာ့ဘူး။ ဆင်ဝင်အောက်သို့
ခုံဝင်ရှုံးလိုက်သည်နှင့် အိုဖြူးကို အသေက အထောက်ပြုတ်ပေါ်လာတော့
သည်။ ထိုနောက် တရားရွှေးအီသွားလွှာကော် အိုပိုကိုလွှာည်ပတ်ဝါးပေါ်စေသည်။
ရိုက်ခါတော့ ဘိုဖြူးကို နှင့်ထုတ်ပို့ ဝန်လေးနေမီသည်။

တရားရွှေးအီသွားလွှာကော်မှာ သူ့ခိုတ်တွေ ပေါ်လေး
လှောင်နေသည်။

အီပိုထဲသို့ဝင်ရန် ခြေလုပ်းပြင်ပြီးမှ စိတ်ထဲတွင် ဝင်ချင်စိတ်
ပျော်သွားသည်နှင့် အီပိုပြုံးပုံးဆုံး ရှုံးနေမီသည်။ ရုတ်တောက် အီပိုရွှေး
ပျော်ခါသို့။ ပြုံးထွက်လောသံကို သူလုပ်းကြည့်လိုက်တော့ ကောသီကို
သွားလိုက်ရပါသည်။

“ကောသီ. . . ကိုယ်ပါ. . . ကိုယ့်ကို ထွက်ပြုံးတော့ဘူး
ဘား ကောသီလို့”

ဒါဝယ်ယ် ကောသီကတော့ သူ့သော်ကိုရှာသည်။ ပြုံးသွား သူ့ကို
လေသည်း ပြုံးပဲ အဆုံးထုတောက်က ပတ်ဝန်းကျွမ်းအွန့်ကို သူ့မျက်ဝန်း
ပြုံးခိုးတော်ကိုဝတောက်ကဆေးဖွားဖြစ် လုပ်းပတ်ကြည့်ပြုံး၊ ရှာဖွေငန်လေ
သည်။

“ဘေး... ဘေး...”

ချုပ်စာထူးပဲ ပြစ်စနစ်သည်။ သူ၊ ကိုယ်ပေါ်သို့ နှင့်မှန်ထွေ
အုပ္ပန်လျှော့သာသည်။

“ဘေး... ဟော လာတာလာဟင်”

သူချုပ်ချင်း ပြန်ထူးထိုက်သည်။ သူပြန်ထူးသံကိုတော့ ကော်
ကြော်ဆုံး သူ၊ ကို ကျော်လွှန်ကာ ပြီတဲ့ ဒါးသို့ လုပ်ကြည့်နေစလာသွေး
တို့ခြားကလည်း တလဝ်ပောင်လွှာက်ပင်။

“ဟော ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရုပ်ဇန်တယ်လေ၊ ကောသီချွဲ ၈၀
ပြောတော်ကို သောသေချာချာ ဂရိစိုက်ပါကွဲ”

စု လုပ်ပြော၍ ဖော်စီမှာပင်... .

“ဘေး... ကောသီကို တစ်ယောက်ထဲ ပစ်ထားခဲ့ပြီ၊ အောင်

ချုပ်ပါပဲ ကောသီရပ်၊ နိုတ်ယရှိ နမာယရှိ။

“ဘာဝဆက်ဝိုင်း ဆက်ဝိုင်း ကောသီနှုပ် နေ့ချုပ်တယ်ဆို”

“ဟာ... ဘာဝတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ ကောသီရပ်

သူ၊ ကျော်လွှန်ပြီး ဒါးအထင်ပြန့်နှုန်း၊ ပြီဝင်းတစ်ပိုက်ကို ၁
ယန့်ချွဲဖော်စုစုပဲ... . ကောသီသည် အမောင်ထူထူစိုပ်စိုပ်ထဲသို့၊ ၂
ပြောချိန်ကြည့်ရင်း တစ်ချွေကိုဖို့ကိုလိုက်စလာသည်။ ကောသီအမှုအရာများ
တစ်တစ် အောက်တာည်ရာပဲလာစလာသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဟောင်မှုမောင်ပါ... . သေချာပါတယ်...
မောင်ရဲ့... . မောင် ဟောင်လာတယ်ထင်တယ် ဟောင်ရဲ့... .
နောက်ဆုံးအပြင်ထွက်သွားတဲ့နောက် ဆွဲတ်သွားတဲ့ ပုံးရွှေ့ရွှေ့ရှုန့်ကာလဲ
ရတယ်ပေးပေ ဟောင်ရေ ကောသီကိုချိစိုရင် တစ်ခဏာကလေးပြီး
ကောသီပြင်ရွေအောင် ထင်ထင်ရှားရှား ကိုယ်ထင်ပြုပါလား ဟောင်ရယ်。
ဟောင်မှုက်နှာကို ဒီဘဝပှုံးနောက်ဆုံး ပြင်ခွင့်ပေးပါ”

ကောသီသည် ဝက်သာဆုံးအောင်ပင် ဖပြောနိုင်ပဲ ညာဝတ်အ-

ဘန်စလို ပုဂ္ဂိုက်လဲကျော်းမေလသည်။ အထူထဲခံး အပြောင်တွေ သူရင်
ပတ်ဝန်းကြော်လာသည်။

"ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘုရား"

ကျွန်ုင်တော်သည် ဆိုရှိပြီးကြီးတစ်ပြီးအောက်ရှိ ဖြူနယ် ပြုကလေး
တစ်ပြီ့မှ ရုံအရာရှိတော်း ပြစ်ပါသည်။ သာသယအေးချုပ်းလှသည် ဤ
ပြုကလေးတွင် လွှန်ခဲ့သည် ဆယ်ရက်ဝန့်က အကျည်းတော်အရှင်ရော့လှ
သည် လူသတ်မှတ်စရှင် ပြစ်ပွားခဲ့ရသည်။ တစ်ပြီးလဲ့ တော်လူပုံပြုချို့ခြင်း
သွားခဲ့ရသည် အမှုတော်စရှင် ပြစ်ခဲ့ပေသည်။ အမြန်ရေး အမှုတော်ခံစာတ်
ရှိန် ဆုံးဖြတ်ချက်ရှုလိုက်စီသည်။

ထိုအမှုတွဲကို ကျွန်ုင်တော် တော်ဝန်ယူရသဖြင့် အသွေးအွေး အမှု
လာ၊ ပြစ်ပွားရာင်ရာတို့တွင် သံတွေ့နေသသည်တို့ကို လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
ဘဝိုင်း အမှုကို တည်ဆောက်ရာတော်သည်။ အမှုနှင့်ပေါ်ပေါ်ချေားအတွက်
သေဆုံးသွေး ဖိုးထံသို့ သွားရောက်ကာ အထပ်ထပ်အခါဝါ ရှစ်း
မေးပြန်းရသည်။ မကြာခံရက်ပိုင်းအတွင်းမှုပ်င အမှုနှင့်ကို ဖော်ထုတ်
ပိုင်းပည်ပြစ်ပြောင်း အထက်အရာရှိသာဆင့်သို့ တင်ပြအစိုင်ခံပြီးပေပြီ။

— အသုတေသန၏ ညာဘက်နံပါးနှစ်ချောင်း၊ ကြားသို့၊ အသုတေသန၏ နှစ်ထက်သော အရာဝယ်မြင့် ပြင်းထန်ဖွား အတ်ရာရီ — သို့သော်ရာတစ်ချောက်တည်းဖြင့်ပင် သေဆိုသွားခဲ့ဖြင့်ဗြိုဟ်သည်။ အတ်ရာရီ အသေးကို စိက်ဝင်ကာ အုပ်ကြီးကိုထက်လိုင်း ပြတ်တောက်သွားမှု၊ ရှုစွေးကိုအသေး ပြင်းထန်လှပါသည်။ ထို့နောက် တော်ကုန်းပေါ်ပါ တွေ့အချိခြောင်း ပြစ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် သေဆိုသွားကို တင်နေရာမှ အသေးလာပြီး ခွန်ပစ်သွားတာ ပြစ်နိုင်သည်။

ကျော်တော်သည် ပြည်သူ့ရုပိုပီ အမှုပုန်ဝပ်မပါက်စရာအတွက်
ကိုယ်စွမ်းရှိသူမျှ ဥာဏ်စွမ်းရှိသူမျှ နေဉာဏ်ဘာလပ်ပဲ အချိန်တိုကာလတွေ
မှာ အမှုပြုပြတ်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နေရာ ပင်ပန်နှစ်ဦးနှင့်စို့ပင်
သိန့် ပစ္စာပါး

ဘဝင်းမြှုပ်နယ်ရာ နေရာကို အသေးစိတ် လေ့လာဖိတ်ထဲ
ယူခြင်း ပါတ်ပို့နိုက်ခြင်း ကောက်ချက်ချွှင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ရာ အောက်
အတိုင်း လေ့လာသုံးသုပ္ပန်ခဲ့ရသည်။ သေဆုံးသုသည် ကားပေါ်ပု တွန်အော
မ်းပြေား ရောက်ထဲခို့ကျွှမ်း (သို့မဟုတ်) ကားပေါ်မှာယင် စာဖြင့် ဘဏ်
မ်းပြေား တွန်အာရုံခြင်း ပြန်နိုင်သည်။ ဒီပုံးပုံးတို့ အလောင်ဟန် အ
နေရာမှ ယူဇော်လာဖြီ၊ ရွှေပြတ်သော ရောက်တွင့်နေရာအား
ပေါ်ချေခဲ့ခြင်း ပြန်နိုင်သောသည်။

၅၃၇နေရာတွင် ရာသီဥတု အခြေအစိကာလည်း အမျှ၍
ပေါက်ပေါ်အတွက် များစွာအထောက်အပံ့ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ နှင့်ငွေ့နိုင်၊
စိတ်ငွေ့သော သံမျှမှတ်ပြုလည်းကောင်းပေါ်တွင် သဲလျှိုင်လော့
ပြောက်ပြားစွာ ကျွန်ုရ်ခဲ့ပါသည်။ ကားဘီးရာများကို လေ့လာကြည်၏
အပါ ညာဘက်ကားဘီးသည် ပန်းအရာများ ဆုံးကြုယ်စုနေသည်။ အ-
ဘက်ကားဘီးသည် ပန်းအရာထဲတ်ရှားရှား ထွေ့ရာသည်။ ချောက်၊ အ-
နားတွင် သေဆုံးသူ ချုပောက်ကျွေားဟန် ဒုးနှစ်ပေါ်အရာနှစ်ရာ၊
သဲမြောပေါ်တွင် ထင်ဆင်ရှားရှားပေါ်နေသည်။ ရွှေခိုခိုင်ခွာရာ ပုံစံတွေ

၁၇၃၄၁၁၁၆၂။ သေဆုံးသူအပါအဝင် ပြန်မှုကျူး၊ ထွန်သူ နှစ်ဦးထက် သုတေသနမျိုးထိနိုင်။ သေဆုံးသူနှင့် တရာ့ခံနှစ်ဦးတည်း ပြန်နိုင်ချေ သည်။

သေဆုံးသုတေသနမျိုးအကျိုးနှင့်သောင်ဆီတွင် ပြန်မောင်ဆုံးများ ပေါ်သော် ဒေသပြန် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိပြီးမှ အောက်ထဲသို့ တွန်ချုပ်ပြင်း ပြန်သည်။ ကာအားရာများနှင့် ပန်းပတ်တွင် ဒေါက်ဆွဲပြော်ဆုပ်တော် ထွေးနိုဂုသည်။ စာမျက်နှာများနှင့် သို့မဟုတ် အရာက်ဘားတစ်စုံမှ ပြန်လာ၍ ကားပေါ်များ အချင်များကော် တားပြင့် အတိုးခံရပြင်း ပြန်နိုင်သည်။ ဘေးရာများ၊ ဇူးပိန်စွာရာများကို ဖုတ်တစ်ဦးယူထားသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ပြည်သူ့ရဲတော်ဖွဲ့ဝင်များ၊ သေဆုံးသုတေသနမျိုးနှင့်အရ ဝင်ထွက်သွားလာ စိုးစေးသောအခါဝိုင်း မသက္ကာဖွဲ့ဖြတ် လူ ပေါ်သောက်ကို သတိပြုမိခဲ့သည်။ အမှုအယာပျော်ပျော်နေသည်ကို ထွေးသည်၊ ထို့ရှုကို ဖည်သည့်ပေးစွန်းပျော်ပျော် ပပေးရနားပါဘဲလျက် ဖလို ဘာ့သည် ဖော်လွန်များကို ဝင်ပြောလှစိုးသည်။ ကျယ်လွန်သူနှင့် ညီ ပါဝါအရင်းတာမျှ ရင်းနှီးပြော်အား အဆင်ပြေားသည်အနိုင်က ပြုပြင် ပေးနေရာကို ရောက်နေပြော်အားကို ယလိုအပ်ပဲ ထင်ခါတစ်လဲလဲ ဝင်လရာက် ပြော်အားနေပေးသည်။ ထိုလျှော် ပျက်နာပေါ်တွင် နှီးသားသို့ ဝင်ပူးဟု ထွေးရသောက် ပြန်သည်။

ယခု ကျွန်တော်အောင်ကဲ တင်ပြုလိုင်သော အချက်များ တရာ့ခံ ပျော်တွက်ရော်နှင့် ပက်သက်၍ ကမ္မာပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် သော်လွန်ပြစ်ရပ်များ ယခုထက်ဝိုင်း သက်ဝင်နေပြင်းပော်ပြစ်ပြော်အား လိုပါ၏ပေးပို့ပြုပါသည်။ ထိုတစ်ညာက တရာ့ခံကိုအမ်းမျှပေါ်ဆဲ ကျွန်တော်အိမ်တွင် ထူးဆန်းသော ပြစ်ပော်တစ်စဲ ပြစ်ပျေားခဲ့သည်။

တာဝန်ထမ်းဆောင်အပြီး အိမ်ပြန်လာသောအပါ ချုပ်အေားလုံး ဆောင်ကောလုပ်စာပြင်းသာပြင့် ရောမျိုးထော့ပဲ ပြောလက်သုတေသနကာ သုတေသနမျိုးထက်လက်စား၌ အိမ်ယာဝင်ခဲ့သည်။ * အိမ်ယာထဲ

အလုပ်၏ ကျွန်းသာ၏ ဓမ္မခန့်ခွဲပေါ်သွားမိသည်။

ရှစ်တာရက်အိပ်ပေါ်သွားစဉ် ကျွန်းတော်ကို ဒေါသံလိုလိုကြား ထောင်ပါသည်။ နှာဝါယာ ကပ်၍အော်လိုက်သင့် အော်သံကြိုကြားလိုက်ရ သည်။ အိပ်ပက်လိုလို တကေသိဖြစ်ရပ်လိုလို စေဆိပ်ဖြစ်ပေါ်နေစဉ် ပေး အက်ရာပြို၍ သွားတွေ့ခြစ်နေသော ဂျာတစ်ယောက်ကို ဘွှန်တော် ပြင်လိုက် ရပါသည်။ ထိုလှုက ကျွန်းတော်ကို “ကျွန်းတော်နာမည် ကျော်သံဟဖြစ် မြှောင်း . . စာသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှ ပြန်လာစဉ် ကားပေါ်၍ အောင်ဒင်ဆို သူက သူကိုတာဖြင့် ထိုးကောဇူာက်ထဲသို့ ကန့်ချွေးကြောင်း၊ ထို့ခံကြား တွင် သူ့ပိုက်ဆံလိုတ်ကော်၊ ညာပြု၍နေနေကြောင်း၊ ကားထဲမှာ ရှာကြည့်လျှင် တွေ့နိုင်ကြောင်း၊ သနားစဖွယ်ပြုပြုနေပြီး ပြစ်သည်။ ထို့နောက် ထို့လှု ပြန်သွားသည်။

အိပ်မက်ဆိုလျှင် ကျွန်းတော်လန်၍ နီးသွားသည်။ ထို့ပေါ်ကဗျာကောယာထောကာ လက်နိုင်တော်ပါးဆွဲ၍ အိပ်အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အပြင်တွင် အမျှောင်ဖူးမြှင့် နှုန်းရှိုင်းအော်ပေါင်နဲ့သည်။ အပြားရရှားငော်က ကင်မှာ ကော်နှင့်ကော်ကားသော ကြောယ်တွေကို လက်လက်ပြောကျော်ပြင်နေရန် ပရ်အော်သံများ ညာငှက်များ၏ ဖျတ်ခန့်ပျောန်းသွားဟန်သာ ပြင်ရသည်။ ကျွန်းတော်သည် လက်နိုင်ပါတ်ပါးပြင့် နေရာအနဲ့လိုက်လဲထိုးကြည့်လော် လည်း ပည်သည့်လွှဲရှားဖူးမှုမှ မတွေ့ရသော် ကိုတ်ဆိုတ်ပြုပါသက်လျှင် ရှိုးသည်။

လွှဲတိုင်းအိပ်မက်မက်ဖူးခဲ့ကြသည်။ အိပ်ပက်ပက်ခြင်း အမြှုံးမြှုံး ရှိသည်။ ဤနေရာတွင် အကျော်ကို မပြောလိုအော့ပါ။ လွှဲတိုင်းသို့ရှာ လည်ပြီး ပြစ်ပါသည်။ လိုရှင်းကို အကျိုးချုပ်ပေါ်ပြလိုပါသည်။ ပိတ်မှတ် လွှန် အိပ်မက်တစ်ခု၏ ကျွန်းပို့ပုံးပူးပြင့် နောက်တစ်ငုံတွင် တရားခံအောင် သို့ ထွက်ပြောသွားရလေအောင် ပို့ဆိုနိုင်ခဲ့သည်။

တရားခံအောင်ဒင်ရှာသို့ သွားရောက်ပေါ်သို့ပြီး သူ၏ကား စစ်ဆေးသည်။ ကျွန်းတော်ထို့ ကောက်ချေက်ချထားသည့်အတိုင်း ဘယ်

—ကေားသီးအသစ်၊ ညာဘက်ကားသီးအဟောင်း ဖြစ်ထုတ္တည်ကို တွေ့
—သိ။ ကားအတွင်းဆိုင်ခုံကို သေချာစွာ စိုင်ဆေးတွေ့နှုန်းကိုအခါ
—နိုင်ရှိကြပ်အနိတ်အပြောက်ဆလေကို တွေ့ရာသည်။ ဝန္တသားအနည်းငယ်နှင့်
—သိတတ်ပုံတစ်ပုံတွေ့ရသည်။

အအောင်ဒင်ကို လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆာတိုင်း စစ်ဆေးပေးဖြစ်မှုသော
—၊ ကျော်သီဟာဆိုလှုကို စားသောက်ဆိုင်ပုံအပြန် ကားပေါ်တွင် စားဖြင့်
—သောတိုင်ကြောင်း၊ ဝန်ခံပြောင့်ချက်ပေးခဲ့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထထက်ပါ လူသတ်မှတ်တော့ ကျွန်ုတ်ဘဝုံ၊
—လျှော်လျှန် ပုခေါ်ပြစ်ရောင်အပြစ် ထစ်သက်တာ ပဝါယပေါ်ကိုနိုင်အောင်
—သော ချို့ဇာနည်မှာ သေချာလှပါသည်။

ဝင်ဆွင်ပြန့်မောင်

၆၉။ ပုဂ္ဂနိုင်လိပ်သာ၏ ရွှေချိန်သက်စသေဆွေးသွား

ချုပ်ခြင်းအပေါ်၊ အတိုင်းအနက် အကျယ်အဝန်ကို ချုပ်သွားနိုင်သာ
သိမှာ၊ လည်နိုင်စွမ်း ရှိသကဲ့သို့၊ ချုပ်ခြင်းဖြင့် ဖွံ့ဖိုးအပ်စသေ သွား
တို့သည်လည်၊ ချုပ်သွားတိုင်း၏ ရှိမှာ သိမ်သည်။ ရှိဝါယူ
တရားတို့၏ ပြရှင်သည် မပျော်လင့်စသေ အကြောင်းတရားတို့ဖြင့် ပြန်
ပျက်တတ်သော လွှဲလောက သဘာဝတို့တွင် ဖွင့်လှပ်ပြသရန် အကြောင်း
ဆုံးပါက်နှုန်းတော် တည်ကြည်ပြောဆုံးပတ်သော သွားတရားတို့၏ သရိုပ်ပုန်
သည် ထင်ရှားရွှေ ပေါ်လာတတ်ပါသည်။ လွှဲသားအားလုံး၏ ရင်တဲ့
သဘာဝတရားမှ ချုပ်ခြင်းမေတ္တာကို ပေးအပ်ခဲ့ပြီး ချုပ်ခြင်းမေတ္တာကောင်
သွား တရားကို ပျော်များပေးခဲ့ပါသည်။ လွှဲမျိုးသာသော အယုအဆများ
အုပ်ခြုံခြားနာဂလျှင် မြားနားပေးမည်။ အချင်စင် အချိုပ်ပုန်နှင့် ချုပ်ကြေသွားတိုင်း

— အနိမ်မြတ် သက်သေတွေရန် သွောတရာသာ ပြုပါသည်။ ထိုဝိုင်သော အဲနှုန်းဆန်မှ မတီပုဂ္ဂတိပိုင်ထားလေး ချိန်အရာပူဇီာနှင့် စစ်သူကြီး အောင်သင်တို့၏ ကြောကွဲဖျယ် ချိန်ပေတွော တော်လင်းတွင် သွောသွောတို့ အူသည် တော်လင်းလေး တစ်ခုကို ကြောဆီခဲ့ရပါသည်။

လွှဲမျှုံတိုင်း လွှဲမျှုံတိုင်း အိပ်ယာဝင်ပုံပြုင်လေးများ နှုတ်တို့ကဲ သို့ အမှန်တရားကို အကြခံသည့် တော်လင်းကေလေးရှာသောည် နှစ်ပေါင်း များများ ကြောသာအပါ အရွှေ့နှီးသွေးယ် ကြည်နဲ့ဆွတ်ပျော်ရွှေ့ယွေးယ် ရင်နှာ ဒွေးယ် ပုံပြုင်များအဖြစ် ရွှေးထင်ကျေနှစ်ရုံးသည်များလည်း နှုတ်ပါသည်။ ကြုံ မတီပုဂ္ဂတိပိုင်ထား၏ သွေးသွောသည် ကာသည်းမေလေး ပေါင်နှာ၏ မို့ ဘို့သွေးများ၏ အော်လုံးများထက် အပြုံပြုပုံပြုင်လုံးများထား ဘို့ရာဝတ်ပုံပြုင် တစ်ပုံးဖြစ်ပါသည်။ လွှဲနဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးရှာကျော်မှ အဖြစ်အပျက်တို့ သည် ယရာအပါ သားစဉ်ပြုံးဆက် ပြုံးပြုံးလာသော်လည်း မဟောင်းနှုံး သောအချိန် သွောတရားတို့၏ မွန်ပြုတို့စွာထားရှိပေါင်းမှာ ပုံပြုင်လေးလား အော်ဆိုလေးလား တော်လင်းကြောဆီသော်လည်း ဤအော်လင်းကို ကာသည်းကေလေး ပေါင်နဲ့ပြုပြုစဉ် ရင်နှာဖျယ်တော်လင်းကေလေးအတွက် ဘုံမန် အတူ ရင်နှင့်ရွှေ့ ခံစားခဲ့ရပါသည်။

မတီပုဂ္ဂ ထိုပိုင်ထား၏ သွေးသွောတိုင် ကမ္မည်းမော်ကွန်းကေလေး ကို မည်သူသူ အတိအကျ ကျောက်တိုင်နိုက်မထားသော်လည်း လွှဲနဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးရှာကျော်မှ အဖြစ်အပျက်ကေလေးတစ်နှုံး နောက်ကြောင်း ရှာအင်ကို ပေါင်နဲ့က အီအစဉ်ကျနော ပြုံးပြုံးပါသည်။

“လွှဲနဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးရှာကျော်ကပါ၊ ဝါမှုဟုတ်ရင် ဟိုး ရှေ့ကရှာတုန်းကေပါး မတီပုဂ္ဂပြည်မှာ မတီပုဂ္ဂဝင်သွားကြီး အုပ်ချုပ်ပြီး ပြည်နယ်ရှိ လွှဲများကို အော်ချုပ်သောသားလည်ပင် ဝပြုံးအော်တယ် ဒီလို အုပ်ချုပ်ရောနဲ့ အော်ချုပ်ရောနဲ့ အနီးများရှိတဲ့ ပြည်နယ်က နယ်ချွဲလွှုစ်း ကားဟာ မတီပုဂ္ဂပြည်နယ်ကို ထိပါးဝိုက်နိုက်လာခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် ဝေါဘွားကြီးဟာ ပြန်ဟာမင်းဆီကို စစ်ကွေလှပ်းတော်ငါးခဲ့တယ်”

ထိုကဲ့သို့ အစနှံကာ မတိပုဂ္ဂပြည်၏ အပြည်အပျက်ကို ပြောပြုသည်၊ မတိပုဂ္ဂပြည်နယ် စော်ဘွားကြီး၏ စစ်ကျတောင်းစဉ်ဘာကို ပြန်ဟာ ပေါ်လို့ ရရှိသောအပါ စစ်သူကြီး နှစ်မာင်းထောင် ဦးစီးသော စစ်ဆေးရောက် ဖုန်းတွေ့ရှုံးရှုံး မတိပုဂ္ဂသို့ စစ်ကျစွာဝင်းဝိုက်ပါသည်။ အင်အားနည်းပါးသော မတိပုဂ္ဂစော်ဘွားကြီးသည် ပိုမို၏ ပြည်နယ်ကို နယ်ချွဲများ ပက္ခားကျော် အာတွက် ပြု့စု့ပြု့တဲ့ပါများကို လုပြုခြား ပိတ်ထားပြီး အရွင်းကျို့စုံ အားလုံးနေရပါသည်။ ပုံကိုအလုံးအရင်ဖွင့် ချိတ်ကိုရောက်ရှိလာသော ပေါ်လို့ နှစ်မာင်းထောင်တော်များ ရောက်ရှိသောအပါ ပြန်ဟာတို့၏ စစ်ဆေး ပူးကျော်မှာ ရုံးခွဲ့စွာ တိုက်ပိုက်မှုတို့အတော်ကြောင့် နယ်ချွဲကျေားကျော်ရော အားလုံးသည်။ တော်ပျက်ကာ ကေစဉ်ကလျား ရွန်ခွာထွက်ပြောသွားခဲ့ရ ပေါ်လို့ ဤဘို့ နယ်ချွဲတို့၏ အန္တရာယ်မှ ကင်းလွှတ်အောင် ရုံးခွဲ့စွာ ပိုက်ပိုက်ရှိသော စစ်သူကြီး နှစ်မာင်းထောင်တော်ခွဲ့အား ဂဏ်ပြုအစာမ်းအနား များ ပြု့စု့ပြု့ကာ ပျိုးပြောကိုခဲ့ပါသည်။ မတိပုဂ္ဂစော်ဘွားကြီးသည် ပိုမို၏ ပြု့စု့ပြု့ကို ပြန်ဟာမင်းများ၏ သရွာနယ်ပြောပြီ ပဲယူကြောင်း သရွာ ပြု့စု့ပါသည်။

ဤဘို့ သရွာခဲ့ယူခဲ့နှင့် ဂဏ်ပြောခြင်းအစာမ်းအနားကို မတိပုဂ္ဂထွေး ပြု့စု့ပြု့ခဲ့သည်။ ဤအခေါင်းအနားတွင် မတိပုဂ္ဂစော်ဘွား ကြီး၏ သမီးတော် မတိပုဂ္ဂတိဝဏေတားလေး ချိန်းဝာယာပိုကာလည်း တော်ရောက် ပေါ်လို့ ပတ်ဝန်ကော်မူများအပေါ်အနားတွင် တော်သောက်နယ် ပေါ်လို့နှင့် လိုင်လေသော်ဟိုဖော်အောင် ဝည်ပြုပြီး တာရော် လုံးရော် ပြင်းစီးများနှင့် ပိုပြည်နယ်အတွက် လုပြုရော် တော်အလွတ်ပိုင်းပြု့ပြု့များနှင့် ဝည်ပြုပါသည်။ တို့ပွဲတွင် အလယ်သလွန် ပတ်ဝန်စော်ဘွားကြီးကတိုင်ပြီး လက်ပောက်သလွန်တွင် တော်များ ကြိုးစိုး စစ်သူကြီး နှစ်မာင်းထောင်က ထိုင်ပါသည်။ လက်ယာဘက်စွား မတိပုဂ္ဂတိဝဏေတားလော်ကို ထိုင်ကာ ရွှေစားတော်များပါသည်။ စစ်သူကြီး နှစ်မာင်းထောင်သည် ပုန်းချိုင်းဆိုင် ပြစ်နေစေသော မတိပုဂ္ဂတိဝဏေတားလော်ကို အမှတ်မထင်

ကြည့်ခိုပါသည်။ မြန်မာနဲ့ ကြည့်စဉ်များပင် ပြုဝင်းသော အသားအဂျိုင် နှစ်းလောက်သော မျက်လုံးတစ်ခု၊ အချိုးသော ကျွန်လုံးသော အာရပ်အဟောင်းနှင့် အလွန်လုပ်သော ပိန်းကာဇားတစ်ဦးပြုစဉ်သည်အတွက် နောက်တစ်ခါ ထပ်၍ ပြုည့်ဘဲ ဖော်နိုင်အောင် ပြစ်ရပါသည်။ နောက်ထပ်ကြည့်စဉ် သူများ အလှုတရားတစိုးသည် စိန္တုပြီး နှုန်းထပ်ထပ်၏ ရင်ကို သိမ့်ခဲ့ခဲ့ တိန်စောင်းသောင် ပုံးစားနိုင်သည် အလွန်ရှင်ရှင်ကေလေးပင် ပြစ်ပါသည်။ သူမ ၏ အလှုတရားအပေါ် ငါးမော့စွာပြု့ ကြည့်နေစဉ် သူမကလည်း စိန္တုပြီးနှုန်းထပ်ထပ် ထပ်၏ ထွေထဲသော မျက်လုံးအကြားတွင် ရွှေရှင်သာ မျက်လုံးအပုံး၊ သူမကို နိုင်ကြည့်နေသည်မှာ မိတ်ထဲ ပလုံးပလဲ ပြစ်သွားပါသည်။ ယောက်ရှုံးသော ပျော်စာနှင့် တည်ကြည့်ခန့်ညားသော စိန္တုကြီးကို ပြင်စဉ်စေ၍ သူမစိုင်းမှာ တုန်ယင်လိုက်ပော့စွာ ပိတ်များ ပြောဆော အချို့ဟျှော် ပြစ်ပါလာခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ် သူမ၏ အသက်မှာ တစ်ဆယ့်ပါးနှစ်ခုနှင့် သာ ရှိသော အွေချိန်သိမ်းသစ် ပျော်စုနှုန်းသော နှလုံးသာအတွင်း မည် သည် အကျော်ချုံ မတင်ဘူးသော သည် အပျို့စ်ကေလေးတစ်ဦးပင် ပြစ်ပါ သည်။

စိန္တုကြီး နှုန်းထပ်ထပ် ထိပ်ထားလေး၏ အလှပေါ်တွင် ယန် မူးတိုးသွာတိုးစဉ် တာစ်ဆယ်အတွင်း ပိုမိုတို့ကို သတိနှင့် ပြန်ထိန်းလိုက် ပါသည်။ အပျို့စ်ထိပ်ထား အလှုသခင်မလေးမှာ ကေလေးတို့တစ်ဝါကီ အပျို့စ်တစ်ဝါကီသာ ရှိသော သည် နှစ်ဗို့မစ်ရေးသော လုံးပျို့ကေလေးကြုံ အလှုသခင်မလေးနှင့် တစ်ချိန်လုံး စိန္တုကိုနေရာသာ ကြမ်းတင်းလွှာ သည် ပိုမို၏ ဘဝ စိန္တေးစိန္တရား စိန္တပို့ ရှိပါက နေရာအသာမရွေ့ သွားရောက်ကာ စိန္တုကိုနေရာသာ ပိုမိုဘဝကို ပိုမိုမပို့သည် မင်းဆေယာကိုအား စိန္တေးသည်ဘဝပျိုးနှင့် အွေချိန်ထိပ်ထားလေးတို့၏ ဘဝနှစ်ဗို့မှာ ပည့်သွေ့ပုံးပန်းစိုင်ပေး။ ထိပ်ထားကေလေးသော အရွယ်မရောက်သော သည်အနှစ် ပြစ်သွာ်းပြု့ ပိုဘ၏ ရှုပ်ထိန်းမှုမှုအာက်တွင် ရှိနေရပါသည်။ အရွယ်မရောက်

လာပါက ထို့ဖြူ့ဆောင်းတရာ့ကြီးအတွက် ဆက်သရပည့် သမီးကော်၊
ပင် ပြင်ပေးရေးမည်။ မင်းဘဏ္ဍာမြစ်လာမည် ထိုင်ထားလေးနှင့် ပိုမို့
ပည့်သို့ဖျော် မအင်စင်ပေး။ ထို့ကြောင့် ပြင်လျှင်ပြင်ချင်း ချုပ်မီသည် ဒိတ်ကို
ခြေားသိပ်ကာ အခြားတစ်ပက်သဲ့ ပူးကြောများလိုက်ရပါသည်။ အဆုံးဖွဲ့စ် စိုး
တာမိရင်း သက်ပြုး အကြိမ်ကြို့ချုပ်မီသည်။ ထိုင်ထားကလေးကို ပက္ခသူ
ဆော့ပါသွေးဟန်၌ နိုင်ဆုံးပြုတယာသော်လည်း မထိရိတ်က ကြည့်ချင်နေ
ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မနေနိုင်သည့်အခါး နောက်တစ်၏၏၏ ထို့ပဲ ကြည့်
လို ဝင်ဆေား အပြု့ကေလားဖြင့် ငါးအားကြည့်နေသော ထိုင်ထားကလေး
ကို ပုတ်မှတ်ထားတင် တွေ့ထိုက်ရပါသည်။

အပြု့ကေလေး . . . သည်အပြု့ကေလေးကို အမှတ်ထင်ထင်
လွှာနိုက်ရင်ဝယ် ပင်လောင်စွဲပျော် လိုက်ဟောရာ ရင်ခုနှင့်ရပါသည်။ စိုးရေး
သတ္တက် ဘဝတစ်ခုလုံးကို နှစ်မြှုပ်ထားရသည့်အတွက် အချုပ်ဟုသည်
လောက်ချော် အိုင်ယက်ပင် ပဟက်ဘွဲ့သည် အကြော်ဆာရား တစ်ခုပြုခုပါသည်။
ခုင် ဝယ် ပုန်းအအောင်၊ မနေသောသော ချုပ်ခြင်း၊ မေတ္တာတို့သည် မတို့ပုဂ္ဂတိုင်ထား
ကလေးနှင့် တွေ့သောဘဝဲ ပွင့်အနိုက္ခလာပြီး အချုပ်ဆိုသော အရာသည်
အနောင်၊ ထင်နှင့် ချိန်အရာပျော်ကတို့ နှစ်ဦးအကြားတွင် ဌားမွင့်စွာ ပေါ်ပေါက်
လာခဲ့ပါသည်။ ငါးတို့ နှစ်ဦးသာတော် ရင်ဝယ် ဓကားမဆိုရသည့်တိုင် ချို့
ခြုံမေတ္တာတို့ပြင် ရှစ်ဦးအပြု့ပြု့ပြု့ကြောင့်၊ အလိုဂို့ နားလည်ခဲ့ပြီး ပြင်ခဲ့
ပါသည်။ ထို့မောက် ပတီပုဂ္ဂတိုင်ထားကလေးတော် ပြင်ဦးတော်သို့ကို ရွှေတား
ပေါ်ပါသည်။ ငယ်စိုက်ကပင် လောက်ပုံထားသည့်အတွက် ပြင်ဦးတော်ရော့ပူး
ဘွဲ့နှင့်ကျော်ကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ဝနာ်သောဘဝဲ ပတီပုဂ္ဂ
တို့ပြည့်အတွက် အားထားရမည့် စိုးသည်ကောင်းတစ်ယောက် ပြစ်လိုင့်
သုတေသန တွေ့ထင်မိပါသည်။

နှစ်ဦးထင်သည် ထိုနေသာက တစ်ညာလုံး ပတီပုဂ္ဂတိုင်လောက်
ဘောင်ပင် ပြင်ခဲ့ရပါသည်။ အိုင်မည်ဟု ပြောသော်လည်း ငါးတော်အားမြတ်
တို့ပုဂ္ဂတိုင်ထားကလေးတော် ပြု့ပြင်ဝယ်းပေသော အပြု့ကေလေးကို ပြင်ယောင်

နေပါပါသည်။ တာဝန်တွေ၊ အဆောင်အယောင်တွေ ဖော်ထားခြား ထို့
ထားသင်ပစ္စားကို ဟည်ဖူးချမ်းကြောင်း ပြောပြုလိုက်ချင်သည်။ သာစ်ပစ္စာ
သာ သာမန်အပို့သာမို့ပေါ်မြစ်ဘို့ ဟည်ဖူးချကာင်းမည်နည်း။ ငါး၏ ချို့
ခို့အပြစ် အပြန်ဆုံးလက်ထပ်ယူပေးပေးသည်။ ယရှုံး ဟည်ဖူးပင် ချုပ်စေကာ
တစ်နှစ်နှစ်တွင် ပဲ့ကြီးထဲသို့ အွေးပွဲကျောက်သံပဲ့ပြီး၊ လက်ဆောင်များ
နှင့်အတူ ဆက်သွယ်သည် ဘဏ္ဍာသွေးပင် ပြစ်နှစ်ပေးပေး။ သို့ ခို့လျှင် သံ
ကြီးသား သရွာဖောက်ရာ ကျေပေးရှုံးပေးပေး။ အချို့နှင့် သရွာကို မထော်
ပေး။ ဟည်ဖူးပင် ချုပ်ပိုစေကာများ ပိမိထရှင်သာစ်အတွက် သရွာပင်ကဲ
နိုင်ပေး။ သည်တော့ ပိမိ၏ ချုပ်ခြင်းမှာဖွောက်ရှိ မို့သို့ရင်း ပြန်ရာပေးကဲ
ပည်။

“နေရစ်တော့ ထို့ပေးသာစ်မစေးပေး ဒီဘဝမှာ ချုပ်ခွင့်ပြု
သဲ ချုပ်သည့် ဓကေားကောလေးပင် တစ်ခွါးတစ်ပါဒမဲ မဟာခုံနှင့်တဲ့ ဘာ
ချုပ်စကားမဆိုဘဲ ပြန်ရှိတော့ပေး။ နောက်ဘဝဆိုသည်များ မို့အဲလော့
ဘဝခြားမှာ ပြန်ဆုံးချုပ်ပါတယ်၊ ဆုံးပါရစေလို့ မောင်ဘေး ရွှေတော်
ပါတယ်”

နှစ်ပေးထင်သည် စိတ်ထဲမှ ပြောထိုရင်း၊ နောက်တစ်နေ့၊ နှေ့
တွင် ပြန်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။ အနိုင်ဆောင်ပြင်းကြီးတွင် လုပ်သာ ကြုံ
တန်ဆာများ တပ်ထားပြီး စစ်သူကြီးနှစ်ပေးထင်က စီးလျက် အပြုံး
အတွက် စတင်ခဲ့ပါသည်။ ဤတွင် ခံခွဲတော်ဆယ်ယောက် စိုင်ခဲ့ရသူ
အွေးလောင်ပန်းပေါ်တွင် ပိုးပဝါကောင်းကို ငင်းထားပြီး ငါးပေါ်တွင် အေး
ပွဲရ အွေးတံ့ခိုင်တော်ကို တင်ကာ စစ်သူကြီးအွေးမှာက်သို့ ထို့ပေးသား
မ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

“ထို့ထားတို့ရဲ့ အကျိုးမျှရှင် စစ်သူကြီး၊ ပင်းကြီးအတွက် အ^၁
အောင်ပဲ့ပြီး ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီး ပြန်ပါတယ်။ ဤအွေးတံ့ခိုင်တော်ကား
စစ်သူကြီးအတွက် ထို့ထားသောမဲ့ ဆက်သွယ် လက်ဆောင်ပဲ့
ဤ အွေးတံ့ခိုင်တော်သည် ထို့ထား၏ ချုပ်ခြင်းမောက်အပြည့်ဖြစ်-

အပ်ခဲ့သော လက်ဆောင်ပစ္စာ့ဖြစ်ပြီး တိုက်ပွဲတိုင်းမှာ ရင်မှာရှိတဲ့ တိုက်နိုက်ပါလော့၊ ချမ်းမြင်း၏ စွမ်းအင်ကြော့ တိုက်ပွဲတိုင်းမှာ အနိုင် ရောက် ထိုးထား ဆုတေတာ်မေးပါတယ်”

“ထိုးထားပေးတဲ့ ဘုန်းပြည့်စုံရပါစေ အခါအခွင့်သင့်ပါက ထိုး ထားဟို၊ ပြည့်နယ်ကို နောက်တစ်ခါထပ်၍ လာချင်ပါသည်။ မတိပုဂ္ဂ နယ်သူနယ်သာများနဲ့ ထင်ပဲ ဆုတွေ့ပါရင်”

ထိုးထားသင်ပသည် ငှါး၏ ချမ်းမေတ္တာကို ပညာနဲ့ ပြောခဲ့ သောပြီး၊ ဘုမ်း၏ ချမ်းမြင်းကို သိသော်လည်း ငှါး၏ဘဝါးတွင် မည်သို့မျှ မပြောသော့။ ရင်ဝယ်သို့ဂိုက်ရင်း၊ ဓမ္မာန်ရပေါ်းတော့သည်။ မတိပုဂ္ဂ ထောက်ဘွားကြီးကိုယ်ဝိုင်ပင် စိုးသွေးကြီးအား လာရောက် နှုတ်အက်ချို့ပါသည်။ ဘလာခရိုမှာ စိုးသွေးစိုးဟန် အပြည့်အဝနှင့် အချမ်းမို့မြော့သာ စိုးသွေး နှုတ်အောင်သည် အပြန်ခရိုးတွင် ချမ်းမေတ္တာကို ရင်မှာပိုက်၍ ထောက်သော ပို့ပြန်ပေးပါသည်။ နှုတ်ပင်အောင်၏ မျက်းဝန်းလုံတွင် အချမ်းရည်ရွှေ့နဲ့ ဘက်နေသော မတိပုဂ္ဂထိုးထားလေး၏ ရှုပ်သွင်မှာ ပုံးပေါ်ကို၍ ပရိုင် သော တရာ့ရော့မြှင့်ယောက်နေခဲ့ပါသည်။ ဒို့၏ နောက်တွင် အရောအလှုအားဖြူးသားများ ရှားဖို့ပါသည်။ ငှါးတို့အပေါ် တိုးပွဲတော့သာစိတ်ဟု၍ ပြုဗုဗုဗုပ်ပင် ဖြစ် ချော့ချော့ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်မှ တစ်ပြည့်သူ မတိပုဂ္ဂမင်သားကောင်းကို ထွေ့ကာမျှပ် ချမ်းမြင်းကို ပွင့်အန်လာခဲ့ချော့ပြီး၊ ပြုဗုဗုဗုပ်သာ အကြောင်း ဘဏာတို့ကြို့တွင် အွေးစိတ်သည်ပင် ချမ်းမြင်း၏ ရလာ်ပြုဗုဗုဗုပ်ယူနည်း။ ယခု အပြန်ခရိုးတွင် စိုးသွေး နှုတ်ပင်အောင်အတွက် ပြည့်ထဲချေနှင့် စိုးရရှုတို့ ထက် ကျွမ်းဝရာကာက်၏ ဟူ၍ ဆိုရမလောက်ပင်။ ထိုးထားသင်ပကို လွှာ့ချေတွေ့လှုပါသည်။ ရရှုသာဝု ချော့သော ဇာဂိုက်ချမ်းမေတ္တာကြော့ပင် တော်ပြည့်သူ ထိုးထားအပေါ် ပြုဗုဗုဗုပ် ချုပ်စိတ်များ တွယ်ပြုဗုဗုဗုပြီးလော့ လွှာ့ချော့ရော့သာ သံသရာကြောဝယ် ပည်ပျော့များရှိုးပည် ဟောချော့၊ အချုပ် အတွက် ရန်းရွှေ့တွေ့ခြင်းသည်သာ ဒို့ဘာဝ၏ အကပြုံပင်ဖြစ်ချေဖည်း။

အချိန်သည် တဗြိုဟ်ပြည်ကုန်လွန်လာခဲ့ပါပြီ ငလေနှစ်ငလေ၏
ကြာခဲ့ပါပြီ။ ပတ်ပူရပု ပြန်လေခဲ့သည်မှာ ယာရာအချိန်အထိ စစ်သူကြော
ပင်စေဆိုသည် ပတ်ပူရထိပ်ထားကလေးကို တစ်နှစ်ဦး ဖမူပေး။ ထို့
ပင်ကြေားမှ ခေါ်၍ အမိန့်တော် ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။

“စစ်သူကြေား နှစ်ပင်းထင်၊ ဟောင်ပင်းခဲ့ တပ်ဖွဲ့များ မတ်ပူရဘုံ
စစ်သူရန် ပြင်ဆင်ရပါသည်”

နှစ်ပင်းထင်၏ စိတ်၌ အလွန်ဝပ်ဆောင်သွားပါသည်။ ပတ်ပူရထား
သွားချင်သည့် စိတ်မှာ လေသမင်လေသမိုက်တည်ကာ ပြစ်ပါသည်။ ဒါ
ချိုင်သောပတ်ပူရ ထိပ်ထားထံသို့ အပြန်ခံ့ယင် သွားချင်လွပါသည်။ ဒါ
အောင် မင်္ဂလာကြေားမှ ဆက်၍ အမိန့်ရှိသွားပြီး ဆက်၍ နားထောက်စနေရပါသည်။

“မင်္ဂလာရာဇ်လုပ်သွားသည် မိုက်မြော့မြော့မှာ၌ ငါ၏ သွား
ထွက် သောက်ထားသည်နှစ်ထောက် ကျူးမှုကျိုးရှိသွားမှုအား စောင်အောင်
သို့ နိုဝင်သွားခဲ့ပေါ်ပြီ။ သွားဖောက်များအား အပြီးတိုင် ချော်မှုရာ၏
တစ်ချက်သွာတ် အမိန့်ရတော်”

“ဘုရား . . . ဘုရား ကြောရရှုကို သတင်းမှာ စိုးစွာလှုပေးလွှာ
ထိပ်ထားရှုပါ၊ သစ္စာမဟာကိုတို့ကို အပြီးတိုင် ချော်မှုရာပုည်တဲ့၊ ဟော
တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာပဲလောက်ပါ။”

နှစ်ပင်းထင်မှာ များစွာ စိတ်မကောင်းပြစ်ပါကာ စိတ်ထပါ အ^၁
ဖွဲ့တိပါသည်။ အလွန်သွားချင်လွှာသော ပတ်ပူရ ခရားထင်း၊ အလွန် အ^၂
ချင်လွှာသော ပတ်ပူရထိပ်ထားကလေး၏ မျက်နှာတော်။ ဘယ်လို ရင်အုံ
ရပါပလဲ ထိပ်ထားရှုပါ၊ စစ်ပိန့်ကို နားရင်၊ စစ်သံ့လာရာသော ချိုစား
ရင်ကို ပြောဝင်၍ ကြည့်ဝေချင်ပါသည်။ တာဝန်နှင့် အချိုစားတို့ကြေား
ပျော်များရသွားမှာ စစ်သံ့ကြေား နှစ်ပင်းထင်ပင် ပြစ်ပါသည်။ သွားဖောက်များ
အပြီး မင်္ဂလာကြေားက စွဲချက်တင်ထားသည့် အာများ စာကော်ပင် ပြစ်လော်
လော် သို့တည်းပေါ်တော် တစ်ခုတစ်ခု၏ မှားယဉ်းပြိုင်းပေလော်၊ စိုး
လာရာသော်လည်း စစ်သံ့ကြေားနှစ်ပင်းထင်မှာ ဝေခွဲမရသော ပုံစံ့တစ်ပုံး

အားလုံးမှာ ဒိုဟနိတ်များ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။ ပဏီပုဂ္ဂ တိုင်တော်လောက်
ကြော်စံနှင့် သိနေပါသည်။ ရှိသာ့ပြုစ်သော သာစင်ပတ္တ
လွှာသောက်ရန် ပည်သို့၌ ဖြစ်စိုင်ဆုံး သို့သော်လည်း ဘက္ကားက
အေားသည်မှာ သွားသောက်များကို အပြီးတိုင် ဒေသူနှစ်သာင်ရန် ပြုစ်
သော်လည်း၊ သို့ ဆိုလျှင် ချို့သုတေသနက်ကို ကိုယ်ဝိုင်ပင် လူတ်သင်္ခုပါး
အား စစ်သွားကြေးနှစ်ပင်စထုတ်မှာ တာကိုယ်ပင် သွားသောက်ပြုစ်ပါ့က ချို့ခြင်း
အော်ကာ ကိုယ့်လွှာဖို့ ကိုယ့်အရှင်သာစင်၏ သွားကို စောင့်တိန်သော
အားပြုစ် ချို့သုအသက်ကို စတော်ပေါ်မည်။ ဖြုံးသို့ သွားသောက်လော
အားလုံးအတွက် ရှိသုယ်နာကျော်ကာ ထိသုပြုစ်သော်၊ မဏီပုဂ္ဂသို့ သုပြုစ်
နှိုးက်လာနှုန်းပါသည်။ ပထာလောစဉ်က ပဏီပုဂ္ဂလောက်ဘားကြေးကောင် သို့
ကြိုးချိုးသည်။ ယုစ္စ အပြိုင်းချိုးတက်လာသွားအား ဖြုံးတံ့ချိုးများ အလုပ်ရိတ်
အား သွားသောက်တို့၏ အသွင်သွော်နှုန်းပြုစ်ပေါ်သည်။ တို့သွား
သောက်များ၏ လုပ်ရပ်အတွက် စစ်သို့ တိုက်နိုင်တဲ့ လွှာပြုစ် မည်သို့၌
အားလုံးများ တို့ကြောင့် ဖြုံးတံ့ချိုးနှင့် သို့မဟမ်တွေ့ အသွင်သွော်
အားလုံး ပြည်တဲ့ ရောက်ပုံသာဖြင့် ဖြုံးတံ့ချိုးများ အသွင်စုင် ပို့ကြောင်းကို နှစ်ပင်စထု
သို့ပါသည်။ စစ်တို့မည်သော် တိုက်သွော်
မီးအာင် တိုက်ရပ်မည်။ အင်အားလုံးသွော်တို့၏ အသွင်သွော် တို့
ကြိုးချိုး ပရေပေး၊ ရန်သွားနှင့်ဖြောက်တွင် သို့ စစ်တိုက်သွော်တို့၏ အသွင်
သွော် ရန်သွားနှင့် အသွင်သွော် မတိုက်သေးပဲ ငိုးချိုးအား အသွင်
သွော်ကို မလုပ်းမက်ပဲဖူး စောင့်ကြည့်ပေါ်သည်။

ရောက်တော်တွင် စတင်၍ တိုက်ပုံစံနှုန်းပေါ်သည့် ပြု့ချိုးတဲ့ အားလုံး
မီးတွင် သို့ ဝင်ရန် အကြော်ကြော် ကြေား၍ တိုက်နိုင်သော်။ သို့
သော်လည်း ပြု့ရှိပေါ်ပဲ သို့ကြော်တိုက်နိုင်ပြင်၊ သို့မဟမ်လျော့
အားလုံးအလုံးအရင်ပြု့ ပြန်၍တိုက်နိုင်ပြင်၊ မဏီပုဂ္ဂ အိမ်ချို့
အားသာ ရန်သွားတော်သားများ၏ အင်အားကြေား တိုက်နိုင်သော်မူးကြော်

မြို့နိုင် ထိုငေးစောက်ကျော်ရန် ကြိုးစောင်သော်လည်း မအောင်ပြင်နိုင်ခဲ့အောင် ထို့ကြောင့် ဆောင်လျှင်စွာ ပတိက်သေးဘဲ အကြောင်းနေဂျာ ကြည်ကာ ပတိပုံရရှိပြုလျှင်အား ပြန်မာစပ်တပ်များချက်က ဝန်းရုံထားပါသည်။ ဤသို့ ဝန်းရုံထားပြင်အပြုံး အစာရောစာ ပိုက္ခာများ ပြတ်လပ်ကာ တာရှည်တော် ပေါ်လိုပ်ပေါ် ပဟုတ်ပေါ်။ ထို့ပို့ အင်အားသိနိုင်နေချိန်တွင် အသာအယာယ် သိမ်းယူနိုင်ပေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပတိပုံရရှိရှိ ဝန်းရုံကာ စစ်စာနှုန်းချေထား ခဲ့ပါသည်။

များမကြောင်းဆုံးနိုင်တွင် တစ်အက်ပြည်နယ်ပုံ ကျော်သွားကောင်း များသည် ပိုက္ခာအစိအပ်ပြစ် ဟင်းသီးဟင်းမျှကိုများ လာပိုကြပါသည်။ တော်မျှကေလေများကေလေည်း ထိုကြောင်းတော်သွားကေလေများအား ခုံလာတ်များ ပေးသာနှုန်းပေါ်သည်။ ထို့ကျော်တော်သွားများထဲပုံ ပို့ရှုံးဆိုသော ပိုင်းကေလေ သည် စစ်သွှေ့ကြုံးနှုန်ပင်းထင်အား စစ်သတ်းပေးရန် တွေ့လိုကြောင့် အော်ရှုံးတော်သွှေ့ပြုံး တွေ့ဖွှံ့ပြုံးပါသည်။ စစ်သွှေ့ကြုံးနှုန်ပင်းထင်သည် ပိုကို တွေ့ရသိနိုင်တွင် များစွာ အုံပြေကာ မင်္ဂလာက်စိုးသည်နယ် များစွာ အုံပြေစုံပါသည်။ အသာယ်ကြော်နှင့်ဆိုသော ပို့သည် ပတိပုံရထိုင်ထား ချိန်အရာ ပူရိရာ့သာနှင့် ရှုပ်ဆင်အာဂါယူးခွာစွာလှုလှုသောကြောင့် ပြစ်ပါသည်။ ပတိပုံရ ထိုင်ထားနှင့် ဓမ္မည်းသည်အာက်များ ချိန်အရာမျိုးကိုသည် နှစ်တွေ့ဗော် နေရာတော်သွားကေလေးများကို တွေ့ပြင်ရာလောက်ပင် ဓမ္မောလှုပုံ တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ပို့သည် အသာအအလွန်မည်းပြီး အုပ် ရောင်ဝတ်ရုံ ဝတ်ထားသည်များ အသာအအရည်နှင့် လွန်စွာပလိုက်ဖက်လော် သို့သော် ရှိသားသော ကျော်တော်သွားတပ်ပော်ကို ဘဝအလှမှာ အုပ် တွင် အပြည့်ရှိပါသည်။

“က. . . မင်း ဘာလျှောက်တင်စရာ ရှိသလဲ၊ မဖွင့်ဆောင်ပြုပါ”

“ကျော်တော်မျိုးမရဲ့ အွေ့သိုးများဟာ ပတိပုံရတဲ့မှာ နေသူပြု

ဂိုလ်သည် စစ်သတင်းအပြောနေကို ဝလျှက်စတင်ပြီး ပြန်ထွက်
သွားပါသည်။ နှစ်မာရ်ထောင်သည် နိုင်ကဗ္ဗာ ပတ်ပူရ၏ အပြောနေကို
သိသူ စစ်သည့်ဖြစ်ပါသည်။ အင်ဘားနှင့် တားခိုပိုကျာ ပစတာင့်တင်း
လျှောင်းကို သိသူဖြစ်သည့်အတွက် ဂိုလ်ပြောသည် စစ်သတင်းမှာ ပုန်နိုင်
ရှုံးနိုင်ကောင်းပေါ်သည်။ ပြောသွားသော်လည်း ဂိုလ်သော်လည်း ပုန်နှုန်းကောင်း
ပါသည်။ ဂိုလ်ကလေး ပြန်သွားသော်လည်း ဂိုလ်လေး၏ ပုဂ္ဂန်နှုန်းကောင်း
ပါ ပြင်ယောင်နေရိသည်။ အသားမည်းသော်လည်း ရှိသားသေား
အကျိုးတော်သွားကလေးပါ။ အိုင်ဆတော်ဘက်ရွှေ့ပေါ်က ဂိုလ်ကလေးကိုပေါ်
သွားချုပ်သင့်သည်ဟု ထင်ပြုပိုပါသည်။ ဂိုလ်ကလေးကိုသာ အိုင်ဆတော်
ဘက်ရွှေ့ချုပ်လွှဲ၍ ပည့်သည့်အတားအသေးမျှလည်း ရှိပည့်ပေါ်တော်ပေါ်
သာမန်ကျေးတော်သွားတင်ယောက်ပြုပြီး ဒိုပိုတို့ သွားတော်ကို တော့သိ
သည့် အတွက် စစ်ခေါ်များပြီးဆုံးပြီး အိုင်ဆတော်စုစ်ကိုပါက အကောင်းဆုံး
အသင့်တော်ဆုံး သတို့သမီးအဖြစ် ရွှေးချုပ်ကောင်း ရွှေးချုပ်ရပေလို့
သော် ယခုပူ စစ်ရေးအတွက် အားကြုံမာန်တက် တိုက်နိုက်လျှို့မည်။

မတော်ပူရထိပ်ထားအတွက် ရန်သူ့ပ်ဖြစ်လင့်ကတော် ချို့ဆင်သည့်
အဖို့နှင့် ထားခွဲသော ပေါ်ကျော်များကြောင့် စိတ်ပကောင်းပြုပိုကာ သူ့
ခုကျော်ရောက်ပါစေကြောင်း၊ ဓမ္မစတော်မီပါသည်။ ဟည်သို့ပင် ဆုတေဘာင်း
သော်လည်း သည်ပွဲတွင် သူသောသော ကိုယ်သောသော နှဲရုပည် စိပ်ပျော်
ပြုပါသည်။ မတော်ပူရတို့ဘက်က ရွှေဖွဲ့သော် ငှင့်၏ ဦးခေါင်းကို ဘုရင်ယို့
မြတ်စုံ ဆက်သရပေမည်။

အကယ်၍ နှစ်မင်းထင်တို့ဘက် ရွှေဖွဲ့သော် စင်ပြုပြင်မှာ သူ့
ကောင်းတို့၏ သေခြင်းပြင့် အသက်ကို စတော်ပေါ်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် နှုံး
ပင်းထင်၏ စိတ်ခဲလုံးတွင် ဒီစိပ်ကို ဆင်နှဲရသည့်မှာ စိတ်အတိနိက်ဆုံး
ပင် ပြုပါသည်။ မတော်ပူရထိပ်ထားနှင့် သည်တစ်သက်တွင် ဟည်သို့အဲ
ပြန် လည်ဆုံးတို့စေတော့ယည် ယဟာတိပေး သို့သော်လည်း ပို့ပို့ကိုယ်စုံ
လိုက်တော်ကို နောက်မှာထားကာ အဖို့သားရော့ပို့ ပြန်မှာ၏ ရွှေ့ပျော်သည်
ကို ပြုရသတော့ယည်။

ထို့ကို မတော်ပူရပြုတဲ့ပါး၏ လျှို့ဝှက်ပေါက်မှ အထံပြုတစ်ရက်
စွဲမှုပ်ပြုပါသည်။ အထံပြု၏ အပို့ယ်မှာ ဂုဏ်သာက်မှ ထွောက်တင်စုံ
စာချိန်တော်လွှတ်မည် ဆက်သားတင်ယောက် လွှတ်မည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။
ထို့ကြောင့် စစ်သူကြီးနှစ်ပင်းထင်တို့ဘက်ပုလည်း အလုပ်ဖြူကို စွဲယော
ပြနိုက်ပါသည်။ ဤသဘောမှာ ပြန်မှာဘက်မှ စာချိန်တော်ဆက်သားအား
လက်သွေ့ပဲ့ယည် သဘောပ်ပြန်ပါသည်။ မကြော်ပေါ် စာချိန်တော် ဆက်သား
ရောက်လောက် မတော်ပူရ၏ သဘောထား စာချိန်တွေ့ ဆက်သပါသည်။

စစ်သူကြီး နှစ်မင်းထင်။ . . .

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သတ်တို့၏ စစ်ပွဲသည် ပြင်းထင်နွေ့ တိုက်ပွဲပြု
ပါက တိုင်းသူ့ပြည်သားများ သောကြုံမည်ကို စိုးရိုးသည်အတွက် အသက်
စစ်သူကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စစ်သူကြီးတို့ တစ်ဦးချင်း စီးချင်းတိုးပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ရွှေ့ပါက ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို သို့ပိုက်ပါလော့ အသေး
တို့ဘက်မှ ရွှေ့ပါက အသင်တို့အလျင်အမြန် ထွက်ခွာသွားရမည်။

ပဏီပုဂ္ဂရထိဘွားကြီး

ဤသိ. တဗ္ဗုဒ္ဓလွှာကို ဖတ်ရမယ့်ဘာပါ စစ်သူကြီးနှစ်မင်းထင်ပှာ
ဝဲပွဲတို့၏ ထံမဲအတိုင်း လိုက်စလွှာကာ စီးချွင်းထိုးပည်သာဝကြောင်း အချိန်
လောင်ရာကိုပါ ငွေးချော်ကာ တဗ္ဗုဒ္ဓလိုက်ပါသည်။ မနက်ပြုနှင့်နက် ကို
ဗုဒ္ဓဘိုရိန်တွင် ပဏီပုဂ္ဂပြုပါက်နှင့်တေား တလင်းပြုတွင် စင်တိုးရှုံးနေရာ
ကြောင်း သတ်မှတ်လိုက်ပြုပါသည်။

နောက်ဘာ၏နေ့နံနက် ရှို့နာရှိပြုတွင် တပ်ပက်နှစ်တော်က် အသင့်
အေနအထားတွင် ရှို့ကြုပါသည်။ ပြန်ဟစ်တော်ဘာကိုမှ အနိုင်ဆုံးဝေါ် ပြုပြု
ပြုကြီးကို စီးကာ နှစ်မင်းထင်သည် ဘေးကိုစလွှာယ်သိုင်းထားပါသည်။ စစ်
ဝတ်စုံအပြည့် ဝတ်ဆင်ထားကြီး ပဏီပုဂ္ဂရထိတား ရုံးအပြုံပေးအပ်ထား
သော ငွောက်ဆိပ်ဝတ်ကို တပ်ဆင်ထားပါသည်။ စစ်သူကြီးနှစ်မင်းထင်၏
အုပ်စုံ၊ စစ်သွေးအပြည့်ဖြင့် ဝင်းဝင့်ကြွားကြွားရှို့ရှုံးပါသည်။ ငါး၏နောက်
၁၄ ပြန်ဟစ်တော်ကြီးက ဝင်းခံထားပါသည်။

တစ်ဖက်တွင် ပဏီပုဂ္ဂ စစ်သူကြီးမှာ ပြုပြုသူပြုကြီးကို စီးကာ
သိပုံ ရှစ်အကျိုးရည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ၃၇:၂၆၀၆:တွင်လည်း
ကြံးနှုန်း တပ်ဆင်ထားပါသည်။ ရှင်များလည်းလည်း တားကိုစလွှာယ်သိုင်းကာ
အောင်သွေးအနေအထားရှို့ပါသည်။ ငါး၏နောက်တွင် ပဏီပုဂ္ဂဝတ်ဘွား
ကြီးနှင့် ငါး၏၏ စစ်တပ်နှုပ်ပါသည်။ သည်တွင် လူသုပ္ပန်များကြေားမှ ပဏီပုဂ္ဂ
သံ့ထားကို လှုပ်ကြည့်ပါသည်။ ပဏီပုဂ္ဂထိုင်ထားအေား ဌာနပို့ဘဏ်ယာဉ်
။ မာတွေ့ရအချော်။ ဖို့ အင်မတန် တွေ့ပြုချင်လှေသာ ပဏီပုဂ္ဂထိုင်ထား
။၎၍ သရွားတော်ကို ငောက်ခဲ့ပါသောအမှားကြောင့် ပီမိုက်ပေါင် တွေ့ရနိုင်
သော်၍ စစ်တလင်းသို့ မလောသလေား ချုပ်ခြင်းပေါင် ပဏီပုဂ္ဂထိုင်ထား
။ကြောင်း မူပြစ်ကာ စစ်တလင်းတွင် ပြန်ဟုချင်းလည်း၏ လျှော့ပြု
အောင်လည်း စစ်သွေးဝင်ယန်ကို ပြရာပေသည်။ တိုက်ပွဲတော်တွင် စီးချွင်း
ကြောင်း ပို့သည်တိုင်းပြည့် တပ်ခုလုံး၏ ကိုယ်စားပြုသူပြုပြီး တပ်ပက်၏
အောင်မှာလည်း ငါးနှုပ်ငံကို ကိုယ်စားပြုသူ ပြန်သည်အတွက် စီးချွင်းရှုံး

တိုင်သည် အဆျွဲနတာဝန် ကြီးလေးပေသည်။ ပါမိ၏ အမှားတစ်ခုသည်
တိုင်ပြည်တစ်ခုလုံး၏ ဆုံးရွှေ့ နှစ်နာခြင်း ပြစ်သဖြင့် ပျက်စီလျင် နားစွမ်း
အနောက် တိုက်နိုက်ရပေ ဖြည်။

“တိုက်ပွဲပြီ”

တို့သို့အောင်သန့်အတူ ခရာမှတ်သံများ အူညံ့စွာ ပေါ်တွက်လေး
ခဲ့ပါသည်။ စစ်သူကြီး နှစ်ပေါင်းထောင်သည် ပြင်းစ်ဝက်ကြီးကိုလွှာတ်ကာ ဆောင်
ကြီးမှ လွှာတ်သား ပြေားတစ်ဝင်နှုယ် တစ်ဟုန်ထိုး ရန်သူရှိရာသို့ လား
ပါသည်။ တစ်ဖက်မှ ရန်သူ စစ်သူကြီးကလည်း ပြင်းကို ဝက်ကုန်ဖွံ့ဖြိုး
အနိုင်ပြင်းစွာ စီအနိုင်လာခဲ့ပါသည်။ လမ်းတစ်ဝက်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
ပြင်းပြင်းထန့်ထန့် ရင်ဆိုင်ထွေပါသည်။ တားခုတ်သတို့ တွေ့ဆုံးခြင်းနှင့် အသုပ္ပ
ယားဖွှေ့ယွှေ့ သူနိုင်ကိုယ်နှင့် အပြိုင်ကြေကာ တိုက်နိုက်ကြပါသည်။ တစ်ရာ
ဝန်ကြေားသည်အထိ အချုံးအနိုင် ဖော်ပြုနိုင်ပေး နှစ်ပေါင်းထောင်ပွား တား
ကွေမြေားသူ ပြစ်ပြီး အလေ့အကျင့် အစေတွေ့အကြော်များသူပြစ်သဖြင့် တစ်ဦး
တားခုတ်ပွားမှာ တားရေးကျော်စေသိလည်း တားရေးပေါ်သူသယောင်ရှုံး
လက်ပန်းကျေလုံ ပြစ်နေပါသည်။ တို့ကြောင့် အားဟန်အပြည့်ထည်း
တစ်ဖက်မှ တားကို ပက်လိုက်ရာ တစ်ဖက်မှ စစ်သူကြီးမှာ တားလွှာတ်
သွားပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တည်းပေါင်း စစ်သူကြီးနှစ်ပေါင်းထောင်၏ တားချုပ်
တစ်ဖက်စစ်သူကြီး၏ ရင်အုံကို တို့ဝင်သွားပါသည်။ တို့တားချုပ်ကြေား
တစ်ဖက်စစ်သူကြီး ပြင်းပေါ်မှ ကျေသွားပါသည်။ တို့ကြောင့် တစ်ဦး
တားခုတ်သွားမှာ အော်ဟန်ကာ ငါးတိုင်ပြည်ဘက်သို့ ထွက်ပြုပြု
သည်။ စစ်သူကြီး နှစ်ပေါင်းထောင် အနိုင်ရသာပြင့် ပြန်ဟာဘက်မှ စစ်တို့၏
ကာစ်ကြေားသံများမှာ ပို့လုံးပို့နှုံး ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ထို့
တစ်ဖက်စစ်သူကြီး၏ ပျက်နာဖို့မှာ ပြင်းပေါ်မှ ကျေသည့် အိမ်ကြေား
ကျေတ်ကျေသွားပါသည်။ ငါးကို သေသေချာရာ ကြည့်လိုက်အောင်
စစ်သူကြီး နှစ်ပေါင်းထောင်အပို့ ကျောကြီးချာချာလည်း သွားသေကဲ့သို့
ပြစ်သွားရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်ဖက်မှ စစ်သူကြီး

လောင်မတန် မြတ်နီးခဲ့ရသော ချွမ်းရာပုဂ္ဂတိကာဆုံး မတိပုဂ္ဂထိပိတာစီအေး ပြန်နေသောကြောင့်ပင်။

“ဟောင်တော် နှစ်ပုံစံထင် နှမတော် ဝလျှောက်တင်စရာ၊ ရှိဘိ၏”

တာစောင်ရာ သွေးသာလိပ်းလိပ်းကြားများ မတိပုဂ္ဂထိပိတာစီလောင်းသောကို ကြားရသဖြင့် နှစ်ပုံစံထင်မှာ ပြောလော့ခဲ့ပါသည်။

“ဟောင်တော်ရဲ့ ဗားအောက်ကြောင့် နှမတော်မှာ ပကြားပါ လွှဲလော့ ပဲ ဒုန်းခွာရုပ်တော့မည်၊ နှမတော် မသောပါ ပြောရရာများ ရှိပါသည်။ ဟောင်တော်သည် နှမတော်တို့ တိုင်းပြည့်လို့ ပထောက်းခဲ့ရနိုင်သူများကို တိုက်ခိုးပေးပို့ကျင်း နှမတော်သည် ဟောင်တော်အပေါ် ရှုပ်ပြင်းခဲ့ခဲ့ပါပါသည်။ အောင်အော်ကြိုးမာသော ရန်သွေးများ၏ ကျူးကော်မြင်းကို ခံရသော ပဲ ပောင်ပတ်ပုဂ္ဂင်းတွေးကြိုးများ တိုင်းသွေးပြည့်သားများ သွေးထွေက်သံလို့ ပြုပဲလို့ရှုံး နီးရာဓားကို ကြောက်ရသည်အတွက် နယ်ချုံကျူးကော်သွေး အောင်အော်ကို ခံယွဲခဲ့ရပါသည်။ ဤတွင် အေမည်းတော်နှင့် နှမတော် ပဲမှာ သရွားဖောက်များ ပြိုပဲခဲ့ရပါသည်။ နှမတော်သည် ဟောင်တော်နှင့် ပဲ၍ စင်းကြိုးတို့အား သရွားဟောက်ရန် စိတ်ကျူးမှုပိုင် မစုံခဲ့ပါ၊ သို့သော် ပဲမှာ အေမည်းတော်၏ အစိုင်နှင့်တွေ့ဆုံး နှမတော်မှာလည်း သရွားပျက် ပြုပြစ် စွန်းထင်းခဲ့ပါပြီ၊ ထို့ကြောင့်လည်း နှမတော်မှာ ဂို့ဂို့အဖြစ် အေသာင်းများပေးခဲ့သွေး ပြစ်ပါသည်။”

နှစ်ပုံစံထင်မှာ ရိုံးခဲ့ခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဂို့ဂို့သည် ပဲရတိပိတာနှင့် အတွန်တွေ့သည်ဟု ထင်မိပါသည်။

“နှမတော်သည် ရှုပ်ပြောင်းရှုပ်လွှာ အတာတိပညာပြု့ အဂွန် အေမည်းသော ဂို့ဂို့အဖြစ် ဟန်ဆောင်ကာ ဟောင်တော်ကို လာရောက် သံချွေပြီး စစ်သွေးကြိုးတစ်ယောက်အဖြစ် ဟောင်တော်နှင့် စီးချင်းထို့ခဲ့ပါ ဟောင်တော်၏ လက်ရုံးရည်သည် နှမတော်တို့ အဆတော်ရာမက ပဲမှာ အနေဖြင့် သံချွေပြီး စစ်သွေးကြိုးတစ်ယောက်အဖြစ် ဟောင်တော်အတွက် သာသပီးကော်း

ကောင်သမဂ္ဂတွေအား ဤစိတ်ပွဲကို ဆင်ဖြတ်ပါပြီး သို့သော်လည်း သူ အာကာသိမ္မာလှည့် အပြိုင်အတွက် နှမလေး၊ သရာစာပါပြီး ဟောင်တော် နှမလေး၊ သူ အာကာသိမ္မာလှည့် ဘုရင်ပိုင်းပြတ်ထံ ဆက်သပါလဲ။”

“နှမလေး . . . ဆက်မပြောပါနဲ့တော့ ဒီအကြောင်းမှာ အောက်လှို့ထံ ငွေ့ရက်စာင်ပေးပို့မယ်၊ ဒီမှာကြည့်ပါပြီး နှမလေးပေးချော့လဲ ငွေ့တံ့သို့တော်ကို ဟောင်တော်အမြတ်တန်ဆင်ထားပါတယ်”

သူမသည် ငွေ့တံ့သို့တော်ကို ကြည့်၍ ကျွန်ုင်သော အပြုံး လောက်ပိုင်းပြုပြန့်ပါသည်။

“ဟောင်တော်ရဲ ချုပ်ခြင်းကို သိရမယ်လည်း အခါန္တာင်းခြား ဟောင်တော်အား နှမလေးရဲ ချုပ်ခြင်းကို ဘာကိုဖြင့် သက်သေးပြန့်ပြီ ပစ်ပေါ်သော်လည်း ဒီဘဝါးထက် သောစာသည်မှာ ပို့ဗုံးမြတ်စွာ သည်။ မျှော်ဘဝါးလည်း ရှိခဲ့ပါ၍ သည်ဝန်ကြော်၊ သည်များပြု၍ ပါမ်းဆောင်ရွက် အားကောင်းခဲ့ပါသည်”

“နှမလေး . . . နှမလေး”

သူမ၏ ပျက်နားပ်တွေ့ ပျက်ရည်အသွယ်သွယ်ကျောင်း ပြင်းထောက် စော စာအတွက်အကြောင့် ကျယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ ငါးဒီ ဓမ္မာကိုယ်မှာ ငွေ့သွားခိုင်ထွန်းကာ မတော်ပြု၍ အတွင်းသို့ စီဝင်ခဲ့ကြပါသည်။ အသက် သွားကောင်းမွှေ့နေသာ မလေ့ပျော်ထိုးတော်၏ အလောင်းကို ပွဲကာ တစ်အောက် တိုင်း ချထားလိုက်ပါသည်။ တိုက်ပွဲတိုင်း အနိုင်ရာစေသည်ဟု ဆိုသွား ငွေ့တံ့သို့တော်ကို ထိုပိတော်လော်၏ စုင်း၌ ပို့တွေ့ပေးလိုက်ပါသည်။

“နေရို့အဲတော့ နှမလေးခေါ် . . . စို့ရဲ အနိုင်ရာကြော် ချိစိုးလွှာ မျှော်ခဲ့ ချုပ်ခြင်းထို့ ကျွန်ုင်းခဲ့ရပြီ နောက်နောင် စို့ပြုတော့သူ ပြီး ချိစိုးလေး နှမလေးအတွက် နောင်ဘဝအဆက်ဆက် ပေါင်းရှစ်သွား စုံ ထေား ပေးခဲ့တဲ့ စို့နိုင်ငွေ့တံ့သို့တော်ဟာ ဟောင်တော်တို့အတွက် ဘဝါး၊ ဇော်ပြုကျယ်”

ကြော်ချိစိုးအပြားရှင်း မတော်ပြုခဲ့ကို သက်သောထားကာ ဆုံးတော်

နံပါသည်။ ထိုသို့ပြင် အောင်လဲလွှင့်ကာ နေပြည်တော်သို့ စစ်နိုင်ကြောင်း သတင်းရှိရန် စစ်သူမျှဖော်သည်။ အပြန်လမ်းတွင် စစ်သူကြီးနှစ်မာင်းထင်သည် လင်နှစ်စွာပြင် အဖြစ်ဆိုးလှသည် သူဟေး အကြောင်းကလေးကို စဉ်းစား ရင်း ပြုးဆုံးစွာ ပြန်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်းစားစဉ်းစားများ ဤနေရာကြုံဒေသများတွင် ပြုးချင်း သွားခဲ့ပါသည်။ ဝင်သူကြီးနှစ်မာင်းထင်လည်း အသက်ကြီးရင်းတွင် စစ်ပုံ အနားယဉ်းခဲ့သောအပ် ယတိပုဂ္ဂရထိတား၏ခေါင်းချွေရာ ယတိပုဂ္ဂရလွှင်ပြင် ပြစ် ကော်းနှုန်းတော်လာရောက်နေထိုင်ရင်း အသက်ထက်ကော်ရှိုး နေသွားခဲ့သည်ပူး ထိုစုစုပေါင်း ရှိပါသည်။

ယတိပုဂ္ဂရထိတားအား သပြောဟန်တွင် ဒီးရှိုကာ ပြောအိုးကို ဤ ယတိပုဂ္ဂရပြုးထဲသို့ မျှော့ချုပ်ကိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစေသူ၏ လုပ်ချက် ယတိပုဂ္ဂရပြုးထဲတွင် ထိုပို့ဆောင်ရေးကော်မြား စိုးဝင်းကြောင်း ပြုးပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုးဝင်းကြောင်း ပြုးပြန်သည်။ စစ်သူကြီးနှစ်မာင်းထင်၏ စိုးဝင်းသည်လည်း ထိုပို့ဆောင်ရေးအတွက် ပျော်ဆုံးစွာ နေထိုင်ကြသည်ဟု ပုံပြုးသွယ် ပြောဆိုခဲ့ကြ ပါသည်။

ကသည်းမကလည်း ခေါင်းသည် ဤဖုံပြုးပြုးကလေးကို ပြောပြု ရင်း မျက်စည်အသွယ်လွယ်တို့ ဒီးကျော့ပါသည်။ စစ်သူကြီးနှစ်မာင်းထင်နှင့် ယတိပုဂ္ဂရထိတားကလေးတို့၏ ကြောကွဲပွာ် ချုပ်မေတ္တာတော်လည်းကော် ကြား ခုခေသာအပ် စာမောင်ယူလည်း များစွာ စိတ်ပကောင်းပြုးခဲ့ရပါသည်။ ဤ တတ်လမ်းကလေးမှာ ခေါင်းစွာတို့ အဘိုးအသွားမှုစဉ် ဆိုင်ယာဝင် ပုံပြုး ကုန်ဖုန်းပြုးသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဤသို့သော ယတိပုဂ္ဂရထိတား၏ သွေး သွားကမ္မာည်းစိုးခဲ့ရာ ဤကုန်ဖုန်းတွင် ထိုင်ရင်း ပေါ်လာရားအတွက် ချို့သက်သောပြုခဲ့သော ဤတတ်လမ်းကလေးမှာ ပုံပြုးပင်လော် ဒဏ္ဍာရှိ အင်လော် သို့တည်းမဟတ် တကယ်ပြုးပြုးရန်ဖုန်းလော်။

တရရာသူ ခွဲ့ပြေားပသိနိုင်သော်လည်း ဒီတော်လမ်းကလေးထဲတွင် တရရာသူ၏ စိတ်အင်း မျှော့ပါသွားခဲ့ရပါသည်။ လွှမ်းကွဲပြားချင် ကွဲပြား

ပေါ်။ ချစ်ခြင်းပေါ်တွက် သုတေသနရင်းခံကာ အပြစ်ကင်းစင်သော ချစ်ခြင်းတို့အပြစ် သက်သေပြုစရာများ ချစ်သူတိုင်း၏ ရင်မှာ အသီးသီး ရှိခဲ့ကြပေသည်။ မကိုပ်ရထိပိတေသနလောက်၏ ချစ်သက်သေ သွေသာစွာသည် ဣ၍မှထိတိ နေရာအနဲ့အပြားသို့တိုင် ပျော်လျက်။ . . .

မိန္ဒီဇာု

၁၉၂၂ သာက်ပြင်းရှုည်ကြေးကို သက်ခဲ့ပင်ပန်းစွာ ချုလိုက်ဖိသည်။

“ဟူး”
၌မိန္ဒီဘင် သက်ပြင်းရှုည်ကြေးကို သက်ခဲ့ပင်ပန်းစွာ ချုလိုက်ဖိသည်။
အနုတ်စေလာ ဦးမိန္ဒီဘင်တစ်ပယာက် အကျိုးအတည်းပေါင်းများ
ရှုနှုန်း ပင်ဆင်ရန်ရတဲ့။

အမိန္ဒီဘင်၊ မတေးနိုင်ပြစ်ကာ သောကတွေ ဇန်နဝါရီနှင့်အပူး ဒီဇန်
နှင့် တို့၏အမိန္ဒီဘင်သည်။

အသယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးမိန္ဒီဘင်သည် ဘဝတစ်လျှောက်ထဲ၊
ကံမာကာင်း အကြောင်းပေလျှော့ပါ။

အော့အသာက်နောက်နဲ့ သာသမီးတစ်ပြီးတစ်ပယာက်ပွဲပါ။ ၁
ထွေ့နှုန်းကား ယခုသာသက်ငါးဆယ်ကျော်လာသည့်တိုင် ဇန်နဝါရီ
နှင့်သာ လင်ကုံးမယားနှစ်ပြီးတည်း ဝမ်းတွေစွာအတွက် ရှုန်းကော်
ကျော်ဖြတ်ဆုကြရသည်။

ဝါးခြေပိုင်ရှင်တစ်ပို့ထဲတွင် ငောက်ဖြင့် ဝါးအနားချုတ်သည်။
ထိုလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မြေးဆိုတော်းကြောင်း ပြုခဲ့သည်များလည်း ကော်သာတော်ကြောခဲ့ပြီ။

အသက်အဆူယ်နှစ်က လုပ်ငန်းကို အားသွေ့စွဲစိုက်ကြေားမားပြီး
လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့တဲ့။

ဒီတော့ ငါးငောက် လုပ်အနားချုင်း လင်ကိုယ်ပယားနှစ်ပယာက်
ဘေးဝတ်နေရားအတွက် ဘုရားအလျှော့ဖို့သိသုတေသန်း ပြုလည်းကော်မား

ယခုတော့ ဦးခိုင်အသက်က အထောက်လားပြုပြစ်သာဖြင့် ယခင်
အပို့ ကာယအားကိုဖြင့် ဘဝကို မချင်တည်းနိုင်တော့။

“မခင်ပွဲ့၊ ဘရာတစ်လော ပြုခဲ့ကျိုမ်ဟနေ့၊ အစဉ်အနေမကောင်း
ကျော်သူးကျော်၊ အရင်လို့ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ယောက်ဘွဲ့”

“ကိုယ်ရယ်၊ ရှင် နားနားငောင်ငွေ့လုပ်မှ ပြစ်ဆတော့မယ်၊ ဘဝ
ကိုလေ့လာတဲ့ ပို့အတွက် ရင်တည်းလာခဲ့ကြတော့၊ အရလည်း
လုပ်ကျိုမ်မရာက အမိကကျေတယ်၊ ကျိုးတာ ဖြစ်သလို ရင်ဆိုင်ကြတာ
မှာ”

ဇီုဒ်သည် အောင်ပွဲ့က အားပေးစကားဆိုလာခြင်းအတွက် ဦးဖို့
င်အနည်းယောက်တော့ စိတ်သက်သာရာ ရှားသွားသည်။

သို့သော် လက်ရှိအပြုအင့်က ဘဝဆုံးများကို အပောင်
အထည်ဖော်ခွင့်ပေပး။

ထောက်ပိုင်းက အလွန်ပေါ်ပေါ်သော ဒဏ်တွေကြောင့် အသက်ကြေား
သိသိသာသာ စီစီပြုလာခြင်းကို ခံရသည်။

ကျွန်းမာရေး တစ္ဆေးရေးရေးပြုစွဲလာသည့်အပါ အလုပ်ဆင်းရက်
ဘလည်း မဖုန်တော့။

ထိုအပြောင်းကြောင့် လက်ရှိစားဝတ်နေရားနှင့် ငါးငောက် အော်
ပါးအတွက် အကြောင်းပြုစိုးနှင့် ယူရသည်။

“မခင်ယုံရယ် . . . ကျွန်းတော်ကို ကျည်ပါဦး၊ ကျွန်းတော်

ကျွန်ုဟာလူမှာကောင်းလို့ ဆောဖြူဝါဒအတွက် အစက်အခြောင်းနဲ့ယူ သိ မှ ငွေားတိုးနဲ့ နည်းနည်းလောက် ဆွဲထားချင်လို့ပါ"

ရွှေတို့ ငွေားပြန်တိုး ပေးသားသာ ဒေါ်ခင်ယုံတို့ ဦးမိုးဒင် အသ နာခံ ငွေားချော့ချော့သည်။

"ကောင်းပြီလေး ဒါပေမယ့် . . . တစ်လပြည့်တာနဲ့ အတို ရော အရင်းပါ ပြန်ဆပ်ရမယ်နော်"

"ဂိတ်ချုပါ ပစ်ပုံရမ်း ကျွန်ုတော် ကတိပေါတယ်"

တစ်ကြိုးမကာ ယခြားလည်းတိုင်း ငါး၏ အစက်အခဲများ ဖြု ရှင်းရန်အတွက် အကြောင်းတွေ များလောသည်။

ဒီတော့ ငွေားပြန်တိုး အကြေားများကလည်း တစ်နော်းတစ်နော် တစ်နောက်းတစ်နောက် တိုးများ၏ လည်ပင်းမြှုပ်လောတော့သည်။

ယနေ့လည်း ဦးမိုးခေါ် သောကာခိုးရင်း ပအိုင်နိုင်း ပစားနိုင် ပြု ထောက်သည်များလည်း လွန်ခဲ့သော ရုက်သွေးတစ်ပတ်ခန့်က အကြော်မျှ အော်ခင်ယုံ ငါးဒိုင်းပောနှင့်လာကာ အကြေားတောင်သည်။

"ပစ်ပုံရမယ် ကျွန်ုတော်လည်း အရင်လို့ ကျွန်ုမာလေး သို့ မကောင်းလုပ်တော့ အလုပ်ပျက်ရောက်တွေများပြီး ငွေားချောင်းခြင်းနဲ့ပေးပိုလို့ မော်လော်ယယ် သည်းခံပေးပိုလို့ ပေါ်ဘာရို့ပိုရင်း"

ဦးမိုးဒင်က အကြော်ရှင် ဒေါ်ခင်ယုံအား ပြောသလုံးဖက် တော်း ပန်ပတ်ပြောသည်။

ဒါကို ဒေါ်ခင်ယုံက လုံးဝ လက်မျဲး ရှိနိတွေ့ ပြောဆိုတော့သည်

"တော်တို့ ပြောဆိုကိုရင် ဒီအတိုင်းချည်းပဲ့ သူများ ကြော် တုန်းကတော့ အဲဒီလို့ အသက်အခဲပျိုးတွေ ပိုးစားကြပါလော့ အရာမှ သာ ပြုစာလေး ညာဖြစ်သလေးနဲ့ တော်တော်ကို လွှာလှည့်နိုင်လွန်မျှေး ဟာတွေ့"

"ကျွဲ့ . . . ဒီထက်ပိုပြီး ပတော်နိုင်တော့ဘူး ရှင်းရှင်း ပြောမယ် ငွေ့နှစ်ပတ်ပြည့်လို့မှ ပပေးနိုင်ရင် အမှုဖွင့်တိုင်ကြားမျိုး

အရေးယဉ်ယုံ"

"ပြီးထော့ . . . ထော်ဝါးမြန်အိမ်ကိုပါ သိမ်းယုံ၊ ဒါပဲ ကျွန်
ပြန်ယုံ"

ဒေါ်ခင်ယုံသည် ထိကုံသို့၊ ရန်စတ္တုကြိုးဝါးမြောဆိုကာ မြတ်မှ
ဒေါ်ခုံင့်ဝဟာရှင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေတော်၏

"ဘူး"

ထွက်ခွာသွားလော့ ဒေါ်ခင်ယုံ၏ ကျော်ပြင်အား ငါးကြော်ရှင်း
ဦးဖိုးဝင် သက်ပြင်ရာည်ကြီးကို ပူဇော်စွာ ရုပိုက်ပို့သလို ရင်ထဲမှုဆုံး
ခြောက်ဆန်းအာင် ထိတိနိုက်နိုက် ဖြစ်သွားရတော့သည်"

ဦးဖိုးဝင် မည်လို့လုပ်ရမည်နည်း လတ်တာစ်လော့ မည်လည်နည်း
နှင့်မျှ ဝါဖြောင်းနိုင်ရန် လမ်းစာမြောင်းရွှေ့

ဦးဖိုးဝင် ဆပါင်းကို တွင်တွင်ပါယပ်၊ လိုက်နှင့် အသက်ရှုံးပုံစံချင်
လောက်အောင် ဖြစ်သွားရတော့သည်"

"ကိုဖိုးဝင်ရယ်၊ ရှင်တာစ်ယောက်တာည်း ဒီခုကြော်တွေကို ဘာဆြောင်
ခိုင်းခံစားရတာလ"

ထိုအဖြစ်အပျော်၊ ထိုပြင်ကွင်းကို ဘို့ပို့သတွင်းမှ စိုးဖြစ်သွား အော်
ဆင့်ဖွေး ပြင်တွေ့ရလိုအပါ ခင်ပွန်းသည် ဦးဖိုးဝင်အား ကြော်လျက် စိတ်မ
ဆောင်ဖြစ်ကာ ပျက်စွော်များ ကျော်လေသည်။

"ကျွန်းမလည်း ရှင့်စိုးပါ၊ တာစိုးတာည်းအောက်မှာ အတွန်ပြီ၊
ရှုံးအတွေ့၊ ရှိုအတွေ့ဘဝပျော်နှင့် အော်ခုံကြော်တွေကို ကျွန်းမလည်း မျှဝေပေးပိုင်ပါ
ဘယ်"

စိုးသည် ဒေါ်ခင်ဖွေး ထိုကုံသို့၊ ကျိုတို့ပြီး ပျက်စွော်ကျွန်းမလည်း
ကို ဦးဖိုးဝင်ကဇော့ ပသိရှာချော့

ဘို့ပို့ဝှုံးဝည်းစိုးပြီ ခေါက်တွဲ့ဝါက်ပြန် လမ်းစာမြောက်ရင်၊ စိတ်
အောက်ပို့ကာ ဂန်ပြီး ပြန်စွာရရှိလေ၏

ထို့ကြောင် . . . ဦးဖိုးဝင်သည် ရှာက်သတ္တာစ်ပဲတွင်း

သီသီသာသာကြီး အောင်ကျသွားကာ ပဘိဝိနိုင်၊ မစားနိုင် ရောဂါတွေ
ညောင် မြှောင့်တွေ့ခံစားနေရမြင်းပင် ပြိုင်ပေတော့သည်။

ယနှစ်လည်း ဦးမြို့မင်းတင်ယောက် . . ထုတ်အတိုင်း ညာအိပ်ယာ
ဆင်ဆင် ရှုတာနာသုံးပါးအား အာရုံပြုကာ ရွှေတ်ဖတ်ပုံဖော်သည်။ ပပါက်
အောက် တွေ့ရှားအတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ပြုမှ အိပ်ယာဝင်ခဲ့သည်။

သို့ရှာတွေ့ အိပ်ရှိကား ပရှု အိပ်ယာပေါ် သယ်ညာလျှော့လှို့
ခိုး သက်ပြင်းပျောတွေကို အကြော်ကြော်ချင်နေရသည်။

အကြော်ရှုံး ဒေါ်ခင်ယုံ သတ်မှတ်ထားသာ ရက်ကလည်း
ကြော်ဆင် ပြည့်တော့ဆည်ရှိ ဦးမြို့မင်း ယခုကျော်သို့ ဤရာပေါ်မြင်ကာ စိတ်
သောကဗျာပါဒီးလလာင်ကျွမ်းနေမြင်းပင်။

ဒိုးနှောက် ဦးမြို့မင်းသည် အိပ်ယာပျော်ပုထက် အိပ်ပြင်သို့ အိပ်
လိုက်သည်။

ထို့နှောက် ဦးမြို့မင်းသည် အိပ်ယာပျော်ပုထက် အိပ်ပြင်သို့ အိပ်
လိုက်သည်။

လကေလည်း အကျိန်ထိန်ထိန်သာ လင်းလက်နေသူပြီး လောက်
ဘတ်တစ်ခုလုံး အင်ပတ္တုပုံ ကြည်လင်းလွန်ပေါ်တဲ့။

သို့စသော ဦးဖိုးခင်သည် ထိအလှ ထိခဲ့လာမျှများကို ငါထဲမျှင်း
နိုင်၊ ဆန့်ကျင်သာကိုပြုစေသာ သက်ပြင်းအပူယျာမြင့်သာ ညာသူများကို
မျက်ဆီးပစ်နေရလေ၏။

ထို့နောက် ဦးဖိုးခင်သည် ဖနရာမှထက် အီမံထဲ့၊ ပြန့်ဝင်
သည်။

ပြုနောက် အီပိုးယာထဲ အသာပြန်လွှာအိပ်လိုက်တဲ့

ပထုမြတ်တဲ့ အီပိုးရာ ညာဉ်အတော်နာက်လောမူ ဗုံး အီပိုးလဲ
ပျက်ထားသည် ဒေဝါဒတွေကြောင့် မိဟန်လွှာတို့ယူလိုက် အမှား ဒိုင်ပျော်
သွားပုံရထားသည်။

“အဘ ဖိုးခင်၊ အဘ ဖိုးခင်”

ထို့ကိုယှု ဦးဖိုးခင် နားသာမသို့က်ကာ တစ်စုံတစ်ဦးက လာခဲ့
သေသည်။

“အဘဖိုးခင် ထပါး။ အဘဖိုးခင်ကို ကျွန်းမား လာမေးတဲ့”

ဦးဖိုးခင် အီပိုးပျော်နေရာမူ ခေါ်လဲကြောင့် လန်းနီးသွားသည်။

ကြောင့်ဖို့ကိုတော့ . . . ဦးဖိုးခင် အကျိန်အုပ်သွားသွားကာ မျက်လုံး
ပြီး ထို့ကိုလန်းသွားရအတယ်။

“ဟင် . . . မြှေး . . . မြှေးပြီး”

ဦးဖိုးခင် ရုတ်တရာက် အီပိုးယာပေါ်ပုံ လှေလဲကုန်းထဲလိုက်ပြီး
အသိတော်လန့်နှင့် လက်ဥက္ကားတာတိုးထိုး ပြစ်နေလေတော့သည်။

“ပဝကြောက်ပါနဲ့၊ အဘဖိုးခင်ရယ်၊ အဘတို့ကို ခုက္ခလာပေါ့.
အဘာသာသာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်းပေးယလို့ပါ”

ကြော်က လှုပို့ခကားမြှောင်နှင့် ဦးဖိုးခင် ပို့ပြီး အုံညွှေ့ပယ်ကြော်
မြင်သာ၍ ပြစ်သွားရတဲ့။

ထို့အသိနိုင်ပုံ ပြောကြေးက သော်ပေါ်ကို နားလည်ဟန်ပြု့ ဆက်

ဝြောလေသည်။

“လျှိုက်တော် . . . ဘာခုလဲ၊ လူဝတ္ထာတိုင်း စကားပြောနိုင်
ထောင်ညီး အဲ့သွေ့စရာ ပဟ္မလ်ပါဘုံ၊ ဘာဝတ်စကာ ကုန်လ်ကောင်မျှ
ဒါနာဂျီးဆက်တော်စုဝါကြားင့် အစုတို့ လူဝတ္ထာတိုင်း စကားပြော
နိုင်နေတာပါ။”

ဒီတော့မှ ဦးမြို့အင်သည် အဲ့သွေ့စရာ၊ ကြောက်စိတ်များ အနည်း
ငယ်ပြောကာ စရာစပြောကြေးစေားသို့ အသာတိုးကာလုပ်သွားသည်။

သို့သော် သိပ်ယုံကြည့်ပုံတော့ ပရောသာ။

“ဘယ်ကို ဖုန်းမှန်ရှုပြီး ဂိတ်ကိုပြုပို့ပြုပို့ဆောင်ရွက် အဘ နှိုး
ပေ၊ ကျွန်ုင်တော် အပေါ်တို့သီလာချင်တာ၊ ကျွန်ုင်ချင်တော် ကြောပါပြီး
သိမေသန အသိနိုင်သူ မကျေသားတော့ ကျွန်ုင်တော်ဘယ်လို့ပုံ လာပရော့ဘူး”

“ဘုံ . . . အဘတို့မှာရှိနေတဲ့ အခါးအခဲတွေ ပြုပေလည်သွား
စောင် ကျွန်ုင်တော် ကျွန်ုင်ဟန့်၊ လာခုံတာပါ၊ အသာတိုးသောက်တော်
ကျွန်ုင်တော်နဲ့ လိုက်နှစ်ပေတော့”

ရောမပြောကြေး စကားအဲဆုံးများ ဦးမြို့အင် ကြောက်သီးပွဲးညွှန်
ထော်သွားပြုနေသည်။

လိုက်သွားရောက်စိုးနှင့် မလိုက်ရောက်စိုးနှင့်ပြင် သို့တုချုပ်
ပြုစေနေပြန်တဲ့။

“ကျွန်ုင်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ အကာပိုးမြင်ရယ်၊ ကျွန်ုင်တော်ကို ဘယ်
ခြောက်စရာ မလိုပါဘုံ၊ လေလာ . . . အဘာ အသိနှုန်း သိပ်ယုံကြည့်
ဘုံ၊ ပို့လင်သွားရင် အဘတို့ကို ကျွန်ုင်တော် မကျွန်ုင်ပြုသွားလို့
မယ်”

ဒီတော့မှ ဦးမြို့အင် ချုက်ချင်း သုံးဖြေတဲ့ချုက်ချကာ ပြောကြေး
စောင်ရာဇာက်သို့၊ လိုက်ပါခဲ့လေတော့ဘူး။

ပြောကြေး၊ ဝါးဆောင်ရာဇာက်သို့ ဦးမြို့အင် လိုက်ပါတော့ရင်း၊ အဗျား
များပြန်လေသည်၊ ကျွန်ုင်ဟနဲ့ သို့တဲ့ထေားသည် ဒေါ်တွေခြောင်း၊ အေး

သာသည်။

"လာ အဘိုးဒင်၊ ကျွန်တော် ကျောပေါ်ကို လက်ဖြီး လိုက်ခဲ့

ပြုကြေးသည် ဦးမြို့ဒင်၏ အမြိုက်ဖောက် ရိုးပြီးသွားသပြု၏ ဦးမြို့
ကျောပေါ်သို့တင်ကာ ဆောင်သွားလေ၏

တောင်ကုန်းတစ်နေရာသို့ ငရာက်သောအာခါ ပြုကြေးသည်
အသာကျောပေါ်မှ အသာချေကာ ပြုပါလိုက်ခလေသည်။

"အဘိုးဒင်၊ ဒီဇာတ်လေးကို သိတယ် ဟဟုတ်လော့"

ဦးမြို့ဒင် အတေနကြာဝိုးမြိုက်သည်။ ပြုဗျာ ပြုကြေး၏ အထောင်း
ပြုကြားလိုက်သည်။

"သိတော့ သိပါတော်မျှ၏ ဒီပေးယုံ . . . ဒီအစောင်း၊
ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလအလောက်ကတည်းက တည်ရှိပြီ၊ ဘယ်အာ
းထောင်ဆိုတာဆတူ၊ တိုပိုကျေကျ ပုံပြုဖို့ပြုတူး"

တောင်ကုန်းလေးပေါ် စေတီစော်ကို ကြည့်ရှုရဲ့ ဦးမြို့ဒင် အက်
သာသည်။

"အ . . . လူတစ်ဦးပြုချေထားတော့ . . . ဟိုးကုန်းကာ
ကို စစ်ပြုချေကြရဲ့ ငရာက်လော်ကြတဲ့ ကုန်သည်လင်ပယာနှစ်ရှိခဲ့၊
သားလေး ဒီတောင်ကုန်းစော်များ ရက်လအတေနကြား နားမှုများ
ဖြစ်တဲ့။

ဦးမြို့ဒင်က ပေါ်သွားဟန်ပြု၍ အော့ဇာရိကာ အသက်ပုန်ပုန်၏
ကိုသည်။ ပြုဗျာ ဆက်ပြုသည်။

"အဲဒီပုံ၊ သူတို့သားလေးဟာ တစ်လမ်းပုံ၊ ခိုးသားနဲ့ ခုက္ခာ
ပုံရတဲ့ ဒေါ်မတ္ထရကြာ့၏ အပြင်းဖျားပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ရရှာတယ်တဲ့"

"ပြီးတော့ သေဆုံးသွားတဲ့ သူတို့သားလေး ဘဝကျေကောင်းပဲ့၊ သူတို့မှာ
ပျော်တာစ်ရှိကြောင်းကို ထုတ္ထြိုး ဒီရွှေသွားသွားတွေ အကြေချာပါ

နှုန်း ပေါ်လောင်ကုန်မေးလေးပေါ်မှာ ဒီဝေဝါလေးတည်ခဲ့တယ်လို့ အိမ်
ထောက်

"အဲ . . . မနာကိုဖုန်းတော့ ရင်နှစ်ဝော ကောင်းမေးလောက်အား
အော်ကုန်သည်လင်မယာလည်း ကျွန်းမာရေးဦးတ္ထံပြီး ဒီဝေဝါလေးလော်
မှာ ကျယ်လွှာစွာဘူးကြောယ်လို့လည်း သိခြင်းတယ်"

"အဘာမြို့မင် မြှောက်သာမဏေဟာ ဇာကုန်လုံးအာမြို့ဝေးချည်သူ
ပြောရရင်တော့ ယပျော်ကြည့်နိုင်လျှော့ပဲ အဘာမြို့မင်ရမ်"

ကြော်ကော ထွေးဆန်းစွာ ဆိုလိုက်သူပြောင့် ဦးမြို့မင်တဲ့အဲလော
ပြောသွားခိုးအတော်

ထောက်နှစ်က အဲပြောဖူးမျိုး သေဆုံးသွားတဲ့ ကုန်သည်လင်သူ
အော်အသာ ကျွန်းမာရေးပြောနေခဲ့သလို့ အော်ကုန်သည်လင်မယာဟာ သူ
အော်အသာ ထင်သလောက်"

ကြော်ကော အမောက်ရှိ ဦးမြို့မင်က မိတ်ဝင်စားစွာဖူးရှင်း ဝေါ်အာ
မြှော်လုပ်မှုသည်

ကြော်ကော ဦးမြို့မင်အား ကြည့်ခန့်ခုံမှု မှာကိုလည်းများ တော်
သွေ့ခဲ့ကျေလာရမ်း . . .

"အဲ . . . အော်သွောက် အဘာမြို့မင်ဟု့ အခုလောက်ရှိ အိုးအာ
မြှော်ပဲပဲ"

"ဟင်"

အဲကြော်ကော ဝကော်အသာထုံးမှာ ဦးမြို့မင် အလွန်အမင်းပင် အော်
အသာကော မဆင်မှတ် ယပျော်ကြည့်နိုင်လောက်တော် ပြစ်သွားရတဲ့

"ဟင် . . . အဘာမြို့မင်ရမ်း၊ ဒါတွေကို မနာက်ပါ ပြောကြ
ပဲပဲ အခု အဆင့်ကြောက် ယောင်ဘာဝဟောင်းက ပိုဘတ်လဲမြှော်
အဘာဝါ့၊ ဝါးဝော်နှင့် ကျွန်းမာရေးတွေကို ပြန်ဆပ်ပါပဲ"

"ကဲ . . . ကဲ . . . အဘာမြို့မင်၊ အံ့ဩနှင့်မှန်တော်များ
ဟိုစေတော်လေးသား ကျောင်ပင်ကြိုးမှုအက်မှာ အဘတို့ပစ္စည်းတွေရှိထား

“ယူပေတော့”

အုံသုတေသနအောက်မှ ကျောက်တဲ့အတွက် တစ်ဘုံးချင်း ဖယ်
အောင်လိုက်သည့်အခါ ဦးပို့ဒင် အင်ပတေန်မှ အံသွေသားပြုစုံနော်

“ဟင်. . . ဧွ့. . . ဧွေခါမြို့အတွပ်ပါလား”

“ဟုတ်တယ် အဘာပို့ဒင်၊ ဒီဧွေခါမြို့အတွေဟာ အဝေးကောင်း
ဘာတို့အိုးမောင်နဲ့ သိမ်ဆည်းထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းအတွပ်ပါ”

“လူဘဝ ပြန်ရောက်ရှိလာတဲ့အခါ ဘာဘတို့အိုးမောင်နဲ့ကို
အောင်လို့အတွက် ကျွန်ုင်တော်ဆန်ပြည့်ဝေးခဲ့ပြီ ကျွန်ုင်ထောက်ဟာ ဝိဘင်တွေ
အောင် ပျော်စိတ်နဲ့ အသံချုံသွားလာနို့ကော် အပြုံ့ကြော်ဝေနဲ့ပဲ ဒီဇေတ်
ဘာမှာ နစ်ပေါင်းများစွာ နေတိုင်ခဲ့ရတယ်”

ဝင်းနည်းဆံစွဲကိုနေသော ပြုကြုံကိုဝက်ဘဲ့ကို နာမထာင်ရင်း
ခဲ့တဲ့ ဒိတ်ထိနိုက်လာချားည်”

“ပြီးတော့ အဘာတို့ အိုးမောင်နဲ့နဲ့ ပို့ယောက်ဘဝရောင်းကော်း
ကျွန်ုင်တော်တို့ သားအောင် သားအော်သံ့ပေးပေးကိုတော့ ဒီဇော် ဒီအောင်း တစ်
ကျော်ကျွု ဆုံးစည်းရမယ့်ဘွဲ့နှင့်ကို စောင့်နေခဲ့ရတာ”

“ကျွန်ုင်တော်လည်း ပကြာခင်အံ့ဖို့မှာ လူဘဝ လူ့လောကထဲ
ဘောက်နှုတော့မှာပါ”

“ဒီဇေတ်လော်မှာ ကျွန်ုင်တော်အတွက် လည်စုံပြီး အဘာတို့
ဘို့ဝက်ဘဲ့မှုပြု အမျှအတန်းစေပေးရင်းတော့ ကျွန်ုင်တော်ဘဝကျွန်ုင်မှာပါ”

ဝါကြုံသည် ဦးပို့ဒင်အား အာစအထဲ့ ဝင်းနည်းပကြာကွဲခွာနှင့်
အလေသည်”

“ဒိတ်. . . ဒိတ်သူပါ သားရုပ်၊ အဘာတို့ အိုးမောင်နဲ့ သားကို
ခဲ့တဲ့ပါ အမျှအတန်းစေပေးရုံးမှုပ်ကွဲယူယ်”

ဦးပို့ဒင်သည် ဒိတ်ထိနိုက်တော့ပဲ ဓမ္မကြုံအား သားဟု ဒေါ်
သံသလို ယင်းဘဝပောင်းမှ သားအပြုံ့ တော်ဝင်ခဲ့ပျေားသည့် ပြုကြုံ
အံသွေသားပြုံ့ မျက်နှာဆည်များပင် ပံလာလေတော့အော်

“လုပ်သာလိုက်တာ အဘာရယ်၊ အဘာ . . . သာမျှမျှ
လိုက်တဲ့ထဲတွေကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အတွက် ကျော်စာင်လုပ်စာ
မြန်များ ပြောဆွဲကို အဘာတို့ လိုအပ်သလိုသာ သုံးချွဲနိုင်ကြပါတယ်”
“ကဲ . . . မိုးလင်းမတော့မယ် အဘာ၊ အဘာလည်း ဘို့ပြု
ကျွဲနိုင်လိုက်ပို့ပေးပယ်”

ခြုံကြော်ပြောသည့်အတိုင်း ဦးမိုးအင်သည် မည်သည့်ကော်မူ
ဖဟေတော့ တစ်သေဆိတ်တို့ လုပ်ဆောင်နေခဲ့၏

ထို့နောက် ခြုံကြော်သည် ဦးမိုးအင်အား လာရာလမ်းအတိုင်း
လည်ပို့ဆောင်ပေးပို့ ဆတာထဲသို့ ဝင်ချောက်ကာ မပျောက်ကျယ်သွား
ပတော့သည်”

ဦးမိုးအင်သည် ဘို့ပို့ယာမှ ရုတ်တရာ် လန့်နီးလာကာ တစ်ထို့
ထို့ ထွေးမှုပြုနိုင် ယယ်ကြော်နိုင်လောက်အောင် ပြုစွာနေရိတ်

သို့ယက်ဆောင် အပြစ်အသွေးပြောမှုများသည် တကေသိုက် အုံအောင်
တောင်းပြု ပျက်ပြောကိုယ်ထွေ့ ရွှေ့မှောက်တွင် ကြုံရအသာအဝါ ယယ်
နှစ်သည် ပရိတော့သွား

အာယ်ကြောင့်ဆိုသော ဦးမိုးအင်၏ ခေါင်းဆုံးအားကို၍ အောင်
ပြုဆတ္တာကို အုံအောင်ထွေးသနနှင့်ဖွေ့စွာ တွေ့လိုက်ခြင်းကြောင့်ပြုစွာသည်

“ယင်ပွေ့၊ မဝင်ပွေ့ . . . ထပါးပြီးဟာ ဒီ . . .
ရွှေ့ခြုံပြုဆတ္တာ”

ဦးမိုးအင် နီးမြှေးပြုလိုက်ပြင်းကြောင့် စိုးပြစ်သူ ဒေါ်ဝင်ဖွေ့စွာ
ခေါင်းဆုံးအားကိုမှ ရွှေ့ခြုံပြုဆတ္တာကိုကြုံည်ရင်း ပါးစပ်အဟောင်း
တတ္တာတော်ဖြစ်နေဆောင်၏

ဦးမိုးအင် ဂုဏ်ကြော်ပြုပို့ကိုလိုက်ချိသည့် ဘို့ယက်ဘေး
အား ဖိုးကိုရင်းပြုလိုက်သောအမိတ် စိုးပြစ်သူ ဒေါ်ဝင်ပွေ့ကထွေ့

လိုက်ဆိုင်လိုက်တာ ကိုမိုးအင်ရယ်၊ ကျွဲနိုင်မလည်း ဘို့ယက်
ခြုံကြော်ကောင် ကျွဲနိုင်တို့အတွေ့ လာဇုန်ပါရမေဆိုပြီး ဘို့ယက်

S² 000

"ဟောင်း . . . ဟုတ်လျှော် တာကယ်ကို အွေခြင်တော်မူဘာ
ပါလေမသိ ငါတို့ ဘဝ်ဆာရ်ကဲ သားဝေါ်စပ်ခံတဲ့ အဲဒီလျှော်ကိုတော်
သားမူပိုတယ်ဘူး"

“သုတေသနက ကြိမ်ပတ်၊ ကျော်စေခါနများ ပြုလေ့ကြောင်ပါရင်”

ထို့နောက်တွင် ၌။ ပြီးမျှသော်လည်းကောင်း၊ အတွင်း၌
သူ့တွေ့သမီးစံနှင့် ပြုခဲ့တယ်၊ ဖို့ကြောင်းမျှမှာ သော်လည်းကောင်း၊
သူ့တွေ့သမီးစံနှင့် ပြုခဲ့တယ်၊ ဖို့ကြောင်းမျှမှာ သော်လည်းကောင်း၊
သူ့တွေ့သမီးစံနှင့် ပြုခဲ့တယ်၊ ဖို့ကြောင်းမျှမှာ သော်လည်းကောင်း၊

၌မိန္ဒၢပ်တိ။ ဇနီးသာၢန့်သည် ထို့ကြောင်း အလုပ်များကျလည်
သွားသည်အပြင် ချမှတ်ချမှတ်သွားသူၢဖြင့် အနတိုင်နိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

သိမြင် ရီးရိုးဒင်လို အဲ့ဟောင့်နှေ့ တိပိဋကဓရထဲပဲ ကောင်ဂျို့
ပြုခဲ့သော စွဲကြေားတွက် ရည်ရွယ်ကာ တောင်ကုန်ပေါ်ရှိ လတိုလေကို
သယ်ပြုပြုနှစ်ဆောင်။ အန္တနာတန်းလျှော့ သာမဏေ၏အသည်။

თანამდებობის მიზნით თქმული ციტაცია:
კანისარის მიზნი გადასახვა და გადასახვა
არის მარტინ ლუთერის მიზნი. . . და ასე კანისარი და კანისარი
არის მარტინ ლუთერის მიზნი. მარტინ ლუთერი და კანისარი

ତୀରକାଳୀଃ ଯଦ୍ୟ ହେବିପନ୍ତିତ୍ୟ ଦୁରିତିରୂପାତ୍ମିକାଃ ଗୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ବେଗି
ଶୁଦ୍ଧିତ୍ୟାଗିନ୍ତୁ ଅସ୍ତ୍ରାତ୍ମିକାନ୍ଵିତିଃ ହରିପ୍ରିୟାଃ ଦୁରିତିପ୍ରାଗିତ୍ରେ
ଜୀବତ୍ୟାଗିନ୍ତୁ ବାହ୍ୟପ୍ରିୟାତ୍ମିକାନ୍ଵିତିଃ କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷମିତିର୍ଥୀତ୍ରେଣିତ୍ରେଣିଭୁବା ତାଙ୍କ
ଦୟାଗିନ୍ତୁ ଦେଖାଇଲାଫାନ୍ତିର୍କାରୀ ଦ୍ଵୀପିତିର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକାଃ ପ୍ରାଣବାନ୍ଧବିର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି
ଦୟାଗିନ୍ତୁ କର୍ମପ୍ରିୟାତ୍ମିକାଃ କ୍ଷମିତିର୍ଥୀତ୍ରେଣିତ୍ରେଣିଭାବାବ୍ୟନ୍ତିଃ

Cryptophis

ဓဏ္ဍာတီးဆတ်ဘရှိမ

သစ်ထုတ်လုပ်ငရှုစာနှင့်

အနောက်ရှိုးမကောကြီးသည် ငန်ပျောက်ယဝင် ခိုင်းလန်းသော
တောာတို့ပြင့် ပုံးကွဲပ်မေနနှင့်။ အပိုးတန်သံဝါးများ ပေါ်ကိုလျောက်သည့်
သောသနမြတ်တွေ့နှင့် ပူရှုလိုက ကုမ္ပဏီပျော်နှင့် ပက်စပ် သစ်ထုတ်လုပ်
ဆောင်းရှိပော်။ ယထောင်စုထဲမှ များသည် ပင်ထောင်တံ့ခိုး
လုပ်သည် အပင်များကို ဖိုက်နိုင်ရေးပော်။

ထိုသို့ ဖိုက်နိုင်ရာကွဲ့ သစ်ကောင်းပြောင့်တန်းနှုန္တ လုံးပတ်ပျေား
ကာရုတ်။ သယ်ယူရန် လွှာပိုက္ခာစရန်းလည်း ကရိုက်ရသည်။ ကျွန်း
များ ပျော်ကာတို့၊ အင်ဗြင်း၊ ခိုင်ဗြင်း၊ ခိုင်တောာက်စသည့် အပိုးတန်သံပျေား
လုပ်လုပ်သည်။ သစ်ပင်များကို ပင်ထောင်တံ့ခိုးဖိုက်နိုင်ပြီးသောဘဝါတွေ့
လုပ်လုပ်အတွက် စက်လွှာ၊ ကိုင်လွှာ စသည်ပြင့် လွှာပိုင်းသာများ သတ်
မှတ်သော သစ်ပင်များ လုံးရေးပော်။

ရတနဲ့ပြတ်ပြီးသော သစ်ပင်ယျာဘော အကိုင်းအလက်ရှာ
ပြတ်တောက်ပစ်ရွှေသည်။ သစ်လုံးအောက်ပန့် လိုင်းတော်၏ ပြတ်သွေ့
ပြတ်ခိုင်းသမီးည်ဟု ထော်သည်။ သစ်တန်ဖူးမှု စွဲကိုရှိပည်ကို ကြိုတွေ့
ရွှေသည်။ သင်သတ် ရတနဲ့ပြီး။ ယဉ်ကျော် တန်တွေကိုရှိမှု ကျော်
တတ်ပါသည်။

သစ်တန်ကာမိုးတော်သည်အပါ သင်တန် အတိအကျ တိုင်းအ
ရှိပိုင်သည်။ သစ်တော်မှ ရတနဲ့ပြတ်တောက်ပြီးသော သစ်လုံးမှာ
သယ်ယူရန်အတွက် ဆုံး ကျွဲ့ယူး အသုံးပြုရမည်။ ဆင်သမားများ
ရှိရှိပုံး ဆင်ထိုးများ ပုံးကို ဆင်လောက်လိုက်ဟန်၍ သာ
တန်စကာ်အတွက် ထားရှိချိပါသည်။ ကျွဲ့ပြုပုံး ဆွဲသူတို့မှာ (၂)လော်
အနုတ်များ၊ ဒုဇိုင်းများ၊ လိုက်ပါတယ်။

သစ်ထုတ်လုပ်မေး စင်နှီးများ ပီမိတို့ အုပ်စုဝာဝိုက် တော်များတို့
သည်။ သစ်အုပ်စုများသည် တစ်ခွဲ့ကို ဆင်ကောင်ရောဂါးလိုက် လွှာအပ်အောင်
သွေ့သွေ့သွေ့၊ ရှိပေသည်။ ဆင်အုပ်အားလုံးကို သစ်ထုတ်လုပ်သော
သမားများနှင့်တော်များ ပီမိတ်ပါပ်ဆောင်ရွက်လော်သည်။ လွှာသမားများက ခုပါန်
ပြုပြုဆန်းကို အလုပ်မျိုးဝါယာပါ။ အပြုံသမားထုတ်လုပ်မေး ကြိုးပိုင်းယူပါ
သွေ့သွေ့ကျွဲ့ပြုသည်။

ဆင်သမားများသည် ပီမိတို့ သစ်အုပ်စုနှင့်နှင့် တားသောက်လို့
ရှိရှိသွား (၂)လော်နှင့် သမ်းယူရသည်။ သင်သွေ့နေသိနိုင်တွင် ထုပင်း
ဓာတ်သောက်ရှိနဲ့ ပြုစ်ပေး။ နှစ်ကိုစောင်စာ အဝစားများကိုထားရှုနဲ့
သိသွေ့ကိုးတော်ယောက် တော်တိုးတွင် ထားရှိသည်။ ထုပင်းချွော်မှာ သာတော်
ပို့ပို့က ဆင်ဝါကို စော့ရှုရသည်။ သစ်အုပ်စုတွဲ ပြုလော့သောအပါ ဆောင်သော
လာသည်နဲ့၊ အဆင်သင့် ချုက်ပြုတိုးရှာသည်။

ဆင်သမားများသည် ကရိုင်တိုးချင်သေား အများစုပြုပေသွေ့
သွေ့တို့အား နှစ်ပတ်လည်လော့ (တစ်နှစ်လာလော့)ပေါ့ရသည်။ ဆင်းပို့
ပြုကျော်သောက်မှာ စုနှစ်သောင်အောင် ရှုံး ပုံးကိုရှိမှု့၊ ကိုယ်သမားရေး

အိသုဒ္ဓရှိမှာ (၉)သောင်သာ ရရှိသည်။ ဓမ္မသောက်များ စီရိတ်များကိုသာ? ဆင်ပိုင်ရှိက ကျခံစုသည်။ သစ်တန်ကျေဟို တွက်ချက်ကာ ဆင်ပိုင်ရှိများ ကရရှိသည်။ သစ်တန်ကန် ၂၀၀၀ကျပ်နှင့် ရှင်စေးပါသည်။

သင် ကျွမ်းဖြစ် ကာများ တင်ဆောင်ရှိသည် နေရာဆရာက ဆွဲကြရသည်။ သူတို့ဘဝ သူတို့ဘလုပ်ပြု၏ တော်ထံတွင် ပျော်မျှကြရတော် သည်။ နိုဗာဘတ္တာ၊ သိပ်ပုပ်စွာ၊ မလိုပေး တော်ဆရာ အမောင်ကြပ် သည်။ ဒုလေမြို့မြေ၊ ကိုင်ဆောင်ကြသည်။ သစ်ရွက်သစ်များ၊ ရွှေခွာတ် တော်၊ ရွှေကိုပြုတ်စားသောက်ကြသည်။ ထင်များကိုအား အလုပ်သို့ သည်နှင့် လုန်လိုက်သည်။

ထင်များသည် တော်ထံတွင် နာမ်ပို့များဟို ဓမ္မသောက်ကြသည်။ တစ်ညွှန်း၊ လုန်ထားပြီး နံနက်(၁)နာရီဝန်၊ (၄)နာရီတွင် ဆင်ပို့စီးပျားက အင်များသွားကောက်ရသည်။ နံနက်(၅)နာရီတွင် သစ်ဆွဲရန် အဆင်သင့် ပြုစ်ရေပသည်။ ပီပီတို့ဆင် သစ်တန်များများ ဆွဲနိုင်ပုံ ဓမ္မသောက်စီရိတ် ပရှားပည်ပြုစ်ဝါ။

နှုန်းတော်က

ကျွန်းတော်က သစ်ထုတ်လွှုပ်စောင်းမှာပါ ငွေ့ဆွားကြိုးပြပ်ခဲ့ကာ ပါ။ ပိုဘဝတွေကလသည်။ အခိုးအသွားတွေ လက်ထက်ကတ္တသည်ကာ သစ် ထုတ်စရာစခန်းများပင် အလုပ်လွှုပ်ကြသွားပြစ်စ်၏ တော်တော်ပျားသည်၍ ကျွန်းတော်တို့၏ ဒီဇင်ဘာများပင်ပြုစ်တော့၏၏ ငယ်ဝါးတွေ့နှင့်ကာ အစာဆရာက် ကာများပါ။ တော်ကောက်ကောက် ကျွန်းတော်လိုက်သည်။

အဆမကလည်း ကျွန်တော်ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်ဖဲ့
ရှာပေး၊ အဆမက ကျွန်တော်ထိနိုက်တစ်နှစ်ပျော် သိပ်မြို့ရို့တာတွေ
ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်ပါပဲ အဆော့သိပ်သာဝါ ချောင်ထဲ
ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ ပို့ပြီးပေါ်သည်။ တော်ကျွန်ရက ရရှိသန်သည်။
အထောက လျှော့လျှော့သွေ့ရသည်က ဆောင်ရွကပဲ့ပျော်

ဒါဝက္ခာင့်ပါလည်း ကျွန်တော်ကို ပါးကဲခလေးလို့ နာမည်ဘုင်ခဲ့
တော်ပဲ့ပျော်၊ ကျွန်တော်ကို သန်ထုတ်လှပ်ရေး စခန်းတော်ခုလုံးက စိုင်းချုပ်
ကြောသည်။ ကျွန်တော်စားနှုန်း၊ ယူယူလော်တော်ကြောပါသည်။ ကျွန်တော်ဘွှယ်
ရလားတော့ သစ်ထုတ်ထွန်ရေး လုပ်သားပြုစော့သွေ့သည်။ သိပ်တော့ ပဘန်း
ပါးပေး၊ ပါးပေး၊ ပါးပေး၊ ရွောက်သာရေးကတော်လည်းက သစ်ထုတ်လှပ်ရေးလုပ်သား
ကျော်ပြုစော့သွေ့၊ တံတားနှင့် တံတားဆိုသလို ကျွန်တော်လည်း သစ်လှပ်သား
ပြုစော့ရွော့လည်းပေးပေး

အိမိန္ဒိုင်းဘဏ်က တာဝန်တပ်းဆောင်ခွင့်စဉ် ဝိုင်းသာရုံးကိုယူ
ပို့ဆော်ရန် အာနိုင်း အာဆုပ်ရော်ကိုသည်နှင့် ပျော်ရှို့ ပါးပို့ပဲ သိကြောသည်။
မြောက်းသာရုံးသာရေးကိုယ်ရေး အလုပ်လုပ်ရှုနှင့် မသိကြောပေး၊ ပို့ဆော်လုပ်ကျော်
ခြုံရသည်ကိုယ်ရေး ကျွန်တော် ကျော်ပို့ဝိုင်း ပြုစုံရပါသည်။ သစ်ထုတ်ရေး
ဆောင်ရွက် ကျွန်တော်က လုပ်သားကောင်းပြုစော့သွေ့သည်။

ကျွန်တော်ရှင် လုပ်ငပ်းကိုရှင်းဘက်များပေါင်လျှင် ကျွန်တော်ကို အား
ကျွန်တော်း သစ်တန်အဗျားဆုံးကျော်အား သယ်ယူနိုင်သူဟို့ မျက်နှာပန်း
ထွေပါသည်။ အဆမကလည်း သားအတွက် ဝိုင်းသာရေးသွေ့သည်။ မွေးရောက္ခား
နှင့်သွေ့သာရေးလုပ်ရှုနှင့် ရှင်းယူဆရား တပြု့ခြား ကိုယ်ရို့တော်သည်။
သာဝါ့၊ ကိုယ်ပျော်မွေ့နေတော့သည်။

ကျော်ကာ ၄၄၈

ကိုလိုကြောက် နှစ်ဝါးမျှဟာဗာကား အသာညီသည်။ သို့
ထုတ်လပ်စေး ဝင်းကာ ကားဟောင်းသမာဖြစ်၏၊ ကျော်တော် ငယ်လဲ
ကတည်က ကြည့်ရရှိခဲ့သူ။ သူက ဘဏာစွာကိုသာန်သွာဖြစ်သည်။
ကျော်တော်အား ထိန်းကိုနာကျင်သည်အထိ ငောက်ပြော၍တတ်သည်။
အပေါ်အနားမှာ ရှိခို့ရင်တော့ မစ မဆိုကိုရှုံးပေး

သူက ဆင်တဲ့ကို လာတိုင်း၊ အရက်ဖူးလာတတ်သည်။ ဆင်တဲ့
လောက်လျှင် အရိုက်ထပ်သောက်ကြုံပြန်သည်။ ဆင်တဲ့မှာကတော့ ပျောကဲ
ရှိ ထပ်သာများ ရှိတဲ့သည်။ တစ်ခါးကျင်း၊ ကျော်တော် ရွှေ့ငှံ၊
ချောင်းဒြေးနောက် သူ၏ ကားအေးရန် ဇွဲ့ပို့ထဲ ပောင်းချက်။

ကျော်တော် နှိုင်မှန်း တွေ့ဆုံးကာ ညီးကြော် ကားကို အလျှပ်း
ပောင်းချက် ကျော်တော်အား ဝင်တိုက်လော့မယေသက် ပြုမှုခဲ့သည်။
နှုတ်တာရက်နဲ့၊ ကျော်တော်လည်း ချောင်းထဲမှာ မင်သက်ကာ ရိုးနှုန်းသည်။
အနားမြောက်မှု ကားကို ဘရိတ်ပမ်းကာ ရပ်လိုက်သည်။ ဘရိတ်ပို့
တော်သေး၏၊ ပမ်းပါက တိုက်ပို့ပည့်မှာ ပျော်ပို့ချွဲ့

· ကျော်တော် သူကို ပုန်းကိုနာကျင်းမေးသည်။ ထိုသို့သူက ကားပြု့
ကျော်တော်အား စတော်ခဲ့သည်၊ တစ်ခါးကျင်း ညီးကြော် ကားကို
သသံမကြားအောင် ကျော်တော်မြောက်က လိုပ်ချိုး စုနားမြောက်မှု
ကားပျော်အကျယ်ကြီး တော်သည်။ ကျော်တော်မှာ အသုတ္တု ပင်တုန့်
လန့်ဖျော်ကာ အမကြာက်ကြီးမကြာက်သွားမီသည်။

ကားဟန်တို့သံ ကြေားတိုင်း ကျွန်ုင်တော် ဝကြောက်နှစ်ပါဝတ္ထာသည်။ သင်တော်ကားကြေားတွေဖို့ ကားဟန်မီးကာ ကျော်လောင်း၏ မြည်တတ်ပါသည်။ စိတ်က ဆွဲအလင်း စိတ္တာပြုစိတ္တာခုမျဉ်။

ညီကြိုး ပရောက်လာပြီးဆိုပါက ကျွန်ုင်တော် ထင်ပါရာများ ၆၀၉ တော့ပါ။ ပဋိမေတ္တာကောင့် ညီကြိုးအား စုစိုက်ကာ သူရောင်းပြောင်းပေါ့ သည်။ ညီကြိုးတို့ အဓိကများကာ ဝကားကျော်လောင်း ဟားတိုက်ရုပ်ဝယာ သံပျော်သည်။ ကျွန်ုင်တို့ဘာ လောင်းပြောနေသလို ထင်ပါ။ သူကို လည်ရှုလျှင် စိတ်ထံက မကျောစ် ပြုပါ။

ပုန်ကျွန်ုင်သာ ဆင်

ကုန်သံတွေဝါယားထံတွင် ဆင်များသည် မှန်ကျွန်ုင်တော်၏ မှန် ငပါတ်မှာ နဆင်စပ်နားလွှာကြနားလွှာနားတွင် ရှိသည်။ မိတ်လိုက်သို့ စိတ် ဖလိုက်ရုပ်ပါက မှန်ကျွန်ုင်တော်၏ အထူးပိုးများ၏ အားအောင်များ ပြည့်ဝန် လျှင်လည်း မှန်ကျွန်ုင်တော်ပါသည်။ ထိုအသိနှစ်ဆိုပါက ထင်ပြုဗြို့ခြဲက သံမျပ် သည်။ မိမိရှိခိုးသာ ထင်အားထွေ့စတိကာ အာမာမကျွန်ုင်ဘဲ ထုံးရှုတဲ့

သုရိမှတ်၊ လေးရက် ထူးခေါတ်ထား၍ ဆင်သည်၊ အောအင်ယုတ် လျှော့ခွား၏၊ ပုန်ယူခြင်းသည် ရရှိတဲ့ သွားခတ်သွားသည်၊ ထိုအပါး အော ပြုနိုင်ကျွေးဇူး၏၊ ထူးတော့ ပြုခြင်းရေသား၏၊ ဆင်၏ အရိပ်အခြေကို ဖြည့်ရသည်။ ထူးခေါတ်ထွေကို ဆင်းစီးကြာ ဆင်းကြားထင်ကို ကာကိုရသည်။ ဆင်က လက်ပစ်ဘဲ ခါချေပါက ပုန်ကျွေးဇူးရေသား၏၊ ဆတ်းရှုန်းကောင်ကာ အော်ဟန်နောက်တဲ့

ထိုအပါ အဓားမကျွေးဘဲ ပြန်ထားရင် အာပြုတ်သည်အထိ ထားရသည်။ လုံးဝ မလျှို့နိုင်တော့ အဓာပြန်ကျွေးဇူး၏၊ လလ်အောင် ဆက္ဗျာရုပါး ထိုအော်နှင့်မှာ ဆင်းစီးကြ ဆင်အား ယဉ်ပါးအောင် ပြန်လှုပ် ရသည်။ ထင့်ဗျာသင်ပျေားသည် ကိုလက်ဘိုင်ပြု၏၊ အခြားဆင်းစီး လက်ပါးပါက လက်ပစ်ထွေး စိတ်ဆိုးထားပြုသည်။

ဆင်းစီး အသိစီးပိုပါက ဆင်အား ဝတ်သည်အကြွေး လုံချုပ် ပြုတဲ့ ဒြော်စီး အနဲ့ပဲနိုင်ခြင်း ပြုခဲ့သည်။ ဒြော်း အနဲ့အား ယဉ်ပါးအောင် ပြုလုပ်ခြင်းပြုခဲ့သည်။ ဆင်မှာသည် အမြင်အချိန်ပါသော သတ္တုပို ပိုင်ယောင်းကြသည်။

ကျွေးဇူးတော်သည်လည်း အဆွဲ့အရောက်နော့ကျွေးပြု၏ ဂိတ်လိုက် ရုံသို့၊ ပုန်ကျွေးလွှာသည်။ ဝမ်းဗျာ ကျွေးတော်အား ကျွေးတော် ပိုကော လုပ်ဟန်ပါဘူး၊ သာစိစုတ်လုပ်ခရာစာနှင့်က ဆင်ကောလေးတင်ကောင်လေး ကျွေးဇူးတော်ပို့ခြင်းကြာ ကျွေးဝော် ပုန်ကျွေးပြုလုပ်သည်ကို အရာရှိမှာဖော် သာဝိယတေသနပါ။

ပုန်ကျွေးနှင့် ဂိတ်လိုက်ချို့သည်။ ဂိတ်ပတိကိုရှု၍ ဆောလုံးထွက် သောည်။ ကျွေးဇူးတော်အား နှာကျွေးလောင် ပြုခဲ့သူ ညီးကြော်ထိုး ဆင်တဲ့မှာ အေားအာဟိုင်း သောက်လာမှုးနော်သည်ကို ဖွံ့ဖြိုးလိုက်သည်။ ဒေါသလွှာကိုခြင်း ရှာသည် ညီးကြော်ထိုး ပုန်ကျွေး၏။

ကျွေးဇူးတော် ဆင်တဲ့စုစုနှုံးကို အသာ အသံပျေားအောင် ချိုးကော် သွားရသည်။ ညီးကြော်ထိုး တစ်ချို့နှင့် တစ်ပျော် ရယ်မဟာလိုက်သော အသံ

ကြော်က ကျွန်ုတ်တော်၏ ဒေါသကို ပိဋက္ခနတော် ဆွဲပေသလို ပြုစေသူ
သည်။

ဒေါသကလို့စာ

ကိုက် ၁၀၀ခန့်သာ ကျာဆားတော့သည်။ ကျွန်ုတ်ယျာက်လျှော့
ဘာသူ ပြုစေတော့ရှိ။ ဒေါသလိုတော်ကြောင့် အမောင်ကျာသွားနဲ့၏ အမြတ်
စွဲ၏ အဆင့်၊ လျှေလျေဖောက် ထိုင်ကာ အရာက်စသာက်နေသည်။
ကျွန်ုတ်က ဆင်တဲ့သို့၊ အတင်းပြောကာ ရန်သွားတော်ကြော၊ ညီကြိုးသာ
အဖွဲ့ပြု၏ ထိုးချုပ်လိုက်သည်။

ညီကြိုးမှာ ထွေက်ပြုချိန်ပင် ယရာတော့ဘဲ ကျွန်ုတ်၏ အဖွဲ့
ထောက်မှာ အသက်ထွေက်သွားတော့သည်။ ယတော့တွေ့ပြီး၊ ကျွန်ုတ်ဖောက်
ကိုလည်း ကျွန်ုတ်နားဟန်နှင့် ရှိုက်၊ ရှုံးပြုနှင့်တော်ကာ သတ်လိုက်လော့
သည်။ ဝါးလိုပြု၏ ငော်ထားသော မင်တဲ့မှာလည်း၊ ကျွန်ုတ်၏
ပြုချိုးလောက်မှာ ပီပြားသွားခဲ့တော့သည်။

ကျွန်ုတ်တဲ့မှ လူအာများအသေးစိတ် ပိုင်းလောင်းဖြင့် ကျွန်ုတ်
ဆင်တဲ့ပျေားနှင့်ထော်ရှာ မတော်တဲ့သို့ ထွေက်ပြုခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုတ်၏သမိုင်း
က ပည်သွေ့မှု ပလိုက်ခဲ့ကြရှိ။ တကယ်တော့ သစ်ထုတ်လှုပ်လောက်နှင့်
ကျွန်ုတ်၏ သယောက်ရှိပါသည်။ ကျွန်ုတ်၏ မွေးကေထာက ငန်တိုင် ကျွန်ု
တ်မှာသည်ခန်ရှုပို့ ပိုစွဲယ်တာပါသည်။

ကျော်တော်အပောင်တော် သားအတွက် ရင်ကြီးရှာပေးတော်မည်
ပြစ်၏။ သင်ထုတ်လုပ်ရရှိခဲ့နဲ့မှာ နှာယဉ်ကောင်းမှုဆော် ဆင်လုပ်သား
ကမေး ဖို့ကောင်ယောက် ဆိုသွေးရှုံးကော်သူ ပြစ်ခုံရင်လျှို့ လျှော့တွေ
ကလည်း ခက်သာပါပေး။ ဆင်ဆိုပေးပေး ကြပ်နှာယုယာဆောင်ပြင်းကို
ဆိုလားပေသည်။

သုတေသနပညာမှုပါန်

အန္တဝါရာ၊ သင်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်သာများ စုံး၌မှုပါသည်။

ကျွန်ုင်တော် လွှတ်ရာ ပြောခဲ့သည်။ ထောထဲမှာ မသွားတယ
အဘေးတော်ဘဲ ရွတ်ရွတ် ခြော့တည်ရာ ပြောခဲ့ရသည်။ အမောက် သတိရ
သမ်္တ မိပါသည်။ အပေါက်တော့ သာမဏီသာမဏီကိုအတွက် ပုဂ္ဂန္တသာက
အောက် ငော်တော့မည်။

သာမဏ် နိုင်ဘိုင်း ပြုဖွံ့ဖြိုးကြောင့် မျက်နှာတယ်ရွာ ငန်စုစုပေတော့
ပြုပြစ်တဲ့ ဆင်တဲ့နှင့် ဝဝ၊ရာ ပြုခဲ့ပေပါ၌ ပနီးယနားတွေင် ကျွန်ုပ်တော်
ပြုပြစ်စေရာကိုဝပ် ပြုစိုင်တဲ့ ပုန်လုပ်ခြင်းကာလည်း မရှိတဲ့ ပေါ်သော
အပေါ် ပေါ်ကို အအောက်ပေါ်ကိုသို့ စီးပွင့်သည်။ အအောက်ပေါ်ကိုမှာ ပါးဝပ်ပြုစိုင်တဲ့
ပြုပြစ်သည် ကျွန်ုပ်တော်ဘူး အသိစိတ်ပျောက်ဝစ်တဲ့

၆၁။ ရွှေသွေ့နွေးစေခဲ့၏။ ကျွန်ုတ်ဘာ အသိစိတ်ပိုမျိုးတွေ့ဖြေ။ လူလှစ်
၌နှင့် ဆင်တဲ့သို့ ထင်ကာ ဖျက်ဆီးသည်။ ထွေးသည့်ဘွဲ့တွေကို သတ်မြေတ်
ခဲ့၏။ ကျွန်ုတ်ဘာ သတ်မြေတ်ခဲ့သည့်မှာ ကိုယောက်ပင် ရှိသွားခဲ့ပြီ
သည်။

နိုင်ခွဲပါ

ကျွန်တော်အေး ထိန်ဆိုပါ၊ မရင်တော့မှန်း သိသွားကြပြီး ပြုစုံ
ချမှတ်စေပို့ ပြုချေသွားပြီးသေညာ့ ဆင်ပျောင်ပေါက်ပို့၊ အားသန်လှသည့်
ကျွန်တော်အေး သမီးသေချေပျော်ရှိ တော့နှင့်များဝန္တပြီးပြုစုံ
ချော် အပြုံးဆွဲတော်နှင့်ပါင်ဆွဲ၊ အပြုံးလှုပ်ပါက အပြုံးတော်ရင်ပေးသည်။

ကျွန်တော် ဝပ်နည်းပစ္စနတော့ပါ၊ ပည်သွားပြု ဝိပိဋက္ခန
ကျွန်တော်အေး ပြုစုံတွေသွားကြပြီးပြုစုံ၊ လွှေတွေကို ကျွန်တော်ကြည်း
မီသည် ဖြောက်ခြင်းအား နာကျည်းအောင် ပြုချေသွားပြုကိုတော့ သူတို့ပသိကြသေး
ကျွန်တော်ကောင်ချေသွားနှင့် ဆိုးပိုက်အောင် လှပ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော် အသံကျိုး အော်ဟန်လိုက်သွား၊ ကိုးဇလောင်၊ ဆင်း
ကျွန်တော်ကို အမည်တော်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော် ပြုံးဆင်းလာသည့်နေ့
ထာဝ်သွေး၊ ရတ်ရတ်သော် ပြုစုံသွားတော့သည်။ ကျွန်တော်အေး ချိန်ရှုံး
ကာ မူးဆောင်ရေးနှင့် ပစ်ဖို့ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် မျှတဲ့ ရှုံးသို့ တို့ပြုတို့ခဲ့သည်။ မူးဆောင်ရေးကြော်
ယိုးထိုးဆန်သည်။ ဦးဒေါင်းထဲ နောက်ကိုးဇလော့တော့သည်။

ကျွန်တော်ခေါ်သွားများ ပို့ထွက်လာခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် ရန်မှစတော့မှု
ကို လွှေတို့သိကြသည်။ မူးဆောင်းပြုံးလှသည်။ အားတော်၍ ကျွန်တော်
လွှမ်းလာသည်။ အနီးအနာဂုံး သစ်ပင်များကို ဒေါသကြိုးစွာ နာလာင်ပြီး
နိုက်ပုတ်လွှာချေခဲ့သည်။ တစ်တော့လုံး၊ လူဗောင်းသို့ သစ်ကိုင်းများ ကျိုးသံများ
ပြည်ပါးနေတော့သည်။

လူတို့သည် အသက်အဖွဲ့ချုပ်မှုနှင့် နိုက်လားပြီးပို့ ကျွန်တော်သား နောက်ထပ် ပေါ်ထော်သောနတ်ပြီးပို့ ပစ်ပြန်သည်။ ပေါ်ထော်သောနတ်ပြီးပို့ ပြန်တ်။ ပြောလျှပ်စော် လေးလံလာမတော်သည်။ မလျှပ်ချင် မသယ်ချင်တော်ပေး ပျောက်လုံးများ ဖွင့်မရတော်ဆော်။ ပေါ်ထော်သောနတ်ကြောင့် ဦးဝါရီများ သော်လည်းကောင်းမြတ်သည်။

ယဟနိုင်တော်ပေး ကျွန်တော် ဘိုင်းခေါ် ပစ်လော်သွားခဲ့တော်သည်။ ကျွန်တော်အသိဉာဏ်များ ဝဝဝါးပျောက်ကွယ်သွားပြီး ပြန်တ်။ ဘာမျှ မသိတော်ပေး လုပ်ပင် မလျှပ်စော်ဆော်။

‘ဟော ထူးခေါ်ပို့ လုပ်ပော့’

‘ဟော ဓာတ်ပို့ကြီး လာပြီး’

တိရှိခြားနှင့် သစ်တော်ပြားမှ ဆရာတန်ကြော်က ဖိုးကဲ့ကလေးအား ဝိုးသံပိုင်ဆော်သည်။ ပေါ်ထော်လွှာနှင့်သွားပြီး ဖိုးကဲ့လေး သောစုံသွားပြီး နလုံးသွား ရပ်ဆိုင်သွားခဲ့ပြီးပြန်တ်။ သစ်ထုတ်လုပ်ဆော် ဆင်လုပ်သားကောင်း ဆုံးရှုံးသွားမတော်သည်။ သစ်ထုတ်လုပ်ဆော် ဆင်ပြစ်ရှိ အချိန်ကြော်အောင် ပြုစုံဆောင်ပေးခဲ့ရသည်။

နိုင်းနိုင်သည့် ဆင်တာစ်ကောင်း၊ တန်ဖိုးသည် သိန်း(၅၀) အထက်ပုံ၊ ရှိုးသည်။ ဆင်စွဲယ်ပင် သိန်း(၁၁၀)သိန်း သိန်း(၂၀)တန်ဖိုး ရှိုးပေသည်။ ဖိုးကဲ့လေး တစ်ကောင်နိုင်စာတ် သိန်းသွားဆောင်တော်သည်။

ကွွန်ခိုးပောင်းပောင်

ဝန်ပို့ချက်

ပိုးကဲ့လေး အပြိုင်အပျောက်ကို ရောသာသိပို့၍ ပြောပြုခဲ့သော ဆင်ပို့ကိုင် ပောင်းသာ (Gaybert 'Don) နှင့် ဆင်းစီးများအား ကျော်လုပ်တ်ရှိပါသည်။

Geoffrey

သန်းစမိတ်ပုံ ဦးနှိဂုံကိုယ်

လူမြတ်နှီးသည် စာဖတ်ပြင်ကို ဝဏေဖျောာဝါးကိုပြီး နာရီကို
အုပ်ကြည့်လိုက်သည်။ ဆယ့်တစ်နာရီ သုံးဆေသုံးနှစ်ခုပါန်ပြင်သည်။
ပြုပြင်တွင် မောင်မည်၊ နေလောက်ပြီး၊ အသွားအလာမှာ ကင်းပဲ့၍
ဘာ့သံတွေပင် ကင်းဆိတ်သေလောက် ပြင်သွား၏။ ဤအသိနှင့်သည်
များကြေားများတွင် ပသိသာလုပ်သော်လည်း လူမြတ်နှီးတို့၏ အိပ်နှိပ်ရာ
ပြုက် လမ်းကြားတွင်တော့ ညျဉ်နေက်လျှော့ပြီး ဆိုခုပါဝါပို့မည်။

ညျဉ်နေက်သည် ပုန်သော်လည်း အိပ်နှိပ်တော့ ပြင်သေးပါ။
ကြောသာရပ်ကို သူသိပ်ဝကြောက်သည်။ အထက်တန်းမှာတုန်းက
အော့အော့။ မကြားခဲ့ဖူးသော ဓကဘေးလုံး၊ ဝါဟာရရတွေ့နှင့် သူဖုံးဆည်း
အေားလည်း။ တော်တော်ပဲ ဝိနိယနိုက်မှ ပြုပေါ်သော့မည်။

ကျောင်းမဲတဲ့ နေလာကာတည်းက သူသည် တစ်ခါဗ္ဗာ တေသနဲ့
ဟန္တာရှုံးသြို့ ယခုစာဝါယွဲကိုလည်း ရရှာရရှာရရှုံး အောင်ချုပ်ပါသည်
အောင်ရန် အလာအဆလာဆလည်း များစွာရှုံးပါတယ်။ စာဝယ်ပွဲပြုရသည်အထူး
အနီးနှင့်ကာလေး၊ ရပါသေသာသည်။ ယခုငဲ့ ကြိုးသာလိုက်တွေ့ငဲ့ လွယ်လွယ်
ကုက္ခာ ပြစ်နိုင်ပါတယ်။

လွှဲပြတ်နှုန်းသည် စာထဲသို့ မိတ်ကိုပြနိုင်၍ နှစ်သွင်းလိုက်သည်
လောကကြီးကို ဆတေသုံးသွားသလို စံတေးရတဲ့။ သူနှင့် ဘာသာရုံး၊ အာ
သာရုံးနှင့်သူ ဒါပံ့ဖို့တော့သည်။

သို့သော် ရှုတ်တာရှုံး အာရုံးသည် ပတ်ဝန်ကျွင်သို့ ပြန်ရောက်
လောင်း

ဘာကြို့ပုံနှုန်းသို့ တစ်ခုံတစ်ယောက်က သူ့စိတ်ကို ကြိုးဆောင်
၍ ပြန်သွေးလိုက်သလို ချက်ချင်သင့် ပတ်ဝန်ကျွင်သို့ မိတ်ရောက်လောင်း
အော်အနေသည် စောဆောကထက် ပို၍ တိတ်ဆိတ်နေသော်
ထင်ရှုံး အိုင်ထဲတွင်သာသက အီပံ့ပြစ်တွင်လည်း အသေးစပ်ဘာသူ မြှုံး
မှ ဇော်ပင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ဤတွင် မိမိကိုယ်မိမိတွေ့ဗျား အာဆယ်သလို ပြန်လော်ပါတယ်။

မိဘနှစ်ပါသည် အပေါ်ထပ်တွင် အိုင်ပောကျွေနေသည်။ ထို့
တည်းသော အစိုက် နိုင်ငံရုပ်ပြားက ပင်လယ်ပြင်ဓမ္မတွင် သလော
လွှို့နေတဲ့ အိုင်အောင် ကုစ္စလာဆင်စွဲနှင့်သည် နောက်ပေးသာက်နားက အာရုံး
တွင် ညီးစေလောက်ကယ် အိုင်ပောကျွေနေတဲ့။ လွှို့ခဲ့သော တစ်လေလော်
ကမှ ခြောင်ကောင်း၊ ရွှေပါသေးပြိုးနောက် အိုင်တွင် ရွေးတစ်ဝက်
ကြိုးဆောင်ပြီးမှ ပို့ပါပဲ။

လွှဲပြတ်နှုန်းသည် ဆင်းကို ထောင်လိုက်၏။ တိတ်ဆိတ်လုံး
လောကကြီး၏ သင့်ရောက်မှုမြှောင့် မိတ်သည် တိန့်လွှုပ်ချင်သလို
ပြန်လောက်။ ဤအောက်ထပ်က အခန့်ဝတော် စာဖွဲ့တွင် စာထိုင်ပေး
သော မိမိသည် လောကကြီးနှင့် အဆက်ပြတ်နေရသလို ရတ်တော်

ခံစား ရတဲ့။ ဂိတ်တွင် အားကိုးရာ ပူသလိုတိ ပြစ်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်သည် တ္ထားမြားရွာ တိတ်ဆိတ်လုပ်။ သူသည် အောင်ဟန်ဖို့မဆိတ်နှင့် ဘျေးမျှေးဆွဲတို့တော်အသံကိုပင် ဖြေားလိုက်ပြစ်နေသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသာ လောကသည် တစ်ရှိနှစ်ရှိတွင် ထျောပါကိုကွဲပော်လုပ် လာ။ သူထင်ပို့ပောရာ အောက်ထိုး ပို့ပို့က အောင်ဟန်မြှင့်ဖြင့် တိတ်ဆိတ် မှုကို ပြေားလိုက်ပို့ပို့က အမျှင်တစ်နေရာရာတဲ့က အသင့်စောင့်နေသာ အန္တရာယ်တစ်စုတစ်ခုသည် အရှိန်ပုံသဏ္ဌာန်ပါ ပေါက်ကွဲပော်လုပ်လုပ်လာ ဆိုသည်ကို လုပြုတ်နှင့် တွေ့၍၍ပူဇော်ပို့ပို့။

တုန်လွှဲပေါ်ချောက်ချေားလာသည့်နှင့် အား နှလုံးသည် ဆူညံ့ရာ ရန်လာတော့သည်။ လောကသည် တိတ်ဆိတ်လုသဖြင့် သူ၏ ရင်ရန်သံ သည်ပင် ကျော်လောင်နေသလို ထင်မှတ်ရန်။

နှလုံးရန်သံကြောင့်များ၊ သူ့ပုံး ရှို့နောက်ကြောင်းကို သိသွားလေ ပည်လာ။

သူသည် အသံတွေ့ကိုရှို့ဝေးနဲ့ ဦးမောင်းကိုပင် အားသီသို့ လုညွှေ့ကြော်ပို့ဝော့တော့ချေား၊ အသံသာကာ လွှဲပေါ်ရှားမှုကောင်း၊ တစ်စုတစ်ခုကောင် ဆိတ်ပြို့နေရာမှာကို ပြေားလိုက်ပေါ်လိုက် သူ့ပို့ပို့နေပို့။

သိတ်ပြို့နေလိုက်သည်ပုံ၊ အသံတွင် သာကာ လွှဲပေါ်ရှားမှု အား လုံးပင် ဆိတ်ပြို့နေသာ့ကြောင့် ပြစ်သည်။

စာချုပ်ကို ပြန်လုပ်သူ၏ သို့သော် စာထဲသို့ ဂိတ်ပြန်သွင်း၍ မရွေ့တော့ပါ၊ ပတ်ဝန်းကျင်စောက်ကို ဝကြာက်ရွှေ့နေသည်။ သို့သော် လွှေက်ပြေား၍၍လည်း မရပါ။ အိုင်မက်ဆိုးတစ်ခုခု ပက်လာတော့မည်ဟု ဂိတ်ထဲလိုလှကိုက ပနီးကြားနိုင်သောစဉ် ကုံသို့ ခံစားရှုသည်။

ထို့ကောငွှဲ နှစ်ကိုသံတွေ့က်ပေါ်လာတော်

လုပြုတ်နှစ်သံသည် ကြောက်သီးဝေး ပြန်မာနဲ့ ထလာသည်။ အသံသာယ်ကလာသာတဲ့ဟု နားစွဲနှင့်ပါ။ အသံသံသည် စောက်ကျေားဘက် လက်ရာ ထောင့်နားက လောသည်။ ဒီပို့၍ ဤအရှင်မျာ်ကိုနားဘက်တွင် အခန်းပျို့ပါ။

မည်သူ တစ်စုတစ်စုယာကိုဖျော်လည်း ဖို့ပါး

မည်သူ လာဇရာက် ဦးရှိုက်နေရပါသည်။ ဦးခေါင်းကို မလျှပ်စုံဘဲ
ပြန်လည်ကောင်း ထားပြီး ဝိုးစားနေ၏

ဦးရှိုက်သံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ကြော်သီးဆတ္တ ပြန်ပြန်ယတ္တ ဦးခေါင်းကြိုးသွားလိုက်။ ပြုပ်ရရသာ
လက်တစ်ဘက်က ဦးထိပ်မှစ၍ ကျော်တစ်စွဲရှာက် ပွဲတ်သာတ်ချုပ်ရှိုက်ရှာ
လား ထင်မှတ်ရန်။

ပိန်းကောင်း တစ်ဦးအဲ ဦးရှိုက်သံပြန်သည်။ ဦးသံဟူသည် မှတ်ပါ
ရခေါ်ခံပါ၏။ သည်စတုဗ္ဗာလည်း ဦးသံပိုင်ရှင်ကို လွှမြှတ်နှိုးသည် ဖည်သူ
ပည်ဝါဒြှုံးနိုင်သည်ဟု၍ ဖွေ့ခြား။ မဖော်ထုတ်နိုင်ပါ။

စေတ္တ ကျော်မှတ်ရရှိနိုင်သံပြုံး စိတ်စေတ္တ ခကြော်ကုန်စော်
သရား ဤတစ်ကြိုးပွဲ ပို့ကြပ်လာသလို ထင်မှတ်ရန်။ ခေါင်
အပန်းမြို့း ပြန်သည်။ ကြော်သီးဆတ္တကဲလည်း တစ်ကိုယ်လုံး ပြည့်အောင်
ပြန်သန့် ပြန်သန့် ထင်စတုဗ္ဗာသည်။

ပြုပ်ရရသာ လောကာမှ တစ်စုတစ်စုနှင့် ပွဲတ်သာတ်ထိတွေ့ခုံး
သရား မတတ်နိုင်စတုဗ္ဗာပါ။ ပြုံးလို့ရှုပြုံးစေတုဗ္ဗာဆို၍ ဦးသံထွက်သံ
ထားသည်ဘက်ဆိုသို့ ချာစာနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ရှတ်တရာက် လျှပ်ရှားသွားသော ပိုပိုက်အပိုင်းမှ လွှဲ၍ ဘာ့
ဖို့ပါး အားလုံးသည် မှလာအတိုင်း တိုတ်လိုတ်နေ၏ ဦးရှိုက်သံလည်း
ပျောက်သွား သည်။

ဆက်လက်၍ စာပကျော်စတုဗ္ဗာ စိတ်ပိုင်းပြုတ်ကာ စာအုပ်သူ
ကို သိမ်းဆည်းသည်။ သော်လည်း ပိတ်များကို မှုံးထဲ ပြန်ထည့်၏။

ထို့အတေတ္တ် အိမ်ပြုံးစေတုဗ္ဗာ တိုတ်လိုတ်မှ ပြုကွဲလာသည်။
လေပြုံးဟို့သည် တိုက်စတ်ဝင်လာ၏။ လွှမြှတ်နှိုးသည် မျှကိုလုံးကောင်း
စွဲ ပိုင်း၍ အိမ်ပြုံးသိသို့ နားစွဲပါသည်။ အရာဝတ္ထားမှန်ဘဲ လေသွား
ဟို့ဘက်က တိုက်၊ ဒီဘက်က တိုက်သလို ထင်မှတ်ရသည်။ သာ်ကို

တွေကို ဆလတို့သော် ကြောက်ဟက်ဖူယ် ထွေက်ပေါ်လာသဲ။ ပုန်တဲ့ပါး ပျေားသည် ချုပ်ချုပ်ချုပ်နှင့် ပြည်လာကြသည်။

ထို့အထေတွင် ကျောဇူာက်ဘက်စီမံ ပိုလိုက်ထံသည် ပို၍ ကျော် လောင်ဗျာ ထွေက်ပေါ်လာသည်။ နှီးလာသလိုလည်း ထင်ရှု၏ လှပြတ်နှင့် ၏ ဘင်းထားသော စိတ်ဟန်သည် ပြတ်လုလု မြစ်လာသည်။ ကြောက်သီး တွေကာလည်း အရိုးထံသည်။

အန္တရာယ်သည် တရွှေ့ရွှေ့နှင့် နှီးကပ်လာစုနှပြုငါး၊ အတွင်း ဘက်သို့ ရောက်နေသော အန္တရာယ်သည် နေ့ကျွေးများညွှေ့လှသဖြင့် အိပ်ပြင်က အင်အားစုများက မရကျော်နှင့်ပြုပြုလေသလား။

အပြင်က လေသည် ပို၍ပင် ပြုပါးထန်လာသည်တွင် ပြုတော် တဲ့ပါးသည် ရန်မေနဲ့ ပွဲနှင့်ထွေက်သွားသဲ။ တစ်နှစ်တည်းတွင်ပင် လျှော်စစ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်သွားသည်။ လွမ်းမြှုပ်လာသော အမျှောင်စုနှင့်အတွေ့ တစ်နှစ်တစ်စုသည် ပို့အပေါ် ပို့ခိုးထားလို့တွင် လှပြတ်နှင့်၏ တင်းထားသော စိတ်ဟန်သည် ထောင်းခဲ့ ပြုပို့ထွေက်သွားစောင့်တွေ့သည်။

သူသည် အသံကုန် အောင်ပစ်လိုက်ဝလေ၏ ထို့ဝနာက် ဝမှုဝနဲ့ ပြုစွာသွားသည်။

သူ အတော်သံကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှ နှုတ်ထားသော စခင်ပြစ်သူ ဦးစိုးသွေ်သည် လက်နိုင်စာတိပို့ကို ကိုင်၍ ဆင်းထား၏ ပိုင်ပြစ်သူ အော်ပြတ်နိုင်သည်လည်း လင်ယောက်ရှုံး၏ အောက်မှ ထက်ကြပ်များ လိုက်လာသည်။

သူတို့အောက်အရာကို တော်ကြည်လျှော့လွှာမော် ပုံပေးနေသော သမီးပြုစွာသူ လှပြတ်နှင့်ကို ထွေးသပြုင့် ဆင်က အသွေးလိုက်တွင် အောက်အေးဘက်မှ မခင်မှန်ကာလည်း ပို့သုတေသနတဲ့ အောက်နှုံးလာသဲ။

ထို့ခဏတွင် လေတို့သည် ပြုပို့ ပို့ဆပါက် အနေည့်ငယ် ကျော်လာကာ ချုက်ချင်းလိုလိုပင် ပို့တိတ်သွား၏ ထွေးပြုစွာစာတို့အောင် ပြန်လည်ရရှိလာသည်။

ပတ်ဝန်ကျင် တစ်ရုပိုး ထိန်လင်သွားသည်။ လှမြှုတ်နှီးသည်
မျက်းလိုးများ ဖွင့်လာကာ လွှားလဲထားလိုင်၏။

“ဟင် သာဦး၊ အိပ်ဓပ္ပါယွားတယ် ထင်တယ်”

ဦးစိုးသွေ့က ပြန်ပြောသည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ သာဦး၊ သာဦး၊ ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘူး။ လန့်အော်
ပြီး ပေါ်သွားတယ်ထင်တယ်၊ သာဦး၊ ဘာမြှစ်သုလေဟင်”

လှမြှုတ်နှီးသည် တော်သွားတဲ့ ပိုမိုကိုသံကို ယနုလေည်း ကြေားရ
တော်သွားတဲ့ ထို့ကြောင့် ပြန်ပြောင့်ရှုံးလည်း၊ အကြောင်းဖွေးမည်
မထင်း ဆိုပြီး သွေ့က ဘာသူ စရာရရာရာ ပေပြောတော်ချွေး

“သာဦး စာကျက်တာ လွှန်သွားလို့၊ အာမန်းတယ် ထင်တော်
ပုံဆောင် အိပ်ဓပ္ပါယွားပြီးတော့ အိပ်ဓက်ဆိုမက်တယ် ထင်တယ်၊ အဲဒါ
သောင်ပြီး အောင်ဘာမြှစ်မှုပါ”

မိဘများက ချုံကို ဖျော်ဝန်သို့၊ ဒေါ်သွားကာ လားကိုင်း၌
ကော်မြှော်ကြောသည်။ အသေအကြောကွင် ပစ်မွန် ယုံလာသော ဟောလင်ကို
သောက်ကြပြီးထောက် အိပ်ကြောတော်သည်ပူး ဆိုကာ ထိုင်ရာမှ ထက်၏။
ဦးစိုးသွေ့ ပြစ်ကောင်းပါ၏။ ရှုံးက စာဖွဲ့ကေလး၊ အစွမ်းကို
ထိုက်လိုက်ပုံရာသည်။ စာဖွဲ့ကေလး၏ အောက်အဲမှ စာအုပ်တစ်စုံတို့သည်
ထွော့ခဲ့ ကျလာသည်။

“ဂိုဏ်ကလည်းလေ အိပ်ချွင်လှုပြီးလာ၊ သုံးတောင်ခလုပ်တော်
မြှုပ်ငွေတော့ဘူး”

ဒေါ်ပြုံးပြုတ်နိုင်က လင်ဟော်မောင်ကို အပြုံးတင်သာလို့ ပြော
လိုက်ပြီး ကြပ်းပေါ်ကျလာသော စာအုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်တဲ့။ အယ်လ်
တင်တာတို့စာအုပ်ကေလး၊ ပြစ်သည်။

“ဟ ဒါမတိုက်ပိုဘူးလို့၊ ထင်ပါတယ်ကွား ဒါဟာ ဒါလောက်
နှစ်နှဲပဲ နိုင်ပါပေလား”

“ရှင် မတိုက်ပို့၊ ဘယ်သွေ့က ထိုက်မှာလဲ၊ အဲဒါ စာအုပ်က ဒုံး

ထောက်ပေါက်ပြီး လျှောကျလာမှာလားတော့?

ဒေါ်မြွှေ့မြွှေ့တိန်က လျှောမြှောစိနိနှင့် အယ်လ်ဘင်စာအုပ်ဝို့
တာပွဲ၏ အအောင်အဲ ပြန်သွင်းလိုက်သည်။ လျှောတိနှစ်က ဝင်၍ မျှနှင့်
ပြောဆိုသည်။

‘အိပ်ကြောပါ့၊ ပေါ်ပေါ် သုတေသန၊ နာချုပ်ပြီး ဟင် ဒီမှာ
တာတိပုံတစ်ပုံ ထွက်ကျရန်တယ်’

လျှောတိနှစ်က တာတိပုံကို ကောက်ယူ၍ ကြည့်လိုက်သည်။

လျှော ဝါးကျကေးဇူးကြည့်ပြောစိန် တာတိပုံမြှောင်သည်။ ပိုမိုကေးဇူး
သည် ပြော၍ ပြန်ကြည့်နေ၏။ ကြည့်ပြောစိုဝိုင်းသည် ဖွေ့ဆေးတွင် ငန်ကြော
သည်။ သူလည်း တပေါ်အတွက် စာကျက်နေရေးမှု၏ ကြည့်ပြောစိုး
ကတော့ အထက်တန်မေကျာင်သူသာ ပြစ်ပါသည်။ လျှောတိနှစ်ကို အန်မ
ရှင်းလို ချစ်ရှာတ်။

လျှောတိနှစ်သည် တာတိပုံစလောက် အယ်လ်ဘမ်ကြားသို့ ထို့ပေါ်
လိုက်သည်။ ပြောတော့ သားအပ် သားအဖ သုံးမယာက် အိပ်ပေါ်ထပ်သို့။
တက်သွားကြောလေသည်။

လျှောတိနှစ်သည် ဘုရားရှို့၌၍ ပုဂ္ဂိုလ်ပို့ရာ တစ်ယော်ပြည့်စိပင်
အိပ်ပျော်သွားလေအတွက်။

တယ်လီစုန်းသံး ရှုရှုရှု ပြည်သည်မှာ စနာက်ငါး၊ နံနက်
ခြောက်နာရှိခြောက်တွင် ပြစ်တဲ့ လျှောတိနှစ်ကျင် သွောက်သွောက်လောက်
ပြု့၏ ဆင်သောက်လာကာ နားမယောင်သည်။

တယ်လီစုန်းသည် ဖွေ့ဆေးပုံ ပြစ်တဲ့

‘လျှောတိလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

တွေ့ကြီး သားကြည့်ပြောစိုဝိုင် ညာက ဆယ့်တစ်နာရီ ငါးဆယ်
လောက်မှာ ဆုံးသွားပြီ၊ ရန်ကုန်သွားချင်တယ်ချည်း ပြောနေတာလေး၊
အဓားမှားတယ် ထင်တာပဲ၊ ပါးယ်ချုပ်သွားပြီး ခေါင်းလျှော်လိုက်တာ

သတိပေါ်သွားတော့နဲ့ အသေးစုံတင်တယ်။ ပင့်ညွှန်ကတင်တာ ညာက
ဘုရားမြန်မြတ်

လျှမြှတ်နှုန္ဓိ ပိုင်သွား၏ ညီမလေသောဆိုလျှင် သူမရကြောက်ပါ
သို့သော ထိုင့်မှုစွဲ ပို့စီးပေါ်ကို သူမကြေားရရတော့ပါ။

ကျော်ထွန်းပါး

ဓမ္မဝင်နီးဓမ္မကလွမ်းပုံပြင်

ဆောင်အကုန် နှေအကျေပင် ပြစ်သော်လည်း နှင့်ဆတွက်
သိရှိသည်၊ ဝဝိုင်းစွာ ပြုဆင်လျက်ရှိခဲ့၏။

ရှုတူရှု တစ်တောင်ခန့်အကွာကိုပင် မပြင်စုစုလာကိုအောင်
ဆုံးဆတွယ်ထပ်စွာ ကျေမျိုးသည်။ ငွေ့ပြန်တာပါင်းဟုပင် စာဆိပ်ရှိသော်လည်း
ယင့်သည် နှင့်ရည်ရွယ် တစို့တွဲလကုန်၌ တပါင်းလသာခေါင်း၊
ဝရာကိုရှိနေပြုပြုပြု၍ နှင့်ပို၍ သိရှိသည်၊ လွှမ်းနေသည်။

အောင် . . . သည်နှစ်ပြာသို့၊ တစို့တွဲလတွေမှာ နှင့်ဆတွယ်
လောက်ဘူး၊ နှေတာပါင်းသောခေါင်းမှာပင် အပြောနဲ့ပြုရှိသည် နှင့်ဆတွယ်
တကော်။

‘ဟောင်ဟာသာ’ အဆောင်ကြိုးပေးသော ပဲပြောတ်နင့်ထမ်းမှုကြိုး
စာရင်း၊ ပြောရားအိုးသည်၊ ကြိုးထဲမှ လက်စက်ခြောက်ကဲလွန်းသော လောက်
ကြိုးကို အကြိုးပန်းကောန်ထဲ ငဲ့ပြုးသောက်လိုက်သည်။ စာတိုးဘျား
လောက်မှု ဟောင်ဟာသာ ပြောရားအိုးထဲမှ ရေဒွေးကြိုးကိုပဲ သောက်သာ
သည်။

နှင့်အပြင် ချုပ်စောတွန်းသောအနာဂတ်က ယာယိအနိဂုံ
အတိုင်းအပြင် ပြောစိသွားကြာ နှမူးယူ ကျွဲ့ကလေးဖျာပင် ထိုတတ်လာ
ခဲ့သည်။

“သာမန်...၊ ဒုမ္မ ဖြစ် သရက်ပူးလောငတွေတော့ ဒီလိုနှင့်မီး
ပိုက်ပျော်မီးအဲ ဆိုရင် အကျိန်လုံးကြောက်နေတော့မျှော်”

အဆောက တိပိဋကဓရဘရိပ်ပြုများကို ကြည့်ပြီး နာမြာတသူ၏
ဆိုလေသည်။

အင်ပတ္တု သူတို့လို ပြသဟနများအတွက် အရှုံးအင့် အသီးအမှုင် ကဆေးများသည် အသက်ပစ်ပြစ်ပါသည်။ ပြသဟနာဆိုတောက် ပြထွေကိုသိမ့်ပျောက် ဖောင်းချေစားသောက်ရာသူများ ဖော်ပိုလော်

သုတေသနကလေသူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်ဘင်္ဂ၊ ဟန်၊ ဟန်ဘဏ်နှင့်များ
တည်နိုင်လသည်။ မြို့ဘာဝါဘွားလက်ထက်ကတည်းက စာ ၂၀၁၄၍၊ ကျော်ပြီး
မောင်ဟာသံလို့၊ အမောင်တွေအမောင်ရွှေက အဓမ္မဘဏ်နှင့်ပြင်းပေါ်။

အတိအကျခိုရပူးငွေ့လောက်မြှေ့သည့်ဘင်္ဂ၊ ဟန်၊ ဟင်္ဂလာ၊ ကန်၊ အရှင်၊ တောင်ဘက်တွင်ရှိပြီး ယောင်ဟနာတို့၏အဆင်အစဉ်သည် တိုင်တောင်ဘက် ထဲမြှေ့ ကျောက်တော် အင်းထောက်တိုင် ဆက်နှယ်သွား သော ရှုံးလောင်းမားပို့ချု မြှောက်မြှေ့များပင် ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်သာ မြှောက်တိုင် တစ်ဆောင်တွင်၊ မြှေးပို့သည်။

၌တွင်သိပ်ကြီးတွေဖြစ်၍ ထုတေသနလောင်မရှိလို့၊ အောက်
ပြုပြုရှုံးယူ နာနတ်တော်ကြီးကလည်း နိုင်နသြာဖြင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပဲဗျာ
နာနတ်အော်နှင့် ရန်ကျိုနှင့်မွှေ့လောက်း ဆင်ဖျက်တော်နှင့် နားညွှန်ရန်သော
နာနတ်ခြေထွေ့ ဖောင်ဟသာ့တို့ပြုလည်း နှောည်ခြေတိုင်းပြုဖြစ်၏။

အစေ့ဖူ့၊ မြိုက်ထဲပူ့၊ ဆွဲပျော်ရင်းပြာ၊ လှုင်ဗန်းပေါ်နှင့်
အလုပ်လုပ်နေရာ့ပြု့၊ အမြှာသီးနှံများသာကို ပလုညီးသာတဲ့ သူမြို့အလုပ်နှင့်
သူ အလုပ်စွဲနေစာတ်သည်။

အဖော်သည် မြို့သာမားတစ်ဦးရီပီ ကြော်ကြော်တစ်ဦးနေတတ်
သည်။ မြှုတ်ကိုသီးနှံများကို ဖျက်ဆီးယည် ပြုကြော်များ၊ ရှုံးများဆိုလျှင်
အဖွဲ့ရန်သူပြု့စာတ်သည်။ ကြော်ထွေ၊ ရှုံးထွေထောင်ပိုးပြီး သီးနှင့်ကြော်
၍ ထန်ချဉ်နှင့် မြှုပ်းပော်စာတ်သည်။ မြိုက်ထဲပူ့၊ အဖေ့အတွက် ပင်ကျော်
လွှားကောင်းကောင်းမှုပူ့သည် ထန်ပင်ကြော်ထွေပူ့၊ အပင်နှစ်ဆယ်လောက်နှင့်
သည်။

အဖော်သည် စီမံချမှုအပြစ် သူမြို့ထဲမှ ထန်ပင်ကြော်များကို
ထန်ချဉ်လိုင်းဝင်းဆွဲထားသော အညားဝင်ထန်သာမားကို နှစ်ချုပ်နှင့်ငြားထား
သော်လည်း သူအတွက် အကောင်းဆုံးမြှုပ်ဟောက်ပင်ပူ ထန်ချဉ်ကိုမှ
ထမြှုတန်း ချိန်ထားတ်သည်။ မြှုပ်ဟောက်ပင်သီးပြုးပူ့၊ ထန်ချဉ်ခံထား
ပါက ထန်ပင်ပူ့မှုပူ့၊ ထန်ချဉ်သူည် ပြင်းဂျွန်သူပြု့ ဝါးကျော်စာတ်ကို
ထဲပူ့ 'တန္ထိုး'ပြု့ မြှုပ်ဟောက်တွေန်သို့ မြှုပ်ဟောက်လို အမြှုပ်ထွေ
ခေါင်းထောင်နေပြုးပြုးကြော်နှင့် မြှုပ်ဟောက်ပင်ဟု ဝါးသီးကြော်ပြုးပြုးသည်။

မြှုပ်ဟောက်ပင်ဟု အကောင်းဘေးလောင်အကြောင်း၊ ပါလာ၌
ဟောင်ဟာသာတို့အဖော် အကောင်းဘေးလောင်တွေကြော်ပုံကို ပြောရှိုးယည်
မြို့ထဲပူ့၊ ပြုးထွေ၊ ရွှေ့ မြှုပ်ကိုချက်ပြီး ထန်ချဉ်နှင့်မြှုပ်းတ်သည်။ ထို့ပြင်းပြု့စုံပင် မြိုက်
ပတ်သည်။

မိုးအကျိုး၊ ဆောင်းအကျုး မြှုပ်ထွေထဲကို စင်းချောလိုင်းထွေ ဝင်စဲ
လာတ်သည်။ ကွင်းထဲပူ့၊ ရော်ညုံသွားကျော်၌ မြိုင်းရော်ဦးထွေများ လာပေးခဲ့
စိုလှုကြော်ပြု့ပြု့ပည်း၊ ထို့ပါ့ပါ့ထွေကိုပင် အဖော် ချုပ်သာများပေး။ ထွေ
သည်နှင့် မိုးမြှုပ်ကို၊ ထန်ချဉ်နှင့်မြှုပ်းတ်သည်။ ထမ်းပြီးစရာ ရှားရှားပါးအား
ဟင်းလျားအပြစ် အဖော်ကြော်ကိုတ်သည်။

သည်မှာ ဟောင်ဟာသာနှင့် အဖောက သန့်ကွန်ဘက်၊ ဟောင်ဟာသာက အစေ့ဆုံး အမောင်သာလောင်တွေ အမော်ပက်စက်ရှိ၊ ပခိုထားသီးလှ အများ စားဆလုပ္ပါဒသာ ဝါးကိုတောင် ပဲ့ဝေစားသူမဟုတ်။ အချို့ဝါးမေား သူများ ရှိကြသည်။ အမြောက်နှင့်နှင့် ဝါးကို ရှောင်မှာဘတို့၊ ဝါးခွေကဲ့ထို့ အမြောက်နှင့်မပါ အဓမ္မခံသာက်သာက်ဝါးမျိုးတို့ ပဇာတာတို့၊ တန္တာကျပ်နှင့်တော့လည်း ငရ်ချို့ဝါးမေားတာ၊ စရိတ်ဝါးမေားတာ၊ ပင်လယ်ဝါးမေားတာ၊ ကန်တွင်ပြန်ချောင်တိုး မတော့တာ၊ စာည်ပြုနှင့် ဝါးမေားတာ တွေ အဖို့မြို့ရှိသည်ကြောဥျာ ဟောင်ဟာသာက ထူးခြားသော်လည်း ဝါးဆိုးဘယ်လို့ဝါးမြို့မှု ပစား

"မြို့သားရုပ်...၊ မြို့သားကို ဟာသံကျော်ရှိပြုသူမျှလို့၊ ဟောင်ဟာသာလို့နှာမည်ပေးတာ မှားနေပါပစေကာ၊ ဟာသံသာ ရောဂါးသံတစ်မျိုးပါကျယ့်၊ ပြန်ပင်လယ်ရဲ့ သော်စံပို့စွာမှာ အဖျော်အသင်းရဲ့၊ နေတာတ်တယ်၊ ရေညီရောင်ရဲ့၊ ဝါးမော်စွားဟာ ဟာသံတွေရဲ့ အစေးကွွာသို့ ရှေ့တော့ မြို့သားက နှာမည်နှင့်မလိုက်လိုက်တာဘွား၊ ဘာလဲကွာ...၊ သက်သက်လွှတ်သွေတော်င်ကြီး လုပ်မလို့လား၊ ဟား၊ ဟား၊ ဟား"

"ဆို...၊ မော်ကြိုးကလည်း၊ သားအပောက ဝါးဆိုးဘာတို့မှုမတားပေးမယ့် တဗြားအသားတော့ နည်းနည်းပါးပါး စားတာယ်ရို့တာလည်း၊ ဖို့သားက စတိုလောက်စားအသာပါကျား စွဲ့ပော်စေရာရှာများရှိုး၊ သက်သတ်လွှတ်အပို့ဗြိုင်ဝါးဆုံးပါကျွေတော့ တော့လို့လား"

"ဒါကတော့ သူ့အကျိုး၊ သူ့အောင့်၊ သူ့ရှိုးရှုံး၊ ရှင့်လို့တော့ ကျွန်းမာရေးလောက်စားအပို့လို့ပါး ထူးခြားစိတ်ကြိုးပါးအပို့လို့တော်လောက်ပါပြီ့ရှင်း"

"ဒားရေား...၊ မင်းသားက အပို့ဗြိုင်ဝါး၊ သက်သတ်လွှတ်စား စေတာကိုလည်း ကြည့်ရှိုး၊ ဝါးတွင်ဆုံးလောင့် ပြီးတော့ ဥပုသံဇွန်တို့မြို့သားက သက်သတ်လွှတ်၊ သကြိုနိလို့ အပဲကြိုးရက်ကြိုးဝေး၊ ဘုပ်နှင့်တော့လည်း

လေယဉ်တိုင်ရက် သက်သတ်လွတ်အဖို့၏ ဒီကြားထဲ အိပ်မက်အင့်
အဖို့၏ဝင်တာဝါ့၊ ဘာဝါ့နဲ့သိရင် တစ်နှစ်ပုံ၊ သူ့သက်သတ်လွတ်က
နှစ်လျှောက်ပြုခဲ့ဖြစ်တော်း။

မောင်ဟန်သူများ အဖော်၏အစ္မပ သုဒရဝကြာင်းပြုခန့်သည့်၊
နာရိုက်ထောက်နေရာများ။

“အဲဒီလိုပ်ဆန်တော်ကို တော့ပ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပလွတ်နိုင်ဘူး၊ လာမာမေး၊ ကျွန်တော်က ဘဲဒီလိုပဲ ဖော်သွင်လို့ စန့်ခဲ့တော့ပ အဖေါ် အတော် နိုင်သော် ဘာအတုပ်မဆို ကျွန်တော်ထွို့ပေးသော် မဟုတ်လော်”

"အို. . အို. . တိသောက် အဖက ခွင့်ပစ္စတိနိုင်လို့ ပြောရတဲ့
ယရှတ်ပါသူသာများများ၊ တိသောက်ပေါ်တွန်းကလည်း ထင်နမ်တော်တော်
ပုံနှင့်အောင်အောင်ကြုံမောင့်လို့ ဒိုက်ပြုပေါ်ဘွဲ့တင်ရတော် ငါးရောင်
တော်တော်တော် ရှာမှုပ်ယူနိုင်ခဲ့ပြီး၊ အဖ ကျေမှုပ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့
သာများ၊ . မင်းအထက်များ အစိမ်တွေနှင့်ပယာကို. . . အားပုံးကာ အင်
ဝေါးအင် သည်မြတ် တစ်ထောက်က တတေသနအွဲခြေး စာတို့ခြေခံမှုများများ
သန့်ဆုံးကိုချောက်မေး သာများအတော်ပယာက်ကိုပဲ အင်စို့နဲ့ လက်ရှုံး
တတို့မြန်နေတော့ သာများအတော်ကို ပြောရွှေ ဦးစီးပွဲပေးဆောင်စေချင်တဲ့
အဖကရပ်းခန်တော့ ပါသောကလေးများ"

အသေက မျှော်ဟသီဘတိက အထွက်ဝင်ပြုပြန်သည့်

“သူအစိတ္တန် ဘယ်လိုပဲဝင်ဝင် ဖော်ကြီးမြင်တဲ့ မြှုအလုပ်ကို
ပုန်သွေ့ ပြောအောင်လုပ်သွားခဲ့တော့ ယရှိတော့ သူဘက်က လုပ်ဟန်များ
နှင့်တော်ရင် ကျွန်ုပ်မြှုပ်များပဲ့တော့ မူ..၊ သာမေတ်ဘက်က ဝွေါနာရောက်
သွားပဲ”

"မင်္ဂလာသိပါဘူး အစောင့်ရှာ တိုက သူကို ဒီဇိုင်းလျှို့ပုံစံနှင့်
တာဝန်ပေးသွင်ဖန်တီး၊ ခုလည်း သူလုပ်ချင်တာလုပ်ပါစေရို့ပြီး အထူး
အကြပ်ပိုင်းတာ မင်္ဂလာမြှင့်ပဲ ရုံလျှော့ဆတွန့်၏ ထုပ်နှင့်ပတ်လုံး ထုပ်နှင့်
တာပဲဟာ၊ ဒီပေါ်ယုံ လျှော့တာ သာသမီးတွေကိုစတား သူတို့ မိမိမူ

လုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းအစဉ်အဆက် ဘဝမှုကိုတော့ ပေးထားခဲ့ချင်တာဘိုးကျေ အတူသာဖြင့် သာမေးယာကိုရှာအလေးပြစ်တဲ့ သူ့ကိုတိုက အားကိုတာယ်လေး သူရထားတဲ့တွေ့ကလည်း စိုက်ပြုခဲ့ရအား..”

“အင်းလေး..၊ သာမေးယာက ဖဇာကြီးဆင်လိုက် စိုက်ပြုခဲ့ရအား.. ကိုတောင် ယူစိုပြုကာမှ တွေ့မှတို့အတူမြတ္တုကို ဓမ္မာရှိပြီးဆောင်းလိုပ်တဲ့ ဘယ်နေပါမယ်ရှင် သူအနီးနှင့်အပါကျွမ်းတွေ့လည်း သူ့ဟာနဲ့သူ ပြန်လာလို့ ဆပဲရှင်”

အေမှထပ်မံ့ နောက်ဆုံးသာဝိဝကာက ဟောင်ဟာသာဝိနှာဆဲ့ကို စိုးဝင်သွားပြီး ကြောက်သီးအောက်လည်မျှာ လူနှစ်ခု ထားသွားခဲ့လည်း

အသေခြုံပြုလိုက်ထောက်ကာသာ နှာဆဲ့မှာ ချွဲမြှင့်လွှာကိုရှိရန်သည်။ ပျောက်သွားခဲ့၊ ပေပြာ့စုံ။ နှာဆဲ့က တွေ့ကိုယ်တွေ့ကိုပိုင်းတော့။

“သူအနီးနှင့်အပါကျွမ်းတွေ့လည်း သူ့ဟာနဲ့သူ ပြန်လာလို့မယ်ပဲ ရှင်”

လုပ်မျှကိုဝန်း

နှာည်းလေးက ယဉ်ထည်း ယဉ်သည်နှင့်အသူ လို့သေးစေတိဆင့် သည်။ ဒီကင်း၊ အချို့ဝါယွေ့တွေ့ထဲမှာ သာမျှသေးကလေးလှပ်ပစ္စလာမြတ္တု ပေးလေ့ရှိတော်သည်။ နှာည်းမျိုး။

သို့သော် လွှဲမျက်ငံပြန်သောနာမည်မှာ ရုပ်ပေါ်တောာ့နာမည်
မဟုတ်၊ လွှဲမျက်ဝန်း အသက် ဖြစ်စ်ပင်ရှိခဲ့ပြီ။ လွှဲမျက်ဝန်းကိုပြောဖြော
ဟိုလွန်ခဲ့သော ဖြစ်စ်နှင့်က လွှဲမျက်ဝန်းမိဘမတွေက ပေခဲ့သောနာမည်။

လွှဲမျက်ဝန်း ...။ နာမည်ကင်လေကော် လှသည်မဟုတ် အောင်
လည်း ဧရာဝယ်လှပသူကေတထဲမြင်နေ၏ အရိုင်ရှည်ပေးပို့ ဧရာဝယ်ပြိုင်ပျော်
တွင် ပြောဆတေထွေနှင့်ပိုင်သေတောက် ရောက္ခာကြွော်သူ့၊ ငွောက္ခာသူ
တောင် ကျော်လှပစွာနေသည်။ လွှဲမျက်ဝန်းမိဘသည်အတိုင်း မျှော်လုံးကော်
မြှည်စင်ဝင်ငါးနောက်တော်သည်။ အသေးအောက်က စီပြောတို့လျက် ပျော်
ညှစ်လေနှင့် လွှဲမျက်ဝန်းအတွက် ပိုင်းကောလေအောင်းပင် သပင်လည်ပြုကြ
လွှဲခဲားသည်။

ထို့ ဧရာဝယ်လှပစွာနေသော လွှဲမျက်ဝန်းမှာ ယင်ကအဖွဲ့
ဝတ္ထု ပိုင်းချေသည်နောက်တော်သည်။ လွှဲမျက်ဝန်းအဧရာဝယ်လောက္ခာပြိုင်ပြီး လွှဲမျက်
ဝန်း ပညာအရေးသူ့တော်နောက် ကျောင်းတော်စဉ်မှာ ချမှတ်သူမြှင့် ပြောဆုံး
ချေထွေ ပိုင်းချေလည့်ခဲ့သည်။

သို့သော် လွှဲမျက်ဝန်း ဘယ်သူ့ကိုမှ တုပြစ်ချမှတ်ရောတွေလီးမာဟူ
၏ လွှဲမျက်ဝန်း၏ အဧရာဝယ်လောက္ခာငြာ့ လွှဲမျက်ဝန်းတို့မြှော်နှင့် အသက်အောင်
မြှော်တွေက သူတို့သာမေလာများ၏ ဆင်ကြောခံကြသည်။ ဒါပေမယ့် လွှဲမျက်
ဝန်း အားလုံးကို ပြင်းပေါ်ခဲ့သည်သူ့။

လွှဲမျက်ဝန်း၏ရိုက်သူမေတွေထိ ပြစ်ပြစ်သွားတော်သည်။

ထိုသို့ လွှဲမျက်ဝန်းပြုစွာရောသည်မှာ လွှဲမျက်ဝန်းမိဘသော မြှော်
ကမေလေး၏ နှုတ်သားတွင် အချမ်းမြှုပ်ယူတော်၊ အချမ်းမြှုပ်ကွန်းမြှုပ်သာမြှုပ်
ထိုအောင်ကြား လွှဲမျက်ဝန်း၏ အိပ်မက်ထဲမျှမြှုပ်သူ့။

အိပ်မက်ထဲမျှမြှုပ်သူသည် လွှဲမျက်ဝန်းအောက် လွှဲမျက်ဝန်းထဲ
ကမေလေကောက်တွေ့က ရောက်ရောက်လာတော်သည်။ ပြုးကောက်ဝင်စေသူ
မှာဝတ္ထု တစ်လတစ်ကြိုင်တော့ ပုန်မှန်လာရောက်လေ့ ပိုတော်သည်။

ထိုအသိနှင့်မှာ ချို့သွက် အီပိုပက်ဆောင်လာစေချင်လျှင်

မြတ်ဆည်း ဝရှိသာနဲ့စ်၊ သာမျိုး၊ ခြေခံသော်လောင်းလို့လို့ အဆုံးအကြိုင်
သောင်းအောင်နှင့်ပြန်ပြီ ပန်ကဆလေယန်၍ ဘယ်အနှစ်တိုင်ဒါန်၊ အိုင်လာည်
အိုင် အီပိုပက်ဆောင်မှာ ချို့သွားလောင်က အလည်းရောက်ဆလှို့တတ်သည်။

ထိုသို့ဆောင်စွာမှာ လွှဲပျော်ဝန်း လွှဲကိုချေည်း သန့်စင်ဆောင်
သောည် ပေါက်၏ ခိုင်ကိုပါ သန့်စင်ဆောင်ထားရော်သည်။ လွှဲပျော်ဝန်းတို့
အိုင်ရာ ယောမင်းကြီးလမ်းအီပိုပါ ကားပြို့ အနီးဆုံးများရှိသော ငွေတိဂုံး
အော်ပြုဝန်ကြုံတို့ဘွားကား လွှဲပျော်ဝန်း ပုတေသနပို့စားရော်။ ထိုသို့ဆောင်နှင့်
မှာ လွှဲပျော်ဝန်း သက်သတ်လွှုတ်စားရော်သည်။

ဒါဝတ္ထုကို လွှဲပျော်ဝန်း ခြေခံပြုပွဲလုပ်ခြင်းမှာ လွှဲပျော်ဝန်း၏ အိုင်
ဆောင်က ချို့သွားလောင်က ပြောကြားခြေခြားပြောနိုင်ပြစ်သည်။

“ဟောင်တို့တင်တွေ ဘဝအဆက် အစကြောင်းဆကောင်းကြုံဘူး၊
အိုင်နှင့်လုပ်ရမယ် ဒီဘဝကှာ ပြန့်ဆုံးကြပြီး အစကြောင်းကောင်းလို့ကတော့
အားတာရာအားအားထားပြီး ကျွန်ုင်စေကောင်းကြပါ့ပဲ ရှိပါတော့ထာယ်ကျယ်”

အိုင်ဆက်တော် လွှဲပျော်ဝန်း၏ချို့သွားက လွှဲပျော်ဝန်းကို အသေးအ
ပင် မှာခဲ့သည်။

အမှန်က လွှဲပျော်ဝန်းမှာည်လည်း အိုင်ဆက်ထဲက ချို့သွားလေးမှာမှ
သာတာရာအားက် ဓမ္မ၊ လျှော့ခြုံခြောင်းထား ပျောက်၏ ငယ်ဝိုင်ဆောက်တည်း
လွှဲပျော်ဝန်းကဲ အမျှားထာကာထဲက ထူးချွဲသွားလော်ခြင်း။

အသေးကို ငါးဖို့ငါးခါသာစားထဲတို့၌ ငါးဆိုငွေ့ကို ဘာတို့မှာစား
သော်လည်းကြုံဖြစ်သည်။ ငါ့ကြိုးမှာကြုံမှာသွေ့ အပြုံစံသာက်သတ်ရွှေတ်
အားတ်သည်။ ချို့သွားလောင်နှင့် အိုင်ဆက်ထဲက ငွေ့ဆုံးကြုံမည် ရက်စွေ့
အားတ်သော်တို့ပြီး သန့်စင်ဆောင်စွာသွေ့ သက်သတ်ရွှေတ်
အား အစွားနှင့်ပုတေသနပို့စားလော့ရှိသည်။

ထိုစို့ဆောင်ရာက်ပျော့တွင် လွှဲပျော်ဝန်း ငွေ့တိဂုံးစောင့်ပြုတ်ကြုံ
ပြုတ်တော်ပေါ် ပြုတ်ရောက်လေ့ရှိပါသော်

လျှောက်ဝင်သာတွက် ဇွဲတိရိုစေတီပြုတိကြိုး၏ အခိုပါသို့ ငရာက်လား
ခုံမြှောက်သည်။ တိုင်ဟက်ထဲပု ချို့သွေ့လောင်နှင့် လွှဲမျက်းဝန်းတို့ အတိတ်ပါ၌
မျှော်ဘာ ပြုခဲ့ဆုံးရမှာသာ အဂွမ်ပုံပြင်ဟောင်းကေလေးကြောင့်လည်း
ပြုပါသည်။

အဂွမ်ပုံပြင်ဟောင်းကေလေးကြောင့်လည်း ပြုပါသည်။

ဒီဇန်နဝါရီတော်

ဒါနိုင်ပေးတော်သည် ပုဂ္ဂနိုင်အေတီပြိုင် ထွန်းကေားဘုန်းတော်ကို
သော်လည်း သာသာနာလူကျော် ဥရုမြို့နှင့်တွင် ပါစံသော သတုံးပင်းတဲ့
ပါတော်သည် သာသာနာနှင့် သာရုံး ဓမ္မစံတို့ရ သတုံးပင်း။ ပုဂ္ဂနိုင်များကိုယ်တော်
ပါတော်တော်သို့ ဝရှာက်ရှိသွားခဲ့သည်။

သို့သော် ပြန်မှာနိုင်ပေး ပင်လယ်ဝြော်သော ဒရိုမြိုင်ဝပါးအောင်
ကမ်း၊ ပါဒြို့တော်သို့သည် သာတော်သို့ဝြန်များကို မင်းဝိုင်းတော်ပြီး ပါဘုံး
တော် ကောင်းတော်တို့က တည်ထားသောသနိုင်ကြိုက်သို့ကြိုးကို
ကျောက်တာနဲ့ ကြိုက်ဖျုတ်ဝန်းစေရလယ်ဘုရား စသည် ပါဒေဝဝတော်များ
အတွက် နှုတ်ပြု ကျို့သွာ်ရှိ ပုဂ္ဂနိုင်များထဲ ဆက်သရာည်အပိုအား
ပို့ဆောင်း

ထိုအချိန်တွင် ပါဒြို့တော်များ အပို့ဖြစ်ပါသည်။

အပို့ဖြို့တော်သို့တော် ပါ်ပိုင်သောင်ပင်ပင်လေးနှင့် သူမှတ်၍
ယာတော် အကောက်သို့ တော်ပုံပြုကေလေးမောင်ဟာသာတို့မှာ အသေး
အခွင့် ကြို့ခုံ့လာပြီးဖြစ်သော ပြို့တော်ကြို့အပို့ဖြို့သာကိုး အသေး

ပင်ဖြစ်သည်။

တပ်မျှေးဆိုသောင်ဟာသုတေသန၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဆိုင်ကင်၊ အကြီးအမျှေးဆိုင်သနလျှင်၏ သားကြီးမြှုပ်ရာသတ်၌ ပါဒနှင့် သနလျှင်စကားကင်းမြှုပ်တို့မှာ ဧရာဝတီနှင့်လန်းအောက်ပြီသားပင် ပြစ်ပါတယ်။

သို့သော် ပါဒနှုပ်မှာ ပင်လယ်ရော့ထုတ်ယူတဲ့မှုပြုကြား ပမ်းဝန်း ဆိုင်အတွင်း အမှုထုတ်ယူတဲ့ရင်သားအား ဝင်ရွှေကိုသွားလော်ပြီး ပြုနိုင် တော့သံ သနလျှင် ဓမ္မဘဏ္ဍာကင်းဆိုင်ရာ အလွယ်တက္က ဝင်ရွှေကိုဆိုက် ကင်နိုင်တော့သွားပြီး သနလျှင်စကားကင်းဆိုင်စား မောင်သနလျှင်က သားအားဆိုင်ခွင့်များကို ရရှိခဲ့စားဆုံးရောင်တော့သွားပြု။

ပါဒနှုပ်စာအမိန္ဒာ ဝင်ရွှေယူတ်ဝေါ်မှုပြုကြား တစ်မြေကြား၊ နှစ်ရီးနှစ်ပိုက် ချုပ်ကြည့်မှုပြုကြား အပြင်အပေါ် မဝောကားနိုင်သော်လည်း သွေးကွဲပေးအောင် ခွဲလိုသွားမှုပြုကြားတစ်မြေကြား၊ သားနာနှစ် သင်ရှာရန် တွင် သနလျှင်ကို နှီးတာက်ထိုက်နိုက်မှုတော့သွားပြု။

သားမတော် တပ်မျှေးဆိုသောင်ဟာသားက အကျိုးဆောင်ရွက်း ပသင့်မြေကြား၊ လျှောက်ထားသွားမြေကြားမှုပင် သွေးခွဲစကား နားဝင်ရွှေပြု ပြစ်ဆော် ပါဒနှုပ်စာအမိန္ဒာသွားပြု သားမတော်တော်ကို အကျိုးဆောင်ရွက်း သနလျှင် ကို ပွတ်ပင် နှီးတာက်လုပ်မြေကြံ့သွားပြု။

“ဟော . . သနလျှင်သားဆော် လက်နက်ချေကြေား ပင်တို့၊ ပောင်သနလျှင်ရဲ့ သားမတော်ကြံ့၊ တပ်မျှေးဟာသားက ဒီစိုးပွဲကို ဦးဆောင်ရွက်း ထိုက်နိုက်ရွှေတာက္က”

ဟူ၍ ပိဋ္ဌယာယ်တစ်များပြု့ သနလျှင်တော်သားဆော် ဒိတ်စာတ်များက ပြောစေရန် ပိဋ္ဌတော်ခိုးသော်လည်း ထိုအားချို့က ဘုန်းလာကိုထွေမီးယာက်သော ဟောင်သနလျှင်၏ ပြတ်သားသော်ပြု့ထိုက်နိုက်မှုပြုကြား ပါဝါးဝါးစာအမိန္ဒာ ကျော်သွားခဲ့ရာကာ ပါဒနိုင်တော်အားရှုံးကို သနလျှင်က ရရှိသွားခဲ့သွားပြု။

မောင်သနလျှင်မှာ ပါဒနှုပ်ကို လက်ဝယ်ရရှိခဲ့ပြုပြစ်သော်လည်း သားတော်ကြံ့၊ တပ်မျှေးမောင်သားအောင်း အထင်တွဲပြီး ဟားကိုလိုက်၍

နိုင်ဘာကိုပါ ဖောင်အပေါ် သုစွှေ့ဆောင်သိခဲ့သူအဖြစ် လျှော်စွမ်းယင် အထိ အဆောင်ရွက် ကျင်မှုကိုပဲရာမှ ပောင်ဟာသာတဲ့အနီးသည် ပုဂ္ဂိုလ်သာစ်ပဋိလား မှာလည်း ရင်ကွဲဖြစ်သူဖြြို့ သောလုံးပဲရရှာသည်။

"ပောမည်းတော် အထောင်အမြှင့်လွှာမှုများကြောင့် အဖြစ်ဆုံးခဲ့ရသော တုပည်းတော်သည် မည်သည်ဘဝရိုးဇာဂ်ဇရာဂ်သန်လွှင့်တွင် ဖြော်ရာတဲ့ ဤပါဒကျိုက်ပုဂ္ဂိုလ်နီးမြှင့်သာလွှင် ပြစ်ရပါလိုက် အရွင်ဘုရား . ."ဟု ပောင်ဟာသာတဲ့ ထွေကိုသက်စနှောက်ဆုံးဘဏ်ဖြစ်မှာ ဆုပ္ပန်မြဲတော်ကို ကြားစွာသာ ဖူးဝါးသာစ်ပဏေသူမှာလည်း မဇာသခင်ဘဒီနိုင်ကောဇာလာမှာ ပောင်ဟာသာ ကဲ့သို့ ကျိုက်ပုဂ္ဂိုလ်နီးဇရာယ်စေတဲ့ပြုတို့တို့တို့ တိုင်တည်ပြီး ဘုရားနိုင်တော် သွားခဲ့ရှာသည်။

ကျိုက်ပုဂ္ဂိုလ်နီးဇရာယ်ဘုရားကို ဖျော်ရည်မှန်းပြီး သုစွှေ့ပြု ဆုဝတော်နှုန်းခြင်းအတွက် သုစွှေ့ဘား ပြည်ပါ၏

ထိုသို့ သုစွှေ့တည်စေ ပြည်စေခြင်းမှာလည်း ကျိုက်ပုဂ္ဂိုလ်နီး ဇရာယ်စေတဲ့တော်တွင် ပြုတွောဘုရားရှင်၏ ထံတော်တာတိပြုတို့တို့ ကိန်စေပို့ပို့လွှာကိုပဲသာကြောင့်ဆုံးက မှာစာတန်ရားပါး

ဂေါ်တာမပြုတွောဘုရားသည် ပဲနို့ဘုရားပြုပဲနောက် သာသနဘာဘက္ဍ ရှစ်ခုနှစ်တွင် အာဆောက်နီးတော်ကြေားက ဆုအာပီးဇူးကို ပြုတွောဘုရားရှင်၏ ကို ပြုတွောဘုရားရှင်အား တတိယသရီယနာကို အရှင်ပောက္ခလိုတွော သုသေဟာစေသူ ပြီးဆောင်သော သံယာစတ်များ တင်ခဲ့သည်။

အတိုင်းတိုင်းသို့လည်း မှုဒ္ဓဘာသုနာဘဏ်ဆရိန် သာဆုနာပြု ထောင်များကို စေလွှဲတ်ခဲ့သည်။ သုဝဏ္ဏဘူးမိသို့လည်း အရှင်သောဏာနှင့် အရှင်ဦးတ္ထရတို့ကို တပည်ပြုစဉ်သူ အရှင်သောမာယနှင့်အတူ စေလွှဲတ်လိုက် သည်။

သုဝဏ္ဏဘူးမိဟင်း ရွှေသီရိမာသည် အရှင်သောဏာနှင့် အရှင် သောမာယတို့၏ သုဝဏ္ဏဘူးမိတိုင်းမှာ သာသုနာပြုသည်ကို အားခါ ကင်းတိုင်းမြိုင် သောမာယ်။ ထိုအရှင်နှင့်ပါးက် တပည်ပြုစဉ်သူ အရှင် သောမာယကို ပေါက္ခရာဝတီဇား အကုန်သို့ သာသုနာပြုရန် ထပ်မံမဖွေတ် လိုက်ပြန်သည်။

ပေါက္ခရာဝတီ၌ သတင်းဆုံးတော်မှုဖော်ကြသော လက္ခဏာကျွန်း၊ သီဟနီပက္ခန်းများမှ ရာသာကြီးများသည် အရှင်သောမာယ်၏ မှုဒ္ဓတရား တော်ပြုတ်ကို ပိုမိုထုတ်ကြည်သက်ဝင်လာကြေး၊ သီဟနီပက္ခန်းမှ ရာသာကြီး ဆောက်မှာ ရဟန်အပြစ်သို့ ကျေပြုပေးခဲ့သည်။

အရှင်ဆောက်သည် အရှင်သောမာယနှင့်အတူ ဇီနိုယ်နိုင်ငံ ပို့ဆောင်ရွက်ပြည့်တော် အာသောက်မှုပြုစဉ်သွားသူ၏ ဘုရားသခင်၏ ငါး ငါး၊ ငတ်းငတ်းငတ်းပျေား ဂုဏ်ရန်အထိုက် ငတ်းငလေသော် အုပြက်စွာဘုရား ၏အောင်တော် (၂၄)ဆုံးကို စီမံခဲ့သည်။ သီဟနီပက္ခန်းမှုးအပြန် ပါဒ်ထိုင်ကမ်း၊ မြို့၏ၢုံးအင်ရာက် ဆုင်တော်နှစ် ဧက်ကို ပေးခဲ့ကာ အုပ်ငွေအရွယ်ဝေါတွင် ဌားနာ ခဲ့သည်။

ကျွန်းဆုင်တော်ပျော်ကို ပါဒ်၊ သာန်လွှဲမှုံးအပြန်ကြသော အာသာက်မှုံး၊ ကတွန်ဗုံးမှုံး၊ ကနိုင်ဗုံး၊ ကမန်ဗုံး၊ မှုန်ဗုံးရာ်ဗုံး၊ သလိုင်ဗုံး၊ ပို့ဆောင်ဗုံး၊ သာမန်ဗုံး၊ သာမန်ဗုံးကိုကိုက် အပွဲအိုးဗုံး၊ ပံ့သားဗုံး၊ ပယ်ဗုံး၊ ပို့ဗုံး၊ ပို့ဗုံးတို့တွင် ဘုရားတည်၍ ဌားပော်ပြုပေးပြီး၊ ကျွန်းဆုင်တော် မြို့၏ ကို ဥထွေရုံးကုန်းကို သာန်လွှဲမြှုံးကိုကိုဝေတိုးဝတ်ဗုံးအတွင်း၌ ဌားနာ ပြုခဲ့လေသည်။

ကော်မြိုက်တော်ရာဘုရား၏ ဆုင်တော်၊ တော်တော်သာစစ်များကို

ဌာနရှုပြည်မြိုင်နဲ့ကြောင့် မောင်ဝန်အွေး၊ ကျိုက်လောင်ဝန်အောင်ယူဘုရားများလည်း
ဆုတေဘာင်းတွင် တေဘာင်ယူလိုပြည်သော ဆုတေဘာင်းပြည်တိရားပြစ်ချွဲခြင်း
ကြောင့် တ်မျှေးလေးမောင်ဟာသာနှင့် မောင်ဝန်သာစ်ပင်လေး၏ ဆုတေဘာင်း
သည်လည်း ပြည်ခံပါတယ်။

သနိလျှင်ပြောကို လောင်ဟာသာဝိုဒီစောင်နဲ့ ကြောင်ကိုတို့ ခြေဆုံး
ထဲ့ ကျိုက်မောင်ဝန်တွင် ဘဝဖြစ်တည်ခဲ့ပါတယ်။

သို့၊ သော် ဘဝဖြစ်တည်ခဲ့သောထိအချိန်က ဤကဲ့သို့၊
လူဘဝတော့ မဟုတ်။

ောင်ဟာသာနှင့်မောင်ဝန်သာစ်ပင်လေးတို့၊ ယရတာဝတ္ထ်ပြန်တည်
လာခဲ့ခြင်းများ အကောက်သိပ်ကိုအခွဲပြေား၊ ခရာပျော်တီးဘဝတွင် ပြန်တည်
လာခဲ့ကြရာလည်း။

ောင်ဟာသာနှင့်မောင်ဝန်သာစ်ပင်လေးတို့မှာ ကျိုက်လောင်ဝန်အောင်
ထဲမှာ ပေါက်ရွှေ့နှုံး မောင်ဝန်အရာယ်ဘုရားဝန်ကျောင်တွင် ကျင်လည်ရှစ်သာ
ငါးတန်စောင်နဲ့ဘဝများပင် တွယ်တွေ့ဌ်ပျော်နေပါကြသည်။

အရာယ်ဘုရား၏အိပ်အာဝါသာကြောင့် ဘားရန်ဘန္ဒရာယ်အ
ပေါင်းမှ ကင်းဝေါစွားပြု့ အစာရောစာမြောက်နှင့်မကြ ယဉ်ယင်းပင်ကြရသော
အပျော်ဘဝလေးတွေများလည်း ောင်ဟာသာသည်အကြာကြီးမေနနိုင်ခဲ့။

ကျိုက်မောင်ဝန်ပြစ်ရှိတော်ထဲရှာက် ကျေလာဆန်စတ်သွားလာရှုံး
မီပြောက်သို့ ရောက်ကာ ပင်လယ်တွေက်ပေါက်ကို တွေ့ရှုခဲ့လသည်။

“တို့မျှောက် အချေယ်တွေ့ပြု အကော်ကလည်းတွေးတော့ ဒီဇူး

လပ်ဘူရာအနိပ်မှာ ကြာရည်နေလို့တော့မဖြစ်ဘူး၊ ပင်လယ်ဘက်သို့၊
ထွက်ကြရအောင်”

ဟောင်ဟာသီးဆောင်ပြု၏ ပင်လယ်သို့ဘဏ္ဍာက် ဒါပြုချာအရောက်
တွင် ထံငါဝို့၏ ကျော်ပိုက်ထဲပြီး နှစ်ဦးစလုံး အသက်ပျောက်ခုံနှင့်လသည်။

ထိုအပြစ်များသည် အိပ်မက်တွေထဲမှာ ဒီကာစိုကာ ပေါ်ပေါက်
လာတတ်သူဖြင့် လဲမျှက်ဝန်၊ မျှက်လည်ကျော်သာ ညာဆပါင်ကောနည်းပါလဲ
တော့။

သို့ဖြင့် လဲမျှက်ဝန်၏ အိပ်မက်များသည်... .

ဟောင်ဟာသီး၏ အိပ်မက်များလည်းဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ဟောင်ဟာသီး လဲမျှက်ဝန်မှာ တမ်းတာသလို လဲမျှက်ဝန်ကလည်း
ဟောင်ဟာသီးကို လွှမ်းထွေပြီး

တာဝဇာက်ဆက်က ချမှတ်နှစ်ထောက် ကြုံဖက်သက်နှစ်နှစ်
ယရာတာဝယာဆတဲ့ တစ်ကွဲတစ်ပြာသီး ဝေးကျော်လျှောက်ရှိနေကြပါသည်။

အိပ်မက်တွေထဲများသာ ထုတ္တြီး အပြုံးပြု၏ ပစ္စုံပိုင်စာာတဝါ
တစ်ထောက်က ပရှေ့မှာ တစ်ထောက်က ရန်ကုန်မှာ။

အိပ်မက်တဲ့များဆုံးကြောသာ သူတို့လေးတွေ တစ်ထောက်နှင့်
တစ်ထောက်ပလောက်နှင့်အောင် အပါဒါမက်သာ အိပ်မက်များကြော်
လူဘာဝမျှက်နှာသွေ့ပြုံးပြုံးမျှက်နှာကိုလည်း မှတ်ပိုလျှောက်ရှိနေကြပါသည်။ အချော်
အသက်အပိုင်အောင်မြောက်လည်း သိမ့်မေ့ကြပြီးဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဓက်နေသည်က သူတို့နှစ်ထောက် ယရာတာဝွှေ့
နေထိုင်ရာအရပ်များကို သိမေနကြပြုပေးပို့ ပြစ်လေသည်။

မောင်ဟာသောက အတိတဲ့ဘဝယောကာင်နှဲသော အဖြစ်အတွက်
သူမျှေးဇားနေထိုင်ရာပဲချာတွင်ရှိသည့် ဧရာဝဏ်တော်ရာများတွင် အပို့ဌာန်
ပုတီးစိုင်သည်။

လျှောက်ဝန်ကေလည်း အတိတဲ့ဘဝယောကာင်နှဲသော အဖြစ်အတွက်
သူမျှေးဇားနေထိုင်ရာ ရန်ကုန်ဖြူးပြုးရှိ ဧရာတို့စေတိမှတ်ပြတ်ရှိသွင်
အပို့ဌာန်ပုတီးစိုင်ပါသည်။

ကြော်ကောင်သော အလုပ်အပြုံးတွင် ဝေးကျာလုပ်း
နေသော ရန်ဟောင်သူ ကြိုင်ဖော်နှစ်ဦးတို့ ပြန်ထွေ့ကောင်းမည် ထင်ပါ
သည်။

ပြန်ထွေ့ကောင်းမည် ထင်ပါသည်။

ဘွဲ့နေတ်သည် သနထျွင်ကျိုက်ဝါက်ဘုရားတွင် ပုတီးစိုင်ရင်း
စွဲအီရွှေလည်း ဘရာသာစံမှ ကြားချေသာ မော်ဝန်အပြုံးလွှဲပြုံးပြုံးအတွက်
ဘရာသာကြိုးကို ဖချင့်ပစ္စာ့ဖြင့် ပေါ်ပါသည်။

“သုတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ဘရာသာကြိုးက ဘုရားကြိုးဆတွယ့်
လှည်းပါး ပုတီးစိုင်ရင်း ပြင်ဆုံးကြုံခံရတာဆိုစတော့ သုတို့နှစ်ယောက် ဒီလွှဲဘဝ
မှာ ပြန်စလုံးပြီး တွေတက္ကပ်ပေါ်ပေါ်ဆတွက်ကို ကြော်ပေါ့ဖို့ကောင်းတော့
ပေါ်ခင်ဗျာ”

“တွေတ်တာဆုံးကျော် ဒီလေယ် ဘရာသာသုတို့နှစ်ယောက်စလုံး
တော်ယောက် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို ပြောသတွက်နိုင်ဘူးကျော်၊ သုတို့ရဲ့
အတိတဲ့ဘဝတွေကိုကြည့် သုတို့နှစ်ယောက် ချုပ်သွေးဘဝမှာ တစ်
ယောက်၊ ကိုတော်ယောက် တစ်ဦးတော်ယော်နေကြုံတာကော် ကောင်းမယ်

ထင်ပါချေ သူတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူတော်၊ လွမ်းနေကြုရတဲ့အဖြစ်ကော်ပြီး တစ်ယောက် နှင့်တစ်ယောက် ဆံတွေ့သေးလို့တို့လို အကြောင်လုပ်ယောက်မြှင့် ပေါင်းစက်ရိ တာနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အတိတ်က ကဲကြော်လို့က ပြန်လည်ဝင်လာပြီး ဒီထောက် ပိုစိုးနည်းလကြော်ကျရမရာဖြစ်သည့် အကြောင်တွေ ဘာရုသ္ဌားမြှင့်တယ် ကျယ်”

“ဘယ်လိုအကြောင်းတွေလဲ ဘရုသ္ဌားရမယ်၊ ကျွန်ုတော်ကတော် မပေါင်းရဘဲ တစ်ယောက်တစ်နယ်ခိုခြားပြီး လွမ်းအသွေးအနှစ်တဲ့ ချစ်သူနှင့် ယောက်ကို ပြောပြီးအတော်အတောင် ဆုံးပေးလိုက်ချင်ပါတယ် ငါမျှ”

“အော်လဲ၊ ..၊ အော်ရုပ်ဇော်က ဗာဇာရုပ်ဆိုရတဲ့ လွှားလွှာ နေတဲ့ချုပ်သူတွေကို စလွှားရုပ်ပေးအပေးရင်အားငပြုပြီး ထွေ့ဆုံးပေးအပ်ချင်တဲ့ သန္တတော်ရှိမှုကို ဒီပေါ်ယုံကျယ်၊ ..၊ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အတိတ်တွေကို ကြည့် သူတို့နှစ်ယောက်ကို သေချွေချွေခဲ့တာ တပ်များလေးဟောင်ဟာသာနဲ့ ဝမ်းဝန်သော်မလေးဘာဝ ကျိုတ်ဝမ်းဝန်စရေယ်သူရားက ပါးတန်မောင်နဲ့ ဘဝတွေပဲ ပဟုတ်လာကျယ်ပဲ၊ ခုပဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဘရုသ္ဌား သူတို့ ခံစားစန်းအဖြစ်တွေကို ပြောသွေ့ရက်စွဲတဲ့ ထုတ်ပော်ရက်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း အတိုင်း ရှင်ပြုပါတယ်၊ ..”

ကျွန်ုတော်ရုပ်မှာ လိုက်တော်ကျွန်ုတော်သည်၊ နှာဆတွေပဲ ပင်ဆင့်သွား ပြုထွင်ပါသည်၊ ထိုအားလုံးအား ချုပ်သူနှစ်ယောက်ကို ကျွန်ုတော်နှာဆတွေက ပြောသွေ့ရက်ပါတယာ

တော်

- ၁။ ကျိုက်ဝပါက်စေတို့တော်ပြုတ်သုပ္ပါယ်
- ၂။ ပါးတန်
- ၃။ ကောင်နှုန်းတော်ယဟာဆောင်တို့တော်သုပ္ပါယ်